REFERENCE COPY
TAMIL NADU LEGISLATURE
20 DEC 1982
MADRAS-600 009

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1982 மார்ச் 15.

பங்குனி 2, துன்மதி திருவள்ளுவர் 2013.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

''உடைய ரெனப்படுவது ஊக்கம் அஃதில்லார்
உடையது உடையரோ மற்று.''

ஒருவர் பெற்றிருக்கின்றார் என்று சொல்லத்தக்க சிறப்புடையது ஊக்கமாகும்; ஊக்கம் இல்லாதவர் வேறு எதைப் பெற்றிருந்தாலும் அதை உடையவர் ஆவாரோ?

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

கரூர் தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிக்கும் திட்டம்.

*வினா எண். 497—திரு. எம். சின்னசாமி: மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) திருச்சி மாவட்டம் கரூர் தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிக்கும் திட்டம் அரசின் செயற் குறிப்பில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது பிரிக்கப்படும்?

(இ) எத்தனை வருவாய் கிராமங்கள் புதிய தாலுக்காவில் சேர்க்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: (அ) மற்றும் (ஆ) அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(இ) 57 வருவாய் கிராமங்கள்.

திரு. எம். சின்னசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கரூர் தாலுக்கா மிகப் பெரிய தாலுக்காவாக இருக்கிறது. தாலுக்காவினுடைய ஒரு கோடியிலிருந்து தலை நகரத்திற்கு வரவேண்டு

மென்றால் சுமார் 30 மைல்களைக் கடந்து வர வேண்டியிருக்கிறது. அது பற்றிப் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எவ்வளவு கால கட்டத்தில் அந்தப் பரிசீலனை முடிவடைந்து அது அமலுக்கு வரும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பரிசீலனை இப்பொழுது முடிந்திருக்கிறது. அதை இரண்டாகப் பிரிக்கிறபொழுது பரப்பு, பிற்பட்ட தன்மை, மக்கள் தொகை, நில வரி, நிர்வாக வசதி ஆகியவற்றிற்கு ஏற்றாற் போல் தாலுக்காக்களும் மற்றவைகளும் பிரிப்பதாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றிய பரிசீலனை முடிந்து அரசு நடவடிக்கை எடுத்து உத்தரவு போடுகின்ற இடத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சின்னசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அப்படிப் புதிய தாலுக்கா வரும் பொழுது அதற்கு என்ன பெயர் வைப்பதாக அரசு முடிவெடுத்துள்ளது ? எத்தனை பிர்க்காக்கள் சேர்க்கப்படும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கிருக்கின்ற தாலுக்காவில் 11 பிர்க்காக்கள் இருக்கின்றன. அதிலே அரவக்குறிச்சி, பள்ளப்பட்டி, கே. பரமத்தி, தென்னிலை, சின்ன தாராபுரம் ஆகிய ஐந்து பிர்க்காக்களை ஒரு தாலுக்காவாகவும், புகளூர், வெங்கல், கரூர், தாழம்பட்டி, வெள்ளியணை, தொரணக்கல் பட்டி ஆகிய 6 பிர்க்காக்களை ஒரு தாலுக்காவாகவும் அமைக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

திரு. ப. செ. சென்னிமலை என்கிற கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, புதிய தாலுக்கா அலுவலகம் எந்த ஊரில் அமைக்கப்படும் என்பதை அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருமணம் ஆகியிருக்கிறது. குழந்தை பிறக்கிற நேரமாகியிருக்கிறது. குழந்தை பிறந்த பிறகு அது ஆணா பெண்ணா என்று தெரிந்த பிறகு பெயர் வைக்கப்படும்.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கரூர் தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிக்கும் உத்தேசம் இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அப்படிப் பிரிக்கப்படக் கூடிய தாலுக்காக்களில் ஒரு தாலுக்காவைப் பெரியார் மாவட்டத்தோடு இணைக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் தற்போது இல்லை.

1982 மார்ச் 15]

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள டி. சி. புறம்போக்கு நிலங்களின் மீதுள்ள ஆக்கிரமிப்புகள்.

*வினா எண். 498— திரு. ஜி. மூர்த்தி : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகவே சட்டப் பூர்வமாக ஒதுக்கப்பட்ட டி. சி. (D. C.) புறம்போக்கு நிலங்களில் தாழ்த்தப்பட்டோர் அல்லாத மக்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ளார்களா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அவர்கள் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, சேலம் மற்ற மாவட்டங்களில் ஆக்கிரமிப்பு நடந்துள்ளது.

(ஆ) ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றுவதற்காக முறைப்படி தேவையான நடவடிக்கைகளை கோட்டாட்சியினர் எடுத்து வருகிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்றபொழுது முறைப்படி எடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்தார்கள். சேலம், வடார்க்காடு, தென்னார்க்காடு மாவட்டங்களில் குறிப்பாகக் கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா, விருத்தாசலம் தாலுக்கா போன்ற யிடங்களில் கடந்த எட்டாண்டுக் காலமாக அவர்கள் கலெக்டரிடத்திலும், ஆர். டி. ஓ. விடத்திலும் கொடுத்தும் இன்று வரையில் கையகப்படுத்தாமல் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். கடந்த எட்டாண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும் செய்யவில்லை. சேலம் மாவட்டத்திலும் இப்படி நடந்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 100 பேர்கள் மூன்று ஜில்லாக்களிலும் கொடுத்திருந்தும் ஸ்தலத்திலுள்ள அதிகாரிகள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ? எனவே, ஒரு ஸ்பெஷல் ஆர்டர் போட்டு அவர்களுக்காகக் கையகப்படுத்தப்பட்ட இடங்களை அவர்களுக்கே ஒப்படைக்க அரசு ஆணையிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆக்கிரமிப்பில் இரு வகை இருக்கிறது. ஒரு ஆக்கிரமிப்பு ஆதி திராவிடர்கள் அல்லாதவர்கள்— நான் ஜாதி இந்துக்கள் என்று சொல்லவில்லை ; ஆதி திராவிடர்கள் அல்லாத மற்றவர்கள்— அந்த இடங்களில் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில், ஆதி திராவிடர்களே, மற்றவர்களுக்கு கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் பார்த்து, விரைவிலே கொடுக்க அரசு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும்

எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கேயாவது குறிப்பிட்ட இடங்களில் இருந்தால் நீங்கள் பெயர்களையெல்லாம் என்னிடத்தில் கொடுங்கள்; நான் விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். ஆதி திராவிடர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பதிலே இந்த அரசு மிகவும் உன்னிப்பாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவைத் தம்பி : ஆதி திராவிடர்களுக்குப் பட்டா வழங்குகின்ற இலாகாவில் ஆதி திராவிடர்கள் மீது உண்மையிலே அக்கறை உள்ள, குறிப்பாக, ஆதி திராவிட அதிகாரிகளை அரசு நியமிக்க முன் வருமா? ஆதி திராவிடர்களின் மீது அக்கறை இல்லாதவர்கள் மிகப் பெரிய பொறுப்பில் இருக்கிற காரணத்தால், அரசு தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்து, ஆதி திராவிடர்களுக்கு அளித்த சலுகைகளை அல்லது அளிக்க வேண்டிய உரிய சலுகைகளை ஆதி திராவிடர்களுக்குச் சேராமல் தடுக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : அப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் அரசுக்குத் தெரிந்தால் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கும். ஆனால், ஆதி திராவிடர்கள் மீது அந்தவிதமான நம்பிக்கையில்லாத அதிகாரிகள் இருக்க முடியாது. அப்படி இருந்தால் அவர்கள்மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சமுதாயத்தில் நலிந்தவர்கள்மீது மற்றவர்கள் அக்கறை காட்டுவதுதான் மனிதாபிமானம், மனிதத் தன்மை என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ஆக்கிரமிப்புகள் இரண்டு விதம் என்று சொன்னார்கள். ஒன்று, ஆதி திராவிடர்கள் அல்லாதவர்கள் வந்து ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறார்கள்; மற்றொன்று ஆதி திராவிடர்களே மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, ஆதி திராவிடர்கள் தாங்களே நிலத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது அதை அரசு கையகப்படுத்துவதில் கொஞ்சம் சிக்கல் இருக்கலாம். ஆனால், ஆதி திராவிடர்கள் அல்லாதவர்கள் இந்த நிலங்களில் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருந்தால், அவர்களை உடனடியாக வெளியேற்ற அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விரைந்துதான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. எங்கேயாவது காலதாமதம் ஆகிறது என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், அங்கே நடவடிக்கை எடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது. அரசுக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்த விதத்தில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

திரு. சி. பழனிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்த நிலங்களை, பட்டாக்கள் இருந்தும், அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பட்டா வழங்குவதற்கு அங்குள்ள அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பட்டா வழங்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முற்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்கிறபோது, ஆக்கிரமிப்பு என்று சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தாலும், யார் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தாலும் நடவடிக்கை எடுப்பது அந்த நிலத்தினுடைய தன்மையைப் பொறுத்தது. விவசாயத்திற்காக, ஏரி இருக்கிற ஆயக்கட்டு இருக்கிறது. ஆயக்கட்டைப் பாதிக்கும் விதத்தில் ஆக்கிரமிப்பு செய்தால் யாராக இருந்தாலும் அகற்றப்படும். ஆனால், மற்ற பகுதியாக இருந்தால், ஆதி திராவிடர்களுக்கு மனைக்குக் கொடுக்க இந்த அரசு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை போன்ற நகரப்பகுதிகளில் வாழ்கிற ஆதி திராவிடர்களுக்குப் பட்டா வழங்கும்போது, நகரசபையும், வீட்டு வசதி வாரியமும் தடையாக இருப்பதனால், அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்க முடியவில்லையென்ற கருத்து இருக்கிறதே, அது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களில் அரசு நிலங்கள் இல்லை. அப்படி இருக்கிற அரசு நிலங்களும் அரசு உபயோகத்தில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கேயாவது புறம்போக்கு நிலம் இருந்தால் ஆதித் திராவிடர்களுக்குக் கொடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்னை போன்ற நகரங்களில் இலவசமாகக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களைத் தனியார் ஆக்கிரமிப்பு செய்வது ஒரு புறம் இருக்க, ஆதி திராவிட மக்களுக்காக கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலங்களை உடனடியாக சில அதிகாரிகள் மனைப் பிரிவுகளாகப் போட்டு, அவற்றை அளந்து, அவற்றினுடைய எல்லைகளை நிர்ணயிக்க காலதாமதம் செய்வதையும் அதே நேரத்தில், கையகப்படுத்திய நிலங்களை அந்த நிலங்களின் உரிமையாளர்கள் மற்றவர்களுக்கு விற்று, தொல்லைகள் கொடுத்து, நீதிமன்றங்களுக்கு அவர்களை, இழுத்து, இழுத்து, பல வருடங்களாக இந்த நிலம் ஏழைகளுக்கும்

ஆதிதிராவிடர்களுக்கும் கொடுக்காத நிலைமையையும் அரசு அறியுமா ? அதற்கு உடந்தையாக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-10.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் தாமதப்படுத்துவதை அரசு உடனடியாகத் துரிதப்படுத்தி அதை நடைமுறைப்படுத்தும். அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகளை இந்த அரசு கண்டித்துத் திருத்தும். நடவடிக்கை எடுக்கும். ஆனால் நீதிமன்றங்களுக்கு செல்லுகிறபோது நீதிபதிகள் எதைச் சொன்னாலும் அது சரியோ, தப்போ அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டப்பாட்டில் இருக்கிறோம்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, விழுப்புரம் தாலுகா, கப்பியாம்புலியூர் கிராமத்தில் ஏற்கனவே சென்ற முறை மானியக் கோரிக்கையின்போது கூட குறிப்பிட்டு இருந்தேன். அந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நிலத்தை மீண்டும் அரசு—ஏரியிலே மரங்கள் போடவேண்டும் என்ற காரணத்தால்—எடுத்துக் கொண்டு விட்டது. அந்த நிலங்களை மீண்டும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட தாலுகாவில் குறிப்பிட்ட ஊரைப் பற்றிய விவரம் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதுகுறித்து எழுதிக் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

பாலிஸ்டர் நூலிழைக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரி.

*வினா எண். 499—திரு. மா. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஆர்கானிக் கெமிகல்ஸ் நிறுவனத்தார் தயாரிக்கும் பாலியஸ்டர் ஸ்டேபிள் பைபருக்கு (Polyster staple Fibre) 4 சதவீதம் வரிவிதிப்பிலிருந்து 3 சதவீதமாக தமிழக அரசு குறைத்துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதனால் அரசுக்கு ஏற்படும் இழப்புத் தொகை எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் :

(அ) மற்றும் (ஆ) : 20-12-1972 முதல் பாலியஸ்டர் நூலிழை மீது குறைந்த வரி வீதமாக 2 சதவீத பலமுனை வரி விதிக்கப்பட்டு வந்தது. 20-12-1980 முதல் இவ்வரி வீதம் 3 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் அரசுக்கு ரூ. 38.5 இலட்சம் கூடுதல் வருவாய் கிடைக்கும்.

துணை வினாக்கள் இல்லை.

[1982 மார்ச் 15]

வெள்ளைப் பூண்டுக்கு வரி விலக்கு.

* வினா எண். 500—திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வெள்ளைப்பூண்டு அழுகும் பொருளாக அறிவிக்கப்பட்டு வரிவிலக்கு அளிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இக்கோரிக்கை ஏற்பதற்கு இல்லை.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் பெருமகனார் அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்பதற்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது அழுகும் பொருளாக அறிவிக்கப்பட்டு வரி விலக்கு அளிக்கப்படுமா என்கிற கோரிக்கை. எனவே வெள்ளைப் பூண்டு என்பது அழுகும் பொருளாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் ரொம்ப நாள் அதை வைத்து வாணிகம் செய்ய முடியாத காரணத்தினால் அது விவசாயிகள், வியாபாரிகள் ஒருங்கிணைந்து இருக்கின்ற காரணத்தாலும், மீண்டும் கருணையோடு பரிசீலனை செய்து அழுகும் பொருளாக இருக்கின்ற நிலையில் அதற்கு வரி விலக்குக் கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, பச்சைக் காய்கறிகள், பழங்கள், வெற்றிலை, வாழை இலை, பூ, முட்டை, மாமிசம், மீன் ஆகியவைகளை அழுகும் பொருள்களாக இன்றைக்கு அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. வெள்ளைப் பூண்டை அழுகும் பொருளாக அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனாலும் இப்படி பல இடங்களில் இருந்து இப்படி கோரிக்கைகள் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதைப் பரிசீலனை செய்யும்படி நான் துறையினரைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அதில் வரி விலக்குக் கொடுத்தால் அரசுக்கு 8 லட்சம் ரூபாய் வரி இழப்பு ஏற்படுகிறது.

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அழுகும் பொருள் பட்டியலில் அது சேரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது வாயுத் தொல்லையையும், இருதய நோயையும் போக்க சிறந்த மருந்துப் பொருளாக இருக்கின்ற வகையிலாவது அதனை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்பதனை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, மருந்துப் பொருளாக இருப்பதால் அதை இரண்டு விதங்களில் நோக்க வேண்டி இருக்கிறது. மருந்துப் பொருள

எல்லோரும் வாங்குகின்ற வகையில் குறைக்கப்படுவது ஒன்று. மருந்துப் பொருள்களுக்கு அதிக டிமாண்டு இருப்பதால், எதில் இதை சேர்ப்பது என்று அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, வெங்காயத்தைப் போல வெள்ளைப் பூண்டும் அழுகும் பொருள் வகையைச் சேர்ந்ததுதான் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். வெங்காயத்தையாவது 6 மாதத்திற்கு பாதுகாக்கலாம். ஆனால் வெள்ளைப் பூண்டை 3 மாதங்களுக்கு மேல் பாதுகாக்க முடியாது ; அழுகி விடும். மேலும் கொடைக்கானல் பகுதியில் இந்த வெள்ளைப் பூண்டை சிறு விவசாயிகள், 60 சென்ட், 70 சென்ட் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள். எனவே இதை மறுபரிசீலனை செய்து வரி விலக்கு அளிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இது பற்றி விளக்கமாகக் கடிதம் மூலமும் நேரடியாகவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் பேசியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் இப்போது கொடைக்கானலில் இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவரவர்களே, இந்த வெள்ளைப் பூண்டுக்கு சில வட மாநிலங்களில் வரி விலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும் போது 7 இலீட்சம் ரூபாய் இழப்பு வரும் என்று சொன்னார்கள். கோடிக் கணக்கில் விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் அளிப்பதாகச் சொல்லும் இந்த அரசு இந்த வெள்ளைப் பூண்டு பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் நன்மை பயக்கும் என்பதால் வெள்ளைப் பூண்டுக்கு வரி விலக்கு செய்தால் அரசுக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும். ஆகையால் வட மாநிலங்களைப் போல இங்கேயும் வரி விலக்கு அளிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, வட மாநிலங்களிலே இதற்கு வரி விலக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்ற கணக்கு என்னிடம் இல்லை. அரசுக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும் என்றால் அது பற்றி அரசு யோசிக்க வேண்டியதுதான். அதே நேரத்தில் வரி போடுவதால் நல்ல பெயர் வருமா, வரி போடாததால் நல்ல பெயர் வருமா என்பது முக்கியமல்ல. இது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

கிண்டி குதிரைப்பந்தய மைதானத்திற்குள் ரகசிய சூதாட்டம்.

*வினா எண். 501—திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னை கிண்டி குதிரைப் பந்தய மைதானத்திற்குள் கள்ளத்தனமாக ரகசிய சூதாட்டம் (ரேஸ் பெட்டிங்ஸ்) நடத்தி அரசுக்கு வர வேண்டிய வரி ஏய்ப்பு செய்வதாக அரசுக்கு புகார் வந்துள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, (அ) மற்றும் (ஆ) : அனுமதிக்கப்படாத வகையில், சென்னை குதிரைப் பந்தய மைதானத்திற்குள் பணையம் வைத்து சூதாடுவதாக அரசிற்கு புகார்கள் ஏதும் வரவில்லை. சென்னை, குதிரைப் பந்தய மைதானத்திற்குள் வகை செய்யப்பட்டுள்ள அடைப்பிடத்திற்குள் அல்லாமல் வேறிடங்களில் யாராவது செய்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: தலைவரவர்களே, குதிரைப் பந்தயத்தில் சட்ட விரோதமான பெட்டிங் மூலம் தமிழக அரசுக்கு வருவாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. சமீபத்தில் பத்திரிகையிலும் இது பற்றிய செய்தி வந்திருக்கிறது. இந்தபுக்கிங் முறையில் பந்தயம் கட்ட பெரும் பணக்காரர்கள் கணக்கு இல்லாமல் சங்கேத மொழியில் 5, 500 என்று சொல்கிறார்கள். 2,500 ரூபாய்க்கு மேல் புக்கிங் கட்ட வேண்டியிருந்தால் வருமான வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்காக பந்தயம் கட்டுகிறவர்கள் ஒரே கார்டில் கட்டாமல் பல கார்டுகளில் புக்கிங் கட்டுவதால் தமிழக அரசுக்கு வருவாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ? இதைத் தடுக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, என்னென்ன தவறுகள் செய்கிறார்கள் என்பதை அரசு கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதையும் மீறி தவறு செய்வதற்கு இடமிருக்கிறது. அது பற்றி இன்றைக்கு ஒரு திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்து அதை ஒழிப்பதற்கு அரசு எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: தலைவரவர்களே, இந்த குதிரைப் பந்தயங்களில் ஓனர், ட்ரெயினர், ஜாக்கிகள் சேர்ந்து கொண்டு மோசடி செய்வதும், அப்பாவி மக்கள் பணத்தை கபளீ

கரம் செய்வதும் அரசுக்குத் தெரியுமா ? நேற்று கூட இந்த சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. இந்த குதிரைப் பந்தயத்தை லண்டன் மாநகரில் நாய்களை வைத்து குதிரைகளை ஓட்டுகிறார்கள். அதைப் போல இங்கேயும் ஜாக்கிகள் இல்லாமல் குதிரைகள் ஓட்டப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ், டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, அப்பாவி மனிதர்களை அவர்கள் எப்படியும் ஏமாற்ற முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் யாரும் அங்கே போவதில்லை. விளையாடுவதற்கு வசதி படைத்தவர்கள் தான் அங்கே போகிறார்கள். சிலர் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் அங்கே போகாமல் இருப்பதுதான் நல்லது. இது அவசியமானது, அத்தியாவசியமானது அல்ல, அங்கே போகிறவர்கள் வீட்டிலே இருந்து வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாமல் போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கல்லன் : தலைவரவர்களே, சூதாட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறும் இந்த அரசு 'ஆஃப் கோர்ஸ் பெட்டிங்' என்ற சூதாட்டத்தை கண்காணித்து வருவதற்குப் பதிலாக இந்த சூதாட்டத்தையே இல்லாமல் செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9.20).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குதிரைப் பந்தயம் போன்ற சூதாட்டங்களை ஒழிக்க வேண்டியது மக்களாட்சியினுடைய கொள்கைதான் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இங்கே நாம் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்து விட்டால் இங்குள்ள மக்கள் ஹைதராபாத்திற்கும், பெங்களூருக்கும் போய்விடுவார்கள். அதனால் நமக்கு வருமானம் குறைகின்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே சுற்றிலும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது இருந்தாலும் அதை ஒழிக்கப்போவதில்லை என்று அரசு எண்ணவில்லை அதைப் பற்றிதீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : தலைவரவர்களே, ஒரு இடத்திலே குதிரைப்பந்தயத்தை ஒழித்து விட்டால் மற்ற இடங்களுக்கு போவார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஊட்டியிலே குதிரைப் பந்தயம் நடத்தப்படுகின்றது. அதற்கு மற்ற வெளி மாநிலங்களிலிருந்தெல்லாம் வருகின்றார்கள். மேலும் நம்முடைய ஏழை எளிய மக்கள் இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்திற்கு தினசரி போவதை ஒரு பழக்கமாகக் கொள்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே இதைத் தடுக்க அரசு முன்வருமா ?

1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, நான் முதலிலேயே சொன்னபடி, ஏழை எளியவர்கள் ஏன் அங்கே போகிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் போகாமல் இருப்பதற்காக நம்முடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும்.

உடற்பயிற்சி இயக்குநர்கள், நூலகர்களை ஆசிரியர்கள் வரிசைகளில் சேர்க்கும் செயற்குறிப்பு.

*வினா எண் 502—திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ்நாட்டில் கல்லூரிகளில் பணிபுரியும் உடற்பயிற்சி இயக்குநர்கள், நூலகர்களை ஆசிரியர்கள் (Teaching Staff) வரிசையில் சேர்க்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: கலைக் கல்லூரிகளில் பணிபுரியும் உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் பேராசிரியர்களுக்கு வழங்கும் ஊதிய விகிதத்தை (ரூ. 700-40—1,100-50-1,300-EB 50—1,600) போலவே கலைக் கல்லூரியில் பணிபுரியும் உடற்பயிற்சி இயக்குநர் மற்றும் நூலகர்களுக்கும் விரிவுபடுத்தலாமா என்பதைப்பற்றி மத்திய அரசுடன் தமிழக அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உடற் பயிற்சி இயக்குநர் பதவியினையும் நூலக ஆசிரியர் பதவியினையும் உதவிப் பேராசிரியர் பதவிக்கு உயர்த்தி அதற்குரிய சலுகைகள் எல்லாம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பல ஆண்டுக் காலமாக வைக்கப்பட்டும் இன்றுவரை அது நிறைவேற்றப்பட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த கோரிக்கையினை இந்த அரசால் எப்போது நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பதவி உயர்த்தப்படுகின்றபோது ஏற்படுகின்ற செலவினத்தில் 80 சதவீதத்தை 5 வருடத்திற்கு மத்திய அரசுதான் தர வேண்டும். அவர்கள் தருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டால்தான் முடியும். ஆகவே அவர்களிடத்திலே சொல்லி நாம் இதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லி அதன்பிறகு அவர்கள் இதனை நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்று கூறியதற்கு பிறகு அமுலுக்கு வரும். இப்போதுதான் நம்முடைய ஒப்புதலைத்

தெரிவித்து இருக்கிறோம். ஆகவே அவர்களும் அதற்கான ஒப்புதலைத் தந்துவிடுவார்களேயானால் இது அமுலுக்கு வந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். டி. கோபாலன் : தலைவரவர்களே, கல்லூரிகளில் உடற் பயிற்சி ஆசிரியர் பதவிக்கு எம்.ஏ., பி.எட். பட்டம் படித்தவர்களைத் தான் நியமிக்கிறார்கள். ஆகவே, டீ.பி.எட், படித்தவர்களுக்கு உயர்நிலைப்பள்ளியிலும் இடம் கிடைப்பதில்லை. கல்லூரிகளிலும் இடம் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலைமையிலே அவர்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தருவது பற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா !

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுயாட்சி பெற்ற கல்லூரிகள்.

* வினா எண் 503— திரு. நா. பழனிவேல் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கல்லூரிகளுக்கு சுயாட்சி முறை வழங்குவது எந்த அடிப்படையில் ?

(ஆ) சுயாட்சி பெற்ற கல்லூரிகளுக்கு அரசு விசேஷ உதவி ஏதும் செய்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) பத்து ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் நிலைபெற்று பல்கலைக் கழகத்துடன் நிரந்தரமான இணைப்பு பெற்ற ஒரு கல்லூரி பல்கலைகழக நாட்குறிப்பேட்டின் இருபத்தாறாம் அத்தியாயம் 9 (எ) விதியின்படி குறிப்பிட்ட பாட வகுப்புக்களுக்குத் தன்னாட்சி உரிமை வழங்கப்பட தகுதியுடையதாகிறது.

(ஆ) தன்னாட்சியுரிமை பெற்ற கல்லூரிகளுக்குத் தமிழ்நாடு அரசு சிறப்பாக எந்த விதமான மானியக் கொடையையும் வழங்கவில்லை.

கதர், கைத்தறித் துணிகள் விற்பனை.

*வினா எண் 504— திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ). 1980–81–ம் நிதியாண்டில் எவ்வளவு கதர் துணிகள் மற்றும் கைத்தறித்துணிகள் விற்கப்பட்டன ?

1982 மார்ச் 15]

(ஆ). இவைகளுக்கு மத்திய அரசு மற்றும மாநில அரசு வழங்கிய ரிபேட் தொகை எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ). 1980—81—ம் ஆண்டில் பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் கோ—ஆப்—டெக்ஸ் மூலம் விற்பனை செய்யப்பட்ட கைத்தறித் துணியின் மதிப்பு ரூ.7,541.00 இலட்சம் ஆகும். இதே ஆண்டில் விற்பனை செய்யப்பட்ட கதர் துணிகளின் மதிப்பு ரூ. 692.62 இலட்சம் ஆகும்.

(ஆ). கைத்தறித் துணிக்குத் தள்ளுபடித் தொகையாக மத்திய அரசு மற்றும் மாநில அரசின் பங்கு முறையே ரூ. 298.94 இலட்சம் மற்றும் ரூ. 139.86 இலட்சம் ஆகும். கதர் துணிக்கு காதி கமிஷன் ரூ. 84.41 இலட்சமும், மாநில அரசு ரூ. 30.94 இலட்சமும் தள்ளுபடி தொகையாக வழங்கியுள்ளது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கைத்தறி மற்றும் கதர் துணிகளின் விலையினை நிர்ணயிப்பது யார்? மானியத் தொகையினை எந்த விகிதத்தில் கொடுக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிவிக்க இயலுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1980—81 ஆம் ஆண்டில், 20-வது அகில இந்திய கைத்தறி விழாவினையொட்டி 30 தினங்களுக்கு, 20 சதவீதம் தள்ளுபடியை மாநில அரசு கொடுத்தது. அதில் தீபாவளிக்கு 20 நாட்களும், பொங்கல் பண்டிகையின்போது 10 நாட்களும் என்ற வகையில் மாநில அரசு 10 சதவீதமும், மைய அரசு 10 சதவீதமும், சிறப்புத் தள்ளுபடிக்கு அனுமதித்துள்ளது. மேலும் கல்கத்தா, பம்பாய், லக்னோ போன்ற இடங்களில் நடைபெற்ற கைத்தறிப் பொருட்காட்சிகளின்போது மேற் கொள்ளப்பட்ட விற்பனைகளுக்கும் மைய அரசு 20 சதவீத தள்ளுபடியை அனுமதித்துள்ளது. அரசு தள்ளுபடி அனுமதிக்கப் பட்ட காலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்ட கைத்தறித் துணிகள் மட்டும் 4,644.89 லட்சம் ஆகும். ஆகவே இந்தத் தள்ளுபடியை மாநில அரசு, மைய அரசு ஆகிய இரண்டுமே தருகிறது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய துயரைத் துடைக்கிற வகையில் அவர்களுக்கு இந்த ரிபேட் முறை ஆண்டு முழுவதும் அளிக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : : தலைவர் அவர்களே, இப்போதைக்கு அப்படிப்பட்ட யோசனை இல்லை.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த கதர், கைத்தறி துணிகளுக்கு மத்திய அரசு ரிபேட் கொடுத்து உதவியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த ரிபேட்டை அந்தந்த ஆண்டிலேயே மத்திய அரசுக்கு வழங்குகிறதா ? இல்லையென்றால் மாநில அரசுக்கு ரிபேட் என்ற வகையில் மையஅரசு கொடுக்க வேண்டிய பாக்கித் தொகை எவ்வளவு ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு தர வேண்டிய ரிபேட் தொகையை வாங்கித்தான் அவ்வப்போது தந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் உடனேயே தருவது இல்லை. கணக்குப் பார்த்து பிறகுதான் தருகிறார்கள். அப்படித் தருகிறபோது, அந்தந்த தொகைகளை நாம் கோவாப் டெக்சுக்கு அவ்வப்போது கொடுத்துவிடுகிறோம்.

கைத்தறித் துணிகள் ஏற்றுமதி

*வினா எண் 505. திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் இருந்து கைத்தறித்துணிகள் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறதா ?

(ஆ) ஆம் எனில் என்னென்ன ரகங்கள் ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன ?

(இ) அந்த ரகங்கள் எந்தெந்த இடங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) ரியல் மெட்ராஸ் கைக்குட்டைகள், லுங்கிகள், சட்டைத்துணிகள், அலங்கார படுதா துணிகள் (Fu nishi g) முதலிய ரகங்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

(இ) சைதாப்பேட்டை, அனகாபுத்தூர், சேலம், கரூர், குறிஞ்சிப்பாடி முதலிய இடங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி துணிகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதில் நம்முடைய மாநில சங்கம் தனியாக ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக நெசவாளிகளுக்கு உதவி செய்கிறது. என்பதற் காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில்

1982 மார்ச் 15]

அதே அளவு கைத்தறி துணிகளை தனியார் முதலாளிகள் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதால், அதனுடைய அதிக வருவாய் நம்முடைய நெசவாளிகளுக்கு கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே, மாநில சங்கத்தின் மூலமாகவே வெளிநாடுகளுக்கு கைத்தறித் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாநிலச் சங்கம் ஏற்றுமதி செய்தாலும், தனியார்கள் ஏற்றுமதி செய்தாலும், நெசவாளிகளுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. கூலி கிடைக்கிறது. ஆகவே நெசவாளிகளுக்கு கூலி கிடைக்கவில்லை அல்லது வருமானம் குறைகிறது என்பது உண்மைக்கு மாறானது. தனியார் துறையில் ஏற்றுமதி செய் தாலும்கூட தமிழகத்தில் இருக்கிற நெசவாளிகளுக்கு நல்லதுதான்.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்த நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது ? இந்த ஆண்டு நமக்குக் கிடைத்த லாபம் எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே எனக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற விவரத்தின்படி 1979–80-ல் தமிழகத்திலே இருந்து 56.35 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறி துணி வகைகள் ஏற்றுமதி யாகியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் அகில இந்தியா முழுவதும் ஏற்றுமதியான துணிகளுடைய மொத்த மதிப்பு 287.72 கோடியாகும். 1980–81-ல் தமிழகத்திலே யிருந்து 78.96 கோடிக்கு ஏற்றுமதியாகியிருக்கிறது, அகில இந்திய ரீதியில் 330.02 கோடியாகும்.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகிற பட்டு கதர்கைத்தறி துணிகளின் விலைஅதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால், அதற்கு தமிழகத்திலே மார்க்கெட்டு இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்கிற காரணத்தால், பட்டுக் கைத்தறி துணிகளை வெளிநாட்டில் ஏற்றுமதி செய்து விற்பதற்கு அரசு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன் ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறிப் பட்டை பொறுத்த மட்டில் அரசு உதவித் தேவைப்படுகிற நிலையில் அவர்கள் இல்லை. அவைகள் நல்ல முறையில் விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எனக்குக் கிடைத்த விவரங்கள் சொல்கின்றன.

[1982 மார்ச் 15

கைத்தறி பாலியஸ்டர் துணி உற்பத்தி.

வினா எண் 506. திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) கைத்தறி பாலியஸ்டர் துணி உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) கைத்தறி பாலியஸ்டர் துணி உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டம் தற்போது அமுலில் உள்ளது.

(ஆ) இத் திட்டத்தின்கீழ் முதன் முதலில் பாலியஸ்டர் ரகத்தில் சட்டைத் துணிகள் உற்பத்தி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த ரகத்ினை அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு கீழ்க்கண்ட ரகங்களின் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. பாலியஸ்டர் சட்டைத்துணி.
2. பாலியஸ்டர் சேலைகள்.
3. ஸ்பன் ரகம் (பாலியஸ்டர்).
4. பாலியஸ்டர் சூட்டிங்.
5. பாலியஸ்டர் வேட்டிகள்.

(முற்பகல் 9–30)

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிமணியம் : இந்த கைத்தறி பாலியஸ்டர் துணிகள் இந்தியா முழுவதும் விற்பனை செய்யப்படுகிறதா ? அதை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இந்தியா முழுவதும் நம் கோ ஆப்டக்ஸ் விற்பனை நிலையங்கள் மூலம் விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. வெளிநாடுகளுக்கும் தேவைப் பட்டவர்கள் வாங்கிச் செல்லலாம்.

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : இந்த பாலியஸ்டர் துணிகளுக்கு அதிகமான அளவிற்கு மார்க்கட் இருக்கிற காரணத்தினால் மேலும் அதை கூடுதலாக உற்பத்தி செய்ய, தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இந்தத துணிகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசு சிறப்புத் திட்டம் ஏதாவது வைத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பாலியஸ்டர் ஷர்ட்டிங் முதன் முதலாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நெய்யப்பட்டு பிறகு ராஜபாளையம், சுந்தரபாண்டியம், சின்னாளப்பட்டி, அருப்புக் கோட்டை, சத்திரப்பட்டி, கைத்தறிநெசவாளர் சங்கங்களில் உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 15]

பாலியஸ்டர் சேலைகள் முதன்முதலாக கோவையில் ஆரம்பிக்கப் பட்டு அருப்புக்கோட்டை, ராஜபாளையம், சேலம், நாகர்கோவில் போன்றயிடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பாலியஸ்டர் ஸ்பன் ரகம் முதன்முதலாக மதுரையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பிறகு திருத்தணி, ராஜபாளையம் போன்ற இடங்களில் உற்பத்தி செய் யப்பட்டது. பாலியஸ்டர் சூட்டிங் ஈரோடு, சென்னிமலை யில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோடல்லாமல் இப்போது இதை நெய்யும் தறிகள் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. பாலி யஸ்டர் வேட்டிகள் சேலம், ராமநாதபுரம், செங்கல்பட்டு, நாகர்கோவில் போன்றயிடங்களில் கைத்தறி நெசவாளர் கூட் டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுவருகிறது. தற் போது 4,751 தறிகள் பாலியஸ்டர் துணி உற்பத்தியில் ஈடு பட்டுள்ளன.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: இந்த பாலியஸ் டர் துணி அல்லது நூலுக்கு வரியைரத்து செய்யவேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் நாம் கோரியிருக்கிறோமா? சததிரப்பட்டி போன்ற வட்டாரங்களில் எல்லாம் இவை ஏற்கெனவே உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் நெய்து தயாரித்த துணிகளை-கோ-ஆப்-டெக்ஸ்-டம் ஒப்படைக்கிறபோது காலாகாலத்தில் பணம் கிடைக்காத நிலை யில் சில மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அவர்களுக்கு சீக்கிரம் பணம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்கள் சொல்கிற பிரச்னை குறிதது அரசு தீவிர கவனம் செலுத்திவருகிறது. அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைப் போக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: வெப்ப நாடுகளுக்கு ஏற்ற உடை வேட்டி என்பதால் மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் வேட்டியை மட்டும் உடுத்திக்கொண்டு சட்டையைக் கழற்றிவிட்டார்கள். எனவே வெப்ப நாடுகளான ஆப்பிரிக்கா, லத்தின் அமெரிக்கா, தூர கிழக்கு நாடுகள் இவற்றில் வேட்டியை அணிய பிரசாரம் செய்ய தமிழ்நாடு அரசு முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அவரவர்கள் பழக்கத் திற்கு ஏற்பத்தான் உடைகள் அணிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேட்டி கூட நாம் ஒருவிதமாகவும் மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர் கள் வேறுவிதமாகவும் அணிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆப்பிரிக்காவில் அவர்கள் வேட்டி மாதிரி வேறு ஒரு உடையை அணிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் அணிகிற உடை, நம் கைத்தறித் துணி அவர்கள் தேவையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ப்ளீடிங் மெட்ராஸ் என்ற துணி ஆப்பிரிக்கா நாடுகளில் நல்ல விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

[1982 மார்ச் 15

இராஜபாளையம் சங்கரன்கோவில் தாலுக்காக்களில் அனுமதியின்றி வெட்டி யெடுக்கப்பெறும் சுண்ணாம்புக் கற்கள்.

* வினா எண் 507. திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) இராஜபாளயம், சங்கரன்கோவில் தாலுக்காக்களில் முறையான குவாரி லைசென்ஸ் பெறாமல் பெரும்பாலானவர்கள் சுண்ணாம்புக்கற்கள் எடுத்து கள்ளத்தனமாக செம் தயாரிக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

(ஆ) இதனால் ஆலங்குளம் அரசு சிமென்ட் ஆலை பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலையில் உள்ளதென்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

(இ) ஆம் எனில், இம்முறை தடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (அ) இராசபாளையம் தாலுக்காவில் முறையான குவாரி லைசென்ஸ் பெற்று மூன்று நிறுவனங்கள் 'செம்' பவுடர் தயாரிக்கிறார்கள். சுண்ணாம்புக்கற்கள் எடுப்பதற்கு இவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டுள்ளது. யாரும் கள்ளத்தனமாக செம் தயாரிக்கவில்லை. சங்கரன் கோயில் தாலுக்காவில் இருக்கும் ஒருவர் பந்தப்புளி கிராமத்தில் சுண்ணாம்புக்கல் எடுக்க குத்தகை பெற்று தொழிற்சாலை நிறுவியுள்ளார். தென்மலை கிராமத்தில் பட்டா நிலங்களில் சுண்ணாம்புக்கல் குவாரி செய்ய இராஜபாளையத்தில் உள்ள ஒரு 'செம்' தொழிற்சாலைக்கும் புளியங்குடியில் உள்ள கூட்டுறவு சங்கத்திற்கும் அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. பந்தப்புளி கிராமத்தில் சுண்ணாம்புக்கல் அனுமதியின்றி குவாரி செய்துவருவது கவனத்திற்கு வந்தது. ஏற்கெனவே, மூன்று நபர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், காவல் துறை, தாசில்தார் ஆகியோர்களுக்கு இப்படி திருட்டுத்தனமாக அனுமதியின்றி எடுத்துச்செல்வோர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) ஆலங்குளம் சிமெண்டு ஆலை பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலையில் இல்லை.

(இ) இடம் இல்லை.

திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த புளியங்குடி கிராமத்தில் முறையாக லைசன்ஸ் பெற மனு போடப்பட்டு, இதுவரைக்கும் அவர்களுக்கு லைசன்ஸ்

1982 மார்ச் 15]

வழங்கப்படாமல் உள்ளது அரசுக்குத் தெரியுமா? விரைவில் அவர்களுக்கு லைசன்ஸ் வழங்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருட்டுத்தனமாக சுண்ணாம்புக் கற்கள் எடுத்துக்கொண்டு போவது பற்றித்தான் கேள்வி. பல பேர்கள் மனு போட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக யாருடைய மனு என்று கேட்டால், அதற்கு பதில் சொல்ல முடியும், ஆனால், மொத்தம் வந்திருக்கக்கூடிய மனுக்கள், அவைகளின் தகுதிக் கேற்ப பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கு லைசன்ஸ் வழங்கப்படும்.

திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலை அரசே ஏற்று நடத்தினால், லாபகரமாக இருக்கும் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? எனவே, இதை அரசே விரைவில் ஏற்று நடத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபோன்ற பரிசீலனை இப்போது ஏதும் இல்லை.

தருமபுரியில் நூற்பாலை ஏற்படுத்துதல்.

*வினா எண் 508— **திரு. எஸ். அரங்கநாதன் :** மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தருமபுரியில் அரசு சார்பாக ஸ்பின்னிங் மில் ஏற்படுத்த செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது ஏற்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (அ) ஆம். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பின்தங்கிய பகுதியில் 25,000 கதிர்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை சுமார் 7 கோடி அளவில் நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், 1982-83 ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் இந்த ஆலை நிறுவப்பட்டு, சுமார் 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1982 மார்ச் 15

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஏற்படக்கூடிய இந்த ஸ்பின்னிங் மில், எந்த இடத்தில் ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது ? அப்படியானால், அந்த மில் உற்பத்தி செய்ய, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து எப்போது முதல் உற்பத்தி தொடங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற விவரங்களை எல்லாம் அறிவிக்க இயலுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்கான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, இப்போது அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. அரசினுடைய முடிவு வெகு விரைவிலே அறிவிக்கப்பட இருக்கிறது. 1982-83-லே இது துவங்கப்பட்டு, 1984 ஆம் ஆண்டிலே உற்பத்தியைத் துவக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

விழுப்புரத்தில் தொழிற்பேட்டை அமைத்தல்

*வினா எண். 509—திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்கண்ட வினாவுக்கு விடை அளிப்பாரா:—

தமிழ்நாடு அரசு நிறுவனம் (Sipcob) தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தொழில் மையம் (Industrial Centre) ஏற்படுத்தப்போவதாக அறிவித்தபடி தொழிற்பேட்டையை விழுப்புரத்தில் நிறுவ அரசு முயற்சி செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டம் கடலூருக்கு அருகில் சுமார் 500 ஏக்கர் பரப்பில் தொழில் இணையம் ஒன்றை அமைத்து, ரசாயனத் தொழில்களை ஊக்குவிக்க அரசு தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனத்திற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டம், விழுப்புரத்தில் சாலை போக்குவரத்து வசதி, ரயில் போக்குவரத்து வசதி, மின்சாரம், தொலைபேசி தொடர்பு இவ்வளவும் சிறந்த அளவில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அங்கே விழுப்புரத்திலே ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைத்தால், எல்லாவிதத்திலும் உபயோகமாக இருக்கும் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ? எனவே அங்கே வேறு ஒரு தொழிற்பேட்டையை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேள்வி கடலூர் அருகே சிப்காட் காம்ப்ளெக்ஸ் ஆரம்பிக்கப்படுவது பற்றியது. மாண்புமிகு

1982 மார்ச் 15]

உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி விழுப்புரத்திலே அதற்குப் பக்கத்திலே தொழிற்பேட்டை நிறுவ முடியுமா என்பது பற்றியது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டம், விழுப்புரத்திலே தொழிற்பேட்டை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள் நன்றி. விழுப்புரம் தொழிலில் பின்தங்கிய பகுதி என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்பதை அரசு உணருமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொழிற்பேட்டை ஆரம்பிப்பது பரிசீலிக்கப்படும் என்றுதான் அமைச்சர் சொன்னார்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : விழுப்புரம் பகுதி தொழிலில் பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில், கடலூருக்கு அருகே ஒரு தொழிற்பேட்டை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். விழுப்புரத்திலே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்படும். பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். 6 தாலுக்காக்கள் தமிழகத்திலே தொழிலில் பின் தங்கியிருப்பதாக அறிவிக்க இருக்கிறோம். அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய உணர்வுகளையும் மனதிலே கொண்டு பரிசீலிக்கப்படும்.

(முற்பகல் 9-40)

திரு. பி. எம். தங்கவேல்ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தொழிற்பேட்டைகளில் ஆதி திராவிடர்களுக்கான சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொழிற்பேட்டை கட்டிய பிறகு சலுகையைப் பார்ப்போம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடலூரில் அமைக்கப்படுகிற இந்த தொழிற்பேட்டைக்கு எவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிப்காட் நில ஆர்ஜித வேலை களில் ஈடுபடுகிறது, அதற்குப் பின்னாலே தான் மற்ற நடவடிக்கை கள் எடுக்கப்படும்.

சிம்சன் போர்டு டிரக் கம்பெனிக்கு இடம் அளிக்கும் செயற்குறிப்பு.

*வினா எண். 510—திரு. து. புருஷோத்தமன்: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) சென்னை அருகில் உள்ள சிம்சன் போர்டு டிரக்கு தொழிற்சாலைக்கென இடம் கேட்டு அரசுக்கு கோரிக்கை வரப் பெற்றுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அரசின் முடிவென்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: (அ) அண்டு (ஆ) திருமழிசையில் உள்ள காலியாயிருந்த நிலம் மற்றும் கொட்ட கையை முத்திரையிட்ட டெண்டர் கோரி அதில் கலந்து கொண்ட திருவாளர்கள் சிம்சன் கம்பெனிக்கு ஐந்து வருட காலத்திற்கு மாத வாடகை ரூ. 17,000க்கு 10—9—1979 முதல் தொழில் வணிகத் துறை குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறது.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது இருக்கிற சிறிய இடத்திலேயிருந்து பெரிய அளவிலே இடம் வேண்டுமென்று கேட்டு சிம்சன் போர்டு டிரக் கம்பெனியால் மனு செய்யப்பட்டதா என் பதைதான் என் கேள்வியில் மையமாக வைத்து கேட்டேன். வேறு இடத்தை கேட்டு அதிக பரப்பளவில் வேண்டுமென்று மனு செய்யப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது போன்ற கோரிக்கைகள் எதுவும் இப்போது அரசினுடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அமைக்கப்படவிருக்கிற அந்த தொழிற் சாலையில் எத்தனை பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள்? நமது நாட்டிலே பஸ், லாரி சேசிஸ்களுக்கு பற்றாக்குறை இருக்கிற காரணத்தால் தமிழ் நாட்டிலே அந்த தொழிற்சாலை உரு வாவதற்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளும் அளிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போடவும்.

தமிழ்நாடு இரசாயன பொருள்கள் உற்பத்தி நிறுவனத்தால் பெறப்பட்ட கடன்.

*வினா எண் 511—திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாடு இரசாயனப் பொருள்கள் உற்பத்தி கம்பெனி உரிமையாளர் தமிழ்நாடு தொழில் அபிவிருத்தி கார்ப்பரேஷன் TIDCO இடம் ரூ. 17.50 லட்சம் வாங்கி திருப்பிக் கொடுக்காமல் இருப்பது உண்மையா?

(ஆ) மேற்படி தொகையை வசூலிக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: (அ) மற்றும் (ஆ) தமிழ்நாடு இரசாயன பொருள்கள் உற்பத்தி நிறுவனத்தைச் சார்ந்த தனி நபர் எவருக்கும் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் கடன் வழங்கவில்லை. நிறுவனத்தின் முனைவர் என்ற தகுதியில் நிதி நிறுவனங்கள் தேவைக்கு ஏற்பவும், மேலும் இந்திய தொழில் முன்னேற்ற வங்கியின் வரம்புக்கு உட்பட்டு ரூ. 17·50 இலட்சத்தை ''டிட்கோ'' பாதுகாக்கப் படாத கடனாக அளித்துள்ளது. இந்த கடனுக்கு வட்டி ஏதும் வசூலிக்கக்கூடாது என்றும் இந்தியத் தொழில் முன்னேற்ற வங்கியின் உத்தரவு இல்லாமல் திருப்பி பெறக் கூடாது என்றும் மேற்படி வங்கி கூறியிருக்கிறது. ஆகையால் மேற்படி தொகையை வசூலிப்பது என்ற கேள்வி தற்போது எழவில்லை.

விவசாயக் கிணறுகள் வெட்ட ஆதி திராவிடர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மானியம்.

மாண்[illegible] எண் 512—திரு. க. பாரமலை : மாண்புமிகு ஆதி திரா[illegible]த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) விவசாய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அரிசனங்களுக்கு மானியமாக பணம் வழங்குவது நிலவள வங்கிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பின்பு கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகவே அந்த திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பதை அரசு அறியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், வரும் நிதி ஆண்டிலாவது மேற்படி திட்டத்தை அமல் செய்ய மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்யப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: (அ) அறியும்.

(ஆ) இத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் எதிர்நோக்கிய இடர்பாடுகளைக் களைந்து மானியத் தொகையையும் உயர்த்தி ஆணை ஒன்றை அரசு பிப்ரவரி திங்களில் பிறப்பித்துள்ளது.

சந்தவாசல் கிராமத்தில் ஆதி திராவிட மாணவர் இல்லம் அமைத்தல்.

வினா எண் 513—**திரு. இல. பலராமன்:** மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு, போளூர் வட்டம், சந்தவாசல் கிராமத் தில் அரிசன மாணவர் விடுதி அமைக்க அரசுக்கு கோரிக்கை வந்துள்ளதா?

(ஆ) இது குறித்து அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: (அ) வடாற்காடு மாவட்டம், போளூர் வட்டம், சந்தவாசல் கிராமத்தில் அரசு ஆதிதிராவிடர் மாணவர் விடுதி அமைக்க இது வரையில் கோரிக்கை வரவில்லை.

(ஆ) இது குறித்து மாவட்ட ஆதிதிராவிடர் நல அலுவ லரிடம் தொடர்பு கொண்டு தேவையையும் நிதி நிலையையும் முன்னிட்டு தக்க தருணத்தில் பரிசீலிக்கப்படும்.

தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம்.

வினா எண் 514—**திரு. செ. செம்மலை:** மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் 1980 ஆம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு பேர்?

(ஆ) இந்தச் சட்டம் தவறான முறையில் பயன்படுத்தப் படுவதாக அரசுக்கு ஏதேனும் புகார் வந்ததா?

1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) தீண்டாமை ஒழிப்பு சட்டத்தின்கீழ் 1980-ஆம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 759

(ஆ) இந்த சட்டம் தவறான முறையில் பயன்படுத்தப் படுவதாக அரசுக்கு எந்த புகாரும் வரவில்லை.

திரு. ஜி. மூர்த்தி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது வரை தீண்டாமைக் குற்றத்திற்காக கைது செய்யப்பட்டவர் களில் எத்தனை பேர்கள் வழக்குகள் மூலமாக தண்டிக்கப் பட்டவர்கள்? எந்த எந்த மாவட்டங்களிலே எத்தனை பேர் கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : தலைவர் அவர்களே, கேட்கப்பட்டிருக்கின்ற கேள்வியானது 1980 ஆம் ஆண்டு சம்பந் தப்பட்டது. 1980 ஆம் ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் 759 பேர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டு அவர்களிலே தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 58, விடுவிக்கப்பட்டவர் களின் எண்ணிக்கை 528, நிலுவையில் உள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 176 ஆகும். மற்ற விவரங்களுக்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, 528 பேர்கள் விடுவிக்கப்பட்டார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த கேஸ்களை அரசாங்க வக்கீல்களே நடத்துகிறார்களா? அல்லது அரிசன நலத் துறையின் மூலமாக வக்கீல்கள் வைத்து நடத்தப்படுகிறதா? அரசாங்க வக்கீல்கள் வழக்குகளை நடத்துகிறபோது சாட்சி சொல்ல வருகிறவர்களை சட்டப்படி சமாதானப்படுத்தக் கூடாது என்று சட்டமிருந்தும் கூட அந்தச் சாட்சி களைப் பயமுறுத்தி அவர்கள் சாட்சி சொல்லச் செல்லாத வகையில் நீண்டகாலமாக வழக்குகள் ஒத்திவைக்கப்படுவதால் தான் சாட்சிகள் அப்படி சாட்சி சொல்ல வராததால்தான் தள்ளப்பட்டன என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க வக்கீல்கள் வழக்குகளில் ஈடுபடுகின்றபோது சாட்சி சொல்ல வருகிறவர்களை அச்சுறுத்தி வேறுவிதமாகத் தூண்டி விடுவதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள், அரசு சார்பில் அத்தகைய குறைகள் சொல்லப்படவில்லை. பொதுவாக தீண்டாமைக் குற்றங்களிலே அரசுக்குப் புகார் களை அனுப்புகிறவர்கள் சாட்சி சொல்கிற நேரங்களிலே தங்களுக்கு இருக்கின்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளின் காரணமாக— கிராமப் புறங்களிலே மற்றவர்களின் துன்புறுத்தல் கூட காரண

மாக இருக்கக்கூடும் என்று கருதுகிறேன்—சாட்சிச் சொல்கிறவர்கள் மாற்றிச் சொல்லுகின்ற நிலைமையும் அத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லுகின்ற நிலைமையும் இருந்து வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதைப் போன்று அரசாங்க வக்கீல்கள் அத்தகைய நிலைமைகளில் ஈடுபட்டதாக அரசுக்குப் புகார்கள் இல்லை.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 35 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட அரிசன மக்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற அநீதி குறைந்தபாடு இல்லை. அரிசன மக்களுக்கு கொடுமைகளை இழைப்பது அநீதி இழைப்பது என்பது நடந்து வருவதால் அதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையில் தடுப்புச் காவல் சட்டத்தை அரசு பயன்படுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: இந்த சமுதாயத்தில் மக்களின் மீது இத்தகைய வகையில் மற்றவர்கள் ஈடுபடுகிற போது இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் அரசுக்கும் காவல் துறைக்கும் பாதுகாப்புக் கோரியும், அதன் காரணமாக மாநில அரசும் மத்திய அரசும் அதிலே அக்கறை செலுத்தி—இந்த நிலைமை தமிழகத்திலே மட்டுமல்ல, இந்திய திரு நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற வகையிலே—நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் மூலமாக இத்தகைய் குறைகள் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலே சாட்சி சொல்லக்கூடியவர்கள் இறுதிவரையில் நிலையாக இருந்து சாட்சி சொன்னால்தான் இத்தகைய குறைகளைச் செய்கிறவர்கள்மீது அரசால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்?

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: தலைவர் அவர்களே, இது போன்ற தீண்டாமை சம்பந்தமாக குற்றங்களை ஆய்வு செய்வதற்காக வட்டார அளவிலே ஏதாவது கமிட்டியை அரசாங்கம் அமைத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: அது பற்றிய விவரம் இல்லை.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: தலைவர் அவர்களே, இந்த தீண்டாமை ஒழிப்பு கேஸ்களிலே சாட்சிகள் எல்லாம் போய் சொல்லி இருந்தாலும் கூட சாட்சிகள் சொல்வது உண்மை என்று தெரிந்திருந்தும்கூட சில சமயங்களிலே கேஸ் தள்ளப்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே இந்தமாதிரி பேசினார்கள் என்றாலும் இந்த மாதிரி அக்கிரமமாக நடந்துகொண்டிருந்தால் உடனே தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்க முடியுமா?

(முற்பகல் 9,50)

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அத்தகைய நிலைமைகளை உருவாக்க முடியாது.

1982 மார்ச் 15]

ஆதிதிராவிடர் முன்னேற்றத்திற்கு மூன்றாண்டுத் திட்டம்.

வினா எண். 515 — திரு. கு. ரமணி: திரு. நா். பழநி வேல்: மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) ஆதிதிராவிடர்கள் முன்னேற்றத்துக்காக ஒரு மூன் றாண்டுத் திட்டத்தை அரசு தயாரித்து வருகிறதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அது குறித்த விவரங்கள் என்ன ?

விடை—

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: (அ) ஆம்.

(ஆ) பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. கு. ரமணி: தலைவரவர்களே, ஆதி திராவிடர்கள் சமுதாயம் முன்னேற வேண்டுமென்பதற்காக இன்று விவரமான பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவர்கள் மத் தியிலேயும் அந்த எழுச்சி இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கால நிர்ணயம் ஏற்படுத்தித்தான் ஒரு திட்டத்தை, டைம் பவுண்ட் ப்ரொகிராம் செய்ய வேண்டும். எனவே, இந்த முறையில் அந்தத் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றால் அதில் என்னென்ன அம்சங்கள் அடங்கியுள்ளன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தமிழகத்தின் முதல்வர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தாழ்த்தப் பட்டவர்களின் சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக மூன் றாண்டுத் திட்டத்தை உடனடியாகத் தயாரிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருந்தார்கள். அதன் அடிப்படையில் இந்தத் திட்ட மானது தீவிர பரிசீலனையிலே இருந்து வருகிறது. ஆனால் இந்தத் திட்டமானது மைய அரசினுடைய உதவியோடு தற்போது தமிழகத்திலே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற ஸ்பெஷல் காம் பொனன்ட் பிளானோடு தொடர்பு படுத்தப்படாமல் தனியாகவே இயங்க வேண்டுமென்றும், தனித் திட்டமாகச் செயல்படுத்தப் பட வேண்டுமென்றும் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் தெரிவித் திருக்கின்றார்கள். முதல்வர்களுடைய ஆணைக்கிணங்க தலை மைச் செயலகத்தில் இருக்கின்ற ஒரு சில துறைகளின் செயலர் களைக் கொண்ட உயர்மட்டக் குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட் டிருக்கிறது. இந்தக் குழுவானது தற்போது முதல் கட்டமாகக் கூடி ஆதிதிராவிடர் குடியிருப்புகளில் கல்வி, பொருளாதாரம், சுகாதாரம், சாலை, குடிநீர், விவசாயம் போன்றவைகள் பற்றிய புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்க வேண்டுமென்றும், அதற்காக ஒரு விவர அட்டவணையும் தயாரித்து, வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் களின் மூலமாகச் சேகரிக்க வேண்டுமென்றும், ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது தமிழகம்

முழுவதிலிருந்து அனைத்து வட்டங்களிலிருந்தும் அந்த விவரங்கள் கிடைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றின்மீது மீண்டும் அந்தக் குழு கூடி எந்தெந்த வகைகளிலே எந்தெந்த இடங்களில் மக்களின் நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்று முழுமையாக ஆராய்ந்த பிறகு அந்தத் திட்டமானது செயல்படுத்தப்படுவதற்கான வழிவகைகளை அரசு மேற் கொள்ளும்.

திரு. கு. ரமணி: தலைவரவர்களே, பல பகுதிகளிலிருந்து தமிழகத்தினுடைய முக்கியமான நகரங்கள் அல்லது பஞ்சாயத்து மையங்கள் போன்ற இடங்களிலிருந்து எல்லாம் பல ஆலோசனைகள் பெறப்பட்டு இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருப்பது மாதிரி அமைச்சருடைய பதிலிலிருந்து நான் புரிந்து கொள்கிறேன். அது சரியா என்பதை அவர்கள் கூற வேண்டும். அடுத்ததாக, இந்த ஆதி திராவிட மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் நிலமற்ற கூலித் தொழிலாளர்களாக இருந்து வாழ்க்கையிலே மேம்பட முடியாத, முன்னேற முடியாத நசுக்கப்பட்ட மக்களாகக் கிடக்கிறார்கள். எனவே, இவர்களுக்கு இருக்கும் பிரதான குறை என்னவென்றால் நிலம் கிடைப்பதுதான் பிரச்சினை. இந்தத் திட்டத்தில் இதுவும் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, முதல் கட்டமாக என்னென்ன தேவைகள் ஆதி திராவிடர் குடியிருப்புகளில் இருக்கின்றன என்று அறிய அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் பெறப்பட்டிருக்கின்றன என்ற கருத்தினை நான் தெரிவித்தேன். அதிலே ஆதிதிராவிட மக்களைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயம் என்ற பொருளும் அடங்குகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கும் அத்தகைய மக்களுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தெரிவித்திருக்கும் கருத்தின் அடிப்படையிலேகூட அரசு நிச்சயம் ஆவன செய்யும்.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே ஆதிதிராவிடர் முன்னேற்றத்திற்காக மூன்றாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்? எந்தெந்த மாவட்டங்களில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்ற விவரத்தையும் அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

(பதில் இல்லை)

திரு. பொ உத்திரபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் மூன்றாண்டுத் திட்டத்தில் கல்வியும் சுகாதாரமும் இன்னும் சில திட்டங்கலெள்ளாம் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் கேட்பது, இந்த மூன்றாண்டுத் திட்டத்திலே அரிசன மக்களுக்காக வீட்டு மனை இல்லாதவர்களுக்கு அந்த மனைகளை எடுக்கும் பொழுது பல தடங்கல்கள் இருக்கின்றனவே, அந்தத்

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS ASSEMBLY

1982 மார்ச் 15]

தடங்கல்களை நீக்கி விட்டு மனை இல்லாதவர்களுக்கு மூன்றாண்டுகளுக்குள் மனை வழங்கப்படுமா ? சுடுகாட்டுப் பாதை என்று செய்யும்பொழுது பல்வேறு கட்டத்தில் தனியார் அல்லது மற்ற இடங்களில் தடுக்கிறார்கள். எந்தத் தடங்கல் இருந்தாலும் மூன்றாண்டுக் காலத்தில் சுடுகாட்டுப் பாதையும், மனையில்லாதவர்களுக்கு மனையும் கிடைக்க அரசு பரிசீலிக்குமா' நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வீட்டு மனைகளைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும என்று நான் கருதுகிறேன். தமிழக அரசு இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையிலே பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்பு கடந்த 4 ஆண்டுகளிலே ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகாலமாகக் கொடுக்கப் பட்டிருந்த வீட்டு மனைகளின் எண்ணிக்கையை மிஞ்சுகின்ற அளவுக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவிலே, தனியார் நிலங்களும் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு, வீட்டு மனைகளாக வழங்கப் படடிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இருந்தாலும், சிற்சில இடங்களில் இதுபோன்ற இடர்பாடுகளைக் கவனத்திலே கொண்டு இத்தகைய மக்களுக்காகத் தனியாக தயாரிக்கப் படுகின்ற 3 ஆண்டுத் திட்டங்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்களும் இடம் பெறலாம் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

திரு. சி. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு 3 ஆண்டுத் திட்டம் செயல் படுத்த தீவிர பரிசீலனையில் இருப்பதை அறிகிறேன். ஆதி திராவிடர்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுக்கப்பட்டு, வீடு கட்டக் கூடிய பொருளாதார சூழ்நிலையில்லாமல் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டமும் இதில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுமா என்பதைக் கேட்டுக் கொள்வதுடன் இந்தத் திட்டம் ஆதிதிராவிட பழங்குடி மக்களுக்கும் விரிவு படுத்தப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு தலைப்புகளின் கீழ் தற்போது இந்தக் குழுவானது தமிழகம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய அனைத்து வட்டங்களிலும் விவரங்கள் சேகரித்து அறிக்கை கொடுத்தவுடன் அந்த விவரங்களின் அடிப்படையிலே எந்த, எந்த வகைகளிலே அந்த மக்களுக்கு வீட்டு மனைகளாகவும் வீடுகளாகவும் கொடுத்து, அவர்களுடைய பொருளாதாரத் தன்மைகளை உயர்த்தலாம் என்கின்ற வகையிலேயும், எந்த, எந்த வகையிலே நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்கின்ற வகையிலேயும்தான் இந்தத் திட்டமானது தற்போது ஆராயப்பட்டு வருகிறது. அப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிற அடிப்படையில் வீடுகளைப் பற்றிய கருத்தும்

[1982 மார்ச் 15

பரிசீலனை செய்யப்படும். தற்போது ஆதிவாசிகளுக்கு அந்தத் திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்துகிற எண்ணம் இல்லை. இது தனியாக ஆதிதிராவிடர்களுக்கு மட்டுமே நடைமுறைப்படுத்துகிற எண்ணத்தோடு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதிதிராவிடர்களுக்கு கழிவுப் பஞ்சாலை அமைக்கும் திட்டம்.

*வினா எண். 516 : திரு. ரா். கு. பெருமாள் : மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நெல்லை மாவட்டத்தில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கென கழிவுப் பஞ்சாலை அமைக்கும் திட்டம் ஏதேனும் உண்டா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அது எங்கு அமைக்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடம் இல்லை.

திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கழிவுப் பஞ்சாலைத் திட்டம் இப்போதில்லையென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை மறுபடியும் மறு பரிசீலனை செய்து, எங்கெங்கே எல்லாம் இந்த அரிசன மக்களுக்கும் இதர பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வழி செய்ய முடியுமோ அந்த வகையிலே ஆராய்ச்சி செய்து அதற்கு வழிவகை செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 29—1—1982 அன்று தலைமைச் செயலர் தலைமையிலே கூடிய அரசுச் செயலாளர்கள் கூட்டத்தில் கழிவுப் பஞ்சாலைத் தொழிலில் தற்போது தேக்க நிலை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் ஆதி திராவிடர் பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் புதிதாக எந்தவிதமான கழிவுப் பஞ்சாலைகளும் அமைக்க வேண்டியதில்லையென்ற அளவில் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதி திராவிட மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு நிரந்தரத் தொழில்கள் தர வேண்டுமென்ற உணர்வோடு இந்த அரசு பல்வேறு வகையில் அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்துகின்ற வகையில், இருக்கக்கூடிய வசதிகளின் அடிப்படையில் எந்த, எந்தத் தொழில்கள் உள்ளனவோ அவற்றைத் தேர்நதெடுத்து அந்த மக்களுக்கு தற்போது உதவ இந்த அரசு முன் வந்திருக்கிறது.

[முற்பகல் 10–00.]

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்விக்கு இடம் இல்லை என்று சொன்னாலும் கூட, நெல்லை மாவட்டத்தை பொறுத்தளவில் அங்கே ஆதிதிரா

1982 மார்ச் 15]

விட மக்கள் அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக அந்தக் கழிவுப் பஞ்சாலை அமைப்பதை மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்து நெல்லை மாவட்டத்தில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அத்தகைய சாத்தியக் கூறுகள் தற்போது இல்லை.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது கழிவுப் பஞ்சாலை இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சமூகத்திலே தள்ளப்பட்ட காரணத்தினால் கழிவுப் பஞ்சாலை கேட்கவில்லை. ஆனால் பொருளாதாரத்திலே வசதிபெற்றுள்ள ஆதி திராவிட மக்கள் நல்ல பஞ்சாலையை, தங்களுடைய முயற்சியின் காரணமாக அமைக்க முன்வருவார்களானால் அவர்களுக்கு அரசு உதவி செய்யுமா ? இந்த மூன்றாண்டு திட்டத்தை அரசு பரிசீலித்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். அதன் படி இப்படி நல்ல பஞ்சாலை அமைக்க வருகின்றவர்களுக்கு தனிச் சலுகை காட்ட அரசு முன் வருமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன். அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த முயற்சியிலே அமைக்க முன் வந்தால் அதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களை தொழில் துறையிலே உயர்த்தவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே அரசு பணியாற்றி வருகின்றது. தற்போது ஏறத்தாழ தோல் தொழில்கள், கழிவுப் பருத்தி நூற்பாலை, பனியன் தொழில், கிராம நெசவு மையங்கள், கல் உடைப்பு போன்ற பல்வேறு வகையில் அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதாக இருக்கக் கூடிய தொழிற்களிலே ஈடுபடவேண்டும் என்ற உணர்வோடு அரசு திட்டங்களைத் தீட்டி இந்த மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கக் கூடிய கருத்துக்களையும் அரசு நிச்சயமாக பரிசீலனை செய்யும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப்பெற்றிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

[1982 மார்ச் 15

ஒழுங்கு பிரச்சனை

பேரவைக் கூட்டம் நடைபெறுகையில் நீதிவிசாரணை குறித்து பேரவையில் அறிவிக்காது, வெளியில் அறிவிப்பது

* திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக்க தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தினுடைய கவனத்தையும், கவலையையும் கடந்த 10, 20 நாட்களாக ஈர்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற கன்னியா குமரி மாவட்டத்திலே விரும்பத்தகாத வன்முறைச் சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. நம்முடைய கவனத்தை ஈர்க்கின்ற இந்தப் பிரச்சினைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் கழிந்த 3-ந் தேதி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் மூலமாகவும், சனிக்கிழமை அன்று இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களால் தமிழக மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கின்ற வகையிலே அரைமணி நேர விவாதம் நடைபெற்ற நேரத்திலும் சரி, அங்கே நடைபெற்ற வன்முறை சம்பவங்கள் சம்பந்தமாகவும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் சம்பந்தமாகவும், அரசாங்கம் நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று பல்வேறு சமயங்களிலும் சொன்ன நேரத்திலும் கூட, இந்த மன்றம் கூடி இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அதை இங்கே அறிவிக்காமல் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி சென்று அரசு நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் இதிலே நாம் கொண்டிருக்கின்ற அக்கறை காரணமாக இந்த முக்கியமான அறிவிப்பினை மன்றம் கூடிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே மன்றத்திலே இருக்கின்ற பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தப் பிரச்சினையிலே அரசாங்கம் ஏன் இங்கே சொல்லாமல் அங்கே சென்று சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்ற சேதம், நட்டம் பொறுத்த அளவிலே அங்கே போகாமலே நமக்கு இங்கேயே தெரியும்.

* மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே, நீதி விசாரணை பற்றி அறிவித்த அறிவிப்பு முக்கியமானது என்றும், அதை சட்டமன்றத்திலே முதலிலே அறிவித்து இருக்கவேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அது முக்கியமான அறிவிப்பு என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் சட்ட சபையிலே அறிவிக்க வேண்டியது இயல்புதான். ஆனால் எந்த நேரத்தில் எத்தகைய சூழ்நிலையில் எப்படி அறிவிக்கப்பட்டது என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் மிகுந்த கவலை தருகின்ற காரணத்தினால் சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி தந்

தார்கள். அரைமணி நேர விவாதத்திற்கும் அனுமதி தந்தார்கள். அதனை ஒட்டி மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு சென்று அங்கே சம்பந்தப்பட்டவர்களைச் சந்தித்து, கலவரப்பகுதியில் ஒரு அமைதியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலையிலே சென்றார்கள். ஆகவே, கலவரத்தை அமைதிப்படுத்த வேண்டும் ; அங்கே வன்முறை இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் இந்த பேரவை உறுப்பினர்களுடைய தலையாய நோக்கமாகும். அந்த நோக்கத்தை இந்த அளவுக்கு உடனுக்குடன் நிறைவேற்றுகிற இந்த அரசு பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஆகவே அங்கே ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையை இந்த அறிவிப்பின் மூலம் உருவாக்க முடியும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்பி, நீதிவிசாரணை போடுவோம் என்று சொன்னால் அதன் மூலம் மேற்கொண்டு கலவரங்கள் நடக்காமல் இருக்க பேருதவியாக இருக்கும் என்று கருதி அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. அந்த நேரத்தில் இங்கே சட்டமன்ற கூட்டமும் இல்லை. நாம் எல்லோரும் அமைதிதான் முக்கியம் என்று கருதுகிறோமே தவிர, நம்முடைய சட்டமன்ற விதிமுறைகள், மரபுகளை முக்கியமாக கருதி கலவரத்தை நீடிக்க நிச்சயமாக நாம் யாரும் விரும்பமாட்டோம். ஒருவர் வீட்டிலே இன்னொருவர் புகுவது அத்துமீறல் தான். ஆனால் வீடு தீப்பற்றி எரியும் போது எல்லோரும் சேர்ந்து அதை அணைக்கிறோம். ஆகையால் இத்தகைய அறிவிப்பை ஒருநாள் கழித்து இங்கே வந்து அறிவிப்பதை விட அங்கே அறிவித்து நிலைமை சுமூகப்படுமானால் அதைத்தான் நாம் வரவேற்க வேண்டுமே தவிர, சில நேரங்களில் சில பிரச்சினைகளைத் தவிர்க்க, சுமூக சூழ்நிலையை உருவாக்க தவிர்க்க முடியாமல் இத்தகைய அறிவிப்பு செய்வதை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பாராட்ட வேண்டுமே தவிர தங்களுக்குத்தான் முதலில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்பது எந்தவகையிலும் பொருத்தம் அல்ல என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப் : சார், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே சென்று சமாதானம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது கூட பக்கத்து கிராமத்தில் பெரிய கலவரம் ஏற்பட்டதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. இப்போது அங்கே நிலைமை எப்படி இருக்கிறது ? கலவரம் அடங்கி இருக்கிறதா ? அல்லது தொடர்ந்து நடக்கிறதா ? இதற்கு யார் காரணம் என்பதுபற்றி அரசாங்கம் இந்த அவையிலே அறிவிக்க இயலுமா ?

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே சென்ற பிறகு அன்றுகூட பதில் சொல்லவில்லை. அங்கே போய் நிலைமைகள் பற்றி விவாதித்த பின் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைபற்றி ஒரு அறிக்கை இந்தச் சபை முன் வைக்கப்படுமா ?

[1982 மார்ச் 15

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே அறிக்கை ஒன்றை அவை முன் வைக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் அன்றைக்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக்கூட சட்டமன்றத்தில் எடுத்துக் கொள்ள விதிமுறை இல்லை. ஆனாலும் எல்லா உறுப்பினர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அரை மணி நேர விவாதம் வைத்து, ஏறத்தாழ ஒன்றேகால் மணி நேர விவாதம் நடந்து. அதன் விளைவாக இங்கே இருக்கிற வேகத்தையும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது, அங்கே இருக்கிற சூழ்நிலையையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அங்கே சென்றபிறகு, இப்படி ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டால் சுமூக சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று உணர்ந்ததால் அங்கே நீதி விசாரணை பற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல அது வரவேற்கக்கூடியதே தவிர அது விவாதத்திற்குரியது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

தமிழ்நாடு உயர் நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியாக தமிழ் தெரியாத ஒருவர் நியமிக்கப் பெற்றுள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் எஸ். ஆண்டித்தேவர், என். பழனிவேல், ப. நெடுமாறன், என். எஸ் வி. சித்தன், பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொர்ணம், ரா. உமாநாத், ரா. கிருஷ்ணன், செ. சிவசாமி, சோ. அழகர்சாமி, பொ. உத்திராபதி, மு, அப்பாதுரை, குமரி அனந்தன், ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன், எஸ். என். இராமசாமி, என். சங்கரய்யா, என். வரதராஜன், கு. ரமணி, அ. ரகுமான்கான். என்.வி.என். சோமு ஆகியோர் ‘‘ திரு. கே.பி.என். சிங் அவர்களை பீகார் மாநிலத்திலிருந்து தமிழ்நாடு உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியாக நியமித்துள்ளதால் தமிழ்மொழி நீதி மன்ற மொழியாகத் தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதற்கு முரணாக இருப்பதால் தமிழ் மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் ’’ என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் இருக்கையில் இல்லாததால் முதலில் திரு. என். சங்கரய்யா அவர்கள்.

1982 மார்ச் 15]

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இந்த தமிழ்நாட்டு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு பீகார் மாநிலத்தின் உயர்நீதி மன்ற பிரதம நீதி பதி திரு. கே.பி.என். சிங் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டது பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்பதில் உள்ள முக்கிய அம்சம் என்ன வென்றால் இந்திய மக்கள் ஒற்றுமையைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் நாம் அனைவரும் இணைந்து அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம்.

(முற்பகல 10.10)

அந்த ஒற்றுமை மொழி வாரி மாநிலங்களை அமைப்பதன் மூலம் மேலும் பலம் அடையும் என்ற காரணத்தால்தான் இந்திய மக்களுடைய நீண்ட முயற்சிக்குப் பிறகு மொழி அடிப்படையிலே மாநிலங்கள் அமைக்கப்பட்டு இன்றைக்கு அந்த மாநிலங்கள் தங் களுடைய மொழியிலேயே அரசாங்கத்தை நடத்துகிறது. இதர சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளையும் நடத்தி வருவதை நாம் பார்க்கி றோம். அதை ஒட்டித்தான் நீதிமன்றங்களிலே அந்தந்த மாநி லங்களின் மொழிகளை நீதிமன்ற மொழியாக ஏற்படுத்துவதற் குரிய முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றது. தமிழகத் தில் ஏற்கெனவே இந்த சட்ட மன்றப் பேரவையிலே பல கட்சி யினரும் சேர்ந்து வற்புறுத்தியதன் விளைவாக தமிழகத்தில் அடி மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நீதிமன்றங்களில் எல்லாம் இன்று தமிழ் மொழியின் மூலம் அந்த நடவடிக்கைகள் நடைபெறவேண்டும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு அதற்கான நூல் களும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு எல்லாவிதமான கட்டளைகளும் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வேளையிலே இப்போது உயர்நீதிமன் றத்திற்கு மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் இருந்து வரக்கூடிய மேல் முறையீடுகள் சம்பந்தமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என் றால் தமிழ்மொழி தெரிந்திருக்கக்கூடிய நீதிபதி அங்கே இருந்தால் தான் அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். நம் முடைய இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 348(2)-வது பிரிவின்படி ஒரு மாநில கவர்னர் அதாவது ஒரு மாநில ஆட்சியா னது ஜனாதிபதியின் முன் அனுமதியுடன் மாநில நீதிமன்றங்களிலே தங்களுடைய பிரதேச மொழிகளையோ அரசாங்கக் காரி யங்களுக்காக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய மொழிகளையோ பயன் படுத்தலாம். ஆனால் உயர்நீதி மன்றங்களிலே இறுதியாக அவர் கள் கூறக்கூடிய உத்தரவு மட்டும் தான் ஆங்கிலத்திலே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலும் தமிழ்நாட்டிலே உயர்நீதிமன்றத்தின் பிரதம நீதிபதி யாக தமிழ் தெரிந்தவர்கள் இருந்தால்தான் நீதிமன்றங்களில் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை அமலாக்க முடியும். திரு. கே. பி. என். சிங் அவர்களைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. இந்தியாவில் இருக் கக்கூடிய மக்கள் அனைவரும் இந்தியக் குடிமக்கள். அகில இந்திய சர்வீஸ்களிலே பல மாநிலங்களையும் சேர்ந்தவர்கள் பல

இடங்களுக்கும் செல்கிறார்கள். அவர்கள் வேறு வேறு மாநிலங்களுக்கெல்லாம் கூடச் செல்கிறார்கள் ஆனால் அதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் உயர்நீதிமன்றத்திலே இந்த மாநிலத்தின் மொழி தெரிந்தவராக இருந்தால்தான் சாத்தியமாக இருக்க முடியும். இது சம்பந்தமான பிரச்சினையிலே கூட சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே 7-வது நீதிபதியாக இருக்கின்ற திரு, குப்தா அவர்கள் கூட இந்த மாற்றங்களைச் செய்யலாம் என்று திருப்தி அளித்தபோது கூட திரு. கே. பி.என். சிங்கை மாற்றும்போது அவருக்கு பரிச்சயமாக இருக்கக்கூடிய மொழி இருக்கக்கூடிய மாநில திற்குத்தான் மாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தும் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையின் காரணமாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள் மத்தியிலே ஒரு பதட்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நீதிபதிகளை ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் மாற்றுவதன் மூலமாக மத்திய அரசு அவர்களின் மேல் ஒரு விதமான செல்வாக்கை பிரயோகிக்கவேண்டும் என்ற முயற்சியும் அதிலே அடங்கி இருக்கின்றது என்பது வருந்தத்தக்கது. ஏற்கெனவே இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே அகில இந்திய ஜூடீஷியல் சர்வீஸை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற முயற்சி நடக்கின்றது. இராஜ்ய சபையிலே மூன்றிலே இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி ஆளும் கட்சிக்கு கிடைத்தால் அப்படிப்பட்ட ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்குக் கூட வழிவகை இருககின்றது என்பது அபாயகரமான போக்காகும்.

ஆகவே, இன்று இங்கே இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கட்சியினரும் செய்த வேண்டுகோளின்படி நம்முடைய அரசாங்கம் நீதிமன்றங்களிலே தமிழ்மொழி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று உத்தர விட்டிருக்கின்றது. தமிழிமொழியிலேதான் பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன, முன்பு. ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகுதான் இந்த நிலைமை மாற்றப்பட்டது. ஆகவே, அந்தந்த மாநில மொழிகள்தான் அந்தந்த நீதிமன்றங்களுக்கு வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நீதிபதி வந்துவிட்டார் என்ற பிரச்சினை இல்லை, அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை. ஆனால், நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தவரையிலே வங்காள மாநிலத்திலே உள்ள உயர்நீதி மன்றத்திலே வங்காளமொழி தெரிந்தவரும், ஆந்திரா மாநிலத்தின் உயர்நீதிமன்றத்திலே தெலுங்கு மொழி தெரிந்தவரும் உயர் நீதிமன்ற பிரதம நீதிபதியாக இருக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் பிரச்சினை வருகிறது.

ஆகவே அரசாங்கம் இதிலே தலையிட்டு எல்லா கட்சியினரின் உதவியுடனும், பாராளுமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய எல்லா கட்சிகளின் உதவியுடனும் இந்திய அரசினை இதுகுறித்து வற்புறுத்தி

1982 மார்ச் 15] [திரு. என். சங்கரய்யா]

இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டாம் என்றும் தமிழ் நாட்டின் உயர் நீதிமன்றத்திலே தமிழ்தெரிந்த ஒருவரைத்தான் பிரதம நீதிபதியாகப் போடவேண்டும் என்றும் சொல்லி அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இது ஒரு மாநிலப் பிரச்சினை அல்ல. அகில இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய பிரச்சினையாகும். அகில இந்தியாவிலே அந்தந்த மாநிலங்களிலே இருக்கக்கூடிய உயர்நீதிமன்றத்திலே அந்தந்த மொழி தெரிந்தவர்கள் நீதிபதி களாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதை வற் புறுத்துகிறேன். ஆகவே, இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று நான் கோருகிறேன்.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF: Mr. Speaker Sir, a point of Order. I strongly object this question being discussed here in this House.

MR. SPEAKER: It has already been taken. The point to be decided now is whether to adjourn the other business of the House to discuss this issue or not. Now we are not discussing the merit of the case.

திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நாம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள பிரச்சினை, தமிழகத்தைப் பற்றிய பிரச்சினை மட்டும் அல்ல. இந்தியா பூரா வும் மொழி வழி மாநிலங்கள் அமைய வேண்டும் என்ற அடிப் படையிலே, இந்த தேசத்தின் தந்தை மகாத்மா காந்தியடிகள் வகுத்திருக்கிற கொள்கைக்கு எதிராக, இன்னொரு மொழி பேசு கிற ஒருவரை தமிழகத்தில் கொண்டு வந்து, தலைமை நீதிபதி யாக நியமித்து, தமிழகத்திலே தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியா வதற்கு குந்தகம் ஏற்படுத்துகிறது என்ற உணர்வோடு, நாம் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுகிறோம்.

நாம் இந்தப் பிரச்சினையை இந்தக் கண்ணோட்டத்திலே அணுகுவதனாலேயே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கோ, இந்த தேசத் தின் ஒற்றுமை உணர்வக்கோ நாம் எதிரானவர்கள் அல்ல. மாறாக தேச ஒருமைப்பாடு வேண்டும் என்ற உண்மையான நோக்கத் தோடு தான், இந்தப் பிரச்சினையை இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகுகிறோம். பிப்ரவரி மாதம் முதல் தேதியன்று, இந்த தமிழகத்தில் உள்ள சிவில் நீதிமன்றங்கள் உள்ளிட்ட சகல நீதி மன்றங்களிலும் தமிழ், ஆட்சி மொழியாகும் என்று இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால் அறிவித்து ஒரு மாத காலம் ஆவதற் குள்ளாகவே, அந்த அறிவிப்பின் மேல் இடி விழுந்தாற்போல், பீகார் மாநிலத்திலிருந்து ஒருவரை இங்கே கொண்டு வந்து உயர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக நியமித்திருக்கிறார்கள்.

தனிப்பட்ட முறையிலே அவர் மீது நமக்கு எந்தவித விரோதமோ, வெறுப்புணர்வோ இல்லை. மாறாக அந்த மொழி மக்களுக்குக் கூட, இது பாதகமானது. பீகார் மாநிலத்திலே, பீகார் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும்போது இன்னொரு மாநிலத்திலிருந்து, தலைமை நீதிபதி நியமிக்கப்படுவார்களேயானால், அந்த மொழி மக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இங்கே தமிழக மக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த உணர்வை வெளிப்படுத்தி, இதை சட்டமன்றத்திலே நாம் விவாதித்திருக்கிறோம். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்திய பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்தின் உணர்வைத் தெரிவித்துக் கடுமையாக வலியுறுத்தி கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இங்கே நாமும் விவாதித்திருக்கிறோம். இங்கே தலைமை நீதிபதியாக இருந்த மதிப்பிற்குரிய முகமது இஸ்மாயில் அவர்கள் தன்னுடைய பதவியை ராஜிநாமா செய்து, இம்மாநில மக்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகு, அவர்கள் பிடிவாதமாக இவ்வாறு நியமனம் செய்திருப்பது என்பது, தேசீய ஒருமைப்பாட்டிற்கு எதிரானதாகும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டி காட்ட விரும்புகிறேன்.

மொழி உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவன் சன்னிதானத்திலே கூட ஆலயங்களிலே தமிழிலேதான் அர்ச்சனை போன்றவைகள் நடைபெற வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய இந்தக் காலத்திலே, சாதாரண பாமர மக்கள், நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளிலிருந்து விலக்கப்பட்டு, நிற்கக்கூடிய ஒரு நிலையை இது போன்ற நியமனங்கள் ஏற்படுத்திவிடுகிறது. ஆங்கிலத்திலே விவாதங்கள் நீதிமன்றத்திலே நடைபெறுகிறபோது, என்ன நடைபெறுகிறது என்று அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே, அவரவர்கள் சொந்த மொழியிலேயே நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் அமையுமேயானால், ஏழை எளிய மக்கள், நீதிக்கும் சட்டத்திற்கும் மிக அருகிலே வர அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. அந்த நிலைமைக்கு விரோதமாக, இந்த நீதிபதி அவர்களின் நியமனம் இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மதுரையிலே பாண்டியனின் அவையிலே வழக்குரைத்த கண்ணகி சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவளாக இருந்தாலும் கூட, முற்றிலும் வேறு பட்ட ஒரு நாட்டிலே, இன்னொரு மன்னனின் சபையிலே அவள் தமிழிலேதான் பேசி தன்னுடையகணவன் கள்வன் அல்லன் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டினாள். ஆனால் அந்த தமிழ்நாட்டிலே தலைமை நீதிமன்ற நீதிபதியாக எங்கேயோ யிருந்து, யாரையோ—அவரே கூட முழுவதும் இஷ்டப்படாமல் கொண்டு வந்து இங்கே நியமித்ததின் மூலம், தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாவதற்கு எதிராக மைய அரசு செயல்படுகிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதன்மூலம் தமிழ் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எல்லாமட்டங்களிலும் ஆட்சிமொழியாக, நீதிமொழியாக ஆவதை மைய அரசு விரும்பவில்லை என்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

1982 மார்ச் 15] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

(முற்பகல் 10.20)

மத்திய அரசுக்கு விருப்பம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் தேசீய ஒருமைப்பாட்டுக் கொள்கைக்கு குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடிய இந்தச் செயலை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துத் தெரிவிக்கவேண்டிய பொறுப்பு நம் அரசுக்கு உண்டு. இந்த மன்றத்தின் உணர்வுகளை மத்திய அரசுக்கு தெரிவித்து இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும் இதன் மூலம் தமிழ்நாட்டின் நீதிமன்ற மொழி தமிழாக வருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இதைப்பற்றியெல்லாம் விவாதிக்க இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம் தமிழகத்தில் வேகமாக எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்ற வகையில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக முழுமையான அளவிற்கு வருவதற்கு துரித நடவடிக்கைகள் எடுத்து வரும் இந்த நேரத்தில் பீகார் மாநிலத்திலிருந்து தமிழ் தெரியாத ஒருவரை மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டின் உச்ச நீதிபதியாக அமைத்திருப்பது குறித்து தமிழக மக்கள் முன்னால் ஒரு பெரும் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம், நாம் இந்திய ஒருமைப்பாட்டை விரும்பக் கூடியவர்கள். நாம் இந்திய ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்கக் கூடியவர்கள். அதில் நமக்கு கருத்துவேறுபாடு கிடையாது. ஆனால் தமிழ் மொழி தெரியாதவர் நீதிபதியாக வரும்போது சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் நீதிமன்றம் செல்லும் போது நீதிபதியைப் பார்த்து தன்னுடைய மொழியில் சில விளக்கங்களை அல்லது கருத்துக்களை சொல்வதற்கு இதனால் தடங்கல் ஏற்பட முடியும். எனவே தமிழ்நாட்டில் தமிழை வளர்க்கக் கூடிய இந்த நேரத்தில் எந்தளவிற்கு மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டு மக்களை மதித்திருக்கிறது என்பதை சந்தேகிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிற்கு இன்றைக்கு வந்திருக்கக்கூடிய தலைமை நீதிபதி அவர்கள் மீது நமக்குத் தனிப்பட்ட கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. அந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றத்தில் தமிழ் தெரிந்த ஒரு நீதிபதியை ஏற்படுத்துவதோடு, தமிழக அரசு மற்ற கட்சிகளின் உணர்வுகளை மத்திய அரசிடம் அணுகிப் பேசி தமிழ் நாட்டிற்கு விரைவில் ஒரு தமிழ் தெரிந்த பிரதம நீதிபதியை அமர்த்தவேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டை இப்படி மத்திய அரசு உதாசீனப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கிறபோது தமிழ் மொழிக்கே ஆபத்து வரக்கூடிய அளவிற்கு மறைமுகமாக வேறு ஒரு மொழியை புகுத்தக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்குமளவிற்கு தமிழ் நாட்டில் ஒரு சந்தேகமும் குழப்பமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழப்பத்தை நீக்குவதற்கும், தமிழ்நாட்டில் தமிழ்

தெரிந்த ஒரு பிரதம நீதிபதியை நியமிப்பதற்கும் இதுபோன்ற பிரச்னைகள் குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கழிந்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலேயே சென்னை உயர்நீதிமன்ற பிரதம நீதிபதியை கேரள உயர்நீதிமன்றத்திற்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் யாரோ எங்கிருந்தோ அல்ல, பாட்னாவில் பிரதம நீதிபதியாக இருந்தவரை சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் மாற்றப்பட்டதை நாடும் நாமும் அறிவோம்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 222 (1) பிரிவின்படி

The President may, after consultation with the Chief Justice of India, transfer a Judge from one High Court to any other High Court

என்பதன்படி இந்த மாற்றம் செய்யப்பட்டது. உடனடியாக இந்த மாற்றத்தை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்தில் பல்வேறு வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அரசியல் சட்டத்தின் இந்த ஷரத்தில் பிரதம நீதிபதி என்று குறிப்பிடப்படாததால், வெறும் நீதிபதி என்று மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், பிரதம நீதிபதியை இந்த ஷரத்துப்படி மாற்ற முடியாது என்று உச்ச நீதிமன்றத்தில் வாதம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இந்த வாதத்தை உச்சநீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பிரதம நீதிபதி எனப்படுபவர் முதல் நீதிபதிதானே தவிர மற்ற நீதிபதிகளுக்கு மேலானவர் அல்ல எனவே நீதிபதி என்று சொல்லப்படுவது அவர்களுக்கும் பொருந்தும் என்று அங்கே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. மேலும் அரசியல் சட்டத்தின் இந்த ஷரத்துப்படி குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் உச்சநீதிமன்ற பிரதம நீதிபதியிடம் யோசனை கேட்கலாம்—"May", "Shall" அல்ல என்று இருக்கிறதே தவிர அந்த ஆலோசனையை மாநில அரசிடம் கேட்கவேண்டும் என்று இல்லை என்பதையும் நாம் உணர வேண்டும். ஆகவே அரசியல் சாஸனப்படி உச்சநீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் தொடர்ச்சியாக முடிவு செய்யப்பட்ட இந்தப் பிரச்னை அல்லது நியமனம் முறையற்றது என்று சொல்வது எப்படி நியாயமாகும் என்பதை தங்கள் மூலம் வினவ விரும்புகிறேன்.

* * * * *

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், இந்தப் பிரச்னையில் அவர்கள் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்ளலாம். ஆனால், நீதிபதிகளின் கான்டெக்ட், அவர்

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைங்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 15] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

களுடைய பண்பாடுகளைப் பற்றி விவாதிப்பது நம்முடைய விதி முறைகளுக்கு மாறானது ; புறம்பானது. அவர்கள் இப்போது சொன்னது ***

Tha is a reflection on the conduct of the Judge.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: அப்படியென்றால் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பேசியது தவறல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் பேசியதையும் நான் கூர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் சொன்னது மத்திய அரசுக்கு மாற்றுவதற்கு அதிகாரமுண்டு, குடியரசுத் தலைவர் மூலமாகச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார். ஜட்ஜீ களைப் பற்றி அவர் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்படிப்பட்ட வார்த்தை களை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடு கிறேன்.

* * * * * * *

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: தனிப்பட்ட யாரையும் நான் சொல்லவில்லை ; பொதுப்படையாகத்தான் சொன்னேன். இது அரசியல் பிரச்னை. பொதுப்படையாக மொழி தெரிந்த வர்கள் இங்கே நீதிபதியாக இருக்க வேண்டுமென்று விவாதித் தார்கள். அந்த அளவோடு நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மொழி தெரியாதவர்கள் நீதிபதிகளாக நியமிக்கக் கூடாது என்று சொல் லக் கூடாது.

திரு. என். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் இந்தச் சபையை ஒத்திவைக்க வேண்டாம் என்று கருதுகிறார்கள். அப்படி சபையை ஒத்திவைக்கவேண்டாம் என்று வாதாடக் கூடிய ஒருவர், இங்கே பேசுவது சரியாக இருக்குமா? இரண்டாவது காங்கிரஸ் கட்சி............

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கட்சிகளின் அபிப்பிராயங் களை ஏதாவது ஒருவகையில் சொல்வது மரபு. அதற்காக நீங்கள் இப்படிச் சொல்வது சரியாக வராது.

திரு. என். சங்கரய்யா: பிரச்னை என்னவென்றால், தமிழ் நாடு உயர்நீதி மன்றத்தில் தமிழ் மொழி தெரியாத ஒருவர், பிரதம நீதிபதியாக வரலாம் என்பது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

***மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற் றப்பெற்றது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : ஏன் இந்தச் சபையை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று நான் இன்னும் சொல்லவில்லை. நீண்டநாள் அனுபவமுள்ள சங்கரய்யா அவர்கள் இப்படிக் கூறுவது சரியல்ல. நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. தயவு செய்து சற்று பொறுமையாக இருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சொல்லும்போது நான் பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

மேலும், இந்த நியமனத்தில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பெயரும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய உறவும் ஒத்துழைப்பும் இந்த அரசுக்குத் தேவை என்பதை அறிவோம். இந்த உறவு பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே நம்முடைய செயல்முறைகள் இருக்கக் கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே 1967-இல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, தமிழகத்தின் ஆட்சி மொழியாக இரு மொழிக் கொள்கை நிறைவேற்றப்பட்டது. தமிழும், ஆங்கிலமும் ஆட்சி மொழியாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டிலே உயர்நீதி மன்றத்திலே ஆங்கிலம் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சாசனத்தில் இதைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

Chapter 3-ல்

Language of the Supreme Court, High Courts etc.-ன் படி 348(2) பிரிவில்,

Notwithstanding anything in the foregoing provisions of this part, until Parliament by law otherwise provides—

(a) all proceedings in the Supreme Court and in every High court shall be in the English language. என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, தமிழ் தெரிந்தவர்தான் பிரதம நீதிபதியாக பதவியேற்க வேண்டுமென்றால், அரசியல் சாசனத்தின் 348-ஆம் பிரிவுக்கு அது முரணாகாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? தமிழ் தெரிந்தவர் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் பிரதம நீதிபதியாக அமர்வதை வரவேற்கலாம். ஆனால், தமிழ் தெரிந்தவர்தான் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்படுவதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை உங்கள் மூலமாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நெடுமாறன், உணர்ச்சி வசப்பட்டு எழுந்திருக்கக் கூடாது. எல்லோரும் திடீரென்று எழுந்து பேசக் கூடாது. திரு. குமரி அனந்தன் இருக்கிறார்; அவர் பதில் சொல்வார்.

1982 மார்ச் 15]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, இன்னமும் சொல்வேன். பிரதம நீதிபதி உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கு களை விசாரிக்கும் போது, அவர் மட்டுமே தனியே அமர்வதில்லை. தமிழ் தெரிந்த ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நீதிபதிகளும் உடன் அமர்வது வழக்கம். இதுவே 'Fir t Bran.h' இருக்கிறது. எனவே தமிழ் வாதங்களை அவர்கள் புரிந்து கொள்வதிலே எந்தவிதமான சிர மங்களும் இல்லை. (குறுக்கீடுகள், கூச்சல், குழப்பம்.)

(முற்பகல் 10–30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்தி வைக்காததற்கான பிரச்னைகளை விட்டு, ஏன் ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்பதற் கான காரணங்களை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலை வர் அவர்களே, நான் இன்னும் முடிக்கவில்லை. நமது நீதிமன் றத்திலே பல்வேறு வழக்குகளிலே இந்தி, குஜராத்தி, உருது போன்ற இந்திய மொழிகளிலும், பிரஞ்சு போன்ற வெளி நாட்டு மொழிகளிலும் தஸ்தாவேஜுக்கள் நீதிபதிகள் ஆய்விற்கு சமர்ப் பிக்கப்படுகின்றன. அந்தந்த மொழி தெரிந்தவர் தான் நீதிபதி யாக இருக்கவேண்டுமென்ற அந்த வாதம் எப்படி ஏற்க முடி யும். நான் கேட்க விரும்புகிறேன் இந்த வாதம் ஏற்றுக்கொள் ளப்படாததால் தமிழ் நாட்டிலே நீதி கெட்டு விட்டதா? அரசியல் சாசனங்களில் மொழி பிரச்னையை வைத்து நாட்டிலே கவனத்தை திசை திருப்புகிறதற்காகவோ, மத்திய மாநில அரசு களின் உறவுகளை சீர்கேடு செய்வதற்காகவோ இப்படிப்பட்ட விவாதங்கள் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனாலே தமிழக மக்கள் மத்தியிலே ஒரு பதட்ட நிலை உருவாகியிருக்கிறதாலே இதை விரிவாக நாம் ஆராய வேண்டும். தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற அதிகாரிகள் வெளி மாநிலங்களில் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொன்னால் தபால் இலாக்கா, இன்கம்டாக்ஸ், கஸ்டம்ஸ் போன்ற துறை களில் இருப்பவர்கள் தமிழ் தெரிந்தவர்கள், ஒருமைப்பாட்டை காக்கிற விதத்திலே பல்வேறு மாநிலங்களிலே இருக்கிற காரணத்தாலே, இது போன்ற பிரச்னைகள் இருப்பதாலும், அவர்கள் சொல்கிற வாதங்களுக்கு பதில் சொல்லவேண்டிய நிலை இருக்கிறதாலும் தமிழக மக்கள் மத்தியிலே பதட்ட நிலை இருப்பதாலும் விவாதிக்க இந்த அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் கருத்தைச் சொல் வதற்கு அனுமதித்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1982 மார்ச் 15

பீகாரிலிருந்து வந்தவரை, திரு. சிங் என்று சொல்கிற நீதிபதி பெருமகனாரை தனிப்பட்ட முறையிலே நாம் எந்த விரோத மனப்பான்மையிலும் பார்க்கவில்லை. தமிழ்நாட்டிலே நீதிமன்ற மொழியாக தமிழ் மொழி இருக்கிறது. சிவில் கோர்ட்களிலே தமிழ் மொழி மன்ற மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு இந்த நாட்டு மக்களுடைய விருப்பத்திற்கேற்ப ஆணை யிட்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே, கீழ் மட்டத்திலேயிருந்து, மேல் மட்டம் வரை தமிழ் நீதிமன்ற மொழியாக செம்மையாக செயல் படுகிறதா என்று உச்ச நீதிபதி என்கிற வகையிலே அதை கண் காணிக்கின்ற பொறுப்பு மட்டுமல்ல, அமல் நடத்துகிற பொறுப் பும் (இம்ப்ளிமென்டேஷன் பார்ட் ஆப் இட்) உச்ச நீதிபதிக்கு வருகிறது. எனவே தமிழை அறிந்தவர்கள்தான் இதனை செம்மையாகக் கொண்டு வர முடியும் என்பதிலே எந்த ஐயமும் இல்லை.

அடுத்த செய்தியாக அகில இந்திய ரீதியிலே பார்ப்பது—அகில இந்திய ரீதியிலே பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் மட்டுமல்ல, அகில இந்திய ரீதியிலே சிந்திக்கின்றவர்கள் அத் தனை பேருமே அகில இந்திய ரீதியிலே பார்க்கிறோம். அகில இந்திய ஆட்சித் துறையிலே இருக்கிறவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற வர்கள் என்கிற பிரச்னை எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களிலே சிலர் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அவர்கள் கூட வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து இங்கே வரலாம், ஐ.ஏ.எஸ். ஆக இருக்கலாம். தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தால் தமிழ் மொழி தேர்விலே வெற்றி பெற்று அதன் பிறகு தான் இங்கு ஆட்சித் தலைவராக இருக்க முடியும் என்பது அகில இந்திய ரீதியிலே எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றாகும். ஆதலாலே ஒரு மாவட்ட அளவிலே ஆட்சியினை செம்மை படுத்துவதற்கே அது தேவைப்படுகிறது என்றால் மாநில அளவிற்கு நீதியை நிலை நாட்டுகிற பெரும் பொறுப்பிலே இருக்கிற ஒரு பெருமகனார் தமிழ் மொழியை தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று. இன்னொரு செய்தி, அவர்களை எதிர்த்து அல்ல இங்கே இருக்கிற பிரச்சினை; நம்மவர்கள் பல இடங்களிலே அங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் உணர்வதை போலவே நாமும் உணர்கிறோம். நீதி என்பது செலுத்தப்படுவது மட்டுமல்ல, செலுத்தப்படுவ தாக மற்றவர்கள் உணரவேண்டுமென்று சொல்வார்கள். கரிகால் பெருவளத்தான் நீதி சொல்வதில் குறைந்தவனில்லை. அவனி டம் வழக்காட வந்த இரண்டு வயோதிகர்கள் இந்த இளைஞன் எப்படி நமக்கு நீதி தருவான் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டு அவனிடம் நீதி கோராமல் வெளியேறுகின்ற நேரத்திலே விவரத்தை அறிந்த கரிகால் பெருவளத்தான் தாடி வைத்துக் கொண்டு தன்னை வயோதிகராக மாற்றிக் கொண்டு காட்சி அளித்து நீதி வழங்குகிறேன் என்று வழங்கினான் என்பது வர லாற்று இலக்கிய சான்று. ஆக, வருகிறவர்கள் நீதி கிடைக்கும் என்று சொல்கிற நம்பிக்கை அந்த நீதிபதியைப் பொறுத்தது

மட்டுமல்ல, இருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பொறுத்தும் இருக்கிறது. அப்படிச் சூழ்நிலையைப் பொறுத்து இருக்கின்ற காரணத்தினால் சிங் அவர்கள் பேரிலே எப்படி கரிகால் பெருவளத்தான் எந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை இருந்தாலும் மற்றவர்களுக்கு தோற்றம் அளிக்கிற வகையில் அவர்கள் தமிழ் மொழி தெரிந்தவராக இருந்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதுதானே தவிர வேறல்ல.

காம்போசிட் ஸ்டேட் இங்கே இருந்த நேரத்திலே கேரளத்தில் இருந்தும் ஆந்திராவிலிருந்தும் தமிழகத்திலிருந்தும் இருக்கின்ற வர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பதவிக்கு மேலே போனால் இன்னொரு மொழியைத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தது. கூட்டுறவுத் துறையிலே சி. எஸ். ஆர். பதவிக்கு மேலே போக வேண்டுமென்றால் இன்னொரு மொழியைக் கற்றாக வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதைப் போல் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு இங்கே வருகிற ஒருவர் அந்த மொழியைத் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறோமே தவிர அந்த நாட்டிலே பிறந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் ஒருமைப்பாட்டை சிதைக்கவில்லை. நம்மைப் பொறுத்த வரையில் அந்த மொழி தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசியதை நான் மனதிலே வைத்துப் பேசுகிறேன். நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு செய்தி போகிறது. அது அரசியல் சட்டத்திலே இருந்த பிறகும் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறது என்றால் அரசியல் சட்டத்திலே இருப்பதுகூட நீதிமன்றத்திலே விவாதிக்கப்படுகிற நிலைமையிலேதான் அது இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக இந்த அவையிலே விவாதிக்கப் படக்கூடாது என்பது அல்ல, எப்போது ஐயப்பாடு வந்து விட்டதோ அப்போதுதான் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறது, அதைப் போலவே ஐயப்பாடு வந்துவிட்டால் இந்த அவையிலே விவாதிக்க வேண்டிய பொருளாக வந்துவிடுகிறது.

இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெயர் இங்கே இழுக்கப்படுகிறது, மத்திய மாநில உறவுகள் சீர் குலைவதற்குரிய ஆபத்து இருக்கிறது என்று. மத்திய அரசு சொல்வதை எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு இருப்பதன் மூலம்தான் அந்த உறவு சீராக இருக்கும் என்று நினைப்பது ஒரு அடிமை மனப்பான்மை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அபிப்பிராயம் சொல்வது, உள்ளத்தில் இருக்கின்ற எண்ணத்தை வெளியிடுவதற்கு ஒரு முதலமைச்சருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, இந்த அவைக்கும் இருக்கிறது என்பதை தயவுசெய்து மறந்துவிட வேண்டாம். எனவே மாநிலத்திலே உள்ள எல்லா இடங்களிலும் இருக்கின்ற நீதிபதிகள் அந்த அந்த தாய் மொழி தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதுதானே தவிர அந்த அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும்

என்பதைக் கூட நாங்கள் சொல்லவில்லை. அந்த மொழி தெரிந்வராக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அந்த மொழி தெரிந்தவர்களில் ஒருவர் இருக்க வேண்டும். அவர்களைப் பற்றி எந்த விதமான கருத்தையும் நான் குறிப்பிடுவதற்கு விரும்பவில்லை. தேசிய மொழிகள் எல்லாவற்றையும் நாம் மதிக்கிறோம். எனவே பீகாரிலே நீதிபதி அந்த மொழி தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே நமக்கு ஐயப்பாடு இல்லை. தஸ்தாவேஜூ என்று சொல்கிற நேரத்திலே தஸ்தாவேஜூ பன்னூறு மொழிகளில் இருக்கலாம். அது அல்ல அங்கே. நீதி வழங்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அந்த மாநிலத்திலே இருக்கின்ற மொழிபுரிய வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியம். அந்த வகையிலே பார்க்கிறபோது இங்கே வந்திருக்கின்ற நீதிபதி அவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையிலே நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவருக்கு இங்கே வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்ற மக்களுடைய மொழி புரிய வேண்டும். நெளிவு சுளிவுடைய மொழி என்பது, இலக்கிய வளம் உள்ள மொழி என்பது, நகரத்தார் ஒரு சிலேடைப் பாட்டு எழுதிவிட்டார் என்பதற்காக சோமசுந்தர பாரதியாரை வைத்து வழக்காட வேண்டி வந்தது என்பது தமிழ்நாட்டு வரலாற்றிலே சட்ட வரலாற்றிலே இருக்கிறது. ஏனென்றால் தமிழும் சட்டமும் தெரிந்த ஒருவர் அதை வாதிட வேண்டும் என்பதற்காக மதிப்பிற்குரிய சோமசுந்தர பாரதியார் தூத்துக்குடியிலிருந்து மதுரைக்கு அழைத்து வரப்பட்டது வரலாற்றுச் செய்திகள். எனவே இலக்கிய வளம் நிறைந்த நெடுநாள் இருந்துகொண்டு இருக்கின்ற நாகரிக மொழியைப் பேசுகின்ற மக்களுக்கு நீதியை வழங்குகிறவர் அந்த மொழியைத் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும். அது இல்லாத நிலைமையிலே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலையைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று காந்தி-காமராஜ் தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, ஆண்டவனே தமிழ் தெரியாமல் இருப்பானேயானால் அவன் தேவையில்லை என்ற கருத்தையுடையது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். ஆகவே தமிழ் தெரிந்த நீதிபதிகள்தான் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கட்சியின் கருத்து. அதிலே சில முக்கியமான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மாநிலத்தை விட்டு மாநிலம் மாற்றப்படுகிறார்கள். அதற்கு மத்திய சர்க்கார் சார்பிலே சொல்லப்படுகிற காரணம், தேசிய ஒருமைப்பாடு, ஒரு தனி நபருடைய ஆதிக்கம், டாமினேஷன் கம்யூனலாகவோ அல்லது இன்புளுவன்ஸ் ரீதியாகவோ வேறு எந்த ரீதியாகவோ அமைந்துவிடக் கூடாது, அதனாலே நீதி கெட்டுவிடும். ஆகையினாலே இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் மூன்றில் ஒரு பங்கு நீதிபதிகள் வெவ்வேறு மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். பொது மக்களின்

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

நன்மையைக் கருதி, ''இன் தி இண்டரஸ்ட் ஆஃதி பப்ளிக்'' இது செய்யப்படுகிறது என்ற வாதத்தை மத்திய சர்க்கார் வைத்து இருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-40.)

அதுமட்டுமல்ல, 'ஸ்டேட் ரீ ஆர்கனைசேஷன் கமிஷன்' 1956-லே மொழிவழி மாநிலங்கள் உருவாக்கப்படுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட கமிஷன் இம்மாதிரி தேசீய ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்க வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் வேற்று மாநிலங்களைச் சேர்ந்த நீதிபதிகள் உயர்நீதிமன்ற நிதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறது.

அதைப் போலவே, அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் என்ற சீர்திருத்தக் கமிஷனும், அனுமந்தையா தலைமையில் இருந்த கமிஷனும் இதே கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லி இருக்கிறது.

கடைசியாக வந்திருக்கக்கூடிய லா கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட்டிலேயும் 40-வது ரிப்போர்ட்டிலே என்று கருது கிறேன். இதே கருத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே இந்த அடிப்படையிலேதான் இந்தக் காரியத்தை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1965 ஆம் ஆண்டு டெல்லிப் பட்டணத்திலே உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள், இந்தியா முழுவதும் உள்ள உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டிலே, மாநிலம் விட்டு மாநிலம் உச்ச நீதிமன்றங்கள் மாற்றுவது அல்லது நீதிபதிகளை மாற்றுவது ஏற்கக் கூடியது அல்ல என்று 1965 ஆம் ஆண்டிலே தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

இதிலே இன்றைக்குள்ள முக்கியமான அம்சம் என்ன வென்றால் உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய உச்ச நீதிபதியை ஒரு மாநிலம் விட்டு இன்னொரு மாநிலத்திற்கு மாற்றியிருக்கக்கூடிய இந்த முறை—டிரான்ஸ்ஃபர் ஆர்டர், அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதா என்று கேட்டால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் கூறியதைப் போல அரசியல் சட்டத்தினுடைய 222-வது பிரிவின்படி அந்த ஆர்டர் வேலிட் ; இது சட்டத்திற்கு உட்பட்டது என்று 7 பேர் கொண்ட நீதிபதிகளில், 4 பேர் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது என்றும், 3 பேர் சட்டத்திற்கு உட்படாது என்றும், இது மெஜாரிட்டி ஜட்ஜ்மெண்டாக சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, குப்தா என்ற மாண்புமிகு நீதிபதி அவர்கள் லோகல் கண்டிஷன் தெரிந்தவர்கள்தான் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருப்பது நல்லது ; லோகல் லாங்க்வேஜ் தெரிந்தவர்கள்தான் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருப்பது

நல்லது ; இன்னும் சொல்லப் போனால் அந்தக் குறைபாட்டின் காரணமாக, லோகல் கண்டிஷன் தெரியாத அல்லது லோகல் லங்க்வேஜ் தெரியாத காரணத்தினால் ஒரு நீதிபதியின் எஃபியன்சி—திறமைகூட பாதிக்கப்பட்டுப் போகலாம் என்று, ஆப்சர்வேஷன் என்ற முறையிலே நீதிபதி குப்தா அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இந்த அரசை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சட்ட ரீதியாக ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு நீதிபதியை பனிஷ்மெண்டாக அல்ல, தண்டனை தரும் விதத்தில் அல்ல, தேசிய ஒருமைப்பாடு அல்லது டாமினேஷன் உருவாகி விடக் கூடாது ; நீதிமன்றம் சிறப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற அம்சத்தில் மத்திய சர்க்கார் சட்ட ரீதியாக எடுத்திருக்கும் இந்த டிரான்ஸ்ஃபர் பிரச்னையை இந்த அரசு ஆதரிக்கிறதா என்பது ஒரு பிரச்னை ; அதிலே இந்தச் சர்க்காரின் கருத்து எனக்குத் தெரியவில்லை.

இரண்டாவதாக, இன்றைக்குச் சிவில் கோர்ட் தமிழிலே நடைபெறுகிறது ; கிரிமினல் கோர்ட் தமிழிலே நடைபெறுகிறது ; ஜட்ஜ்மெண்ட் எல்லாம் இன்றைக்குத் தமிழிலே சொல்லப்படுகின்றன. அப்படியானால் ஹைகோர்ட்டிலே இருக்கும் உச்ச நீதிமன்ற உயர் நீதிபதி அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியாது ; லோகல் லாங்க்வேஜ் தெரியாது. இந்த சிவில் கோர்ட் தீர்ப்பு, அதே போல் கிரிமினல் கோர்ட் தீர்ப்பு ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட வேண்டும். அதனாலே பணச் செலவு அதிகமாக ஏழை மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. பணச் செலவு என்பது மட்டுமல்ல ; இந்த டிரான்ஸ்லேஷன் செய்யப்படும்பொழுது அர்த்தம் சரியாகச் செய்யப்பட வேண்டும். ப்ராப்பர்ட்டி ஆக்ட் இருக்கிறது ; இன்னும் பல்வேறு சட்டப் பிரிவுகளெல்லாம் இருக்கின்றன. எனவே, கவனமாகச் செய்ய வேண்டும். ஒரு வார்த்தை தவறினால் கூட அர்த்தங்கள் மாறுபட்டுப் போகும். அதற்குக் காலதாமதம் ஆகும். ஏற்கனவே பல்லாயிரக் கணக்கான வழக்குகள் நீதிமன்றங்களிலே தேங்கிக் கிடக்கின்றன. சோசியல் லெஜிஸ்லேஷன் என்று சொல்லுகின்ற விதத்தில் பல்வேறு சட்டங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கின்றபொழுது தமிழ் தெரிந்த நீதிபதியாக இருந்தால் இந்தப் பண விரயமும், டிரான்ஸ்லேஷன் சிக்கலும் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

நான் இன்னொரு கருத்தைச் சொல்லிவிட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். ஒன்றை நாம் இன்றைக்கு மறந்து விடுகிறோம். உயர்நீதிமன்றம், மெட்ராஸ் ஹைக்கோர்ட் இருக்கிறது. தமிழ் தெரிந்த நீதிபதி, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் சிவில் கோர்ட்டிலே

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

தமிழ் இருக்க வேண்டும்; கிரிமினல் கோர்ட்டிலே தமிழ் இருக்க வேண்டும்; லோயர் கோர்ட்டிலே தமிழ் இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஹைகோர்ட்டிலே தமிழ் இருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்ல முடியுமா? சொல்ல முடியாது. இந்தியாவினுடைய அரசியல் சட்டத்தின்படி ஆங்கிலத்தில் இருக்க முடியும். நான் கேட்கிறேன், உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதி, உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய மொழி ஆங்கிலமாக வந்து விட்டால் அதற்காக நீங்கள் ஏன் ஒரு தீர்மானம் போடக் கூடாது? அது பற்றி இந்தச் சர்க்கார் என்ன கருதுகிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது பேசுகிறார்களா அல்லது வேறு எதிலேயாவது பேசுகிறார்களா? இரண்டு கருத்துக்களையும் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். தமிழும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆங்கிலமும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினருடைய கட்சியின் கொள்கை என்ன என்று கேட்கக் கூடிய அளவிற்கு நானே ஆளாக வேண்டிய நிலைமைக்கு குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: நான் சொன்னதை நீங்கள் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று எனக்கே புரியவில்லையென்றேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி தமிழ் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், உச்ச நீதிமன்ற—ஹைகோர்ட்—ப்ரொசீடிங்ஸ், லோக்கல் லாங்குவேஜிலே—தமிழிலே இருந்தால்தான் சிறப்புக்குரியதாக இருக்கலாம்.

இன்றைக்கு ஆட்சிமொழி தமிழாக இருக்கிறது. மாநிலத்தினுடைய ஆளுநர் கூட இன்றைக்குத் தமிழ் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்றுகூட இந்த அரசு வலியுறுத்துமா என்று தெரியவில்லை. காரணம் ஆட்சிமொழி தமிழாக இருக்கிறது. இன்றைக்குக் கிராமத்திலே இருப்பவர்கள் தங்களுடைய பிரச்னைகளை ஆளுநரிடத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்றால்..........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆளுநரிடம் போய், வரிசையாக ஒவ்வொன்றாக வந்தால் சரியாக இருக்காது. அடுத்து, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர்.

[1982 மார்ச் 15

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 222 இல் குறிப்பிட்டுள்ள வழிமுறைக்கு உட்பட்டு பாரத குடியரசுத் தலைவர் ஒரு நீதிபதியை ஒரு உயர்நீதிமன்றத்தில் இருந்து மற்றொரு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மாற்றலாம். அவ்வாறு செய்யும் முன் மத்திய சட்ட அமைச்சர், மாநில முதலமைச்சர் மூலம் மாற்றம் செய்யப்படும் நீதிபதியை விடுவிப்பதற்கு மாநில ஆளுநருக்கும், தலைமை நீதிபதிக்கும் ஏதேனும் ஆட்சேபணை உள்ளதா என்று கேட்பார். பிறகு, உச்ச நீதிமன்றத்தில் தலைமை நீதிபதியையும், பிரதம அமைச்சரையும் கலந்து, குடியரசுத் தலைவருக்குப் பரிந்துரை செய்வார். குடியரசுத் தலைவரின் ஆணை பெறப்பட்ட பின் மாறுதல் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

இந்திய சட்டக் குழு, தலைமை நீதிபதியை மாற்றம் செய்வதைப் பற்றி இவ்வரசின் கருத்தைக் கோரிய பொழுது 1979 மே மாதத்தில் நமது அரசின் கருத்தைக் கீழ்க்கண்டவாறு தெரிவித்தோம். ஒரு மாநிலத்தின் தலைமை நீதிபதி அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராகவும், இருக்கலாம், தவிர்க்க முடியாத நிலையில் வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவராகவும் இருக்கலாம். ஆனால், எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் மதம், ஜாதி என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் சொந்த மாநிலத்தில் தலைமை நிதிபதியாக பணியாற்ற உரிமை உள்ள ஒருவரை மாற்றக் கூடாது. அதோடு, வேறு மாநிலத்திலேயிருந்து தமிழகத்திற்குத் தலைமை நீதிபதியாக வருபவர் தமிழராகவும், நன்கு தமிழ் பாண்டித்வம் உள்ளவராகவும் இருந்தாக வேண்டும். இனி, வழக்கு மன்ற நிகழ்ச்சிக்கள் அனைத்தும் தமிழிலேயே இருக்க வேண்டுமென்ற நமது அரசின் கொள்கை காப்பாற்றப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமாயின் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வழி பின்பற்றப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை யென்றும் முதலமைச்சரவர்களை, மத்திய சட்ட அமைச்சர் சென்னை, உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியை மாற்றம் செய்வது குறித்து கலந்த பொழுது மேற் சொன்னதை 1981-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 15ம் நாள் அன்று வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். அந்தக் கடிதத்தில் அந்தந்த மாநிலத்தின் பிராந்திய மொழி தெரிந்தவர் தான் அந்தந்த மாநிலத்தின் உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியாக இருக்க வேண்டுமென்பது மாநில அரசின் கருத்து என்பதும் அந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டிற்குத் தலைமை நீதிபதியாக வருபவர் தமிழ் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சங்கரைய்யா, குமரி அனந்தன், நெடுமாறன் போன்றவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெளிவாக வெளியிட்டார்கள். உயர்நீதிமன்றத்தின் கீழ் உள்ள சிவில், கிரிமினல் நீதிமன்றங்களில் ஜட்ஜ்மெண்ட், டிக்ரீ, ஆர்டர், டெப்போசிஷன், டாக்குமெண்ட் ஆகியவை

யெல்லாம் தமிழில் இருக்கும்போது, தமிழ் தெரியாத ஒருவர் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக இருப்பாரேயானால் நீதிப் பரிபாலனத்தில் முழுமையாக, உண்மையான பொருள் உணர்ந்து நீதி பரி, பாலனம் செய்வது மிகச் சிரமம் என்று இந்த அரசு உணர்கிறது. மேலும், கீழ் நீதிமன்றங்களிம், பரிபாலனத்தை ஆய்வு செல்வதற்குக்கூட தமிழ் தெரியாத உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரால் அந்தக் கீழ் நீதிமன்றங்களின் நீதி பரிபாலனைத்தைச் செம்மையாக நடைமுறைப்படுத்தச் சிரமம் ஏற்படும். இதனால், நீதி கேட்டு நீதிமன்றங்களை நாடும் தமிழ் மக்களுக்குத்தான் பெரும் இழப்பு ஏற்படும் என்பதை அரசு உணர்கிறது. அரசினுடைய இந்தக் கருத்தில் எந்தவித மாற்றமும் கிடையாது. ஆனாலும், இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசினுடைய முடிவே அரசியல் சட்டப்படி இறுதியான முடிவாகும்.

[முற்பகல் 10-50]

பாட்னா உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி திரு. சே.பி.என். சிங் அவர்கள் சென்னை உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியாக மைய அரசு மாற்றம் செய்து அவர்கள் 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 12 ஆம் நாள் அன்று சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக பதவி ஏற்றிருக்கிறார்கள். தமிழ் அறிந்தவர்கள்தான் தமிழகத்தினுடைய தலைமை நீதிபதியாக மட்டுமல்ல வேறு எந்த நீதிபதியாகவும், உயர்நீதிமன்றத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்ற இந்த அரசினுடைய கொள்கை தொடர்ந்து வலிறுத்தப்படும். இருந்தாலும் இந்தப் பிரச்சினையில் மத்திய அரசினுடைய முடிவு இறுதியான முடிவாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்த அடிப்படையிலே தற்போது சிங் அவர்கள் பதவி ஏற்றிருக்கிறார்கள். அரசு தொடர்ந்து, தமிழகத்தினுடைய, உயர்நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், எந்த நீதிபதியையும் தமிழ் தெரிந்த ஒருவராக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

4. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) வாணியம்பாடி இஸ்லாமியர் கல்லூரி மூடப்பெற்றிருப்பது.

திரு. ந. குலசேகரப்பாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, வாணியம்பாடி ''இஸ்லாமிய கல்லூரி கடந்த ஒரு மாதகாலமாக மூடிக்கிடப்பது குறித்த'' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே '' வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரி முதல்வர், அவரது 1982 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 3 ஆம் நாள் அன்று கடிதத்தில் கடந்த 1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் மற்றும் 1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 2 ஆம் நாள் இரு தினங்களாக கல்லூரி மாணவர்கள், இசைக்குழு ஒன்று ஏற்பாடு செய்யும் பொருட்டு ரூ. 10,000 சோரி வகுப்பிற்கு வரவில்லை, எனத் தெரிவித்துள்ளார். மாணவர்களிடம் குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டிற்காக மதத்தில் இசை அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்றும், மதத்திற்கு மதிப்புத் தரல் வேண்டும் எனவும் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. திருப்பத்தூர் சார்பு ஆட்சியாளரின் ஆலோசனையின் பேரில் இந்நிலை மாணவத் தலைவர்களால் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு ஒப்பந்தம் ஒன்று கையொப்பமிடப்பட்டது. ஆனால், 1982 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 3-ஆம் நாள் அன்று வேலை நிறுத்தத்தில் உள்ள மாணவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டனர். மேலும், கல்லூரி பொருள்களுக்குச் சேதம் விளைவிப்பது என்ற எண்ணத்துடன் கல்லூரிக்குள் நுழைந்தனர். முதல்வரின் வேண்டுகோள் ஏற்கப்படாமல் போகவே காவல் துறையின் உதவி வேண்டப்பட்டது. இந்நிலையில் கல்லூரிக்குழு கல்லூரியையும், விடுதியையும் காலவரையரையின்றி மூடும்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. 1 மணியளவில் இது அறிவிப்புப் பலகையில் அறிவிக்கப்பட்டது. 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 10-ம் நாள் அன்று கல்லூரி திறக்கப்பட்டது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை).

திரு. ந. குலசேகரப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வாணியம்பாடியில் உள்ள அந்தக் கல்லூரி வடார்க்காடு மாவட்டத்திலேயே மிகவும் பழமையான கல்லூரி நான் படித்த கல்லூரியும் கூட. தற்போது அந்தக் கல்லூரி ஆண்டுதோறும் ஏதாவது சில காரணங்களுக்காக இப்படி அதிக நாட்களுக்கு மூடப்படுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. மாணவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கூட நிர்வாகம் அடிக்கடி புறக்கணித்து மாணவர்களிடையே அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தி எதிர்காலத்திலே பாதிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, மிகப் பெரிய பொருட் சேதங்கள் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மாணவர்கள் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கூட விட்டுவிட்டு கல்லூரியைத் திறக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையோடு அனைவரும் கையெழுத்திட்டுக் கடிதம் கொடுத்தும் கூட, நிர்வாகம் நீண்ட நெடு நாட்களுக்கு மூடிவைத்து, அது இன்றைக்கு சட்டமன்றத்தில் வரப்போகிறது என்று தெரிந்து இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலேதான் அதைத் திறந்து இருக்கிறார்கள். இந்நிலைமையில் எதிர்காலத்தில் மாணவர்களுக்கு முட்டுக்கட்டைப்போடும் சூழ்நிலையை அந்த நிர்வாகம் மேற்கொள்ளுமானால், அந்த நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கே மாணவர்கள் இசைக்குழு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு, அதனாலே வரவில்லை என்ற காரணத்தினால் ஆரம்பத்திலே இந்த அமைதியின்மை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குப் பிறகு இரண்டு பேர்களுக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்த ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு கல்லூரிப் பொருள்களுக்கு சேதம் விளைவிப்பது என்ற நோக்கத்தோடு உள்ளே நுழைந்து வன்முறையில் ஈடுபட்டனர் என்று அந்த முதல்வர் தெரிவித்திருக்கிறார். அந்த நிகழ்ச்சியின் அடிப்படையைப் பார்க்கின்ற போது மாணவர்கள், கல்லூரி நிர்வாகம் இரண்டும் கல்லூரி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையை பேச்சு வார்த்தை மூலமாக தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வை இரு சாராரும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மாணவர்கள் தங்களுடைய படிப்பு கெடுகின்ற அளவுக்கு நடக்கவிடக் கூடாது என்று உறுதியோடு நிற்பார்களேயானால் இந்தப் பிரச்சினை நிச்சயமாக இராது. அந்த அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்லூரி நிர்வாகம் தவறு செய்கின்ற போது நாம் நம்முடைய அதிகார வரம்புக்குட்பட்டு வரும்போது நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அந்தக் கல்லூரியை அரசு ஏற்று நடத்துவது என்பதில், அதை மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லீம் சமுதாயத்தினர் நடத்துகின்ற காரணத்தால் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதை எல்லாம் பேசுகின்ற சூழ்நிலை இப்போது அங்கே இல்லை. இப்போது அங்கே மாணவர்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும்; கட்டுப்பாடாக இருக்க வேண்டும். தங்களாலே தங்களுடைய படிப்பு கெடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கல்லூரி நல்ல முறையில் நடக்க மாணவர்கள் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வலியுறுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய எண்ணமாகும்.

திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாணவர்களிடையே எழுந்த பிரச்சினைகள் குறித்து நிர்வாகத்துடன் நானும் கோட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவரும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, மாணவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட சூழ்நிலையில் கூட, இப்படி இரண்டு மாதத்திற்கு முன்னால் கூட கல்லூரி ஸ்டிரைக் காரணமாக மூடப்பட்டது. இப்படி ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறை ஆண்டுதோறும் மூடப்பட்டால் மாணவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகையால் அந்த நிர்வாகத்தை ஓரளவுக்கு நியாமான கோரிக்கைகளை ஏற்று நடத்தச் சொல்லி அரசு அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்தை நலலபடி நடத்தச் செய்ய வேண்டும் என்பதிலே தக்க அதிகாரத்தை இந்த அரசு

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1982 மார்ச் 15

பயன்படுத்தும் என்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்வது, மாணவர்களால் பொதுவாக அமைதியின்மை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதை மாணவர்கள் உணர வேண்டும். அப்படி யானால்தான் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். அவர்கள் அமைதி யாக இருப்பதுதான் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு, தொடர்ந்து விவாதிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

(ஆ) தொழுநோய் மறுவாழ்வு இல்லங்களில் நோயாளிகள்உண்ணாவிரதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் கு. பா. பழனியப்பன், என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ள னர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ''அரசின் தொழுநோய் மறுவாழ்வு இல்லங்களில் தங்கியுள்ள நோயாளிகள் தங்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றக் கோரி உண்ணாவிரதம் இருப்பது குறித்து'' அவசரப் பொது முக்கியத் துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு சமூக நல அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தர்மபுரி மாவட்டம் பர்கூர் இல்லத்தில் உள்ள தொழு நோயாளிகள் தவிர, மற்ற ஒன்பது இல்லங்களில் உள்ள இல்ல வாசிகள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்ளவில்லை.

பர்கூர் இல்லவாசிகள் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகளை முன் வைத்து உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டனர்—

(1) இல்லவாசி திரு. வீரபாசு என்பவரை உளுந்தூர்ப் பேட்டை இல்லத்திற்கு மாற்றிய உத்திரவை ரத்து செய்ய வேண் டும்.

(2) தற்போது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள உணவு செலவினத் தொகை ரூபாய் 2.30-ஐ அதிகப்படுத்துதல் வேண்டும்.

இது குறித்து உதவி இயக்குநர் (மறுவாழ்வு இல்லங்கள்) அவர்களிடமிருந்து அறிக்கைப் பெறப்பட்டது. அவர் தனது அறிக்கையில், பர்கூர் இல்லவாசிகளை நேரடியாக சந்தித்து அவர்கள் கோரிக்கையை கேட்டறிந்ததாகவும், திரு. வீரபாசு என்கிற இல்லவாசியின் மாற்றல் உத்திரவை ரத்து செய்யவும்,

1982 மார்ச் 15] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

உணவு செலவினத் தொகையை உயர்த்தவும் மேற்படி இல்ல நிர்வாக அதிகாரிக்கு அறிவுரை வழங்கியுள்ளார் என்றும், இதற்கு இல்லவாசிகள் சம்மதம் தெரிவித்துள்ளனர் என்றும் கூறியுள்ளார்.

தற்போது பர்கூர் இல்லத்தில் நிலைமை சீரடைந்துவிட்ட தாகவும், இல்லவாசிகள் உணவுப் பொருட்கள் பெற்றுக் கொண்ட தாகவும் அறிக்கை அனுப்பியுள்ளார்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன்: துணைத் தலைவரவர்களே, இதுவரை அங்கே கொடுக்கப்பட்டு வந்த உணவுப் பொருட்கள் எப்படிப்பட்டவை என்பதைக் காட்டுவதற்காக சிலவற்றைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நாற்றம் அடிக்கிற அரிசியும், உளுத் துப்போன துவரம் பருப்பும், புளித்துப் போன வெல்லமும்தான் இதுவரை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இனிமேலாவது அவை மாற் றப்பட வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. 1977–78 ஆம் ஆண்டில் 12.49 இலட்ச ரூபாயும், 1978–79 ஆம் ஆண்டில் 16.28 இலட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்திலிருந்து செலவழிக்கப்படாமல் இந்தத் துறையில் மிச்சப்படுத்தியதாக அறிகிறேன். அதனால் அவர்களுக்கு தேவையான அளவுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வில்லை. கக்கூஸ், பாத்ரூம், ஆகியவைகளுக்கு கதவுகள் இல்லா மல் இருப்பதால் உடனடியாக அவைகளை சீர்படுத்திக் கொடுத்து மேலும் தேவையான வசதிகளைச் செய்து தர அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.00)

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: மாண்புமிகு பேர வைத் தலைவர் அவர்களே, பர்கூர் இல்லத்திலே நல்ல விதமான உணவைத்தான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் உண்மையாகும். ஆனால் மாண்பு மிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அங்கே நல்லவிதமான உணவு கொடுக் கப்படவில்லை என்றும் நாற்றமெடுத்த உணவு கொடுக்கப்படு கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே மாண்புமிகு உறுப் பினர் அவர்கள் கொடுத்த நல்ல கோரிக்கையினை கவனத்தில் கொண்டு அதிகாரிகளிடம் கூறி பர்கூர் இல்லத்திலே எப்படிப் பட்ட நல்ல உணவைக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 1980–81 ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சரி யான முறையிலே அவர்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டினைக் கூறினார்கள். அதுபற்றிய விவரம் எனக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒதுக்கப்பட்ட நிதியினை அவர் களுக்காகச் செலவு செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே செலவு செய்யாமல் இருப்பதான விவரம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதுபற்றியும் நான் விசாரிக்கிறேன் என் பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவர் அவர்களே, பாவப்பட்ட ஜன்மங்களாக இருக்கின்ற அந்தத் தொழு நோயாளிகளின் மீது பற்றும் பாசமும் எப்போதும் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதில் நமக்கு கருத்து வேறு பாடு கிடையாது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்கின்ற போது உயர் அதிகாரி பர்கூருக்கு நேரடியாகச் சென்று பார்த்து அந்த உணவிற்கான செலவினைப் பொறுத்தவரையிலே 2 ரூபாய் 30 காசு என்று இருப்பதை உயர்த்துவதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருக் கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த 2 ரூபாய் 30 காசு என்பது 1972 ஆம் ஆண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பதுதான் எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படியாகும். ஆகவே இந்தத் தொகை யினை எவ்வளவாக உயர்த்தப் போகிறார்கள் என்பதையும் அரசின் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற மற்ற இல்லங்களுக்கும் அந்த உயர்வு பொருந்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மற்ற அரசு மருத்துவமனைகளிலே வழங்கப்படுவது போன்ற உணவு அவர்களுக்கு வழங்கப்படுமா என்பதோடு தட்டு, டம்ளர் டூத் பேஸ்ட், பிரஷ், போன்றவற்றை—அவர்கள் டி.வி. கேட்கவில்லை. மற்ற பெரிய வசதிகள் எதுவும் கேட்கவில்லை —தட்டு, டம்ளர் போன்றவற்றைத்தான் அவர்கள் கேட்கிறார் கள், இதுபோன்ற அத்தியாவசியமான தேவைகளையாவது கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, அவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுகின்ற 2 ரூபாய் 30 காசு என்பதை 2 ரூபாய் 75 காசாக உயர்த்தி வழங்குவதற்காக அங்குள்ள அலுவலருக்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற மருத்துவமனைகளிலே வழங்கப்படுகின்ற உணவினை போன்று அவர்களுக்கும் உணவு கொடுக்கப்படுமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். காலை உணவாக தேநீரும் சிற்றுண்டியும் கொடுக்கப்படுகின்றது. மதிய உணவு கொடுக்கப் படுகின்றது. மாலையில் தேனீரும், இரவில் உணவும் கொடுக்கப் படுகின்றது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் தினந்தோறும் மோர் வழங்கப்படுகின்றது. வாரம் ஒரு முறை இறைச்சி கொடுக்கப் படுகிறது. அடுத்தபடியாக சுதந்திர தினம் மற்றும் விழா நாட் களிலே, அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களிலே ஒரு ரூபாய் அளவிலே ஒரு சிறப்பு உணவும் வழங்கப்படுகின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தட்டு அவர்களுக்குக் கொடுக் கப்படுகின்றது. டூத் பேஸ்ட், பிரஷ் போன்றவைகள் எல்லாம் சரியான முறையிலே வழங்கப்படவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படி இல்லை என்றால் உடனடியாக வழங்கப்படும். அடுத்து உணவிற்கான தொகை உயர்த்தப்படும் என்பதைப் பொறுத்தவரையிலே 10 இல்லங் களுக்கும் அந்த 2 ரூபாய் 75 காசு அளவுள்ள உணவு கொடுக்கப் படும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(5) வரவு செலவுத் திட்டம் 1982—83 வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற் சாலைகளும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

" மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 8,27,74,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் போக்குவரத்து தொழிலாளர்களின் வேலை பாதுகாப்பு ஊதிய நிர்ணயம் பற்றி நிரந்தர நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

" மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 8,27,74,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்''.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : தலைவரவர்களே, நகராட்சிகளில் பணி புரியும் நகர சுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு வேலை பளு நிர்ணயிப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

" மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 8,27,74,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்''.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கைத்தறி தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாக்க சட்டமியற்றி பல மாதங்கள் கடந்தும், விதிகள் இயற்றி அமல்படுத்தாமல் காலங்கடத்துவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

" மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 8,27,74,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறைந்தபட்ச சம்பளத்திட்டத்தின்கீழ் நிர்ணயிக்கப்படும் குறைந்தபட்ச கூலியை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, மாற்றி அமைக்க முடிவு செய்யக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

'' மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 8,27,74,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்,''

கோரிக்கை எண் 33— வீட்டு வசதி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத்துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

'' மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 15,64,59,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.''

திரு. த. வேணுகோபால் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் கடன் முறையில் வீடுகட்டித்தருவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க் கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

'' மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 15,64,59,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

'' மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 15,64,59,000இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. செ. சிவசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்பகுதிகளில் ஏழைகளுக்கு தரமான வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது சம்மந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

'' மானியக்கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 15,64,59,000இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ''.

1982 மார்ச் 15]

கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

'' மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 24,16,32,000–க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்''.

திரு. த. வேணுகோபால் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருவண்ணாமலை மற்றும் காந்தி நகர் போன்ற புதிய குடியிருப்பு பகுதிகளுக்குசாலை மற்றும் நகர்ப்புற வசதி செய்துத் தருவதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

'' மானியக்கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 24,16,32,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கையைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

'' மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 24,16,32,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.''

திரு. செ. சிவசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நகரத்திலுள்ள குடிசைவாழ் மக்களின் நலன் கருதி தரமான வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

'' மானியக் கோரிக்கை எண் 34. நகர்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 24,16,32,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.''

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதித்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது சொல்லவிரும்பினால் சொல்லலாம்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 3 மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளை* அவை முன் வைத்திருக்கிறேன். அவைகளை நான் படித்ததாக குறிப்பேட்டிலே ஏற்றிக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்கியதற்குப் பின்னாலே, அரசின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. டி. குலசேகர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982–83 ஆம் ஆண்டு, தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டுவசதி, நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழிற் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதில் தமிழகம் முன் நிலயையில் இருக்கிறது என்று அண்மையிலே, அம்பத்தூரிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்றிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் நேரிடையாக நீதிமன்றத்திற்கு செல்லலாம் என்றும், அதுபற்றிய மசோதா ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு, மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு உள்ளதாகவும், மைய அரசு அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை என்றும் ஒரு பொருள் பட, அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சியிலே கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசின் புரட்சிகரமான சட்டத்திற்கு, மத்திய அரசிலே உள்ள ஆட்சி முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதுபோன்று சொல்வது தொழிலாளர்களை திசை திருப்புவதற்காகவும், பொதுமக்களை திசை திருப்புவதற்காகவும் வெளியிடப்பட்ட கருத்தே தவிர, தமிழக அரசு தயாரித்து அனுப்பியுள்ள மசோதாவில், தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு நேரிடையாக செல்வதற்கு வகை செய்யப்படவில்லை என்பதும், இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டத்திலே ஒரு சிறு மாற்றத்தை மட்டும் செய்து, தொழிற் தகராறுகள் சம்பந்தமாக சமரச பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவது என்றும், பேச்சு வார்த்தை முடிந்ததும், அரசு அதனை பரிசிலனை செய்து, கட்டாயமாக அந்தத் தகராறை கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவது என்றும் ஒரு நிலையை மட்டும் ஏற்படுத்தி, அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை அனுப்பியுள்ளார்கள்.

*751 பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

1982 மார்ச் 15] [திரு. ஏ. டி. குலசேகர்]

(முற்பகல் 11-10).

இப்போதுள்ள சட்டப்படி ஏ. ஸி. எல்., டி.ஸி.எல்., பேச்சுவார்த்தைகள் ஒரு ஆண்டிற்கு மேல் காலம் கடத்தியிருக்கிறது என்ற நிலையில் இந்தச் சட்டத்திற்கு மத்திய அரசு அனுமதி தரவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

தற்போது பல பெரும் தொழில்கள் அரசு கையில் உள்ளது. பால்வளம், போக்குவரத்துக் கழகங்கள், வீட்டு வசதி வாரியம், உணவுப்பொருள் வழங்கு துறை, அரக்கோணம், சேலம் உருக்காலைகள், தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன், போன்ற நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு போதிய அளவிற்கு ஊதியம் கொடுக்க முடியவில்லை. தொழில் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க தொழிலாளர் நலத்துறை இன்று சக்தி இழந்து வருகிறது என்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒப்பந்தக் கூலி முறையை ஒழிக்க இந்த அரசு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இன்று நாட்டில் உள்ள பல தொழிற்சாலைகளில் ஒப்பந்தக் கூலியாக, கூலிகளாக, தினக் கூலிகளாக, தற்காலிகக் கூலிகளாக நியமிக்கும் அந்த முறை இருந்துவருகிறது. அண்மையில் கூட அம்பத்தூரில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியில் முதல்வர் அவர்கள் பேசும்போது முதலாளிகள் என்று யாருமே கிடையாது என்றும் நானே ஒரு தொழிலாளி என்ற பொருள் பட பேசியிருக்கிறார்கள். அவற்றின் அடிப்படையில் எடுத்துப் பார்த்தால் என்னுடைய தொகுதியில் கடந்த ஆறு மாத காலமாக ஜெயலட்சுமி மில்ஸ், ஜனார்த்தனா மில்ஸ், ஜோதி மில்ஸ், ராமகிருஷ்ணா இன்டஸ்ட்ரீஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டுள்ளன. அவை எந்தக் தகராறுகள் காரணமாக நிறுத்தப் பட்டிருந்தாலும் அவை ஆறுமாதங்களாக நிறுத்தப்பட்டு மூவாயிரம் தொழிலாளர்கள் இன்று பட்டினியால் பசியால் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் என்று யாருமே கிடையாது என்று முதல்வர் அவர்கள் கூறி இருப்பதன் காரணமாக யாரை வைத்து தொழில் தகராறை முடித்துக்கொள்வது என்ற நிலை இல்லாதிருக்கிறது. எனவே இதை மாற்றியமைத்து ஒரு தொழிலாளி நீக்கப்பட்டால் உடனடியாக நேரடியாக அவர்கள் நீதிமன்றம் செல்கிறவகையில் தமிழக அரசு ஒரு மசோதாவைத் தயாரித்து தொழிலாளர்களைக் காப்பற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடுமையான மின்வெட்டு காரணமாக தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். மின்வெட்டிற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் கிடையாது. அரசின் கொள்கையால் அல்லது திறமைகுறைவால் தொழிலாளர்கள்

பாதிக்கப்படும்போது, லே ஆப் காரணமாக குறைந்த ஊதியத்தைப் பெறுகிறார்கள் தொழிலாளர்கள். அந்த ஊதியக் குறைய நிறைவு செய்கிற வகையில் தொழிலாளர்களுக்கு, மின்வெட்டால் பாதிக்கப்படுகிற தொழிலாளர்களுக்கு உணவுப்பொருட்களை குறைந்த விலைக்கு, மலிவு விலைக்குக் கொடுத்து அவர்களின் நலிவைப் போக்கவேண்டும்.

தனியார் துறை பேருந்துகளில் பணியாற்றுகிற ஓட்டுநர்கள் நடத்துனர்கள், மெக்கானிக்ஸ் போன்றவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளமே தருகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ரூ. 120 சம்பளமும், தினசரி பாட்டா ரூ. 3 என்ற முறையில் அடிமைகளைப் போல் அவர்கள் தனியார் துறையில் நடத்தப்படுகிறார்கள். எனவே தனியார் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு, தனியார் பேருந்துகளில் பணிபுரிகிறவர்களுக்கு அரசுத் துறையில் தரப்படுகிற சம்பளவிகிதங்கள் இவர்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

கோவை மாநகராட்சியில் என். எம். ஆர்.-ல் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்கள் பத்தாண்டுகள் அவர்கள் தொடர்ச்சியாக பணியாற்றினால்தான் அவர்கள் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக ஆக்கப்படுகிறார்கள். அதை மாற்றி ஐந்தாண்டுகள் தொடர்ச்சியாக அவர்கள் பணியாற்றினாலே அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும். அதோடு மாநகராட்சியில் காலியாகும் வேலைகளில் பதவி உயர்வு அளிக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு சட்டத்தை மாற்றியமைத்து பதவி உயர்வுகள் தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாரம் தூக்கும் தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் மிகுதியாக உள்ளார்கள். அவர்கள் அன்றாடம் கூலி செய்து அன்றாடக் கூலி பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தினமும் கூலி கிடைப்பது கிடையாது. அவர்கள் குறிப்பிட்ட வயது வரைதான் உடல் உழைப்பை மேற்கொள்ள முடியும். எனவே அதை மனதில் கொண்டு அவர்கள் பணியாற்றுகிற கடைகளிலானாலும்சரி அல்லது தொழிற்சாலைகளிலானாலும் சரி அவர்களை நிரந்தரமாக்க இந்த அரசு ஒரு புதிய சட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி, அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு கல்வி வசதி போன்றவற்றில் முன் உரிமை அளிக்கிற விதத்தில் ஒரு புதிய சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாரம் தூக்கும் பணியாளர்கள், பணியாற்றும் போது இறந்துவிட்டால் அவர்கள் குடும்பங்களுக்கு மீனவர்கள், மரம் ஏறும் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போன்று ரூ. 10,000 கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. ஏ. டி. குலசேகர்]

விழுப்புரத்தில் உள்ள வனஸ்பதி நிறுவனத்தில் அங்கு பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு வசதிகள் இல்லாததோடு, குறைந்த ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் வழங்கும் முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங் ளில் பல முறைகேடுகள் நடக்கின்றன. வேலை வாங்கித் தருகிறோம் என்று பல புரோக்கர்கள் உலாவிக் கொண்டு ஏழை எளிய மக்களிடம் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஏமாற்றி வருகிறார்கள். இதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஒரு துப்பறியும் நிறுவனம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அங்கே வேலைவாய்ப்பு தருவதிலே உள்ள குறைபாடுகளை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருவர் ஒருமுறை பதிவு செய்தால், 9 ஆண்டு காலம் 8 ஆண்டு காலம் கழித்து, அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் துறையின் மூலமாக ஒரு இன்டர்வியூ கிடைக்கிறது. அவர்கள் வருஷா வருஷம் சென்று, அவர்களுடைய கார்டுகளை பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை உள்ளது. மற்ற மாநிலங்களிலே 2 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை என்ற நிலை உள்ளது. எனவே, நமது தமிழகத்திலே 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை சென்று பதிவு செய்தால் போதுமென்று மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை, கோவை, ஈரோடு போன்ற நகரங்களிலே குடிதண்ணீர் பஞ்சம் கடுமையாக உள்ளது. பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் தரப்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும்கூட, தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. உணவு இல்லாமல் இருந்தாலும் இருக்கலாம்; தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. மக்களுக்கு குடிநீர் வழங்கப்படவில்லை. பல்வேறு முறைகேடுகள் உள்ளன. பெரிய நகரங்களிலே உள்ள ஓட்டல்களிலும், பெரிய பணக்காரர்களும் அரசுக்குத் தெரியாமல் மோட்டார்களைவைத்து குடிநீரை நிறைய எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். பொதுமக்களுக்கு போட்டிருக்கின்ற பைப்புகளிலிருந்து அவர்கள் சட்ட விரோதமாக தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்வது நடந்து வருகிறது; இதற்கு அரசாங்க அதிகாரிகளும் உடந்தையாக இருந்து வருகிறார்கள்.

தமிழக வீட்டு வசதி வாரியம் அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கமே நடுத்தர, ஏழை எளிய மக்கள் , வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டது. ஆனால், இன்றையதினம் கோவை, சென்னை போன்ற நகரங்களிலே வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வீடுகளிலே பிற மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்களும், வேறு மொழிப் பேசக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்களே தவிர, தமிழர்கள் அந்த வீடுகளில் குடியிருக்கவில்லை. எனவே, ஒரு குழுவை அமைத்து, இத்தகைய குறைகளைப் போக்க வேண்டும்; பினாமியாக இருப்பவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேற்கொண்டு வீடுகள் கட்டும்போது, தமிழர்களுக்கு

முன்னுரிமை கொடுத்து உதவ ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தவிர, குலுக்கல் முறையில் வீடுகள் ஒதுக்கப்படுவதால், அந்த முறையில் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாக, சில பணக்கார முதலாளிகள், பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடகப் போட்டு, பல பெயர்களில் விண்ணப்பங்களைப் போட்டு, வீடுகளை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். வீட்டு வசதி வாரியம் இன்றைக்கு பொதுமக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் இயங்கவில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மின்வாரியத் தொழிலார்கள். கிராமப்புறங்களில் வேலை செய்கிறார்கள் அவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. கிராமங்களிலே ,அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியம் வீடுகள் கிடைப்பதற்கு ஏற்படு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதே போல் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் பிரச்னைகளுக்கும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளையும் இந்த அரசு மனதிலே கொண்டு, அதையும் அவர்களுக்கு நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் வீட்டு மனை எல்லாம், கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்றும், அப்படி வழங்கப்பட்ட மனைகளில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கும், பொருளாதாரத்திலே நலிந்த பிரிவினருக்கு வீடுகளை ஏற்படுத்தித் தருவதிலும் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டு, செம்மையாக செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதே நேரத்தில், நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மாநகராட்சி, நகராட்சி, பேரூராட்சி போன்றவைகளுக்கு ஒட்டியிருக்கின்ற நிலங்களை சமூகத்திலே சில வசதி படைத்தவர்கள், பெரிய மனிதர்கள் அந்த நிலங்களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, பதிவு இல்லாமல், ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொண்டு, 2 ஆண்டுகளுக்கு , 3 ஆண்டுகளுக்கு அதை விற்காமல், பின்னர் அவர்களாகவே ஒரு விலையை நிர்ணயித்துக் கொண்டு, குறிப்பாக ஒரு சதுர அடி ரூ. 50, ரூ. 60 என்று அவர்கள் விலை வைத்துக் கொண்டு , மற்றவர்கள், சாதாரண மக்கள், நடுத்தர மக்கள் வாங்க முடியாத ஒரு நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குட்டி ஜமீன்தார்கள் இன்றைக்கு மாநகராட்சி, நகராட்சி போன்ற பகுதிகளில் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. எம். சின்னசாமி]

(முற்பகல் 11-20)

ஆகவே நகராட்சி, மாநகராட்சி, பேரூராட்சி போன்ற பகுதிகளில் குறைந்தது ஒரு கிலோ மீட்டர், இரண்டு கிலோமீட்டர் வரை அரசு நிலங்களை முன்னதாக கையகப்படுத்தி பினாமிதாரர்கள் ஏழை, எளியவர்களை நசுக்கிவிடுகிற போக்கினை தடுக்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் அவர்கள் அந்த நிலங்களை வாங்கிக்கொண்டு டவுன் பிளானிங் சட்டத்தை மதிக்காமல் ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டு என்று வைத்துக் கொண்டு விட்டு பிறகு மற்றவர்களுக்கு விற்று விடுகிறார்கள். பின்னால் வீடு கட்டுகிறவர்கள் விதிமுறைகள் கடைபிடிக்கபடாமல், ரோடுகள், விளையாட்டு மைதானங்கள் போன்றவற்றிற்கு இடம் ஒதுக்கப்படாமல் கட்டி விடுகிறார்கள். அவர்களும் இதனால்சிரமத்திற்குள்ளாகிறார்கள். கரூர் தொகுதியை பொறுத்தவரையில் கரூர் நகராட்சியிலே சென்ற தடவை ஒரு கூட்டத்தை கூட்டி, ஏன் ரோடுகள் போடவில்லை என்று கேட்டால், அந்த ரோடுகள் 10 ஆண்டு காலமாக நகராட்சிக்கு ஒப்படைக்கப்படவில்லை என்று ரெக்கார்டுகளிலே தெரிகிறது. நிலத்தை விற்றவர்கள் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். பொதுவான ரோடுகளை ஒப்படைப்பதில்லை. இதன் காரணமாக நகராட்சிகள் ரோடு, பாதாள சாக்கடை போன்ற வசதிகளை செய்து தரமுடியாமல் இருக்கின்றன. நகராட்சிகள் மக்களுக்கு எந்த வசதியும் செய்யவில்லை என்று நகராட்சியை மக்கள் திட்டுகிற நிலைதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. விதிகளுக்கு உட்படாமல் வீடுகளை கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க முடியாது என்பது போன்ற உத்தரவை போட்டு டவுன் பிளானிங் விதிகளை மக்கள் கடைபிடிப்பதற்கு சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம கூட்டுறவு வீட்டுவசதி சங்கம் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 4,000 ரூபாய் கடன் கொடுத்து வீடுகளை கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்திருக்கிறது. கிராமப்புற கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டு காலமாக மனுக்கள் தேங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆதி திராவிட மக்கள் பத்து தடவைகள் நடந்தும் கூட கடன் கிடைக்காத நிலை இருந்து வருகிறது. அதிகாரிகளை கேட்டால் அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கிராமப்புற வீட்டு வசதி சங்கத்தின் மூலமாக மனு செய்கிறவர்களுக்கு ஒரு காலக்கெடுவை நிர்ணயித்து அந்த மனுக்களை பைசல் செய்து அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். அப்போது தான் இந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் உருவாக்கியதற்கான நோக்கமே நிறைவேறும்.

அதேபோல கூட்டுறவு அடமான சங்கத்தின் மூலம் 40 ஆயிரம் ரூபாய் நகரப் பகுதிகளிலே கடன் கொடுக்கிறோம். வீடுகட்டுகிற மெட்டீரியல்ஸ், தளவாடச் சாமான்கள் அதிகமாக விலை உயர்ந்

திருப்பதால் 40 ஆயிரம் ரூபாய் என்பது போதாது. ஆகவே, இதை சற்று உயர்த்தித் தருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தை பொறுத்தவரையில் சென்னை நகரில் மட்டும் செயல்படுவதாக மக்கள் எண்ணுகிறார்கள். கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சி, சேலம், தஞ்சாவூர், போன்ற இடங்களில் செயல்படுகிறது. இதை தாலுக்கா மட்டத்திலே அந்த பணியினை விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளும் போது புதிய குடிசைகள் அங்கே உருவாகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

என்னுடைய கரூர் தொகுதியில் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் ஒரு திட்டம் அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இரண்டு இடங்கள் மாற்றி அது மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிறது. இந்த திட்டம் கால தாமதமாகிறதோ என்று மக்கள் கருது கிறார்கள். கரூரைப் பொறுத்தவரையில் சென்னைக்கு அடுத்த படியாக வீட்டு மனைகள் அதிகமான விலைக்கு விற்கிறது. சாதா ரண மக்கள் மனை வாங்கி வீடு கட்ட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கரூர் பகுதிக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் இருக் கிற திட்டத்தை வேகமாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைப்பற்றி நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நேரடியாகக் கூட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

மராட்டிய மாநிலத்திலே உள்ளதுபோன்று வீடுகள் கட்டும் அப்பார்ட்மெண்ட் சிஸ்டத்தை தமிழ்நாட்டிலேயும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச் சர் அவர்கள் கடந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலே அந்தக் குழுவை அழைத்துக்கொண்டு மராட்டிய மாநிலத்திற்குப் போய் அங்கே இருக்கின்ற அந்தத் திட்டங்கள் எப்படிச் செயல்படு கின்றன, அந்தச் சட்டங்கள் எவ்வாறு இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதனையெல்லாம் பார்த்து ஆலோசனை செய்திருக்கிறார் கள். ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்து நிறை வேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கட்டடத் தொழிலாளர்கள் இறந்து போனால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு அதிலே தாமதப்படுத்தினால் இங்கே கொண்டு வருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தயாராக இருப்பதாக சொன் னார்கள்., அதற்காக என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் — தலைமை.)

கல் உடைக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு திடீரென்று விபத்து ஏற்பட்டாலோ அல்லது இழப்பு ஏற்பட்டாலோ அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் செய்ய சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

கரூரிலே பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுகொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எல். இளையபெருமாள்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி, நகர்ப்புற வளர்ச்சி, தொழிலாளர் நலன் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலில் தொழிலாளர் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நம்முடைய அரசு சட்டம் கொண்டு வந்தது. ஆனால் கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக நம்முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் படைத்தவர் தான்— அந்தச் சட்டங்கள் அமலாக்கப்படுகிறதா என்றால் தமிழகத்திலே குறிப்பாக கிழக்குத் தஞ்சை, சிதம்பரம் போன்ற பகுதிகளைத் தவிர வேறு எந்த இடத்திலேயும் அமல்படுத்தப்படவில்லை. அதனால் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள அறியாமையில் வாழ்கின்ற மக்கள், வறுமையில் வாழுகின்ற மக்கள் இவர்களையெல்லாம் சமூக விரோத சக்திகள் தூண்டிவிட்டு அரசாங்கத்திற்கும் சட்டதிற்கும் எதிராக அமைதியைக் குலைக்கிற வகையிலே நிலைமைகளை ஏற்படுத்துகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும் என்று நம்புகிறேன். அப்படி தெரிந்திருந்தும்கூட நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் குறைந்த பட்ச கூலி கட்டாயமாக நிறைவேற்றப்படும் என்று வாக்குறுதி இங்கே கொடுத்தார்கள், அதைப்போலவே அமைச்சர் அவர்களும் அது நிறைவேற்றப்படும் என்ற வாக்குறுதிஸ்யக் கொடுத்தார்கள், ஆனால் இரண்டாண்டு காலமாகியும்கூட அந்த சட்டத்தை அமல்படுத்தவில்லை, வட்ட ரீதியாக மாவட்ட ரீதியாக தகுந்த அலுவலர்களை அதற்காகப் போட வில்லை, அப்படி அமைக்காததால் இங்கே நாம் எத்தனை பேசினாலும் அரசாங்கச் சார்பிலே உறுதிமொழிகள் கொடுக்கப் பட்டாலும் ஏதோ மாமன்றத்திலே சொல்வதற்காக, அரசியல் ரீதியாக ஒரு வாக்குவாதத்திற்காக பதில் சொல்லுவதாகத்தான் நான் நினைக்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை.

குறிப்பாக மின்சார இலாகாவைத்தவிர, வேறு எந்த இலாகாவும் அமைச்சர்கள் இங்கே பேசுகிறார்கள், பேசப்பட்ட விஷயங்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன என்பதை மன்ற

உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவிக்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்து கொள்கிறேன். கடந்த காலத்திலே பல உறுதிமொழிகள் இங்கே அமைச்சர்களால் கொடுக்கப்பட்டன, அந்த உறுதிமொழிகள் என்ன ஆயிற்று என்று மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியவில்லை. வேறு இலாக்காக்கள் செய்வதில்லை, நான் அமைச்சர் அவர்களை மட்டும் குற்றம் சாட்டவில்லை. வருங்காலத்திலாவது அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

லட்சக்கணக்காக இருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் இல்லை, வீட்டுமனைகள் இல்லை, தமிழ்நாட்டில் வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி என்ற குறிப்பிலே 2 ஆவது பக்கத்திலே மத்திய அரசு சொல்லியதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண் டிருக்கிறோம் 20 அம்சத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே முதலில் ''வீட்டு மனையில்லாத கிராமக் குடும்பங்களுக்கு மனை வழங்குதல் மற்றும் அவர்கள் வீடுகள் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் தீட்டுதல்'' என்று இருக்கிறது கிட்டத்தட்ட 5 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறது என்பதை எனக்கு தெரிந்த அளவில் நான் சொல்கிறேன். எவ்வளவு வந்தது, எத்தனை பேர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டன என்று குறிப்பிலே காட்டப்படவில்லை. அதைப்போலவே இரண்டாவது ''குடிசைப் பகுதிகள் சுற்றுப்புறத்தை மேம்பாடுசெய்தல்'' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-30]

குடிசைப் பகுதிகள் வாழும் மக்களில் இரு பகுதியினர்களாக இருக்கிறார்கள். 80 ஆண்டுகள், 100 ஆண்டுகள் என்று நீண்ட காலமாக அங்கே இருக்கிறார்கள். நான் சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சேத்துப் பட்டு, பெரியமேடு, கே. எம். கார்டன் இதுபோன்ற இடங்களி லும், வரதராஜபுரம், நமச்சிவாயபுரம் போன்ற இடங்களிலும் அவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். காமராஜ் காலத்தில் நமச்சி வாயபுரத்திற்கும், சேத்துப்பட்டு பகுதியிலுள்ள பிருந்தாவனம் என்ற இடத்திற்கும் அவர்களுக்கு இலவசமாக மனையையும் கொடுத்து கூட்டுறவு மூலம் கடனும் வழங்கி அவர்கள் நல்ல முறையில் வீடு கட்டி வாழ்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே அவசியமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் நான் முதலமைச்சரவர்களைப் பார்த்தேன், ரெவின்யூ அமைச்சர்வர்களைப் பார்த்தேன்; தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களிடத்திலேயும் நான் பலமுறை இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். 80 ஆண்டு காலத்திற்கும் மேலாக அவர் கள் வாழ்ந்து வரும் பகுதியைப்பற்றிக் கொஞ்சம் கருணையோடு நினைத்துப் பார்த்து நீங்கள் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறுவீர்களேயானால் நீங்களே எடுத்துக்கொண்டு கட்டிக் கொடுப் பதிலேயும் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது என்ன நிலைமை என்றால் நமசிவாயபுரம் போன்ற இடங்களில் சேத்துப்பட்டிலுள்ள சிவராஜ் நகர் போன்ற இடங்களில் உள்ள

மக்கள் 1,300 ரூபாய் அல்லது 1,400 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், இல்லாவிட்டால் அவர்கள் காலி செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று, நீங்கள் வீடு கட்டிக் கொடுத்து அதற்கு வாடகை கொடுக்காமல் இருந்தால் அவர்களை நீங்கள் கேட்பதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. அவர்களுக்கு சர்க்கார் வீடு கட்டிக்கொடுத்திருந்தால் அதற்கான வாடகை கேட்கும்பொழுது கொடுக்கப்படத்தான் வேண்டும்; அதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் அரசாங்கம் வீடும் கட்டிக்கொடுக்காமல், அங்கே 80 வருஷங்களாகக் குடியிருக்கின்ற அந்த மக்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றால் அநீதியான முறையில், அவர்கள் மேல் இரக்கமற்ற நிலையில் அரசு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், செக்கரட்டேரியட் காலனி என்று 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குகின்ற அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு அந்த இடம் இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களுக்குக் கொடுத்ததற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் அப்படிச் சம்பாதிக்கின்றவர்களுக்கு அந்த இடத்தை இலவசமாகக் கொடுத்திருக்கிற பொழுது வசதியற்ற மக்கள், 80 வருடங்களாக அந்த இடத்திலே குடியிருந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்கள் என்று அரசாங்கக் கணக்கிலேயே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட அந்த மக்களுக்கு முதலமைச்சரவர்களோ அல்லது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களோ இதுவொரு பாலிசி மேட்டராக இருந்தாலும் வருங்காலத்தில் கவனித்து அவர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை இப்பொழுது நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

3,750 ரூபாயிலிருந்து 4,000 ரூபாய் கிராமப்புற வீட்டு வசதிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்திலே கேள்வி நேரத்தில் சொல்லும்பொழுது 50 பர்சென்டுக்கு மேல் ஏன் 60 பர்சென்டாக ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு இந்த வீட்டைக் கொடுத்தோம் என்று மிக்க மகிழ்ச்சியோடு சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றை அவர்கள் மறந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 4,000 ரூபாயை ஒரே முறையில் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அமைச்சரவர்கள் நல்லெண்ணத்தோடுதான் சொன்னார்கள். ஒரே நேரத்தில் கொடுத்தால் செலவழித்து விடுவார்கள், ஆகவே கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள் ஆனால் இரண்டு, இரண்டரை ஆண்டுகளாகியும் மண்ணால் கட்டப்பட்ட சுவர் இடிந்து, இருந்த வீட்டையும் இழந்து உங்களிடத்தில் கடனை வாங்கி அதையும் அடைக்க முடியாமல் வீடும் இல்லாத அவல நிலைமை இருக்கிறது. ஆயினும் இந்தக் காலத்

தில் 4,000 ரூபாய்க்கு வீடு கட்ட முடியவில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லும்பொழுது சொல்கிறார்கள், எல்லோரும் ஏழைகள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் எல்லோரும் ஏழைகள் என்பதால் வருத்தப்படவில்லை. எல்லா ஏழைகளுக்கும் செய்வதற்கு நம்மிடம் பணம் இல்லை என்றாலும், கான்ஸ்டிட்யூஷன் சேஃப்கார்டு என்று சொல்லி அவர்களது மேம்பாட்டுக்காகச் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எந்த இனம், எந்த ஜாதி என்று நான் கவலைப்படவில்லை. நான் ஒரு பார்லிமென்ட் குழுவிற்குத் தலைவராகயிருந்தபொழுது தீண்டாமை ஒழிய வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற கமிட்டிக்குத் தலைவராக இருந்தபொழுது ஒரு வரம்புக்கு மீறியேகூட எழுதியிருக்கிறேன். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காகத் தனிப் பள்ளிக் கூடங்கள், தனி வீடுகள் இருக்கக்கூடாது என்று செய்து விட்டோம் என்றாலும் பிராமணர்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்படுவதைப்போல அத்தனை வசதிகளும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று 1969 ஆம் ஆண்டிலே நான் என்னுடைய ரிப்போர்ட்டிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது முதலமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய கடமைக்காகச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால், நான் அதில் ஒன்றும் சந்தேகப்படவில்லை. ஆனால் சமீப காலமாக இம்மக்களுக்கு உங்களால் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. வீடுகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்டது; காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் வீடுகள் கட்டப்பட்டன. ஆனால் இரண்டாண்டுக் காலமாகியும் இன்னும் ஒரு வீடுகூட ஆதிதிராவிட மக்களுக்காகச் செய்யவில்லை. அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கடனில் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியுமா? அந்தக் கடனை எப்படி அவர்கள் திருப்பிக் கட்ட முடியும்? அந்த வீட்டிலே தானும் தன்னுடைய பிள்ளைகளும் கூடி வாழ முடியுமா என்பதைப் புரிந்த அந்த அறிவுள்ள மக்கள், சாமர்த்தியம் உள்ள மக்களாக இருப்பதால் இந்தக் கடனுக்கே அவர்கள் வரவில்லை. இந்தக் கடன் ஏதாவது கிடைத்தால், பனை ஓலையிலே வாழ்கின்ற நாம் நல்ல வீடு கட்டக் கூடாதா என்று விரும்புகிறார்கள். கும்பகோணம் தாலுகா, சிதம்பரம் தாலுகா, சேலம் போன்ற இடங்களிலே $1\frac{1}{2}$ ஆண்டு காலமாகியும் கூட அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, சங்கங்கள் அமைத்துச் செய்வதிலே ரூ. 5, ரூ. 10 வாங்குவதற்குப் பதிலாக ரூ. 20 வாங்கி, ரூ. 5-க்கு ரசீது கொடுக்கப்படுகிற அவல நிலை இருக்கிறது. அதை அமைச்சரவர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் எழுதியும் இந்தக் கிராம வீடு கட்டும் திட்டத்திலே இந்த அவல நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், சேலத்திலே, ஒரு தனியார் மாக்னசைட் கம்பெனி. 28—11—1972-ல் தமிழக அரசு அவர்கள் சரியாக நடத்தவில்லையென்று ரத்து செய்து, 1979 ஆம் வருஷத்திலே நாம் கார்ப்ப

1982 மார்ச் 15] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

ரேஷன் மூலமாக அதை எடுத்தோம். ஆனால் அப்படி எடுத்தும், கிட்டத்தட்ட ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், தனியார் துறையிலே அந்தக் கம்பெனியிலே இருந்தவர்கள், தங்களுடைய தொழிலிலே ஈடுபடமுடியாமல், 6—5—1981-ல் டெல்லியிலே, லேபர் கமிஷனர் மூலம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டும் இன்றளவு வரையிலும் அந்த அவல நிலை இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது) எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே நான் ஒருவன்தான் பேசுகிறேன். ஆகவே, இன்னும் 2 நிமிடங்கள் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

மேலும், லேபர் கோர்ட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால், தொழிலாளர்கள் மிகவும் அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதாவது, ஆயிரக்கணக்கான கேஸ்கள் வருகின்றபோது, போதுமான அதிகாரிகளை, நம் அரசாங்கம் நியமிக்க தவறி இருக்கிற காரணத்தினால், அந்த வழக்குகள் எல்லாம் உடனடியாக பைசல் செய்யப்படுவதில்லை. அது மட்டுமல்ல, லேபர் கமிஷனர், டெப்புட்டி கமிஷனர் போன்ற அதிகாரிகள் சில காரியங்களைச் செய்ய முன்வந்தால் கூட, அவர்களுக்குப் போதுமான உத்தியோக உயர்வு கிடைக்காத காரணத்தினால், அவர்கள் நல்லபடியாக அந்தப் பணியைச் செய்ய முடியதில்லை. சரியாகச் செய்கின்றவர்களுக்கு ஊக்கமும் கொடுக்கவில்லை. போதுமான அதிகாரிகளும் நியமிக்கவில்லை. வந்த அதிகாரிகளுக்கு உத்தியோக உயர்வும் கொடுக்கவில்லை. அதிகப் படியான வழக்குகளும் வந்தபடியாக இருக்கின்றன. ஆகவே, போதுமான அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும்; அவர்களுடைய நலன்களைக் கவனித்தாலொழிய அவர்களால் நீதி வழங்க முடியவில்லை. அவர்களும் மனிதர்கள்தான். ஆகவே, அவர்களுடைய எண்ணங்களைக் கவனித்தல் வேண்டும்.

மேலும் குடிசை மாற்று வாரியம், வீட்டு வாரியம் போன்றவைகளிலே பணி செய்கின்றவர்களுக்கும் போதுமான உத்தியோக உயர்வு இல்லை. பணிசெய்கின்றவர்களுக்கு நல்லநிலைமையை உருவாக்கினால்தான் அவர்களது பணிகளும் நல்ல நிலைமையை உண்டாக்கும் நிலைமை உருவாகும்.

கட்டிடம் கட்டும் தொழிலாளி, பாரம் சுமக்கும் தொழிலாளி, இவர்களுக்குக் கூலிப் பாதுகாப்புச் சட்டமும் இல்லை, வீட்டு வசதியும் இல்லை. அவர்களுக்கு பிராவிடன்ட் பண்ட், கிராஜுவிட்டி இல்லை. அதனால் அவர்களுடைய அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். மத்திய அரசைச் சொல்லிக் கொண்டு காலம் கடத்துவதாலே பயனில்லை.

மேலும் தொழில் நிறுவனங்களிலே, பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிற நிலைகளைப் பார்ப்பதில்லை. டோக்கன்களை எண்ணுவதில்லை, சுகாதாரத்தைக் கவனிப்பதில்லை, அங்கு

சரியான செக்கிங் செய்வதில்லை. ஆகவே, தொழிற்சாலைகளுக்கு வருகின்ற பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்கள் கடமைகளிலே தவறியதோடு மட்டுமல்லாமல், காண்ட்ராக்ட் முறையிலே மறைமுகமாக அவர்களுக்கு உதவிக் கொண்டிருக்கிற அவல நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்கு ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையிலே வீடு கட்டுகின்ற நிலைமை இருக்கும்போது, காந்தி கஸ்தூரிபா (மணியடிக்கப் பெற்றது) ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு, 15 வருடமாக, ரூ. 17,000 கோவாப்பரேடிவ் பாங்கிலே வைக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு இன்னும் எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், எம். எம். டி.ஏ. கூட்டத்தில் அரும்பாக்கம், வில்லிவாக்கம், கொடுங்கையூர், மணலி போன்ற இடங்களிலே அலாட் செய்யும்போது, குறிப்பிட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 5 கடைகள் இருந்தன. அந்த 5 கடைகளில் ஒன்றை, அப்பிரிவினருக்குச் கொடுங்கள் என்று சொன்னேன். அமைச்சர் நிச்சயமாக கவனிக்கிறேன் என்று சொன்னார். தொழில் துறையில் அவர்கள் முன்னுக்கு வர அது உதவும், கொடுங்கள், என்று சொன்னேன். கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். மனுக்கள் வரப்பட்டன, ஒரே ஒரு மனு ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவரால் போடப் பட்டிருந்தது. ஆனால் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. மற்றவர்களோடு போட்டி போட்டு, கேள்வி கேட்டு, அதிகத் தொகையிலே ஏலம் எடுக்கின்ற சக்தி அவருக்கு இல்லை. ஆகவே கவனியுங்கள் என்று சொன்னேன். கவனிப்பதாகச் சொன்னார்; ஆனால் கடைசியிலே பார்த்தால், அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. இது போன்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால், வீடுகளில் 60 சதவிகிதம் கொடுத்துவிட்டோம் கூட்டுறவு முறையிலே என்று சொன்னால், ஒரு நல்ல காரியம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, அவர்களுக்கிருந்த நிலைமையை கெடுத்திருக்கக் கூடிய அவல நிலை இருப்பதால், நீங்கள் சற்று கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40.)

*திரு. கு. ரமணி: மதிப்பிற்குரிய பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் இலாக்கா சம்பந்தமாக இன்று முன் வைத்திருக்கும்படியான இந்த மானியத்தின் மீது முக்கியமான, ஏராளமான விஷயங்கள் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய துரதிருஷ்டம் என்னவென்று சொன்னால் இப்படிப் பட்ட மானியங்களை 2 மணி, $2\frac{1}{2}$ மணி நேரத்திற்குள் முடித்துவிட வேண்டும் என்று இருக்கின்ற முறை கைவிடப்பட வேண்டும்.

அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்காவது அதன் பேரில் விவாதம் இல்லை என்று சொன்னால், அமைச்சர் எப்படி நிதி வாங்குவார்கள். 3 மானியக் கோரிக்கைகளில் அவர் மானியம் வாங்க வேண்டும். நிதியும் வாங்க வேண்டும். அது நடக்காத விஷயம். இருந்தாலும் ஓரளவுக்கு என்னைப் பேச அனுமதிக்க வேண்டும். எதை எதைப் பேசுவது எதை விடுவது என்பதே கஷ்டமாக இருக்கின்றது.

இந்த மாமன்றத்திலே தொழிலாளர் கொள்கையைப் பற்றி இந்த அரசினுடைய நடவடிக்கைகள் தவறு என்பதைக் கடுமையாக பேசியவர்கள் நாங்கள். 1981 பிப்ரவரி மாதத்தில் இந்த விவாதம் நடைபெற்றது, என்பது இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்களுக்குத் தெரியும். அதற்குப் பிறகும், அரசு தன்னுடைய கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறதா என்று கேட்டால், ரொம்ப வேதனையோடு சொல்லுகிறோம். அந்தக் கொள்கையில் எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் தொடர்ந்து செல்லும்படியான ஒரு நிலை இருக்கின்றது. அது நல்லதல்ல.

தொழில் தகராறுகளில் போலீஸ் தலையீடு இருக்காது என்று பிரகடன்படுத்தியது இந்த அரசாங்கம். இன்றைக்குத் தொழில் தகராறு ஏற்படும்போது அதிலே போலீஸ் தலையீடு இருக்கின்றது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். உதாரணமாக அண்மையில் நடைபெற்ற சில சம்பவங்களைப் பார்த்தால் தெரியும்.

ஹோசூரில் நடைபெற்றப் போராட்டம், லே-லாண்டு தொழிற்சாலையில் நடந்த போராட்டம், ஐ. டி. ஐ. படித்த வாலிபர்கள் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் சில ரூபாய்களுக்காக வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் இடம். அங்கே, ஒரு காபி, சாயா வாங்கிக் குடிப்பதற்கும் வழி கிடையாது. வேறு எவரும் அங்கே ஓட்டலை நடத்த முடியாது. அப்படிப்பட்ட இடத்திலே தகராறு வந்தது. அங்கே உணவுப் பிரச்சினையிலே தகராறு வந்தது. அவர்களுடைய கூலிப்பிரச்சினையிலே தகராறு வந்தது. இது சம்பந்தமாக பேச்சு வார்த்தை நடத்திய நேரத்தில் கூட்டு லேபர் கமிஷனர் கொடுத்த ஆலோசனையை அந்த மேனேஜ்மென்டார் நிராகரித்து விட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக அநியாயமாக சட்ட விரோதமாக பிடிக்கப்பட்ட சம்பளத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சொன்னதற்காக அந்தக் கமிஷனர் பேரிலேயே அவர்களுடைய தாக்குதலை ஆரம்பித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிர்வாகம். இதை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதனாலே இந்தப் பிரச்சினை வளர்ந்தது. போலீஸ் தலையீடு பயங்கரமாக இருந்தது. அங்கே தகராறு ஏற்பட்டு கதவடைப்பு ஏற்பட்டது. அந்தக் கதவடைப்பு முடித்து முதலாளிகளாகவே அந்தக் கம்பெனியை திறக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். எந்தத் தொழிற்சங்கத்தோடும் அவர்கள் ஒப்பந்தத்தை செய்து கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

[திரு. கு. ரமணி] [1982 மார்ச் 15

தாங்களே, அந்தத் தொழிலாளர்கள் போதிய அளவுக்குப் பட்டினி கிடந்ததாக நினைத்து அவர்கள் திறந்தார்கள். 220 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் அவர்கள் பட்டியல் தயாரித்து போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களிடம் கொடுத்து, போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள், கம்பெனி ஆட்களாக கம்பெனி உத்தியோகஸ்தர்களாக கிடைத்தவரை எல்லாம் அவர்களைக் கைது செய்தார்கள். பெங்களூரில் கொண்டுபோய் கம்பெனி நிர்வாகம் விசாரணை வைத்தார்கள். ஒழுங்கு சம்பந்தமான விசாரணையை, இந்த மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட விசாரணையை பெங்களூரில் கொண்டு போய் வைத்தார்கள். இதற்கும் தொழிலாளர்கள் போனார்கள். போனவர்களை அங்கே வைத்து கைது செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு அவர்கள் எப்படி போவார்கள். இப்படிப் பட்ட தகராறுகள் அந்தத் தொழிலாளர்கள் பேரில் நடந்தன.

3 மாதங்களுக்குப் பிறகு நவம்பர் மாதத்தில் இந்தக் கம்பெனி திறக்கப்பட்டது. எத்தனை தொழிலாளர்கள் வேலைக்குப் போனார்களோ, அதற்கு அதிகமான அளவுக்கு போலீஸ் இருந்தது. 2,500 தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வந்தால் 2,500-க்கும் மேற்பட்ட போலீஸ் இருந்தது. போலீசினுடைய டெர்ரர் அதுதான் அன்றிருந்த நிலை. அதை வைத்து வேலையை நடத்த ஏற்பாடு செய்த முதலாளிகள், தங்கள் இஷ்டம் போல வேலைப் பளுவை உயர்த்தி தொழிலாளர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி வேலைக்குச் சேர்த்தார்கள். இத்தனையையும் அவர்கள் செய்வதற்கான நோக்கம், எப்படியும் அங்கே தொழிற்சங்க இயக்கம் வளரக் கூடாது. புது இடம் அல்லவா, அடிக்கும் கொள்ளையை 'புல்லாக' அடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக. ஆனால் அது நடக்கவில்லை. இத்தனைக்கும் பிறகு அந்தத் தொழிலாளர்கள் உறுதியாக தொழிற்சங்கத்திலே இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள், அவ்வளவையும் அனுபவித்ததற்கு பிறகு. ஆகவே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை அங்கே நடந்தது. அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளால் பயன் கிடையாது.

அந்த நிர்வாகம் சட்டவிரோதமாக நடக்கும்போது அந்த நிர்வாகத்திற்கு சர்க்காரிடத்தில் ஆதரவு இருக்கக்கூடாது அல்லவா? அவர்கள் இந்த புதிய தொழிற்சாலையைத் தொடங்க சர்க்கார் எத்தனையோ இலட்சக்கணக்கான பணத்தை செலவு செய்துதானே அவர்களுக்கு 'இன்ஃப்ரா ஸ்ட்ரக்சர்' செய்து கொடுத்திருப்பார்கள். அரசாங்கத்தின் உதவியோடுதானே அவர்கள் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது ஏன் அரசாங்கம் தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தக் கூடாது? சட்டவிரோதமாகச் செயல்படக்கூடாது என்று ஏன் சர்க்கார் சொல்லக்கூடாது? இதுதான் எங்களுக்கு இருக்கிற கவலை.

அவர்கள் பெரிய முதலாளிகள். இன்றைக்கு 555 லே லான்ட் பஸ்களை இந்த அரசாங்கத்தின் போக்குவரத்துக் கார்ப்பரேஷனுக்கு வாங்க இருக்கிறோம். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இதற்கு பதில் சொல்ல முடியாது என்றாலும் அரசாங்கத்திற்கும் அவர்களுக்கும் இப்படி ஈடுபாடு இருக்கின்ற காரணத்தால் தட்டிக் கேட்கலாம் அல்லவா? இன்றைக்கு ஓசூரில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடக்கும்போதுதான் அவர்களிடமிருந்து இந்த பஸ்களை வாங்கப்போகிறோம்.

தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே அடிதடி நடந்திருக்கிறது. முதலாளிகள் ரௌடிகளை வைத்து தொழிலாளர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அங்கே நக்சலைட் புகுந்து விட்டார்கள் என்று சேலத்தில் பொதுக் கூட்டத்தில் கருத்துச் சொன்னார்கள். உடனே இது பற்றி அங்கே இருக்கிற போலீசார் ஒரு அறிக்கை விட்டார்கள். நக்சலைட் புகவில்லை. நிர்வாகத்தின் தவறு என்று போலீசார் குறிப்பிட்டார்கள். எப்படி போலீசும் நிர்வாகமும் சேர்ந்து அந்தத் தொழிலாளர்களை சீரழிக்கின்றனர் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதை எல்லாம் சொல்கிறேனே அல்லாமல், அரசாங்கம், இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் தொழிலாளர் பக்கம் நிற்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேனே அல்லாமல் இதை ஒரு தவறான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கிய விஷயம் இன்றைக்கு நாடு பூராவும் போராட்டம் நடக்கிறது. நம்முடைய காடம்பாறை மின்சார திட்டத்தில் 154 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களில் 110 பேர் ஆண்கள், 30 பெண்கள், 14 குழந்தைகள், அவர்களை எல்லாம் பிடித்து ஜெயிலிலே போட்டார்கள். எந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒன்றும் அறியாத அந்த குழந்தைகளை பிடித்து ஜெயிலில் போட்டார்கள்? அந்தக் கான்ட்ராக்டர் கட்டிக் கொடுத்த குடிசைகளைப் பிரித்து போட்டு, அவர்களுடைய சாதனங்களை எல்லாம் அந்த கான்டிராக்ட் நிர்வாகத்திடம் எடுத்து கொடுத்துவிட்டு, அவர்களை, கைது செய்து ஜெயிலிலே போட்டார்கள். பல மாதங்கள் அவர்கள் சிறையில் இருந்தார்கள். பின்னாலே அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் மன்னிப்பு எழுதி கொடுத்து விட்டு, 3 மாத தண்டனை பெற்று வெளியே வந்தார்கள். குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, மன்னிப்பு கேட்டவர்களுக்கு 3 மாத ஜெயில் தண்டனை. இந்த 3 மாத தண்டனையை ரிமாண்டிலிருந்த காலத்தில் கழித்துக் கொண்டு வெளியே போ என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா? நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சவால் விட்டுச் சொல்கிறேன். அங்கே ஒரு விசாரணைக்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்தால் அந்த இடத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை நாங்கள் நிரூபித்துக் காட்டுகிறோம்.

என்னதான் சொன்னாலும் அரசாங்கத்தின் கண்ணோட்டம் அந்த கான்டிராக்ட் முதலாளிகள் பக்கம்தான் இருக்கிறது. தங்களுடைய கோரிக்கைக்காக தொழிலாளர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அவர்களை குரூப், குரூப்பாக கைது செய்து, அவர்கள் பேரில் வழக்குத் தொடர்ந்து உண்ணாவிரதம் இருந்ததற்காக 3 மாதம் ஜெயில் தண்டனை கொடுத்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு வரலாறு தமிழக சரித்திரத்திலேயே கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த அரசாங்கம் ஏன் தங்களுடைய கொள்கையிலே ஒரு கறுப்புப் புள்ளியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு உங்களால் என்ன நியாயம் சொல்ல முடியும்? சி.ஐ.டி.யு. தொழிற் சங்கத்தை உங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்றால் அதைச் சொல்லட்டும், ஏன் பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லட்டும், ஆனால் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

இந்த கான்ட்ராக்டர் யார்? இந்துஸ்தான் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கம்பெனி. 18 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு நம்முடைய கான்ட்ராக்ட் இருக்கிறது. செய்துகொண்ட கான்ட்ராக்ட்படி அவர்கள் செயலாற்றவில்லை என்றால் அந்தக் கான்ட்ராக்டை அபாலிஷ் செய்ய சட்டம் இருக்கிறது. எந்த இடத்திலாவது அந்தச் சட்டம் அமுல் படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. எத்தனை சாவு அங்கே நடந்திருக்கிறது? இது பற்றி அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தது உண்டா? நிச்சயமாக இல்லை. அக்கம்பெனி ஒரு சர்வதேச கான்ட்ராக்டர் இந்த சர்க்காருக்கு மேல் செல்வாக்குப் படைத்தவராக இருக்கிறார். அந்தச் செல்வாக்கினால் அரசாங்கம் பேசாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திடம் செல்வாக்குப் படைத்த அந்த முதலாளி இன்றைக்கு இந்த சர்க்காரைப் பயன்படுத்தி தொழிலாளர் தலையில் கைவைத்திருக்கிறார். அந்த முதலாளி மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார். இந்த மின் திட்டத்தை நடத்த விடாமல் தொழிலாளர்கள் நடப்பதால்தான், இப்படி, நடந்தது என்று ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார். முதலமைச்சரிடம் அந்த முதலாளி கொடுத்த ரிப்போர்ட்தான் செல்வாக்கு பெற்றதாக இருக்கிறது. நான் முதலமைச்சரிடம் சொன்னேன். இது தப்பு என்று நிருபிக்கத் தயார் என்று நான் சொன்னேன் ஆனால் என்னுடைய பேச்சு செல்வாக்குப் பெறவில்லை. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற நிலை கூட அந்த செல்வாக்கைப் பெறவில்லை. ; ஆனால் அந்த முதலாளியின் ரிப்போர்ட் முதலமைச்சரிடத்தில் செல்வாக்கு பெறுகிறது. அதற்கு என்ன காரணம்? அந்த காண்ட்ராக்டருடைய ஆட்கள் அமைச்சர்களுடைய வீடுகளைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பதை நாங்கள் பார்க்கிறோம். அது கூடாது. இன்றைக்கு அந்தக் கான்ட்ராக்டருக்கு லோயர் மேட்டூரில்

காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் வழங்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அவர்கள் கண்ணோட்டம் முதலாளிகள் பக்கம்தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சர்வ தேச காண்ட்ராக்டருக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பது இந்த அரசின் கொள்கையாக இருக்கக் கூடாது.

[முற்பகல் 11—50]

நீங்கள் தொழிலாளர்கள் பக்கம் நிற்கவேண்டும். இனி மேலும் அப்படி நிற்பதற்கான சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட கொள்கையே இந்த அரசுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது என்று நாங்கள் எண்ணவில்லை. நடவடிக்கை களிலே தவறு ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தது எந்த போராட்டங்களும் முடிந்த வுடன் வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்படுவதில்லை. 1977-ஆம் ஆண்டு இந்த சர்க்கார் வந்தபோது லட்சுமி மிஷீன் ஒர்க்ஸ் தொழிலாளர்கள் 900 பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள் அந்த வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியினை எனக்குக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. அதே போன்று காடம்பாறை போராட்டம் சம்பந்தமாக வழக்கு போடப்பட்டது அந்த வழக்கும் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை ஈரோட்டு துரைமுருகன் காலண்டரிங் மில் தொழிலாளர்கள் 35 பேர் மீது கேஸ் போடப்பட்டது. ஆனால் இன்று வரை அவர்கள் தினமும் கோயிலுக்குப் போய் சாமி கும்பிட்டுவிட்டு வருவது போன்று கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். 14 நாட்களுக்கு ஒரு முறை அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் வர வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை.

ஈரோட்டு ஆயில் மில் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் 1979-ல் நடந்தது. அப்போது அந்தத் தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் அந்த வழக்கும் இன்னும் வாபஸ் வாங்கப் படவில்லை. இவை எல்லாம் தொழிற் சங்கம் நடத்துவதை தடுத்து அதனை அழித்துவிடலாம் என்பதாலா? அப்படி அழிக்க முடியாது. தொழிலாளர்கள் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்து அந்த எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தால் அந்தக் கொள்கையைச் சட்டா யம் அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கின்ற நட வடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தது தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த பேக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் மட்டுமல்லாது, சென்னையில் சீஃப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும் இருக்கிறார் இந்த ஆய்வாளர் கள் எல்லாம் ஆங்காங்கே வருகின்றபோது தொழிற்சங்கத்

தலைவர்களைக் கண்டு பேசுவதில்லை தொழிற் சங்கத் தலைவர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்பதில்லை. ஒரு வேளை இவர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் தொடர்பு இருக்குமோ என்னவோ தெரியவில்லை. தொழிலாளர்களுக்குரிய கஷ்டங்கள் நிலமைகள் பற்றி தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக் கண்டு இவர்கள் எல்லாம் பேசுவதே இல்லை. ஆகவே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் முதலாளிகளை மட்டும் நம்பினால் தொழிற்சாலை சட்டம் ஒழுங்காக நடக்காது. ஆகவே பல ஆய்வாளர்களுக்குத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களோடு தொடர்பே கிடையாது. அப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அடுத்தது இணை ஆய்வாளர் என்று நான்கு மாவட்டங்கள் இணைந்த கோவை பிராந்தியத்தில் இருக்கிறார். அவரும் கூட தொழிற் சங்கத தலைவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதில்லை. ஆனால் உண்மை நிலைமையை அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்றால் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டால்தான் அறிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே இந்த ஆய்வாளர்கள் மஸ்டர் ரோலிலே உள்ள பெருமளவு தவறான காரியங்களைக் கண்டுபிடிக்கத் தவறுகிறார்கள். அந்த ரகசியங்களை இவர்களாலே அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நிரந்தரம், பதிலி, லர்னர், அப்ரண்டீஸ், தினக்கூலி, கான்ட்டிராக்ட் என்று இப்படி சட்ட பாதுகாப்பு எதுவுமில்லாமல் வேலைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த விதமான எழுத்தோ, கணக்கோ கிடையாது. ஆகவே ஃபேக்டரி சட்டங்களை நாம் உருவாக்கி அவற்றை ஒழுங்காக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்றால் இவற்றை எல்லாம் சரியாகக் கண்காணிக்க வேண்டாமா? ஆனால் இவையெல்லாம் சரியாகக் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றதா என்றால் இல்லை. இப்படி மிகப் பெரிய குறைபாடுகள் இருக்கின்றது. பாக்டரிகளில் இரண்டு வித மஸ்டர் ரோல்கள் உள்ளன. ஆய்வுக்காக செல்கின்றபோது மஸ்டரில் இல்லாத ஆட்கள் இருக்க மாட்டார்கள். மற்ற நேரங்களிலே வேலை செய்துகொண்டிருப்பார்கள். இப்படி பல பிரச்சினைகள் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் தொழில் தகராறுகள் முளைக்கின்றன. ஆகவே ஆய்வாளர்கள் இது பற்றிய நடவடிக்கைகளை உடனுக்குடன் எடுக்க முடியும், இந்த நிலைமைகளைப் பற்றி சரியாக ஆராய்ந்தால். அப்போது இது சம்பந்தமாக பிரச்சினைகள் எல்லாம் வராது. ஆய்வாளர்கள் ஒழுங்காகப் பணி செய்தால் பல தொழில் தகராறுகள் வராமல தடுத்து விடலாம். ஆனால் அந்தப் பிரச்சினைகள் மூடி மூடி வைக்கப்பட்டு பிறகு அது லேபர் கமிஷனருக்கு வரும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் சரியில்லை. இது மாற்றப்படவேண்டும் இப்படி இருந்தால் சட்டங்களைப் பாதுகாக்க முடியாது.

இருபத்து நான்கு மாதங்கள சர்வீஸ் செய்திருந்தால் அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அது நல்ல சட்டம்

1982 மார்ச் 15] [திரு. கு. ரமணி]

தான். வரவேற்கிறோம். ஆனால் அந்த சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால் மஸ்டர் ரோல், அடையாள அட்டை, சம்பளப் பட்டியல், சம்பள பில்கள் சரியில்லா விடில் அது முடியாது. நாம் நிறைவேற்றுகின்ற சட்டங்கள எல்லாம் தோற்றுப்போய்விடும். அன்றாடம் வந்து பணி செய்துவிட்டுப் போகின்ற பணியாளர்கள் பற்றிய இப்படிப்பட்ட எந்தவிதமான விவரமும் இல்லாத நிலைமை பல தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கின்றது. அடுத்து கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் இன்றும் பல தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கிறார்கள். கான்ட்ராக்ட் முறையினைத் தடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள சொன்ன போது நாங்கள் சந்தோஷப்பட்டோம். ஆனால, இப்போது எல்லா இடத்திலும் காண்ட்டிராக்ட் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக ஆகி இருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு சம்பவம். மிக முக்கியமானது. நம் அத்தனை பேருடைய நெஞ்சத்வதயும் தொடக்கூடிய விஷயம். சிவகாசியில் நடந்த விபத்து பற்றியது. 1981 தீபாவளி சமயத்தில் அந்த வெடி விபத்து நடைபெற்றது. எந்தவிதமான சட்டதிட்டங்களுக்கும் கட்டுப்படாமல் அத்தனையையும் தூக்கி எறியக்கூடிய நிலையில்தான். சிவகாசியிலும் அதனைச் சுற்றிலுமுள்ள சில பகுதிகளிலும் இன்றும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தப் பிராந்திய ஆய்வாளர்கள் என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? இந்த விபத்தின் காரணமாக 30 பேர்கள் உயிரிழந்தனர். இந்தக் குற்றத்தை நாம் யார்மீது சுமத்தப் போகிறோம். அந்த அளவுக்கு அந்த ஆய்வாளர்களின் பணிகளில் குறைபாடுகள் இருந்ததின் காரணமாகத்தான், இத்தகைய வெடி விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் தீர பரிசீலிக்க வேண்டிய அவசியம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. சிறுவர்களை பணியில் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற சட்டம் இருக்கிறது—ஆனால் சிறுவர்கள் இந்த விபத்தில் இறந்து போனதற்கு யார் காரணம்? ஆய்வாளர்கள தங்கள் பணிகளை ஒழுங்காக மேற்கொண்டார்களா? இது போன்ற தீப்பெட்டி மருந்துத் தொழிற்சாலைகளில் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்று விதியிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி உபயோகப்படுத்தியதின் விளைவாகத்தான் இந்த விபத்தே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஆய்வாளர்கள் கணகாணித்திருக்க வேண்டாமா? இன்னும்கூட பதிவு செய்யப் படாத நிறைய சிறிய தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் காடுகளிலும் தோட்டங்களிலும் மறைவாக திருட்டுத்தனமாக நடப்பதாகத் தெரிகிறது. இவைகளையெல்லாம் அவர்கள் கண்டு பிடிக்க வேண்டாமா? முதலாளிகளுக்கு என்ன? நல்ல முறையில் பணம் செலவழித்து, தற்போது பெயிலில் வந்து, அவர்கள சுகமாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

அதேபோலவே, இந்த 30 பேர் இறந்ததற்காக நஷ்டஈடு கொடுப்பதிலும் அநீதி நடந்துள்ளது. நஷ்டஈடு இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க, இறந்தவர்களின் உறவினர்களை கூப்பிட்டு சாட்சிகளாக விசாரிக்கிறபோது கூறப்பட்டதை எடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால இறந்தவர்களுக்கு ஊதியமாக 350, 400 என்று கொடுக்கப்பட்டதாக உறவினா்கள சிலர் சொன்னதின் பேரில் நஷடஈட்டை நிர்ணயித்திருக்கிறார்களா என்றால இல்லை. அது தவறு. உண்மைக்கு மாறாக 90 ரூபாய், 80 ரூபாய் என்ற அளவிற்குதான் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று முதலாளிகள் கூறியதை ஏற்றுள்ளனர். ஆனால் உண்மையில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால், இறந்தவர்களின் உறவினர்களைக் கூப்பிட்டு மேனேஜ்மென்ட் என்ன செய்திருக்கிறது என்றால், கொடுத்ததை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், உங்களால் எதையும் நிரூபிக்க முடியாது. சாட்சியங்கள் கிடையாது. அப்படியே நிரூபித்தாலும் நீங்கள் நஷ்டஈட்டை பெறுவதற்கு காலதாமதம் ஆகும். ஆகையால் கொடுப்பதை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். இல்லையென்றால் இதுவும் கிடைக்காமல் போய்விடும் என்று அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

உயிர் இழந்த ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கும் 18-லிருந்து 22 ஆயிரம் வரையில் நஷ்டஈடு தர வேண்டும். ஆனால் 5,000, 10,000 என்று மட்டும் செலவழித்து, அதற்குள் அவர்களை ஒப்புக்கொள்ள வைத்து, இந்த நஷ்டஈடு விவகாரம் முடிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இது என்ன நியாயம்? இறந்து போன ஒவ்வொருவரின் குடும்பத்திற்கும் எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டது? அப்படி கொடுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை எவ்வளவு? நியாயப்படி அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்? உண்மையில் கொடுத்தது எவ்வளவு போன்ற விவரங்களை பரிசீலித்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் வைத்தால் எங்களுடைய மனம் ஓரளவிற்கு நிம்மதியாக இருக்கும், ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கண்டிப்பாகச் செய்ய முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த விசாரணையை துரிதமாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மாவட்ட கலெக்டர் ரொம்ப பாடுபட்டிருக்கிறாராம். எப்படிப்பட்ட விசாரணை—இந்த விசாரணையை முடிக்க அவர் கமிட்டியை முடுக்கிவிட்டாராம். 1980-இல், சிறுவர்களை பணியில் அமர்த்துவது பற்றிய பிரச்சினைக்கு முடிவு காண, மாவட்டக் கலெக்டர் தலைமையில் அரசு ஒரு கமிட்டி அமைத்ததே, அதன் பொறுப்பை அவர் எந்த வகையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்? அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நியாயப்படி விசாரணைகள் நடக்கவில்லை என்பதுதான் எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்கள்

கூறுகின்றன. அப்படி இல்லை என்றால் நடந்தது என்ன என்பது குறித்து பரிசீலனை செய்து அதன் விவரங்களை இந்த அவைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் தரவேண்டும்.

நஷ்டஈடு கொடுப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட விசாரணைகள் குறித்து, அது எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப் பெற்றது என்ற விவரம் குறித்து, அந்தப் பிராந்திய ஆய்வாளர்கள் சட்ட விரோதமாக தொழிற்சாலைகள் நடத்தவிட்டது குறித்து, இந்த விபத்துக்கு யார் காரணம் என்பது குறித்த உண்மைகளை அறிய தனியாக லேபர் கமிஷனர் தலைமையில் ஒரு உண்மையான விசாரணையை நடத்தி, பரிசீலனை செய்து, அவற்றின் விவரங்களை இந்த அவைக்குத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிக மிக முக்கியம்.

அடுத்ததாக, இந்த தொழிற் தகராறுகளை தீர்ப்பதற்காக மாநிலம் முழுவதற்கும் ஒரு கமிஷனர், ஒரு ஜாயின்ட் கமிஷனர், ஒரு சில உதவி லேபர் கமிஷனர்களைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். மாநிலம் முழுவதற்கும் ஒரு கமிஷனர் போதுமா ? அவருக்கு மாநாடுகளுக்கு சென்று அட்டெண்ட் பண்ணுவதற்கே நேரம் சரியாக இருக்கிறது. அதற்கு மேல் அவருக்கு நேரமும் இருக்காது. ஆகவே அவருடைய பதவி நிலையிலேயே இன்னொரு கமிஷனரையும் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதேபோல் ஜாயின்ட் கமிஷனர் பதவியிலும் ஒரே ஒருவர்தான் இருக்கிறார். அவர் எத்தனை மாவட்டங்களை பார்க்க முடியும்? கன்சீலியேஷன் உட்பட எத்தனை வேலைகளைச் செய்ய முடியும் ? டெபுடி லேபர் கமிஷனர்கள் 7 அல்லது 8 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) எப்போதுமே தவறு என்று தெரிந்தால் நான் திருத்திக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன். 10, 12 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். ஒவ்வொருவருக்கும் 3, 4 மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. எப்படி அவர்கள் தொழில் தகராறுகளை உரிய நேரத்தில் முடிக்க முடியும். வேலை பளு அவர்களுக்கு அதிகமாகிக் கொண்டேயிருக்கிறது. தொழிற் தகராறுகளும் தீர்க்க வைக்கப் பெறாமல் மேலும் மேலும் குவிந்து, தேங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு என்ன நிம்மதி ஏற்படும். சோர்வும் விரக்தியும்தான் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு பிரமோஷனுக்கு என்ன வழி இருக்கிறது. அவர்கள் அத்தனை பேரும் ஐ. ஏ. எஸ். பாஸ் பண்ண முடியுமா ? ஆகவே, அவர்கள் 7, 8 வருடம் சர்வீஸ் ஆனாலும் அதே நிலையில் இருப்பதால் அவர்களிடையே ஸ்டேக்னேஷன் என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு தேக்க நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், (மணியடிக்கப்பட்டது.) எனக்கு அதிகப்படியான நேரம் வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

[நண்பகல் 12—00]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்) தங்களுக்கு 20 நிமிடங்கள்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கு. ரமணி : எனக்கு அவ்வளவுதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? தங்களுடன் தர்க்கம் செய்வதில் பிரயோஜனமில்லை.

தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் உடல் நலம் பேணுவதற்கு என்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். நல்லதுதான். இப்போது ஐந்தாறு டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வேலை என்ன ? அவர்கள் தொழிற்சாலைகளுக்குப் போய் சாம்பிள்ஸ் எடுத்து, தொழிலாளர்கள் ரத்தம், மூத்திரம் இவற்றை எடுத்து பரிசோதனை செய்து ஆலோசனை கொடுக்கவேண்டும். யாரிடம் ? மானேஜ்மெண்டிடம். அது வேறு யாருக்கும் தெரியும் ? இவர்களை யார் கட்டுப்படுத்துவது ? அது பற்றி ஏதாவது ரிப்போர்ட் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதா ? இல்லை. இந்த டாக்டர்கள் பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் கண்ட்ரோலில் இருக்கிறார்கள். பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்ன மருத்துவ நிபுணர்களா, இல்லை. ஆகவே டிஸ்ட்டிரிக்ட் மெடிக்கல் ஆபீஸர் அல்லது வேறுவிதமான மருத்துவம் பற்றித் தெரிந்த அதிகாரியின் கண்ட்ரோலில் கொண்டுவரவில்லை என்று சொன்னால் நல்லது செய்யப்போய் அது பலன் இல்லாது போய்விடும். அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வைத்தியம் செய்வதைவிட முதலாளிகளுக்கே வைத்தியம் செய்தால் கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைகள் ஏற்படாமல் இருக்க கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்படுதல். இது இன்றைக்கு எக்கச்சக்கமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னையில் உள்ள பால்வள நிறுவனத்தில் 1,600 தொழிலாளர்கள் சட்ட விரோதமாக அக்கிரமம் செய்தார்கள் என்று அரசு முடிவு செய்கிறார்கள். நாங்கள் முடிவு செய்யவில்லை. மதுரையில் நடந்த போராட்டத்திற்கு இவர்கள் ஆதரவு அளித்தார்கள் என்று அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அந்தத் தொழிற்சங்கம் இருக்கக்கூடாது. அந்தத் தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடாது. புதிய ஆட்களை வைத்து நடத்தவேண்டும் என்றால், அப்படிப்பட்டதொரு எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருந்தால் பகிரங்கமாகச் சொல்லுங்கள். நீங்கள் இன்னின்ன காரணங்களால் இருக்கக்கூடாது. வெளியே போங்கள், என்று வெளிப்படையாகச் சொன்னால் புரிந்து கொள்ளலாம். அப்படி இல்லாமல் இன்று அவர்களை வெளியே தெருவில் திண்டாட விடுவது என்பது சரியல்ல. இப்படி ஒரு பாடம் கற்பித்து

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

அவர்களை திருத்திவிடலாம் என்று நினைக்காதீர்கள். அது தவறு. போலீஸ் உதவியோடு வேறு புதிய ஆட்களை வைத்து இவர்களை வெளியேற்றும் அந்தக் காரியம் நடைபெற்றது. இது ஒரு அநீதியான நடவடிக்கை. இப்படிப்பட்ட பழி வாங்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு அளிக்கக்கூடிய இடத்திற்கு வருகிறது. இந்தக் கெட்ட பெயர் இந்த அரசுக்கு வரக்கூடாது. ஆகவே வெளியேற்றப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும்.

திண்டிவனத்தில் ஆரோரூட் பாக்டரி இருக்கிறது. அங்குள்ள 600 பேர்களில் 400 பேர்கள் டெம்பரரியாக இருக்கிறார்கள். ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு நடத்துகிறார்கள். இதைக் கண்டு கொள்வதில்லை. அங்கு ஸ்ட்ரைக் செய்ததால் அந்தக் கம்பெனி நின்று போய் விட்டது. அது குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. அது வெற்றி பெறவில்லை. சென்னைக்கு வந்தார்கள். டி. சி. எல். பலராமன் அவர்களோடு பேசியிருக்கிறார்கள். முன்னாள் எம். எல். ஏ. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். பேச்சு வார்த்தை நடத்த முற்பட்டபோது, ஸ்ட்ரைக்கை விட்டு விட்டு வாருங்கள். பிறகு பேசுவோம் என்கிறார்கள். யார் அவர்களுக்கு இந்த தைரியத்தைக் கொடுத்து இப்படிப்பட்ட கொள்கையைச் சொல்லச் சொன்னார்கள்? அரசாங்கம் சொல்லட்டும், இனிமேல் எந்தப் போராட்டமும் நடத்த வேண்டாம். நாங்கள் சொல்கிறபடி நீங்கள் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும். போராட்டத்தை கைவிட்டால்தான் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பது உங்கள் கொள்கையாக இருந்தால் அதை பகிரங்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

நான் ஒரு உதாரணத்துக்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நான் இதை சொல்வதற்காக வருத்தப் படக்கூடாது. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும் போது தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகளை, கோரிக்கைகளைப் பெற வேலைநிறுத்தங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஊர்வலங்கள் போன்றவைகளை நடத்துவது என்பது முப்பது நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தேவையாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைய நிலையில் அது தேவையில்லை என்றும் அமைச்சர்களுடன் நேரில் பேச வாய்ப்பிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் தொலைபேசி மூலம் அமைச்சர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் மாநில அரசுகளும் மத்திய அரசும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தொழிலாளர்கள் நலங்களைக் காக்கும் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து செயல்பட்டு வரும் இந்தக் காலத்தில் வேலைநிறுத்தங்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் போன்றவைகள் தேவைதானா என்று தொழிலாளர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொழிற் சங்க இயக்கங்களில் போராட்டங்கள் இப்போது தேவையில்லை. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு வந்த பிறகு தமிழ்நாட்டில் சோஷியலிசம் வந்திருக்கிறது,

என்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தால் அதற்கு நான் ஜவாப் தாரியல்ல. நாங்கள் அதை நம்பவில்லை. ஒத்துக் கொள்ள வில்லை. சோவியத் அரசின் கான்ஸ்ட்டிடியூஷனை அமைச்சர் அவர்கள் கையில் கொடுத்து படிக்கச் சொன்னேன். அந்த சோஷியலிசம் இங்கே வரமுடியாது. இங்கே சோஷியலிசம் ஒன்று மில்லை. இந்தியா ஒரு முதலாளித்துவ நாடு. இங்கிருப்பது முதலாளித்துவ சமுதாயம். டாட்டா பிர்லாக்கள் வாழ்கிற நாட்டில் இந்த மாதிரி வேலை நிறுத்தங்கள் இல்லாமல் காரியங்களை சாதிக்க முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி செய்து வைத்தால், அப்பாடா அதை எவ்வளவு தூரம் வரவேற்போம். அப்படி அது இல்லை. ஆனால் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் டி. சி. எல். பலராமன் அவர்கள் போராட்டம் வாபஸ் வாங்கிவிட்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார். அது சரியல்ல. சென்னையில், வட பழனியில் ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது.) சில உண்மைகளை நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அரைமணி நேரம் தர வேண்டும். என்று நான் மதிப்பிற்குரிய ஸ்பீக்கரிடம் பேசியிருக்கிறேன். தயவு செய்து கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுங்கள். 3, 4 நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். சில விஷயங்களைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. என்ன செய்வது?

திரு. ப. நெடுமாறன்: இந்த மானிய கோரிக்கைகளிலே பல கட்சித் தலைவர்கள் பேசவில்லை. மற்ற உறுப்பினர்களும் அதிகமாகப் பேசவில்லை. தொழிற்சங்க இயக்கத்திலே அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் ஒன்றிரண்டு பேர்கள், ரமணியைப் போன்றவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அதிக நேரம் தர வேண்டும். அதனால் ஒன்றுமாகிவிடாது. தயவு செய்து நேரம் கொடுக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவாணந்தம்: அவருக்கு 20 நிமிடங்கள் கொடுக்கப்பட்டது. அரை மணி நேரம் கொடுங்கள் என்று என்னிடம் கேட்டார்கள். நான் சொல்வதெல்லாம், 1 மணி அல்லது $1\frac{1}{4}$ மணிக்கு உறுப்பினர்கள் வாதங்களை முடித்துக் கொண்டால், அதற்கு மேல் நான் முக்கால் மணி நேரத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். மாலை செஷன் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள் (குறுக்கிடு) நான் அதிகமாகப் பேச வேண்டுமென்றால் அதற்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 2 மணிக்கு மேல் சபை நீடிக்க முடியாது இன்னும் 2, 3, உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும். நீங்கள் அரை மணி மற்றொரு உறுப்பினர் அரை மணி எடுத்துக் கொண்டு அதற்கு மேல் 3, 4 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு நேரம் இருக்காது. கொஞ்சம் சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

1982 மார்ச் 15]

திரு, கு ரமணி : அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு உதவியதற்காக நன்றி. வட பழனியிலே ஒரு எலக்ட்ரிக் கம்பெனி 1982 ஜனவரி யிலே இருந்து பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனியிலே உள்ள பொருள்களை எல்லாம் அந்த முதலாளி அப்புறப்படுத்த முயன்றபோது, அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் கேஸ் போட்டார்கள். பொதுவாக தொழிலாளர்கள் கேஸ் போட்டால் இன்ஜெக்ஷன் கிடைக்காது. எப்படியோ கிடைத்து விட்டது. அப்படி கிடைத்துவிட்ட பிறகும், செங்கற்பட்டு பிராந்திய டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் அந்த உத்தரவை குப்பைத் தொட்டியில் போட்டு, அந்த முதலாளிக்கு உதவி கொடுத்து, சாதனங்கள் முழுவதையும் அங்கிருந்து வெளியேற்ற உதவியிருக்கிறார். இந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது கேஸ்களை போட்டு, ஜெயிலுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். எனவே, எப்படி தொழிலாளர் நல சட்டங்கள் எல்லாம் தூள் தூளாக்கப்படுகின்றது என்பதை நமது அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். நான் அமைச்சர் அவர்களோடு சேர்ந்து அந்த அநீதியை எதிர்க்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். ஆகவே, இதையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, லைட் ரூபிங் கம்பெனி செங்கற்பட்டிலே இருக்கிறது. அதிலே தொழிலாளர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். 30 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுகிறார்கள். மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுங்கள் வேலையில் அமர்த்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் தொழிலாளர்கள் 34 பேர்கள் மன்னிப்புக்கடிதம் எழுதிக்கொடுக்காத காரணத்தினால், வேலைக்கு எடுக்கவில்லை. எனவே, கடைசியிலே அவர்கள் எங்கள் கேஸை லேபர் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ''நோ கேஸ் பார் ரெபரென்ஸ்'' என்று சொல்லி, அதற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை.

அதேமாதிரி, இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். ஐ.என்.டி.யு.சி. யினுடைய தமிழ்நாட்டின் தலைவர்களில் முக்கியமானவர், நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு திரு. ராமன் நாயர். அங்கே இருக்கக்கூடிய தோட்டத்தில், ஸ்டேன்ஸ் கம்பெனி, அமால்கமேஷன் குரூப்பில் அந்த ஸ்டேன்ஸ் கம்பெனி இருக்கிறது— அந்த தோட்டத்திலே ஒரு தகராறு நடந்தது. 17 தொழிலாளர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுகிறார்கள். அங்கே ரௌடிகளையும், குண்டர்களையும் வைத்து அந்தப் போராட்டத்தை அடக்க முயன்றார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய கேஸ்களை கோர்ட்டுக்கு அனுப்பச் சொல்லிக் கேட்டார்கள். அனுப்பவில்லை. அது மட்டுமல்ல. அந்த 17 பேர்களில் 3 பேர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு மட்டுமே அந்த முதலாளிகள் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் சொல்லி, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை. இது முதலாளிகள் செய்கிற தந்திரம்,

ஒரே கேஸில் உள்ள மூன்று பேர்களுக்கு தனி நியாயமா? பாக்கியிருக்கிறவர்கள் இந்தக் கேஸை கோர்ட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. திரு. ராமன் நாயர் அவர்கள் நர்சிங் ஹோமிலே அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெறுகின்றார். அவர் எழுதிக்கொடுத்ததை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரில் கொடுத்தேன். கோர்ட்டுக்கு அனுப்புங்கள் என்று சொன்னேன். ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பது தெரியாது.

அதேமாதிரி, அரசு கருவூல ஊழியர்கள் 68 பேர்கள்மீது நடவடிக்கை அத்தனை பேர்கள் மீதும் போலீஸ் கைது செய்து கேஸ் போட்டார்கள். அரசாங்கமே அவர்களிடம் மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டது. 60 பேர்கள் எழுதிக் கொடுத்து, வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். 8 பேர்கள் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய், அவர்கள் பக்கம் தீர்ப்பாகிறது. அப்படி தீர்ப்பு வந்ததற்குப் பின்னாலும், அவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டு, உடனேயே வேறு ஒரு வகையில் சஸ்பென்ஷன் ஆர்டர் கொடுத்து, அவர்கள் வெளியிலே அனுப்பப்படுகிறார்கள். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதில் சொல்ல முடியாது என்பது தெரியும். ஆனால், தொழிலாளர்கள், அரசு ஊழியர்கள் தங்கள் உரிமைக்காகப் எப்படிப் போராடுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

(பிற்பகல் 12-10)

அது மட்டுமல்ல ஈரோடு ஸ்ரீகிருஷ்ணா ரிபைனரி தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இன்றைய வரைக்கும் நமக்கு ரெபரன்ஸ் கிடைக்கவில்லை. அதற்கான ஒரு பதில் கடைசியாக ''நோ கேஸ் பிபோர் ரெபரன்ஸ்'' என்று வந்தாகிவிட்டது. 3—7—1981 தேதியிட்ட தொழிற்சங்கம் அமைத்துள்ள மெமோரண்டத்திலே அத்தனை விவரங்களும் இருக்கின்றன. அந்த ஆயில் மில் 2 ஆயிரம் டின் எண்ணெய் ரிபைன் பண்ணுகிறவர்கள். அந்த முதலாளிமார்கள் 4 கம்பெனிகளை அண்ணன் தம்பி பேரில் வைத்திருக்கிறார்கள். கள்ளத்தனமாக வியாபாரம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிற முழுவதும் இரகசிய விவரங்களடங்கிய டாக்குமென்ட் தயார் பண்ணி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நான் கொடுத்தேன். அன்றைக்கு இருந்த இரண்டு ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்கள் எப்படி அவர்களுக்கு சகாயமாக இருந்தார்கள் என்று விவரங்களை எழுதி அவரிடத்திலே கொடுத்தேன். இன்றைய வரைக்கும் பதில் இல்லை. நடவடிக்கையில்லை. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே அந்த பதிலை பெறுவதற்கு கூட எனக்கு உரிமையில்லையா? இதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. கு. ரமணி]

இன்றைக்கு அந்த நிர்வாகத்திற்கு பல தொழிற்சாலை லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கபோவதாக கேள்விப்படுகிறேன். விவரம் எனக்கு தெரியாது. இந்த நடவடிக்கை எங்கே இருந்து வருகிறது? அதனாலேதான் அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கை முதலாளிக்கு சாதகமாக போகக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்வதற்கு காரணம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வடலூர் செராமிக்கிஸ்சிலே நடந்த போராட்டம். அவர்களுக்கு அதை முடிப்பதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோடு கலந்து பேசி 750 ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடுப்பதாக சொல்லப்பட்டது. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தான் இந்த விஷயத்தை பேசினோம். அவர் அதை கொடுக்கச் சொன்னது பிடிப்பதற்கு அல்ல. ஒப்பந்தத்திலே பிடிக்காத அட்வான்ஸ் என்று எழுத முடியாது. அதை பிடிப்பதில்லை என்பதுதான் முடிவு. கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேறவில்லை. இன்றைக்கு அந்த பணம் பிடிக்கப்படுகிறது. இதை அந்த மேனேஜ்மெண்டிற்கு, முதலாளிக்கு— திரு. விஸ்வநாதன் — அரசாங்கத்திற்கு ரொம்ப தெரிந்தவர். வேண்டியவரும் கூட அவரிடத்திலே சொல்லி இதில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து கைத்தறி சட்டம். ரூல்ஸ் தயாரிக்கப்பட்டு எங்கேயோ போய் சிக்கி நிற்கிறது என்று கேள்விபடுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு ஒரு அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. ஆனால் ரூல்ஸ் வராமல் இதை அமல் நடத்த முடியாது. அந்த சட்டத்தை அமலாக்குவதற்கு வாரியம் அமைக்கிற ஒரு திட்டம் இருக்கிறதா? நிதி அமைச்சர் அவர்களின் பட்ஜெட் ஸ்பீச்சிலே அது வந்திருக்கிறது. வாரியம் அமைத்து சட்டத்தை அமலாக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அப்படியானால் சட்டம் மற்றும் ரூல்ஸ் அமல் நடத்தும் லேபர் பிரிவு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது? இது சரியானது என்று நாங்கள் கருதவில்லை. மூலச்சட்டதிலே இடமிருக்கிறதா வாரியம் அமைக்க என்று தெரியவில்லை. முதலாளிகள் ஹைகோர்ட்டிற்கு போனால் இந்த சட்டமே அமலாகாது. இந்த நிலை வரக்கூடாது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்த பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டரேட் லேபர் டிபார்ட்மென்டினுடைய பிடிப்பிலே இல்லாமல் தனியாக போய் நிற்க போகிறதா? அப்படி நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையானால் மிகப் பெரிய தவறாக முடியும். நம்முடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை லைன்லே மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும். தொழிற்சங்கத்தின் வளர்ச்சியை நீங்கள் தடுக்க முடியாது. என்ன தடுத்தாலும் நாங்கள் வளர்ந்து

கொண்டுதான் இருக்கிறோம். மீறி அடக்குமுறையைக் கொண்டு சமாளிக்க முன் வருவது என்றால் நிச்சயமாக தொழிலாளர் வர்க்கம் தன்னுடைய இரத்தத்தையும் சிந்தி உயிரையும் கொடுத்து நாங்கள் அந்த உரிமையை பாதுகாத்தே தீருவோம். அந்த நிலையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். என்றுசொல்லி முடிக்கிறேன்.

*திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர் நலன், வீட்டு வசதி, நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகிற வாய்ப்பினை தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு தமிழகத்திலே வந்ததற்கு பின்னாலே தொழில் அமைதி, காக்கவேண்டும் என்கிற நிலைமையிலே, தொழிலாளர் உரிமைகள் பாதிக்காமல் அவர்களுக்கு நன்மைகள் விளைய வேண்டுமென்ற இரண்டு லட்சியங்களை கொண்டு அதன் மூலமாகத் தொழில் வளம் தமிழகத்திலே அதிகமாக வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே செயல்படுகிறது.

இந்த அரசு தொழிலாளர் துறையை நிர்வகித்து வருகிறது, அந்த வகையிலே நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்தக் கொள்கையில் வேறுபாடு தெரிவதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் 1980-இல் இருந்த நிலைமையையும் இன்று இருக்கின்ற நிலைமையையும் பார்க்கிறபோது அவர்கள் இந்த அரசிலிருந்து வேறுபட்டு இருக்கின்ற நிலைமையைத்தான் நான் பார்க்கிறேனே தவிர தொழிலாளர் நிலைமையிலே இந்த அரசு ஒரே தனித் தன்மையைக் கொண்டு பாதுகாத்து வருகிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழிலாளர் துறையிலே எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தை நான் கூறமுடியும். சென்னையிலே மிகப் பெரிய ஆலையாக உள்ள பின்னி மில் மூடப்பட்டு அதன் மூலமாக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வேலைவாய்ப்பை இழக்கிற நிலை உருவானபோது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய கருணை உள்ளத்தாலே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு தன்னுடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை அள்ளி வழங்கி அதன் மூலமாக அந்தக் குடும்பங்கள் எல்லாம் சாகாமல் தடுத்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, அந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறக்கவேண்டுமென்று, தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே மத்திய அரசை வலியுறுத்தி அதன்

மூலமாக அந்த நிறுவனம் இன்று இயங்கிவருவதோடு அதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலைகளைப் பெற்று பாது காப்பைப் பெற்று அந்த நிறுவனத்தின் மூலமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் புரட்சித் தலைவர் தான் காரணம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தொழிலாளர் துறையிலே காவல் துறை தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். தொழிலாளர் துறையில் காவல் துறையின் தலையீடு இருக்காது என்று அரசு அறிவித்ததாலே அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தங்களுடைய இயக்கங்களை வளர்ப்பதற்காக தங்களுடைய சங்கங்களை வளர்ப்பதற்காக தங்களுடைய கட்சிகளை வளர்ப்பதற்காக தொழிலாளர்களிடத்திலே மோதலை உருவாக்கி அதன் மூலம் தங்களுடைய இயக்கங்களை வளர்க்கவேண்டுமென்பதற்காக தொழில் அமைதியைக் குலைக்கிற முயற்சியிலே தொழில் உற்பத்தியைப் பாதிக்கின்ற முறையிலே நடந்துகொள்கின்ற நேரத்திலே இந்த அரசு அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அதைச் சுட்டிக்காட்டி தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று மற்றொரு தரப்பினர் சொல்கின்றார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்காமல் அவர்களுக்கு நியாயமான உரிமைகளை வழங்கி அவர்களுக்கு பாதகம் வராமல் இந்த அரசு செயலாற்றி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்நலச் சட்டங்கள் எத்தனையோ சட்டங்கள் இங்கே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு ஊதியம் அளிக்கக் கூடிய நிலைமை, நெசவாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க கூடிய நிலைமை, கட்டிடத் தொழிலாளர்களுக்கு மத்திய அரசு சட்டம் கொண்டுவரவில்லையென்றால் மாநில அரசே சட்டம் கொண்டுவரும் என்று அறிவித்து அதன்மூலம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் இறந்துபோனால் பத் ஆயிரம் வழங்குகிற திட்டத்தையும் இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது என்றால் தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை இல்லாத அரசு இது என்று கூறமுடியுமா? தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை காட்டி உண்மையிலேயே தொழிலாளர்களை வாழவைப்பதற்காக பாடுபடுகின்ற அரசு என்பதால்தான் தொழிலாளர்களை தூண்டிவிட்டு வேலை நிறுத்தம் செய்து அவர்கள் குடும்பங்களைப் பட்டினிபோடுகின்ற நிலைமை மாறி அவர்கள் உழைக்கின்ற உழைப்புக்கு பணமும் வேலையில்லாத் திண்டாட்ட நிலைமையைப் போக்குகின்ற தன்மையும் ஏற்படுத்த இநத அரசு பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் தான் தமிழகத்திலே மூடப்பட்டிருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள்

இன்று இல்லை. இதற்கு முன்னாலே இருந்த ஆட்சியிலே தொழிற்சங்கங்களை முறியடிப்பதற்காக தங்களுடைய இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தச் சங்கங்களிலே வரவேண்டும் என்பதற்காக எந்தவிதமான முயற்சிகளைச் செய்தார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சிம்சனில் நடந்த கொடுமைகள் வேறு எங்கேயும் இந்தத் தமிழகத்திலே நடந்து இருக்கமுடியாது. இந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பிரதாப் சந்திரனைக் கொன்றார்களே அப்படிப்பட்ட பாதகச் செயலைச் செய்தவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை காட்டுகின்ற இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12–20)

அடுத்தபடியாக கிராமப்புற வீட்டு வசதியையும், நகர்ப்புற வீட்டு வசதியையும் ஒருங்கிணைத்துச் சிறப்பாக இந்த அரசு செயல்படுத்துகிறது. கிராமப்புறங்களில் இரண்டு இலட்சம் வீடுகளை ஏழை எளிய மக்களுக்காக அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் கட்டித் தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஆண்டுக்கு 40,000 வீடுகளைக் கட்டுகின்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறது. அதன் மூலமாகக் கிராமப்புற மக்கள் வசதியான நல்ல வீடுகளைப் பெற்று நல்ல வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு இந்த அரசு உறுதுணையாக இருக்கிறது.

நகரங்களிலே உள்ள குடிசை மேம்பாட்டுப் பணிகளை 1977 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு அமல் நடத்தியிருந்தாலும் கூட இடைக்காலத்தில் வந்த கவர்னர் ஆட்சியிலே அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் வீணானவை என்று சொல்லி நிறுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறவும், குடிசைப் பகுதிகளை மேம்பாடு செய்து அங்கே சாலை வசதி, சுகாதார வசதி போன்ற வசதிகள் ஏற்படவும் வழிவகை செய்து அந்த மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் வளம் காண வேண்டுமென்ற முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்த மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவும், குடிசைப் பகுதிகள் மேம்பாடு அடையவும், குடிசைப் பகுதிகளை அப்புறப்படுத்தி நல்ல நகரமைப்புகளை உருவாக்கவும் இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வீட்டு வசதி அளிப்பதிலே வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமும், குடிசைப் பகுதி மாற்றுவாரியத்தின் மூலமாகவும், காவலர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் மூலமாகவும் கவனம் செலுத்தி இந்த அரசு வீட்டு வசதிகளை உருவாக்கி வருகிறது. மாவட்டத் தலைநகரங்களில் வீட்டு வசதி வாரியம் அரசு அலுவலர்களுக்கு வாடகைத் திட்டத்தில் வீடுகள் கட்டியுள்ளது. வட்டத் தலை

1982 மார்ச் 15] [திரு எம். எஸ். மாணிக்கம்

நகரங்களிலும் இந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி இந்த அரசு செயலாற்றி வருவதைப் பாராட்டுகிறேன். வேதாரண்யம் வட்டத் தலைநகரத்தில் அரசு அலுவலர் வாடகை குடியிருப்பை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேதாரண்யம் பகுதியிலே ஏழாயிரத்திற்கும் மேம்பட்ட உப்பளத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்குவதற்கு அந்த உப்பளத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலியை இந்த அரசு நிர்ணயித்திருந்தாலும்கூட அவர்கள் அந்தக் குறைந்தபட்சக் கூலியைப் பெறுவதிலே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சங்கடங்களைப் போக்குவதற்கும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வளமாக்குகின்ற முறையிலேயும் அங்கே அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியிலுள்ள புகையிலை, உப்புத் தொழில் ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் காப்புறுதித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி அங்கே அமல் செய்வதற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, அங்கே கிராமப்புற வீட்டு வசதி சங்கத்தை உருவாக்க வேண்டும். இப்பொழுது மன்னார்குடியில் அப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அதில் நான்கு வட்டங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அந்த நிலைமையை மாற்றி திருத்துறைப்பூண்டி, வேதாரண்யம் வட்டங்களைக் கொண்டு கிராமப்புற வீட்டு வசதி சங்கத்தை வேதாரண்யத்திலே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி ஏற்படுத்தித் தருவதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் சொன்னார்களே, தொழிலாளர் நலத் துறையிலே இருக்கின்ற இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் ஃபேக்டரீஸ்-ஐப் பிரிக்க வேண்டும்; மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே, அந்தக் கோரிக்கை தவறு என்று அவர்கள் கூறியதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் ஃபேக்டரீஸ் துறையை அவ்வாறு மாற்றாமல் தொழிலாளர் நலத் துறை ஆணையாளரின் கட்டுப் பாட்டின் கீழ், தொழிலாளர் நலத் துறையிலேயே இருந்தால்தான் தொழிலாளர் நலத் திட்டங்களை நிறைவு செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால்கூட அதைப் பிரித்து விடாமல் தொழிலாளர் நலத் துறை ஆணையாளரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தொழிலாளர் நலத் துறையிலேயே அந்தத் துறை இயங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்

கொள்கிறேன். அதைப்போன்று பல்வேறுபட்ட அதிகாரிகளையும், ஊழியர்களையும் நியமித்து தொழிலாளர் நல திட்டங்களை மீண்டும் நிறைவுபடுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, முதலாவதாக வீட்டு வசதி, நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி சம்பந்தமாக சில விஷயங்களை அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு நான் விரும்புகிறேன். 1981–82 ஆம் ஆண்டில் 40,000 கிராமப்புற வீடுகள் என்று இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 31–1–82 ஆம் தேதி வரையில் கட்டப்பட்டிருப்பது 11,632 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ள 29,000 வீடுகள் எப்பொழுது பூர்த்தி செய்யப்படும்? இப்பொழுது நாம் மார்ச் மாதத்தை எட்டியிருக்கிறோம். அதற்குள் இது பூர்த்தியாகுமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. ஆகவே, அது சம்பந்தமாக துரித நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982–83 ஆம் ஆண்டுக்கு, இந்தக் கிராமப்புற வீடுகளுக்காக ஏற்கனவே 450 இலட்சம் ரூபாய் என்று இருந்தது, 800 இலட்சமாக ஒதுக்குவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தாகை அதிகமாக தெரிந்தாலும், கடன் வழங்கக் கூடிய தாகையும் ஏற்கனவே உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது; ரூ. 3,000 லிருந்து ரூ. 4,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வீடுகள் கிட்டத்தட்ட அதே அளவுக்குத்தான் வரும். இன்றைய தினம் ரூ. 4,000 லே வீடு கட்டிக் கொள்ள முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். தொடர்ச்சியாக இந்த மன்றத்திலே ரூ. 5,000 குறைந்த பட்சம் வீடு கட்டக் கடனாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தொடர்ச்சியாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதை ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்தித் தருவதற்கான அறிவிப்பை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஏனென்றால், அரிசனங்களுக்காகத்தான் வீடுகள் கட்டக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் காலனிகள் கட்டிக் கொடுப்பது இரண்டு ஆண்டுகளாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதையாவது செய்து நாம் அவர்களுக்கு முறையாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை).

அடுத்ததாக இந்த விஷயத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்வது, இந்த அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் சங்கத்தின் மூலமாக கடன் கொடுக்கும்போது, அதே நேரத்தில் வீடுகளுக்கான சிமெண்ட் ஒதுக்கீட்டை இந்த சொசைட்டிகள் மூலமாகவே செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது புதிய உத்தரவின்படி ஆர்.டி.ஓ. விடத்திலே செல்ல வேண்டும். அவர்கள் கடன் வாங்குவதற்காக

அலைவது ஒரு புறம். ஒரு பகுதி கட்டியதற்குப் பிறகு மீண்டும் அடுத்த இன்ஸ்டார்ல்மென்ட் வாங்குவதற்கு திருப்பி அலைய வேண்டும் மூன்றாவது இன்ஸ்டால்மென்ட் வாங்குவதற்கு அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய சிரமங்கள் இருக்கின்றனவே., அதோடு இந்த சிமென்ட் பர்மிட் பெறுவதற்கு ஏற்படக்கூடிய சிரமத்தையும் உணர்ந்து, நேரடியாக அந்த வீடுகளுக்கு தேவையான மூட்டை சிமென்ட்டை, அதற்கான அலாட்மென்ட்டை, அந்த வீடுகட்டும். சங்கங்களுக்கு மாவட்ட வாரியாகப் பெற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். அந்தச் சங்கங்கள் மூலமாக, வீடு கட்டுபவர்களுக்கு சிமென்ட் கொடுக்கின்ற ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, என்னிடத்திலே வந்திருக்கக்கூடிய ஒரு முறையீட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக வியாசர்பாடியிலே வழங்கப்பட்ட வீட்டு மனைகள் சம்பந்தமாக, பிளாட் நெம்பர். 422, அந்த வீட்டிற்கு 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மனு செய்தவர் ஜாய்சி பாண்டியன் என்பவர். அவர் ஒருவர் தான் மனு செய்திருக்கிறார். மனு செய்தவருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது தான் மரபு, நியாயம், சட்டம். ஆனால், என்ன காரணத்தினாலோ, இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து, தொடர்ச்சியாகப் பல முறையீடுகள் செய்த அந்த மனுதாரருக்கு 19-11-81 ஆம் தேதி அன்று ஒரு உத்தரவு செல்கிறது.

I am directed to invite your attention to the letter cited and request you to sell the plot 422 in Vysarpadi area in auction.
Chairman, - *Tamil Nadu Housing Board,*

இந்த உத்தரவு அனுப்பப்பட்டு, அதன் நகல், இவருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அவருக்கு இந்த மனை மறுக்கப்பட்டுள்ளது. காரணம், அந்த ஜாய்சி என்பவர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. தா. பாண்டியனுடைய மனைவி என்ற காரணத்தினாலே அந்த மாதிரி உத்தரவுபோடப்பட்டதோ? என்னவோ ? எனக்குத் தெரியாது. அதற்குப் பிறகு நடந்தவற்றை நான் அமைச்சருடைய கவனத்திற்காகச் சொல்லி விடுகிறேன். அப்படி உத்தரவு போட்டதற்குப் பிறகு இன்றைய தினம் ஆக்ஷனில் விற்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. மீண்டும் வேறு ஒருவருக்கு, அவருடைய பெயர் ஜெயபாலன், நான் அவருடைய கட்சியைப் பற்றி இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை, அது உங்களுக்குத் தெரியும் அவருக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக முயற்சிகள் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அவரிடத்திலே மனு கோரப்பட்டு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது ; மீண்டும் இவரிடத்திலும் மனு வாங்கி, அவர் தான் தகுதி உடையவர் என்ற வகையிலே தீர்மானிக்கலாம் என்று உத்தேசித்திருப்பதாக கூறப்படுகிறது. அந்த வகையில் ஒரு விஷயம் நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் அமைச்சருடைய

கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இதிலே முறைகேடுகள் இல்லாமல், நான் வேண்டிக் கொள்வது, இதிலே விருப்பு வெறுப்பு தேவையில்லை ; பாண்டியன் என்பதாலே அவருக்கு நீங்கள் ஏதாவது சலுகைகள் காட்ட வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே நான் கோரவில்லை, நியாயத்தின் அடிப்படையிலே விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் முறையாக அது கிடைப்பதற்கான முறையிலே அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) அவர் படையெடுத்து, படையெடுத்து, அவரது கால் ஒய்ந்து போயிற்று.

(பிற்பகல் 12.30).

அடுத்து, தொழிலாளர் நலன் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த அரசு கடை பிடித்து வரும் கொள்கை சம்பந்தமாகவும் நான் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளிகளுக்கு இருக்கின்ற அடிப்படையான உரிமை, ஒரே உரிமை அடிப்படையான உரிமை, வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கான உரிமை. அந்த உரிமையைப் பறித்து விட்டு நீ உயிரோடு இருக்க வேண்டும் என்று யாரும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். இன்றைய தினம் நடைமுறையில் அதைப் பறிப்பதற்கான சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. Esma Essential Services Maintenance Act.

அடுத்து, தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டம். இந்தச் சட்டங்களை பயன்படுத்தி இந்த உரிமையைப் பறிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக நம்முடைய மாநில அரசு, அதிலும் குறிப்பாக உழைக்கும் வர்க்கத்திற்குப் பக்கத்திலே நிற்கிறோம். அதற்காக இயக்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய வாழ்வைப் பாதுகாப்பதற்காக இருக்கின்றதாகக் கூறும் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அரசும் இம்மாதிரியான சட்டங்களை அமல் படுத்துவதற்காக அதை ஆதரித்துப் பாராளுமன்றத்திலே நிற்பதும் அதே மாதிரியான சட்டத்தை இந்த சட்ட மன்றத்திலே சட்ட முன்வடிவாக கொண்டு வந்திருப்பதும், தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளைப் பறிப்பதாகும். அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே அரசு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்த உரிமையைப் பறிக்கும் முயற்சியை கைவிட வேண்டும். அதை அடக்குவதற்கான முறையிலே நடவடிக்கைகளை எடுப்பது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்க விஷயம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக 19-ந் தேதி நடைபெற்ற போராட்டத்தில் அரசு கையாண்ட அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் போன்ற நடவடிக்கைகள் கண்டிக்கத்தக்கவை. இதன் காரணமாக 3 உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருமெய்ஞானம், இரட்டைப்புளி என்ற கிராமங்களிலே

1982 மார்ச் 15] [திரு. இரா. கருட்பையா]

பறிக்கப்பட்ட உயிர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள். அரிசனங்களுடையது. நடைபெற்ற துப்பாக்கி பிரயோகத்திற்கு ஒரு நீதி விசாரணை கேட்கக்கூடிய நேரத்தில் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அத்து மீறிய நடவடிக்கைகளை போலீஸ் அதிகாரிகள் நடத்தி இருந்தால் ஒரு நீதி விசாரணை மூலம் அதைக் கண்டு பிடிக்கமுடியும். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் ஒரு நீதி விசாரணை தேவை என்ற கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்காக ஒரு நீதி விசாரணையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலத்திலே வேலை நிறுத்தம் சம்பந்தமாக கதவடைப்புகள் சம்பந்தமாக இழந்திருக்கின்ற மனிதநாட்கள் 1980—1981 இரண்டு ஆண்டுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடிய நேரத்திலே அது அதிகரித்து இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க முடியாது. வேலை நிறுத்தத்தை யாரோ சிலர் தூண்டி விட்டு நடைபெறுகிறது என்று சிலர் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளியின் பட்டினி கிடக்கும் வயிறுதான் வேலை நிறுத்தத்தை தூண்டி விடுகிறது. சில தலைவர்கள் பார்த்து நீங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யுங்கள் என்று தூண்டுவதால்தான் வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது என்று கூறுவது தவறானது. வேலை நிறுத்தம் செய்கிற காலத்தில் தொழிலாளி பட்டினி கிடக்க வேண்டும். அவனுடைய குடும்பம் பட்டினி கிடக்க வேண்டும். அதனால் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்கள், கஷ்டங்கள், என்ன என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். ஆனால் ஒருவர் தூண்டி விடுவதன் மூலமாக வேலை நிறுத்தம் சுலபமாக வந்து விடாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியாத நேரத்தில் அவர்கள் உரிமை பெற வேண்டும் என்று வருகின்ற நேரத்தில், கடைசி ஆயுதமாக தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைப் பயன் படுத்துகிறார்கள்.

ஆகவே தான் வேலை நிறுத்தங்கள் அதிகரித்து வருகிறது. இதன் காரணமாக இழக்கக் கூடிய மனித நாட்கள் அதிகரித்து வருகிறது என்பதை இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. ஆகவே வேலை நிறுத்தத்திற்கு அடிப்படையான காரணத்தை ஆராய்ந்து அதைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு விலைவாசி உயர்வை ஈடு கட்டக் கூடிய வகையிலே தொழிலாளர்களுக்குப் பஞ்சப்படி, மற்ற வசதிகளைப் பெற்றுத் தருவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதன் காரணமாக அதைத் தவிர்க்க முடியும் என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலை நிறுத்தங்களில் அரசாங்கம் கையாளுகிற கொள்கை சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேலை நிறுத்தம் நடந்தால் "நீ செய்து கொண்டே இரு" என்று

சொல்லி, வேலை நிறுத்தம் மேற் கொண்டவர்கள் 'டயர்டு' ஆகி, அவர்களாகவே வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட்டு, வேலைக்கு போக வேண்டுமென்ற கொள்கை நிலையை ஏற்படுத்துவது ஒரு சரியான கொள்கை அல்ல. வேலை நிறுத்தம் நடக்கப் போகிறது என்றால் அதற்கு முன்னால் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டும். இல்லை என்றால் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்ற உடனே எபக்டி வாக தலையிட்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தொழி லாளர்களே வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட்டு போகக் கூடிய நேரத்தில் 10 ரூபாய்க்குப் பதிலாக 2 ரூபாய் பெற்றுக் கொடுத் தோம் என்று சொல்லுகின்ற நடை முறை இன்றைக்கு கையாளப் படுகிறது; அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட கொள்கை கையாளப்படுகிறது என்பதற்கு நான் பல உதாரணங் களை இங்கே எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

நாகையில் ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லில் இரண்டு மாதங்கள் ஸ்டிரைக் நடைபெற்றது. அதைப் போல கரூர் மில்ஸ் வேலை நிறுத்தம். அதைப் போல மணப்பாறையில் போனஸ் கேட்டு வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. அமைச்சரிடம் எடுத்துச் சொன்னோம். தீபாவளி முடிந்தால் எல்லாம் சரியாகி விடும் என்று சொல்லி விட்டார்கள். நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதன் பிறகு ஒரு மாதம் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. இம்மாதரி யான போக்கை அரசாங்கம் கைவிட வேண்டும்.

தொழில் அமைதியைக் காக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் மேடையிலே முழங்குகிறோம். ' ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கையை எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதற்கு ரகசிய முறையில் வாக்கு எடுக்கப்பட்டு, பெரும்பான்மை வாக்கு கள் பெறும் சங்கத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இதை செயல்படுத்த முன்வர வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச் சர் அவர்கள், அவரது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, பல்வேறு காரியங்களுக்கு மற்ற மாநிலங்களுக்கு நாம் வழிகாட்டியாக இருக்கிறோம் என்று கூறுவதைப் போல ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்பதிலும் வழிகாட்டியாக ஏன் இருக்கக்கூடாது? அதை நிறைவேற்ற வேண்டும்; தொழில் அமைதியைப் பாது காக்க அது உதவும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஒரு சங்கம் இருந்தால்தான் ' பார்கெயினிங் ' பவர் அதிகம் பெற்று, உரிமைகளைப் பெற வாய்ப்பு இருக்கும். ஒரே சங்கம் ஒரே குறிக்கோளில் போராடினால், முதலாளிகளுக்கு நிர்ப்பந் தம் ஏற்படும். அதனால் தொழில் தகராறு குறையும் ; வேலை நிறுத்தம் குறையும். ஆகையால் இந்தக் கொள்கையை தமிழக சர்க்கார் செயல்படுத்தி, மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலனுக்காகப் போடப்பட்டிருக்கிற சட்டங்களை அரசுத்துறை நிறுவனங்கள் சரியாக அமுல்செய்தால் இன்றைக்கு பல்வேறு தகராறுகளுக்கு இடமில்லாமல் போய்விடும். தொழிலாளர் நலன் கருதி போடுகின்ற சட்டங்கள், போடுகின்ற உத்தரவுகள் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதில்லை. இன்றைக்கு சுற்றுலா வளர்ச்சி ஊழியர்களுக்கு சங்கம் ஒன்று இருக்கிறது.

ஒரே சங்கம்தான் இருக்கிறது. வேறு சங்கம் இல்லை. 'இம்பிளிமென்டேஷன் அன்ட் எவாலுவேஷன் கமிட்டி', இந்த சங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்ய தீர்மானம் கொடுத்திருந்தாலும் அதன்படி அங்கீகாரம் வழங்கவில்லை; மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் அரசுத் துறையில் இருக்கிற ஒரு கழகம். இதற்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. உடன் இந்தச் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வேளை பலமான தொழிற்சங்கமாக வந்து விட்டால், பெரிய அதிகாரிகளுடைய ஊழல்கள் வெளியே வந்து, பெரும் விளைவுகள் வரும் என்று கருதி, அந்தக் காரணத்தால் இம்மாதிரியான கொள்கையை கையாளுகிறார்களோ என்று கருதுகிறேன்.

சமீபத்திலே தகவல் கிடைத்துள்ளது. அந்தச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தில் இருந்த பல அதிகாரிகள் சமீபத்தில் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது வேறு காரணங்களுக்காக. தொழிற்சங்கம் இருக்கிறது என்றால் அது ஸ்டிரைக் செய்வதற்காகவே இருக்கிறது என்ற முடிவு சரியானதல்ல. அந்த ஒரே நோக்கத்தோடு மட்டும் தொழிற்சங்கம் செயல்பட முடியாது, அப்படிச் செயல்படவும் கூடாது. ஒருவேளை அது ஏ.ஐ.டி.யு.சி. சங்கம் என்பதால் அங்கீகாரம் அளிக்கப்படவில்லையோ என்று கருதுகிறேன். அந்த கண்ணோட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை மாற்ற வேண்டும். ஒரே சங்கம் தான் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதை நீங்கள் அங்கீகாரம் செய்வதில் எந்தவிதமான பிரச்சனையும் இல்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல செங்கற்பட்டு மாவட்ட கூட்டுறவு ஊழியர்கள் சங்கம் இருக்கிறது. பிரச்சனைகளைப் பேசித் தீர்ப்பதற்கு ஒரு வருஷம் ஆனாலும் பேச வர மறுக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறை ரெஜிஸ்திராரைக் கேட்டால் ''ஐ டோன்ட் மைன்ட் இஃப் யூ கோ ஆன் இன் ஸ்டிரைக்' என்று சொல்கிறார் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். நீங்கள் வேண்டுமானால் ஸ்டிரைக் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி, அவர் ஸ்டிரைக் ஏஜென்டாக மாறியிருக்கிறார். அப்படி இருந்தால் எப்படி அந்த இலாகாவில் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்க முடியும்? அங்கே லேபர் டிபார்ட்மென்ட் சொல்லுகிற சிபாரிசுகளை அமுல்படுத்துவதில்லை.

'ஸ்கிரினிங் கமிட்டி' என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கூட இது கூடாது என்று, ஜெயிலுக்கே போகவும் தயார் என்று முன்னாலே சொன்னார்கள். ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி கூடாது என்று ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்பும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஸ்கிர்னிங் கமிட்டியை ஒழிக்க வேண்டுமென்பது நம்முடைய கொள்கை. ஏற்கனவே ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். உங்களிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த கமிட்டியை ஏன் ரத்து செய்யக்கூடாது? அரசுத்துறை நிறுவனங்களில் ஒருவன்மீது குற்றச்சாட்டைச் சொன்னால் அது சம்பந்தமாக கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவது என்றால் அவர் ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி அனுமதித்தால் தான் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம்; நேரடியாகப் போக முடியாது. இது தொழிலாளிகளுக்கு பெரிய பாதகமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஹைகோர்ட் தீர்ப்புச் சொன்ன பின்னாலும் ஸ்கிரினிங் கமிட்டியை வைத்திருப்பது சரியல்ல; அதை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12—40.)

அடுத்து நம்முடைய தொழில் தாவாக்களைக் கோர்ட்டுகளுக்கு அனுப்புவது சம்பந்தமாக ஏற்படக்கூடிய தாமதங்களைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு வருஷம் $1\frac{1}{2}$ வருஷம் ஆகியும் ரெஃபரன்ஸ் கிடைக்கவில்லை. இதற்கு பல்வேறு உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். அது போக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே சென்ற சட்டமன்ற ஆகஸ்ட் கூட்டத் தொடரிலே, டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் நேரடியாகத் தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கான வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி ஜனாதிபதி அங்கீகாரத்திற்காக அது சென்றிருக்கிறது. நாம் பெருமைப்படத்தக்க அளவிலே இந்த மாநிலத்திலே அம்மாதிரியான சட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். ஆனால் துரதிஷ்டம் இன்னும் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை. அப்படி டிஸ்மிஸல் டிஸ்ப்யூட்ஸைப் பொறுத்தவரையிலே எத்தனை இருக்கின்றதோ அத்தனையும் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவது என்பதுதான் நாம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய கொள்கை நிறைவேற்றுவதாகும் ஆகவே நம்முடைய சட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் வரும்போது வரட்டும். வரவில்லை என்றால் அதை எதிர்த்துப் போராடுவோம். ஆனால் அந்தக் கொள்கையினை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய இந்த அரசு அந்த அடிப்படையிலே, வேலை நீக்கம் சம்பந்தமான அனைத்து தொழில் தாவாக்களை எல்லாம் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

அடுத்து வேலைநிறுத்தம் சம்பந்தமாக சிலவற்றைச் குறிப்பிட வேண்டி இருக்கின்றது. தொடர்ச்சியாக பல்வேறு இடங்களில் போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. பால் வினியோக

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்களோ அவர்களின் பிரச்சினை $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுக் காலத்திற்கும் மேலாக இருக்கின்றது. ஒருவேளை அவர்கள் தொழிலாளர்கள் என்பதால் அவர்களை எப்படி வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம் என்ற உணர்வு இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுக்காலமாக அது தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் அவர்களைப் பிடித்து ஜெயிலிலே போட்டுவிடுங்கள். ஆனால் அந்தத் தொழிலாளர்களை வஞ்சம் தீர்க்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றது. அவர்கள் 1500 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் குடும்பம் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை, டிஸ்ப்யூட்டும் இருக்கின்றது. ஸ்ட்ரைக் செய்தான் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவர்கள் இப்படி வெளியே நிறுத்தப்பட்டுள்ளார்கள் அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தனியார் பஸ்போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்காகச் சட்டம் இருக்கின்றது. ஆனால் எந்தக் கம்பெனியிலே பார்த்தாலும் டெய்லி வேஜஸ்தான். இவற்றைக் கண்காணிக்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் யாருக்கும் மாதச் சம்பளம் கிடையாது. அவர்களுக்கு கிராஜ்விட்டி கிடையாது, பென்ஷன் கிடையாது, பிராவிடெண்ட் ஃபன்ட் கிடையாது. நம்முடைய மாநிலத்திலே 5696 தனியார் பேருந்துகள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் எத்தனை பஸ்களில் தொழிலாளர்கள் மாதச் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது என்பதையும் அரசு கணக்கிட்டு அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு சட்டம் போட்டாகி விட்டது ஆகவே பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்று நினைப்பது சரியில்லை. சட்டத்தை அமல்நடத்தி அது அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு பலனை ஏற்படுத்துவதற்குரிய வகையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அதுதான் சரியானதாக இருக்கும்.

அடுத்து அன் ஆர்கனைஸ்ட் லேபர் சம்பந்தமாக இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சக் கூலி சட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்போது நிலைமையைப் பார்த்தால் நேற்று விற்ற விலை இன்று இல்லை. விலைவாசி விட்டருக்கு தினசரி 10 பைசா கூடுகிறது. அதையும் ஒரு சட்டம் மாதிரி முதலாளிகள் செய்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை, அது வேறு பிரச்சினை. ஆனால் தினசரி விலைவாசி ஏறுகிறது. மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. மூன்றாண்டு கடந்த பிறகு தான் அதனை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கூறினாலும் அப்பொழுதும் அதைச் செய்வது கிடையாது. மூன்றாண்டுக்குப் பின்னர் தாமதப்படுத்தி கமிட்டி அமைக்கப்படும் அது மேலும் இரண்டாண்டுகள்

ஆகும். ஆகவே இரண்டாண்டுக்கு ஒரு முறை குறைந்த பட்சக் கூலியை மாற்றியமைக்க வேண்டும். விலை வாசியைக் கணக்கிட்டு அவ்வப்போது ஈடுசெய்யக்கூடிய முறை யிலே பஞ்சப்படி கொடுக்கக் கூடிய முறையில் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். பீடித்தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி அறிவிப்பு 12 ஆம் தேதி வந்துள்ளது. ஆனால் பஞ்சப்படி என்ற பெயரிலே அறிவித்துள்ளது வஞ்சிக்கக்கூடிய படிதான். அது. 60 ஆம் ஆண்டு விலைவாசிப் புள்ளியை எடுத்து ஓராண்டுக் காலம் கணக்கிட்டு 1983 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் 1982 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை ஓராண்டிலே எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கணக்கிட்டு 5 புள்ளிக்கும் 2 பைசா வழங்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது நானும் புள்ளிக் கணக்கை எடுத்து புரட்டிப் புரட்டிப் பார்க்கிறேன் 1960 ஆம் ஆண்டுக்கான புள்ளியை அடிப்படையாக வைத்து பஞ்சப்படி கணக்கிடப்படுகிறது. அதிலே 20 பைசா கூட கிட்டாது......

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கர்நாடகத்திலேயும் கூலி நிர்ணயித்திருக்கிறார் கள். ஆந்திராவிலேயும் கூலி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கெல்லாம் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படவில்லை. தமிழக அரசுதான் பஞ்சப்படி கொடுத்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா கருப்பையா : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, பஞ் சப்படி கொடுக்கும் அந்த முறை வரவேற்கத்தக்கதுதான். அதற்கு எங்களுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கி றேன். ஆனால் அதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 5 புள்ளிக்கு 2 பைசா. 36 ஆம் வருஷப் புள்ளியை எடுத்துப் பார்த்தால் உதாரணமாகச் சொன் னால் 1981 அக்டோபர் மாதத்திலே 2161 ஆகி இருந்தது. டிசம்பர் மாதத்திலே 2194. 33 புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது. இது 36 ஆம் வருஷத்திற்கு. 60 ஆம் வருஷததிற்குரிய புள்ளி விவரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் 454 ஆக இருந்தது. 461 ஆகியுள்ளது 7 புளளி உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டு மாதத்தில் அந்த உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 10 மாதத்திற்கு கணக்குப் போட்டால் அவனுக்கு 15 பைசாவுக்கு மேல் கிடைக்காது என்ற நிலைமையே இருக்கிறது. ஆகவே விலைவாசி புள்ளி அடிப்படை யிலே பஞ்சப்படி கொடுப்பதை வரவேற்கிற அதே நேரத்தில் நாம் 36 ஆம் ஆண்டு விலைவாசி புள்ளியை கணக்கிட்டு அந்த அடிப் படையில் நிர்ணயிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு டெக்ஸ்டைல்ஸ் மற்றும் மிகப் பெரிய தொழில்களில் எல்லாம் இந்த மாதிரியான முறையில் பஞ்சப்படி கணக்கிட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. அதே போன்றமுறைகளில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

அடுத்து பல பகுதி தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலியை நிரணயிக்க கமிட்டி நியமிக்கப்படுவதைப் பற்றியது. அச்சுத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இனிமேல்தான் கமிட்டி போட்டு பரிசீலிக்க வேண்டும். இன்னும் 2 வருஷம் ஆகும். சுமார் 6 லட்சம் பேர்கள் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கமிட்டி போட்டு பரிசீலனை செய்வது 2 வருடம் ஆகும் என்றால், பிறகு அறிவிப்பு வந்த பிறகு நடைமுறைக்கு வர மேலும் 2 வருடம் ஆகும். இது நடைமுறை. ஆகவே, இந்த கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு அச்சு தொழிலாளிகள் போன்றவர்களுக்கு உடனடியாக குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயித்து உடன் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் கணக்கில பார்த்தால் 1971-லே அவர்களுடைய எண்ணிக்கை 44 இலட்சத்து 90 ஆயிரத்து அறுபத்து மூன்று. 1981 ஆம் ஆண்டு 59,47, 614. இது அரசாங்கத்தினுடைய கணக்கு. அதைத்தான் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். இப்படி 59 இலட்சம் பேர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நியாயமான கூலியை பெற்றுத் தரக்கூடிய அமைப்பு எது என்றால், அந்தப் பொறுப்பு வருவாய்த்துறையின் வட்ட ஆட்சியர் அல்லது அவருக்கு துணையாக இருக்கக் கூடிய ஒரு அதிகாரியிடம் என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக கிராமத்தில் என்ன சொல்வார்கள் என்றால் — தாலுக்கா பீசில என்ன வேலை என்று கேட்டால், கல்யாணத்திலிருந்து கருமாதி வரையில் அவர்களிடத்திலேதான் போய் நிற்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவு வேலைகள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. இவ்வளவுக்கும் மேலே இது வேறே. எல்லா வேலைகளையும் பட்டியல் போட்டு சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை. அப்படி வேலைப் பளு அவர்களுக்கு அவர்களிடத்திலே போய் இதை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி நிறைவேறும் ? எப்படி அவர்கள் இதை செயல்படுத்துவார்கள் ?

கடந்த இரண்டாண்டு காலத்தின் அனுபவத்திலேயே பார்த்திருக்கலாம். இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் குறைந்தபட்சம் கூலியைப் பெற முடியவில்லை. என்பதை, அது குறித்து தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் குறைந்த பட்சக் கூலியைப் பெறவேண்டும் என்று சொன்னால், நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், லேபர் டிபார்ட்மென்டிலேயே ஒரு தனிப்பிரிவை ஏற்படுத்தி. அதன் மூலம் அமுல் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்தால் ஒழிய இந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்ய முடியாது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இம்மாதிரியான கூலி நிர்ணயம் இருக்கிறது.

அதை நாம் பெற வேண்டும் என்கிற உணர்வைக் கூட ஏற்படுத்த முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் இன்றைய தினம் லேபர் டிபார்ட்மென்ட்லே தனியாக கமிஷனர் போட்டு செய்ய வேண்டும். 60 லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் பெற்றுத் தரக்கூடிய எவ்வளவு பெரிய பிரச்சனை. இதற்கு எவ்வளவு பெரிய இலாகா தேவைப்படும், எவ்வளவு அதிகாரிகள் வேண்டும் என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதையெல்லாம் செய்யாமல் சட்டம் அமுலாகாது என்று கூற விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. எம். அண்ணாதாசன் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சபை நிகழ்ச்சிகள் நடந்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் பிரஸ் நிருபர்களோடு போய் உட்கார்ந்து ஏதோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறாரே. இது அவையின் நடைமுறைக்கு சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

திரு. இரா. கருப்பையா : அடுத்து நான் குறிப்பிடவிரும்புவது, இந்த லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலே இன்றைக்கு ஒரு ஸ்டேக்னேஷன் இருக்கிறது. அதை தோழர் ரமணி அவர்கள் கூட சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்த டிபார்ட்மெண்டிலே, ஒரு லேபர் கமிஷனர், ஒரு ஜாயின்ட் லேபர் கமிஷனர், ஒரு ஸ்பெஷல் லேபர் கமிஷனர், 12 டெபுடி கமிஷனர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கீழே மற்றும் பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. துரைமுருகன் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் என்னுடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டு கூறிய செய்திக்கு நான் பதில் அளிக்க வேண்டும். அதற்கு எனக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இந்த அவையில் பேசும்போதுதான் என்னுடைய இடத்திலேயிருந்து பேச வேண்டும். உட்காரும் போது எங்கே வேண்டுமானாலும் உட்கார்ந்துக் கொள்ளலாம். நான் இந்தப்பகுதியில் கடைசி மூலையில் உட்கார்ந்திருக்திருந்தேன். அப்படி உட்கார்ந்திருந்ததினாலேயே பிரஸ் நிருபர்களோடு பேசுகிறேன் என்று சொன்னால், அந்தப் பக்கத்திலே கடைசி மூலையில் உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் அதிகாரிகளோடு பேசுகிறார்களா? எனவே இந்த அவைக்கு தவறான தகவலைச் சொன்ன ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் மீது உரிமைப் பிரச்சனையை எழுப்பலாம் என்றாலும் போனால் போகட்டும் என்று விட்டு விடுகிறேன்.

[1982 மார்ச் 15]

திரு. இரா கருப்பையா : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொன்னதில் ஒரு நிலைமையை அரசும் அமைச்சர் அவர்களும் மிகவும் கவலையோடும், சீரியஸாகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன் காரணம் 10, 15 வருஷங்களாக ஜாயின்ட் கமிஷனர் டெபுட்டி. லேபர் கமிஷனராக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலே பல அதிகாரிகளை நேரிடையாக அமைச்சர் அவர்கள், அவர் அமைச்சராவதற்கு முன்பே நன்றாக அறிவார்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

எங்களைப் போன்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்குத் தெரியும். 15 ஆண்டுகளாயிற்று. இன்னும் அவர்கள் ரிட்டயராகும் வரை அதேயிடத்தில் இருந்து காலத்தை முடிக்கவேண்டியிருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வது என்றால் சாகிற வரைக்கும். அந்தப் பதவியில் இருந்து கொண்டு உற்சாகமாக வேலை செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு இன்ஸென்டிவ் இருக்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது). அந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். இந்த இலாகா இன்னும் அதிகப்படியான பொறுப்புகளை ஏற்று செயல்படுத்துவதற்கு அதற்கான முறையில் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

கடைசியாக அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அரசாங்கம் போடக்கூடிய உத்தரவுகளை, பல இலாக்கக்கள் அமலாக்குவதில்லை. முனிசிப்பாலிட்டிகள் சம்பந்தமாக எடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய முடிவுகளை, அரசாங்க உத்தரவுகளை நிறைவேற்றுவது இல்லை. அதற்கு என்ன மெஷினரி வேண்டும் என்பதை கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தாகவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை).

அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கையில் ஒரு மாற்றம் காணவேண்டும். ஏனென்றால் இப்போது மோதுதல் என்ற கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அதை கைவிட்டு விட்டு, அரசாங்கம் பழி வாங்கக் கூடிய கொள்கையை கைவிட்டுவிட்டு அரசு ஊழியர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறக்கூடிய முறையில் ஒரு கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது வால்பாறை தொகுதியில் தேர்தல் காலத்தில் விடுமுறை அளிக்கப்பட்டபோது அன்றைக்கு ப்ளான்டேஷன் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படும் என்று அரசாங்கம் சொல்லியிருந்தது. அவர்களுக்கு அந்தச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் மாதாமாதம் சரியாக பல நகராட்சிகளில் வழங்கப்படுவதில்லை. என்ற புகார்கள் இருக்கின்றன. கீழக்கரையில் தேங்காய்த்துருவல் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். பசைத் தொழிலாளர்களுக்கு—இது கைத்தறித் தொழிலையொட்டியது—குறைந்த பட்ச ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

கட்டடத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும்போது இறந்துவிட்டால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கும் ரூ. 10,000 நஷ்டயீடு கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். தொழிற் சங்க உரிமைகளை மதித்து, தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகளை வழங்கி, தொழில் அமைதியை பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு கொள்கையை உருவாக்கி செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 12 50)

திரு. கோவைத் தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற கோரிக்கை மீது, மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விழைகிறேன். வளர்ந்து வருகிற சமுதாய மாற்றத்திற்கேற்றவாறு தமிழக அரசு, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு தொழிலாளர்களின் மீது கொண்டுள்ள அக்கறையின் அடிப்படையில், விரும்பி வரவேற்கப்படுகிற சூழ்நிலையில் பல்வேறு முற்போக்கான நடவடிக்கைகளை தொழிலாளர்கள் நலன் கருதி கொண்டு வந்திருப்பதை ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக எதிர்க்கட்சி வரிசைகளிலிருந்தும் தோழமைக் கட்சி வரிசைகளிலிருந்தும் பாராட்டுதல்கள் பரவலாக வந்தது பாராட்டுக்குரியது என்பதை தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு அடிப்படைக் காரணம் முதலீடுகள், தொழில் செய்கிறவர்கள் ஏகபோகமாக நடப்பதாலும் சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுகிற ஒரு நிலை இந்திய ஜனநாயக சட்டத்தில் இருந்தது என்று சொன்னாலும் தொழிலாளி வர்க்கம் ஒரு அரசு போடுகிற திட்டங்களால் அல்லது அரசாங்கம் அமைக்கிற சட்டங்களாலோ தொழிலாளர் வர்க்கத்தை திருப்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் உள்ளக்குமுறல்களை தீர்க்க முடியாது என்ற என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். மாறி வருகிற சமுதாயச் சூழ்நிலையில் தொழில் முதலீடு செய்கிறவர்கள் ஏகபோக உரிமை பெற்றவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்றதொரு நிலையை ஒரு மிகப்

பெரிய ஜனநாயக அரசு, ஒரு சோஷலிஸ அரசு, இந்திய ஜனநாயக நாட்டில் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் தொழிற்சங்கங்களை நடத்தக்கூடிய தொழிற்சங்க வாதிகள் கூட, தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் கூட தொழிற்சங்கத்தில் உள்ள தொழிலாளர் தோழர்களை ஏகபோக உரிமைப்படி நடத்துகிற அளவிற்கு ஏகபோகத்தோடு அவர்கள் நடந்து கொள்ளமுடியாது என்றளவில் துணிவோடு செயல்படுகிற அளவிற்கு இந்த நாட்டிலிருக்கிற சட்டதிட்டங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதையெல்லாம் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், பி அண்டு சி மில் தொழிலாளர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள், அல்லல்படுகிறார்கள், பசியால், பஞ்சத்தால் வாடுகிறார்கள் என்று சொல்லி, தமிழக அரசு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு ஒவ்வொரு தொழிலாளர்களுக்கும் ரூ. 200 மானியமாக அளிக்கும்போது அந்த 200 ரூபாய் பெற்ற தொழிலாளர்கள் மத்தியில், பஞ்சத்தால், பசியால் வாடுகின்ற அந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் 10 ரூபாய் பெறக்கூடிய அளவிலே தொழிற்சங்க நிறுவனத்தை நடத்திச் செல்லுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதை அனுமதிப்பது, இப்படிப்பட்ட ஏகபோக சூழ்நிலையை உருவாக்குவது என்பதை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு ஏற்றவகையில் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை, தொழிலாளர்கள் எதிர்காலத்திலே நல்லவகையில் பாதுகாக்கப்படுகின்ற வகையில் பக்கத்திலே இருக்கின்ற பாண்டிச்சேரி மாநிலத்திலே, அந்த மாநிலத்தை ஆளும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அங்கே முற்போக்கு கொள்கைகளை கொண்டுவருவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்காது என்றாலும், அந்தப் பாண்டிச்சேரியிலே உள்ள முதல்வர், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கொண்டுவராத முற்போக்குத்திட்டங்களை, தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில், இங்குள்ள தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் விரும்பி வேண்டி வரவேற்பார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏன், மார்க்கிஸ்ட் சித்தாந்தத்தைப் பேசுகின்ற மேற்கு வங்காளத்தில், அந்த ஆட்சியிலே இல்லாத சட்ட திட்டங்களை இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் நலம் கருதி அவர்கள் மேலும் வளரவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த சட்ட திட்டங்களை மனமார விரும்பி பாராட்டுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த தொழிலாளர் சட்டத்திலே, சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டால் முதல் 90 நாட்களுக்கு 50 விழுக்காடு ஊதியமும், 90 நாட்களிலே இருந்து 180 நாட்கள் வரை, 75 விழுக்காடு ஊதியம் தரவேண்டும் என்றும், 180 நாட்களுக்கு மேல் போனால் முழு ஊதியமும் வழங்கவேண்டும் என்று 1—1—1982 முதல் இதற்கான ஆணையிட்டு உள்ளது. இந்தச் சட்டத்தை, மிகவும் முற்போக்கான கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் உறவோடு ஆட்சி செய்யும் பாண்டிச் சேரியிலே கூட இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் அங்கே வந்திருக்கிறதா என்று தேடித் தேடிப் பார்த்தேன் ; அங்கே இத்தகைய சட்டம் இல்லை என்பதை நான் பணிவோடு தெரி வித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களை நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். இந்தச் சட்டம், தமிழகத்திலே உள்ள பொது நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கும் பயன்படுகின்ற அளவிலே செய்வதற்கு, நம் மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, அவர்களுக்கு கோரிக்கை விடுத்து, இந்தச் சூழ்நிலை அவர்களுக்கும் பயன்படுகின்ற வகை யில் செய்யவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

ஒரு தொழிற்சாலையில், ஒரு தொழிலாளி ஒரு ஆண்டில் 240 நாட்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றினால், அவர் நிரந்தர மாக்கப்பட வேண்டும் ; இதைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று 1—1—1982 முதல் அமுல்படுத்த உத்தரவிட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இந்தச் சட்டம் புதுவையிலே இல்லாவிட்டாலும், இந்தச் சட்டத்தை தமிழகத்தில் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், ஒரு தொழிலாளி தொடர்ந்து 8 நாட்களுக்கு பணிக்கு வரவில்லை என்று தகவல் தெரிந்தால், அவர் தானாகவே அந்த நிறுவனத்திலிருந்து விலகிக் கொண்டதாக கணக்கிடுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை, இத்தகைய நிலையை திருத்தத்தை தமிழக அரசு தெரிவித்துள்ளது. இதுபோன்ற திருத்தத்தை மற்ற மாநிலங்களிலும் பின்பற்றுகின்ற வகையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு முற்போக்கான சட்டத்தை, திருத்தத்தை செய்திருப்பதற்காக நான் இந்த அரசை மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

இந்தியாவிலே இருக்கின்ற 22 மாநிலங்களிலே, இந்த மாநிலம் தான் கதர், மற்றும் கைத்தறி நெசவாளர்கள் முன்னேற்றதிலே அக்கறை கொண்டு, இந்த நாட்டிலே உள்ள பல இலட்சக

கணக்கான கைத்தறி நெசவாளர்கள் குடும்பங்கள் நலனைக் கருத்தில்கொண்டு, தமிழக அரசு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அப்படி கொண்டு வரப்பட்ட கைத்தறி நெச வாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நான் விரும்பி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள், தொழிற்சங்கத் தகராறு நடந்து, தொழிற்சங்க அமைப்புகள், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களோடு பேச சென்னைக்கு வரும்போது, அவர்கள் ரூ. 5 கட்டணத்தில் தங்குவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மனம் திறந்து பாராட்டக்கூடிய நிலைமையிலே இல்லாவிட்டாலும், பொது உடைமையைக் கண்ட வர் என்பதை மனதிலே கொண்டு, தொழிலாளர் நலத் தலைவர் ஜீவா அவர்கள் பெயரை அதற்கு வைத்திருப்பதற்காக தமிழக அரசையும், தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களையும், நம் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் பாராட்டு கிறேன் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1—00)

தொழிலாளிகளுக்கு கிராட்சுட்டி வழங்கும் போது 240 நாட் கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பணி புரிந்திருந்தால் தான் அந்த ஆண்டுகளுக்கு கிராச்சுட்டி வழங்கமுடியும் என்று உச்ச நீதி மன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பில் தொழிலாளர்களுக்கு பாதகம் ஏற் பட்டிருக்கிறது, இதற்கு ஒரு சட்ட திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறது. மத்திய அரசு இதிலே காலதாமதம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த காலதாமதத்தை போக்குகிற விதத்தில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசிற்கு எடுத்துரைத்து இந்த சட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் முழு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாகத்தை, தொழிற்சங்கங்களை பேச்சு வார்த்தைக்கு வரவேண்டுமென்று அழைக்கும்போது சில நிர்வாகம் பேச்சு வார்த்தைக்கு வருவதில்லை. இந்த நிலையை மாற்றி சமன் அனுப்பக்கூடிய ஒரு ஆர்டரை லேபர் ஆபீசருக்கு வழங்கவேண்டு மென்று ஒரு நிலையையும், தொழிலாளர்களுக்கு நேரடியாக நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று தீர்ப்பு பெறவேண்டுமென்ற சட்டம் இயற்றவேண்டுமென்ற நிலையையும், இந்த இரண்டு சட்டங் களையும் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலுக்காக மாநில அரசு வைத்திருக்கிறது. இந்த ஒப்புதலை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சீக்கிரம் வாங்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாநகராட்சி, நகராட்சி, வருவாய்த் துறை அமைப்புகளும் பல இடங்களில் சும்மா கிடக்கும் இடங்களை வீட்டு வசதி வாரியம் கையகப்படுத்தி வீடுகளை கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் போது ஏழை, எளிய விவசாயிகள் மீது கருணை காட்டவேண்டும். பினாமி நிலங்கள் வைத்திருக் கிறவர்களை, அவர்களுடைய நிலங்களை வேகமாக கையகப் படுத்துவதற்கு தமிழக அரசு முயற்சி செய்யவேண்டும். சில இடங்களில் சிறு விவசாயிகள் இந்த நிலையில் பாதிக்கப்படுகிறார் கள். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு நகராட்சிகளுக்கு, மாநக ராட்சிக்கு, ஒன்றியங்களுக்குச் சொந்தமான காலியிடங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவற்றில் சுகாதார கேடுகள் ஏற்படு கின்றன. அவற்றைக் கையகப்படுத்தி வீட்டு வசதி வாரிய வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டு மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களின் கட்டளைக்கிணங்க முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலன் பற்றிய விளக்கக் குறிப்பினை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மன்றத் திலே வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே எனக்கு முன்னாலே பேசிய ஆளும்கட்சி உறுப்பினர்கள் தொழிலாளர் நலம் பற்றிய திட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, பாக்டரி ஆக்ட்டாக இருந்தாலும் சரி அல்லது ஷாப் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, கைத்தறி தொழிலாளர்கள், பீடித் தொழிலாளர்கள் இப்படி தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய பல்வேறு பிரிவுகளைச்சார்ந்தவர் களுக்காக பல்வேறு சட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருப்ப தாகச் சொல்லி பாராட்டினார்கள். ஒன்றை நான் ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டங்களுக்கு உயிர் இருக்கிறதா ? இந்தச்சட்டம் அமல் நடத்தப்படுகிறதா ? தோட்டா இல்லாத துப்பாக்கியாக, மணமில்லாத பூவாக, உயிர் இல்லாத எலும்புக் கூடாக இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பலன் அளிக்காத சட்டங் களுக்குப்பாராட்டு தேவையில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

480 நாட்கள் ஒரு தொழிலாளி வேலையிலே இருந்திருப்பா ரானால் அவர்கள் நிரந்தர தொழிலாளியாக ஆக்கப்பெறலாம். நான் உங்கள் மூலம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலே எவ்வளவு பேர்கள் அப்படி நிரந்தர தொழிலாளியாக ஆக்கப்பட்டிக்கிறார்கள் ? எந்தெந்த நிறுவனங்களில் ஆக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் ? அதற்கு என்ன மெஷீனரி வைத்திருக் கிறார்கள் ? அதை நீங்கள் உரையிலே சொல்வீர்களானால் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குப்பயனாக இருக்கும் என்பதைதெரித்

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

வித்துக் கொள்கிறேன், அதுமட்டுமல்ல தொழிலாளிகள் நேரடியாக லேபர் கோர்ட்டிற்குப் போகலாம் என்று இந்த அரசின் கொள்கையாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி என்ற ஒன்றை வைத்து நீங்கள் ரெபரன்ஸ் கொடுத்தால் தான் லேபர் கோர்ட்டிற்குப்போக முடியும். ஆனால் இந்தக் கமிட்டியினுடைய அதிகாரிகளைப் போட்டீர்களே தவிர அவர்கள் தான் அநியாயமாகத்தீர்ப்பு வழங்குபவர்கள். இது ஜனநாயக விரோதமான தொழில் கொள்கை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல நீங்கள் வைத்திருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே பல தவறான தகவல்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக முதல் பக்கத்திலே ஒன்றைச்சொல்லியிருக்கிறீர்கள். தொழில் தகராறு பற்றியும், வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகள் காரணமாகவும் உழைப்பு நாட்கள் வீணாவதைக் குறைந்திருப்பது பற்றியும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ள விவரங்கள் இதற்குச சான்றாக அமையும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் 5ஆம் பக்கத்தை புரட்டிப் பார்த்தால் அதிலே நீங்கள் கொடுத்துள்ள கணக்கு தவறான புள்ளிவிவரம் என்பதைச்சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1980வது ஆண்டிலே வீணானஉழைப்பு நாட்கள் முப்பத்தைந்து லட்சத்து ஆயிரத்தி இருபத்தி இரண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1981 ஆம் ஆண்டு வீணான உழைப்பு நாட்கள் அதிகரித்திருக்கிறது. எப்படி அதிகரித்திருக்கிறது என்றால் 41 லட்சத்து 24 ஆயிரத்து 21 என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். நான் அமைச்சரைக் கேட்கிறேன். அதிகாரிகள் உங்களுக்குத் தவறான தகவல்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் திருத்தவும் இல்லை. இதிலேயிருந்து என்ன தெரிகிறது. ஸ்ட்ரைக், லே ஆப் மூலமாக மனித உழைப்பு நாட்கள் அதிகமாக வீணாக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அதிகமாகி இருக்கிறது. ஆகவே உண்மைக்குப் புறம்பான தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் சான்று வேறு இருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்கள்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். ஏறத்தாழ 1,300 பேர்களுக்கு மேலே பாதிக்கப்பட்டார்கள். அந்த மானேஜ்மெண்டிற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் மத்தியிலே ஏற்பட்ட பிரச்சினை. அவர்களுக்குள்ளாகவே ஒரு ஒப்பந்தம் போட்டுக்கொண்டார்கள், ஸ்டாச்சுட்டரி பார்மாலிட்டி என்ற அடிப்படையில், லேபர் கமிஷனர் முன்னாலே அவர்கள் ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொண்டார்கள். 25 சதவீதம் சம்பள உயர்வு என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் ஆலோசனை சொன்னதாக இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்களே, நீங்கள் எங்கே ஆலோசனை சொன்னீர்கள், உங்களுடைய சர்க்கார் இதிலே தலை

யிட்டதா? இது ஏற்கெனவே முடிந்த விஷயம். நிர்வாகத்திற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இதை உங்களுடைய சாதனையாக எப்படி நீங்கள் சொல்லமுடியும்? உங்களுடைய சாதனையாகச் சொல்வது வருத்தத்திற்குரிய விஷயம். இது செட்டில்மெண்ட் என்பதன் கீழே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது மட்டுமல்ல, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவையிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். திருப்பூரில் 1,300 பனியன் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே ஏற்பட்ட சுமுக ஏற்பாட்டின் மூலமாக 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது உங்களுடைய சாதனையல்ல. உங்களுடைய அதிகாரப்பூர்வமான அண்ணா பத்திரிகையிலே 18—2—1982 அன்று பலன் பெற்றவர்கள் பட்டியல் காணீர் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இவையெல்லாம் தவறான தகவல் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் சொல்லவிரும்புகிறேன். சென்னையிலே பி.அண்ட்.சி. மில் சம்பந்தமாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அதிலே உங்கள் தலையீடு என்ன? போன ஆளுநர் உரையிலே நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள் நிர்வாகத்தினரும் தொழிலாளரும் சம்மந்தப்பட்ட பி.அண்ட்.சி. மில் பிரச்சினையை மத்திய அரசே திறக்கவேண்டும்'' என்று சொல்வதன்மூலமாக உங்களுடைய ரெஸ்பான்ஸிபிளிட்டியை ஷிப்டு செய்து விட்டீர்கள். எங்களுக்கு இதிலே ஒன்றும் இல்லை. மத்திய அரசு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டீர்கள். எங்களுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. கலாநிதி அவர்களும், நாடாளுமன்ற துணை சபாநாயகர் திரு. லட்சுமணன் அவர்களும் இதிலே முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள். நாங்கள் போராட்டம் நடத்தினோம், கூட்டங்கள் போட்டோம். டெல்லியிலே ஒப்பந்தமானது. ஆனால் தவறான தகவலைச் சொல்கிறீர்கள். டெல்லி ஒப்பந்தத்தை அமல்படுத்துவதற்காகத்தான் திரு. கமலரத்தினம் நியமிக்கப்பட்டாரே தவிர இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக நியமிக்கப்படவில்லை. ஆனால் திரு. கமலரத்தினம் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து நீங்களும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தது போன்ற ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்துவது தவறான தகவல்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பல ஆலைகள் மூடப்பட்டன என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்றைய தினம் குற்றஞ்சாட்டியிருக்கிறீர்கள். கோவை ஜெயலட்சுமி மில்ஸ் ஜோதி மில்ஸ் மூடப்பட்டது, லே ஆப் போடப்பட்டு பாதி, சம்பளம் கூட கிடைக்காமல் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோவாப்ரேடிவ் ஸ்டோர்க்ஸ் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மேனேஜ்மெண்ட் $2\frac{1}{2}$ லட்சம் கொடுக்கவில்லை, இ.எஸ்.ஐ., பி.எப். போன்ற வாய்ப்புக்கள் கொடுப்பதற்காக மேனேஜ்மெண்ட் பணம் கொடுக்காமல் இருக்கிறது.

முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை, பேச்சுவார்த்தை கூட நடக்கவில்லை. அதைப்போலவே தமிழ்நாடு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ் 8 வருடமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது, தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லை, 300 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது சிக் மில்ஸ், நலிந்த மில்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தாலே எடுத்து கொள்ளப்பட்டது. அதைப் போலவே அப்படிப்பட்ட மில்களைச் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சென்னையில் பாலு கார்மெண்ட்ஸ் நிறுவனத்தை அரசே எடுத்துக்கொள்ளும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அது காற்றோடு காற்றாக கலந்துவிட்டது என்றே கருதுகிறேன். மேட்டூர் பியர்ட்செல் நூற்பாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது, லே ஆப் என்ற காரணத்தினால், 1937 இல் அது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. லே ஆப்பிற்கு காரணமே தெரியவில்லை. அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே மால்கோ நிறுவனம் எல்லோருக்கும் அறிமுகமானதுதான். 9 கோடி ரூபாய் மின் சாரக் கட்டணம் பாக்கியுள்ள நிறுவனம், அங்கே ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. நிர்வாகம் மூடுவதற்கான அச்சமான சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் அரசின் சாதனைகளாக இருக்க முடியாது. தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கி றார்கள். நீங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டுமென்று தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே நான் அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று ஆலோசனையாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அடுத்து இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்பு கிறேன். தொழிலாளர்களுடைய உரிமையை, நலனைப் பாதுகாக்கும் விதத்திலே இந்த அரசு இருப்பதாகக் குறிப்பிடு கிறீர்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்வதற்காக வருந்தக்கூடாது. நம்முடைய முதல்வரவர்கள். மேலவையிலே பேசிய பேச்சைத் தான் சொல்கிறேன். 'நான் நாடோடி' மன்னன் சினிமாப் படத்திலே வருகின்ற கருத்துக்களைத்தான் அமல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறேன் ; குறிப்பாக முதல் காட்சியிலே நான் வருகிறேன்; அதிலே ஒரு அறிவிப்புப் பலகை என் கையிலே இருக்கும், 'ஒன்று சோறு போடு அல்லது வேலை கொடு' என்று இருக்கும், அந்த அடிப்படையிலே நான் பல காரியங் களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று தமிழக சட்டமன் றத்தின் மேலவையிலே நம்முடைய பொறுப்பான முதல்வர் சொல்லியிருக்கிறார். இங்கே வேலை கொடுக்காவிட்டாலும் கூடப் பரவாயில்லை; மதுரை மாநகராட்சி மின்சாரப் பிரிவில்

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

176 தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணமும் இல்லை. 1979-லே நியமிக்கப்பட்டவர்கள்; இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கும் மேலே பதவியிலே இருந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்கவில்லை. காரணம் சொல்லவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, 75 தொழிலாளர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அரசாங்கம் மாடல் எம்ளாயர்-ஆக முன் மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் உங்களுடைய மாநகராட்சியிலே நீங்கள் வேலை கொடுக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை; வேலையிலிருப்பவர்களைத் திடீரென்று நீக்குகிறீர்கள். நாடோடி மன்னன் சினிமாப்படத்திலே கூட வேலையிலிருப்பவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பு என்று எந்த இடத்திலும் இல்லை. ஆக நாடோடி மன்னன் சினிமாப்பட அடிப்படையிலேகூட அதற்கும் கூட புறம்பாக முதலமைச்சர் அல்லது இந்தச் சர்க்கார் நடப்பது சரியாக இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 480 நாட்கள் சர்வீசிலே இருந்தால் போதும், அவர்களைப் பர்மனென்ட் ஆக்கலாம். ஆனால் 480 நாட்களுக்கும் மேலாகவே இருந்தும் கூட அந்த விதிகளை நீங்கள் பின்பற்றவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, பால் வள நிறுவன ஊழியர்கள் 1,500 பேர் இன்றைக்கு வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். 20—11—1980 முதல் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஆட்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு வேடிக்கை: இன்று அதைக் கருங்காலித்தனம் என்று சொல்வார்கள். அவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் மாதச் சம்பளம் 345 ரூபாய். இப்பொழுது 240 ரூபாய். ஆசை காட்டி மோசம் செய்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் சில கோரிக்கைகளை வைத்துப் போராடினார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் கூட மேலவையிலே பேசுகின்ற பொழுது பாலில் தண்ணீர் கலந்தால் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்க முடியுமா என்று கேட்டார். பாலிலே தண்ணீர் கலப்பவன், பாலிலே கலப்படம் செய்பவன், சாராயம் காய்ச்சுபவன் என்று யாராக இருந்தாலும் தப்பு செய்பவர்களைச் சட்டத்தின்படி தண்டிக்க வேண்டியதுதான், டிசிப்பிளினரி ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் நான்கு பேர், பத்துப் பேர் தப்பு செய்கிறார்கள் என்பதாலே, வீட்டிலே எலித் தொல்லை என்பதால் வீட்டையே கொளுத்துவது முறையாகாது. 1,500 பேர்களும் மதுரை பால் பண்ணை நிறுவனத்திலே நடைபெற்ற சில அநீதிகளை எதிர்த்து, சிலர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்துத்தான் இந்தப் போராட்டத்தை ஒரு அடையாள ஸ்ட்ரைக்கை நடத்தினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்களையெல்லாம் நீங்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். முதல்வரவர்கள் தவறான தகவலைச்

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

சொல்கிறார்கள். ஆகவே நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதெல்லாம் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, குடிசை மாற்று வாரியத்தைச் சார்ந்த ஊழியர்கள் கூட இன்றைக்கு உண்ணாவிரதம் நடத்துகிறார்கள், போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில கோரிக்கைகளாக சம்பள உயர்வு, ரெகுலரைஸ் செய்ய வேண்டியது, பதவி உயர்வு ஆகியவை வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கோரிக்கைகள் கோரிக்கையற்றுக் கிடக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, நான்கு நாட்களுக்கான ஊழியர்களின் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். காரணம் என்னவென்று கேட்டால், அன்றைக்கு இதே சபையிலே கூட நான் ஏற்கெனவே பேசியிருக்கிறேன்.

நந்தனம் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் வீட்டு வசதி வாரிய அலுவலக எல்லைக்குள் புகுந்து ஊழியர்களையெல்லாம் அடித்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டிக்கும் விதத்திலே ஒருநாள் அடையாளமாக ஆர்பாட்டம் செய்தார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் போனார். உன் மீது பட்ட அடி என் மீது பட்ட அடி என்று சொன்னார். போலீசார் மீது விசாரணை வைக்கிறேன் என்று சொன்னார். ஆனால் இன்றைக்கு அநியாயமாக அந்தத் தொழிலாளர்களின் நான்கு நாள் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். இது எந்த விதத்திலே நியாயம்? அதை அவர்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் சார்பாக உண்ணாவிரதம் இருப்பதே கூடாது; சட்ட விரோதம் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நம்முடைய துணை சபாநாயகரவர்களின் தலைக்கு மேலே உபதேசம் செய்து கொண்டிருக்கிறாரே தேசப்பிதா காந்தியார், அவர் படம் இருப்பதிலே அர்த்தமே கிடையாது. காரணம் காந்தியார் உண்ணாவிரதத்தைப் போதித்தார்; முறையான கோரிக்கைகளுக்காக நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக அப்பொழுது உண்ணாவிரதம் இருந்தார். எனவே, உண்ணாவிரதமே 'இல்லீகல்' என்று சொல்லுகின்ற அளவிற்கு உங்களுடைய நடவடிக்கைகள் இருக்குமேயானால் நீங்கள் மகாத்மா காந்தியை ஏமாற்றுகிறீர்கள்; மகாத்மா காந்தியை மதிக்கத் தயாராக இல்லை என்பதுதான் அர்த்தம் என்பதை இந்த நேரத்திலே வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஸ்ட்ரைக் என்பதை நீங்கள் சட்ட விரோதமாக ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இது அண்ணாவின் அடிப்படைக் கொள்கைக்கு விரோதமானது. இன்னும் சொல்வோம் என்றால், ஜனவரி 19-ஆம் தேதி ஒரு ஜெனரல் பந்த், ஸ்ட்ரைக் நடந்தது. அதிலே நாங்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை. அது வேறு விவகாரம், ஆனால் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துவதற்காகப் போராடிய அவர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. அதற்காக நீதி விசாரணை இல்லை. தொழிலாளர்களின் ரத்தம் மண்ணிலே சிந்தியதுதான் மிச்சம். அதற்காக எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்திலே நீங்கள் யாரையெல்லாம் சஸ்பெண்ட் செய்திருக்கிறீர்கள்? சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக தங்களுடைய ஆதரவைத் தெரிவிப்பதற்காக ஒரு நாள் பந்திலே கலந்து கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்களை நீங்கள் சஸ்பெண்ட் செய்திருக்கிறீர்கள். 8 நாள் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். கூட்டுறவு வங்கியினுடைய ஊழியர்கள் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். டிரான்ஸ்போர்ட் ஊழியர்கள் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். நல்லவேளை, நீதிமன்றம் இருப்பதாலே அவர்கள் இன்றைக்கு ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதனாலே, நீங்கள் நடைமுறைப் படுத்த முடியாமல் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்டிரைக் செய்வது சட்ட விரோதம், அதற்கு சஸ்பெண்ட் செய்வதுதான் முறை, சம்பளத்தைப் பிடிப்பதுதான் முறை என்று சொன்னால் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையின்பொழுது இந்தச் சர்க்காரே ஸ்டிரைக் செய்ததே, அப்படியானால், நான் கேட்கிறேன். அமைச்சர்களை எல்லாம் சஸ்பெண்ட் செய்யலாமா? நான் கேட்கிறேன். அமைச்சர்களுடைய சம்பளத்தை எல்லாம் ஒரு மாதத்திற்குப் பிடித்துக்கொள்ளலாமா? ஆக, நாங்கள் செய்தால் தவறு, நீங்கள் செய்தால் சரியா என்று சொல்கின்ற வாதம் சரியாக இருக்க முடியாது. ஒரு சர்க்காரை வேலை நிறுத்தம் செய்தால்—நீங்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமை வேலை நிறுத்தம் என்று கூட அறிவித்திருக்கலாம்— அது வேறு விவகாரம் ஆனால் வேலை நிறுத்தத்தினுடைய ரியல் சென்ஸ் அதுதான், டெக்னிக்கல் பாய்ன்ட்டிலே மாறலாமே தவிர, அதனுடைய அடிப்படை உணர்வு அதுதான்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு டிரான்ஸ்போர்ட் ஊழியர்கள் சஸ்பெண்ட் செய்தால் போனஸ் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். சில நேரங்களிலே மாணவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தவறான சண்டை கூட வந்துவிடுகிறது. அதற்காக ஒரு நாள் அடையாளமாக வேலை நிறுத்தம் செய்து விட்டால கூட அவர்களுக்கு போனஸே கிடையாது என்று சொல்வது அபட்டமான தொழிலாளர் விரோத போக்கு என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கட்டிடத் தொழிலாளர்கள், பாவம், ஏழைகள். மீனவர்கள், கடலிலே மீன் பிடிக்கும்போது இறந்து போனால், பணம் தருவதாக இந்தச் சர்க்கார் சொல்கிறது. அதைப் போல், மீனவர்கள் மட்டுமல்லாமல், மரம் ஏறுகிறவர்கள் இறந்து போனால், அவர்கள் குடும்பம் தெருவில் நிற்கக் கூடாது என்பதற்காகச் சர்க்கார் பணம் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறது. அதே நேரத்திலே கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக, வேலை செய்கின்றபொழுது, ஏழை கொத்தனார்கள் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் இறந்து போனால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு ரூ. 10,000 கேட்டால் பண வசதி யில்லையென்று சொல்லி, அவர்கள் மீது வழக்கு, அவர்கள் மீது சிறை. அதைச் சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகப் பார்க்கிறார்களே தவிர, நியாயம் கிடைப்பதாக இல்லை.

ஆனால், அதே நேரத்திலே ஒரு பாத யாத்திரை கிராமப் புறத்து மக்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கேட்கப் போகிறேன் என்று முதலமைச்சர் அறிவித்துவிட்டு, மக்களுடைய வரிப் பணத்திலே ரூ. 75 இலட்சத்துக்கு ஹெலிகாப்டர் வாங்கி விட்டு கேட்டால், சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் அதைப் பயன் படுத்துவேன். தவறாகக் கருதவேண்டாம் என்று விளக்கம் கொடுத்து விட்டு, தொழிலாளர் சமுதாயத்தினருக்கு, எதிராகக் கூட, கொத்தனார்களுக்கு எதிராகக் கூட இந்த ஒரு யுத்தப் பிரகடனம் செய்திருப்பது முறையானதுதானா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, கான்ட்ராக்ட் ஒழிக்கப்பட வேண்டு மென்று இந்த அரசு சொல்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தமட்டிலே—இன் றைக்கு அத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள்— அந்த கான்ட்ராக்ட் முறை ஒழிக்கப்படாமல் ஊழலுக்கு வழி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

15—7—1981 ஆம் தேதி அன்று ஒரு உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே என்ன சொல்கிறீர்கள் என்றால், ஏறக்குறைய ரூ. 60,000-க்கு மேலே—நான் ரஃபாகச் சொல் கிறேன். கேபிள் பதிப்பிக்க கான்ட்ராக்ட் விடப்படிருக் கிறது. அதை அங்கே மின்சார இலாகாவிலே இருக்கிற ஊழி யர்கள் செய்யலாம்; தினக்கூலி ரூ. 8 வீதம் இரண்டு பேர் செய்தால் ரூ. 16 தான் ஆகும். ஆனால் அந்த வேலையை கான்ட்ராக்டர்கள் செய்தால் ரூ. 50 கேட்கிறார்கள். அங்கே ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வேண்டும்; வேறு வேலை பளு கூட இல்லை. நான் கேட்கிறேன். நீங்கள் ஏன் தனிப்பட்ட முறையிலே வெளியிலே இருக்கக்கூடிய நபருக்கு எதற்காக விடுகிறீர்கள்? இது என்ன முறை? வாய்ப்பிருந்தும்

கூட உள்ளே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்காமல், மின்சார இலாகாவிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்காமல் வெளியே இருப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பது, கொள்ளை அடிப்பதற்குக் கதவுகளைத் திறந்து விடுவதாகும் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காமராஜர் சாலையிலே அந்த கேபிள் வேலை நடப்பதற்கு உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மஸ்டர் ரோல் ஊழலிலே பார்த்தசாரதி, சந்திரசேகரன் என்ற கார்ப்பரேஷன் ஊழியர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, நிரபராதிகள் என்று விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்க மறுக்கிறீர்கள். அவர்களை பர்மனென்ட்டாக்க இந்த கார்ப்பரேஷன் மறுக்கிறது, ஆனால், அப்ரூவர் 7 பேர்—அப்ரூவர் என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? உடந்தையாக இருந்தவர்; சட்டப்படி தண்டனை பெறாமல் இருக்கலாம். ஆனால் உடந்தையாக இருந்தவர்—அவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால், அவர்களோடு சேர்ந்து இன்னொரு 20 அதிகாரிகளை, அத்தனை பேர்களையும் ரெகுலரைஸ் செய்து, அவர்கள் கேஸிலே சஸ்பென்ட் செய்த காலத்தை நீங்கள் லீவ் பிரியடாகக் கருதி, பாக் வேஜஸ் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறீர்களே, அதிகாரிக்கு ஒரு நீதி, ஏழைத் தொழிலாளிக்கு ஒரு நீதி என்ற இந்த இரட்டைப் போக்கு சரிதானா? தொழிலாளர் நலம் பேசுகிற சர்க்காருக்கு இது சரிதானா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, கவர்ன்மன்ட் பிரஸ்லே இன்றைக்கு அரசு அச்சுப் பணியில் ''ஜோதி'' என்ற ஒரு இயந்திரம். அந்த இயந்திரத்தினுடைய விலை ரூ. 65,000. ஆனால், ரூ. 90,000-க்கு வாங்குகிறீர்கள். நியாயம்தானா? அதே போல், பொருத்தப்பட்ட அந்த ஜோதி இயந்திரம் முழுவதும் ரிப்பேர் ஆகிறது. அடுத்து, 167 எண் உள்ள இயந்திரம் அங்கே இருக்கிறது. அதிலே இருக்கக்கூடிய பல பகுதிகளை எல்லாம் கழட்டி, இதிலே போய் பிட் அப் செய்கிறார்கள் அது மட்டுமல்ல, ரூ. 65,000 பழுதுபார்ப்பதற்காகச் செலவழிக்கிறார்கள். தொழிலாளி போனஸ் கேட்டால், பணத்துக்கு எங்கே போவது என்று சொல்கிறீர்கள். கூலி உயர்வு கேட்டால், வருத்தப்படுகிறீர்கள். ஆனால், இப்படியெல்லாம் பல தவறுகள் அங்கே நடைபெறுகின்றன.

(பிற்பகல் 1-20)

அதுமட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். பரிசுச் சீட்டு நம்பர் போடும் ரோட்டரி நம்பர் பாக்ஸ் 8 மிஸ் ஆகியிருக்கிறது. 8 பரிசு சீட்டு இயந்திரங்கள

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அரசு அச்சகத்திலே இருந்து எங்கே போனது என்று தெரிய வில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு அதற்குப் பொறுப்பான அதிகாரி கள் கைது செய்யப்படவில்லை.......

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களை இந்த மானியத்தில் பேசும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு அச்சகம் என்கிறார், மின்வாரியம் என்கிறார். அதிலே ஒரு வேளை அவர் கட்சியில் வாய்ப்புக் கொடுக்காமல் விட்டு விட்டார்கள் என்றோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை; தயவு செய்து இந்த மானியத்தில் பேசும்படி கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : Ignorance of information is no excuse நான் பேசுவதற்கு முன்பாகவே அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்களைச் சந்தித்து-தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை எங்கெல்லாம் இருக்கின்றதோ, தமிழக எல்லைக் குள், தமிழக சர்க்காருக்குள், அவைகளை நீங்கள் தாராளமாகப் பேசலாம். நான் பதில் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். சரக்கு என்னிடத்தில் ஏராளமாக இருக்கின்றது என்று அவர் கொடுத்த உறுதியின் அடிப்படையிலேதான் பிரச்சினைக்கு வெளியை போகாமல், தொழிலாளர் நலன் எந்தத் துறை யிலே இருந்தாலும் சரி என்ற அடிப்படையில் பேசுகிறேன்.

அங்கே தொழிலாளர்களை நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள். அந்த மெஷின்கள் காணாமல் போய்விடுகிறது. 9 தொழிலா ளர்களை சஸ்பெண்ட் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகாரி திருமலை என்பவர் இன்றைக்கு சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டு பழையபடியும் அந்தப் பொறுப்புக்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் கள். அதைப்போலவே இன்னொரு அதிகாரி லட்மிநாராயண ரெட்டியார் என்ற அதிகாரி உடனடியாக மதுரைக்கு டிரான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அவர்கள் மீதெல்லாம் நடவடிக்கை இல்லை. 9 ஊழியர்கள் மீது அந்த மிஷின்கள் மில் ஆகிப்போனதற்காக அவர்களைப் பழிவாங்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை என்பதைத். தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு தகவலையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹவுசிங்போர்டு சம்பந்தமாக நம்முடைய அமைச்சர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். புஷ்பவனம், நுங்கம்பாக்கம் குடிசைமாற்று வாரியம். இதிலே வீடுகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. முதல் முறை ஒதுக்கப்படுகின்றது. இரண்டாம் முறை ஒதுக்கப்படுகிறது, மூன்றாம் முறை ஒக்கப்படுகிறது, நான்காம் முறையும் ஒதுக்கப்படுகின்றன. மாற்றி மாற்றி ஒதுக்குகிறார்கள். என்ன காரணம் உங்கள்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1982 மார்ச் 15

கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, நீங்கள் விரும்புகிறவர்களுக்கு இதிலே இடம் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதற்காக இப்படி செய்கிறீர்கள். இவைகளை எல்லாம் தேதிவாரியாக தகவல் வைத்திருக்கிறேன். பெயர்களை வேண்டுமானால் சொல்கிறேன். இராமகிருஷ்ணன், அவ்வை சண்முகம் சாலை இந்த இடத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர்; எம். ஆர். இராசேந்திரன்; 16 ரங்கன் வீதி, அந்த இடத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர், காசிம் அனிபா, 26, வி.வி. கோவில் தெரு, வெள்ளாள தேனாம்பேட்டை, இந்த இடத்திற்குச் சம்மந்தம் இல்லாதவர், அம்மணி அம்மாள், 10 காமராஜபுரம், நுங்கம் பாக்கம், அந்த இடத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாதவர். இவர்களுக்கு எல்லாம் இடம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால் குடிசை மாற்றுவாரியத்தில் வீடு ஒதுக்கீடு யார் செய்வது என்று சொன்னால் அசிஸ்டென்ட் எக்சிக்யூடிவ் இன்ஜினியர், ஸ்லம் கிளியரன்ஸ்போர்டு சப்-டிவிசன்தான். ஆனால் என்னிடத்திலே ஒன்று கொடுக்கப் பட்டு இருக்கிறது. அதிலே யார் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார் என்று பார்த்தால், ரத்தத்தின் ரத்தம், அகில இந்திய அண்ணா திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத்தைச சேர்ந்தவர்கள், கையெழுத்துப் போட்டு இருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? நாட்டிலே சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. மார்க்குப் பட்டியலில் ஊழல், பஸ் டிக்கட்டிலே கள்ள டிக்கட், அதுபோல் இதிலும் தவறுகள் இருக்கக் கூடுமோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவர் ஒரு ஆளுக்கு உத்தரவு போடுகிறார். ஆனால் குடிசைமாற்று வாரியத்தில் இருக்கின்ற அந்த அதிகாரி அந்த வீட்டை இன்னொருவருக்குப் போடுகிறார். இந்த வீட்டை இவர் போடுகிறார், அவர் போடுகிற வீடு இன்னொருவருக்கு. இப்படி இரட்டை நிலை ஆட்சி வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்ததைப்போல, இன்றைக்கு அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எக்சிகூடிவ் இன்ஜினியர்களாகவும் மாறி ஒரு பக்கத்திலே அவர்கள் உத்தரவு போடுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே அதிகாரிகள் உத்தரவு போடுகிறார்கள்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. எம்.ஐ.சி., எச்.ஐ.ஜி. அண்ணாநகர்; பெசன்ட் நகர், கலைஞர் நகர் ஆகிய பகுதிகளில் வீடு கட்டக் கூடிய திட்டம் உள்ளது. செல்ப் பைனான்சிங் ஸ்கீம் என்று அதற்குப் பெயர். 100-க்கு 25 சதவிகிதம் முன் பணம் கட்ட வேண்டும். வயிற்றைக் கட்டி, வாயைக் கட்டி, நகையை அடகு வைத்து, கஷ்டப்பட்டு, சிரமபட்டு, சென்னையிலே வீடு கட்ட வேண்டும் என்று பணம் கட்டி விட்டார்கள். அந்த செல்ப் பைனான்சிங் ஸ்கீமிலே. ஆனால் இன்றைக்கு என்னவென்றால் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டு விட்டது. 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பணம் கட்டியவர்களுக்கு எல்லாம் திருப்பி கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன் ஒரு

ரியல் எஸ்டேட்காரன் இப்படிப்பட்ட தவறு செய்தால் செக்ஷன் 420 போட்டு நடவடிக்கை போடுவீர்கள். இப்போது சர்க்காரே அந்தத் தப்பைச் செய்திருக்கிறது. என்ன வழக்குப் போடப் போகிறீர்கள். நான் ஏதோ கொஞ்சம் கோபமாக பேசினாலும் நியாயத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

பெருமாள் என்ற ஒரு நபர் ஆதி திராவிடர், மதுரையிலே சாத்தமங்கலத்திலே அவர் ஒரு அப்ளிகேஷன் போடுகிறார். எங்கே போடுகிறார் என்றால் வீட்டுவசதிப் பிரிவு அண்ணாநகர் உயர்ந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கான 64 எச்.ஐ.ஜி. வீடுகளுக்கு இதிலே 7 வீடுகள் ஆதி திராவிடர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த 64 வீடுகளில், 31-வது வீடு சரன்டர் ஆனது. அந்த, சரன்டர் ஆன வீட்டுக்குப் பெருமாள் என்ற அரிசன் அப்ளிகேஷன் போடுகிறார். முறைப்படி செய்ய வேண்டிய கடமைகளை எல்லாம் செய்து விட்டார். டிபாசிட் மணி, மற்ற தொகை எல்லாம் கட்டி விட்டார். ஆனால் அந்த எச்.ஐ.ஜி. 31ஆம் நம்பர் வீட்டுக்கு அப்ளை செய்தும்கூட பெருமாள் என்ற அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவருக்கு சென்னை வீட்டுவசதி வாரியத்திலிருந்து ஒரு கடிதம் வருகிறது. லாட் போட்டுத்தான் அந்த 31-ஆம் நம்பர் வீட்டைக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று வீட்டு வசதி வாரியத்திலிருந்து அந்த அரிசன் வகுப்பைச் சேர்ந்த பெருமாளுக்கு கடிதம் வருகிறது. ஆனால் அந்த வீடு யாருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் அப்ளிகேஷன் கொடுக்காத மேலூரில் இருக்கிற உண்ணாமலை அம்மாள் என்பவருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த அம்மாளுக்குக் கொடுக்க சொல்லி உத்தரவு போடப்படுகிறது.

இதில் இருக்கிற வேடிக்கை என்னவென்றால் ஒரு வீடு சரண்டர் ஆகிறது என்றால் அந்த வீட்டுக்கு முறைப்படி அப்ளிகேஷன் கேட்டு, வாங்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல், இங்கிருந்து உத்தரவு போகிறது. என்னவென்று ? அந்த 31ஆம் நம்பர் வீட்டை மட்டும் நாங்கள் அலாட் செய்வோம்; அலாட்மென்ட் கமிட்டி அந்த அட்டை கொடுக்காது என்று சொல்லி, அலாட் செய்யப்படுகிறது அந்த உண்ணாமலை அம்மாளுக்கு. ஆகையால் இது விதிமுறைகளை மீறி தரப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்து, அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் நேரில் பேசும்போது 'என்னிடம் நிறைய சரக்கு இருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள்.; அவருக்கு

'' சரக்கு இருந்தால் அவிழ்த்துவிடு,
இல்லை சலாம்போட்டு ஓடிவிடு ''

என்ற ஒரு சினிமாப் பாட்டை நினைவுபடுத்தி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளிலும் 8 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தொழிலாளர் நல மானியத்தில் சூடு இருக்கும் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்பதிலிருந்தே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் தொழிலாளர் நலம் மிகவும் சிறப்பாக பாதுகாக்கப்படுகிறது என்பது உறுதியாகிறது.

நான் திரு. ரமணி அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்த அளவுக்கு கோபமான வார்த்தைகளோ அல்லது குற்றச்சாட்டுக்களோ வரவில்லை. காரணம் அதற்கு இடமில்லாததுதான்.

திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் பற்றி நிரம்ப பேசுவார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன் ; என்னிடமும் சொல்லியிருந்தார்கள். அவர் அங்கிருந்து குடிசைமாற்று வாரியத் திற்குப் போய் விட்டார். காரணம் அவர் தலைவராக இருக்கிற சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைய தினம் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள் சில கோரிக்கைகளைக் கேட்டு. அதிலே முக்கிய மான கோரிக்கை வேலை செய்யாத நாளைக்கும் சம்பளம் வேண்டும் என்பது. இதை எத்தனை பேர் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதை உங்களுடைய முடிவுக்கே விட்டு விடுகிறேன். வேலை செய்யவில்லை என்றால் '' நோ ஒர்க், நோ பே ''. ஹவுசிங் போர்டிலோ அல்லது ஸ்லம் கிளீயரன்ஸ் போர்டிலோ.........

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஒரு தவறான தகவலைச் சொல்கிறார்கள். வெட்டரினரி காலேஜில் அப்படி இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏதாவது சந்தேகம் என்றால் கடைசியில் கேளுங்கள் இடையில் வேண்டாம். பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரம் இன்னும் சிறிது நேரம் நீடிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவ ரவர்களே, என்னுடைய மானியக் கோரிக்கையினை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டு சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ள முடியும். இருந்தாலும் என்னுடைய பதில் வேண்டும் என்று கேட்பதால் பதில் சொல்கிறேன். திரு. இரா. கருப்பையா அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். திரு. ரமணி அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். முன்பு நாங்கள் எல்லாம் ஒன்றாகப் போராடி னோம். ஆகவே அண்ணன் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார் என்பதற்காக அவர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கி கிறேன். அந்த நான்கு நாட்களுக்காக அவர்கள்மீது எந்தவித மான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வேலை செய்யவில்லை அதனால் ஊதியம் தரவில்லை. வேலை செய்யாமல் ஊதியம் தர வேண்டும் என்பதை யார் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர் கள்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. I want to be clear about that. 'No postponement of increment' நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படாமல் சட்ட விரோதமான வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். ஆகவே அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்து 8 நாள் வரையிலே ஊதியத்தை முடக்கலாம் என்பது ஆக்டிலே இருக்கின்றது. ஆனால் நாங்கள் அப்படிச் செய்ய வில்லை. டோக்கனாக ஒருநாள் ஊதியத்தைக்கூட பிடிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுதான் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியின் சிறப்பு என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கி றேன். (குறுக்கீடு) இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்களும், ஐந்தாறு தினங்களுக்கு முன்னால் பேசிய திரு. மூர்த்தி போன்றவர்களும் ஏழை எளியவர் களுக்குக் கிராமப்புறங்களில் வீடு கட்டித் தருவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். நான் இப்போது சவாலாகச் சொல்ல விரும்ப வில்லை. இதுவரையில் 1978லேயிருந்து 77,302 வீடுகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. இதிலே 58,994 வீடுகள் ஆதி திராவிடர்களுக் காகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே 75 சதவீதம் மேலே போய் இருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்திலே நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது எங்களுடைய ஆசையாகும். இந்த ஆண்டு 1981–82-லே 11,632 வீடுகள். அதிலே 10,115 வீடுகள் ஆதி திராவிடர்களுக்கு. I can say wit certain amount of pride and pleasure. இந்த 33, 34 ஆண்டு காலத்திலே யார்யாரோ ஆட்சி செய் திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஆண்டிருக்கிறார்கள். பெரியவர்கள் எல்லாம் ஆண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதி திராவிட மக்களுக் காக இவ்வளவு வீடுகள் இனிமேல் நீங்கள் தப்பித் தவறி ஆட்சிக்கு வந்தால்கூட கட்ட முடியாது. அவ்வளவு வீடுகள் கட்டி இருக் கிறோம்.....(குறுக்கீடுகள்) கொஞ்சம் அமைதியாக இருந்தால் எழுப்பப்பட்ட பிரச்னைகளுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்லலாம். இதில் 3,200 ரூபாய் தருகிறோம். ஆதி திராவிட மக்களுக்காக 1,000 ரூபாய் மானியமாகத் தரப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வட்டி இல்லை. அதுமட்டுமல்ல. மாண்புமிகு திரு. மூர்த்தி அவர்கள் சொல்லும்போது உடனுக்குடன் பணம் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார். லோன் சாங்ஷன் ஆனவுடனே 30 சதவீதம் கொடுக்கப்படுகின்றன. பேஸ்மென்ட் லெவலுக்கு வந்தபிறகு 40 சதவீதம் தரப்படுகின்றது. முதலிலே 960 ரூபாய். அடுத்தது 1,280 ரூபாய். ரூஃப்லெவல் வந்த வுடனே 960 ரூபாய் கொடுத்து விடுகிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

இலக்கினை அடைய முடியுமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். இது கோவாப்பரேடிவ் ஆண்டு. ஜூலையிலிருந்து ஜூன் வரையில். எனவே 40,000க்குள் கட்டி முடிப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் அரசு எடுக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்தோடு, அரிசன மக்களோடு, தொடர்ந்து, அவர்களை ஒட்டினாற்போல் வீடு கட்டிக் கொள்கிறோம், வாழ்கிறோம் என்று சொல்லுகிற அரிசன மக்கள் அல்லாதோர்களுக்கும் ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் உண்டு. அந்த அரிசன மக்கள் அல்லாதோருக்கு வட்டிக் கூட, 63/4, 83/4, 91/4 என்று எங்கேயிருந்து கடன் வாங்குகிறோமோ அதற்கு ஏற்றாற்போல்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரிய வீடுகளைப் பொறுத்தவரையில், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் எவ்வளவு வீடுகளைக் கட்டி இருந்தார்களோ, அந்த டெம்போவைத்தான் எங்களால் கடைபிடித்து வர முடிகிறது. காரணம், முன்பெல்லாம் 1971லிருந்து 1975—76 வரையில் குடிசை மாற்று வாரியத்தில் வீடு ஒன்று கட்டுவதற்கு 7 ஆயிரத்திலிருந்து 8 ஆயிரம் ரூபாய் வரைதான் ஆகியது. ஆனால் இப்போது 15லிருந்து 16 ஆயிரம் வரை ஆகிறது. எனவே அதைப் பொறுத்தவரையில் அந்த டெம்போவையே வைத்துக் கட்டிக் கொண்டிருப்பதற்கு முயற்சி செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 'We are concentrating on slum improvement.' அதிகத் தொகையை குடிசை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் நாங்கள் செலவு செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் வீட்டுமனைகள் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது நாங்கள் வீட்டு மனைகளைச் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உலக வங்கியின் கீழ், மேம்படுத்தப் பட்ட வீட்டு மனை நிலங்களை, அங்கே குடியிருப்பவர்களுக்கே, கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதுபற்றிய விவரங்களை கேள்வி மூலம் அல்லது மற்றவைகளின் மூலம் பிறகு பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதுதான் முக்கியம்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1961-லே, யிருந்து 1971 வரையில் 43,109 வீடுகளைத்தான் கட்டியிருந் தார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சிக் காலத்தில்—4 ஆண்டுகளில் நடுவில் எங்களுக்கு சர்வீஸ் பிரேக் வந்தது — அதற்கு மாண்புமிகு இளையபெருமாள் போன்றவர்கள் காரணமாக இருந்தார்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன் — அவர்கள் சார்ந்திருக்கக்கூடிய

கட்சி காரணமாக இருந்திருக்கக்கூடும். இந்த 4 ஆண்டுகளில் 39,313 வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறோம். 1961லேயிருந்து 1971 வரையில் 10 ஆண்டுக்காலத்தில் 43,109 வீடுகளைக் கட்டினார்கள், ஆனால் இந்த 4 ஆண்டுக் காலத்திலேயே 39,313 வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறோம், ஆகவே நிறைய வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். என்ன காரணம் என்றால், வாரியத்தின் மூலமாக நாங்கள் கட்டும் வீடுகள் சதுர அடிக்கு 150 ரூபாய் ஆகிறது என்று சொன்னால், தனியார்கள் கட்டும் வீடுகள் 350 ரூபாய் ஆகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இப்படி அதிக அளவில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிற காரணத்தால், வெளியிலுள்ள வீடுகளின் விற்பனை விலை குறைகிறது. இதனாலேயே சென்னையைச் சுற்றி இருக்கும் நிலங்களை நிறைய வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அரசே அதிக அளவில் நிறைய நிலங்களை வாங்குகிற காரணத்தால், வீட்டு மனையின் விலையும் குறைகிறது. விலையைச் சொன்னால் உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். சிலருக்கு அதிர்ச்சி கூட ஏற்பட்டு விடும்.

இங்கே அண்ணாசாலையில் ஒரு கிரவுண்ட்—60-க்கு 40—அதாவது 2,400 சதுர அடி உள்ள நிலம் 7 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அதுவே கிடைக்கவில்லை. அதற்கு அப்புறம் செல்லச் செல்ல 80,000 ரூபாய், 60,000 ரூபாய், 40,000 ரூபாய் என்று வருகிறது. சில நேரங்களில் ஆக்ஷனில் போட்டு விடுவதற்குக் காரணமே ஒரு கிரவுண்ட் எங்களிடம் இருக்கையில் அதை யாருக்குக் கொடுப்பது என்று தகராறு ஏற்பட்டு, கமர்சியல் பிளாட்டாக இருந்துவிட்டால், ஏலத்தில் விட்டு விடுகிறோம். இதனால் 1 கிரவுண்டில் எங்களுக்கு 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கிடைக்கிறது.

அருமை நண்பர் மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் நல்ல இளைஞர். என்னோடு அவர் நிறையநேரம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பேசியவர். இன்னும் மரியாதையோடு இருப்பவர். பேச எழுந்திருக்கும்போது தான் சற்று வேகமாகப் பேசுவாரே தவிர, அதை பேசி முடித்துவிட்ட பிறகு, வயதிற்குத் தகுந்த மரியாதையை காண்பிப்பது அவருடைய பண்பாடு. அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் போனஸ் ஆக்ட் 36-ல் ஒரு விதி விலக்கு கொடுத்து ஹவுசிங் போர்டு தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் இல்லை என்று கோப்பிலேயே எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஹவுசிங் போர்டு தொழிலாளர்கள் போனஸ் கேட்டார்கள். இவர்கள் கோப்பிலே என்ன எழுதினார்கள் என்றால், 'Exemption is given under section 36 of the Bonus Act.' என்று அவர்களுக்குப் போனஸ் கொடுக்கவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று தான் நினைக்கிறேன்.—ஆனால் அகில இந்திய அண்ணாதிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தபிறகுதான் விதிவிலக்கு

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1982 மார்ச் 15

கொடுக்க முடியாது என்று எழுதி, அவர்களுக்கும் போனஸ் கொடுப்பதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மெத்த மகிழ்வோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைச் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடு).

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்ன்மெண்ட் பிரஸ் என்று ஒன்று இருப்பது அமைச்சருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே போனஸ் கொடுப்பார்களா ? அப்படி அவர்கள் அறிவிப்புச் செய்வாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன் ?

[பிற்பகல் 1-40]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : திரு. ரகுமான்கான் ஒரு சிறந்த வக்கீலாக வரவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்தளவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியாது. அவர்கள் நன்கு வளரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். கவர்ன்மெணட் ப்ரஸ் என்று வந்து விட்டதால் போனஸ் கிடையாது. 1965 ஆம் ஆண்டு போனஸ் சட்டத்தில் 'In any concern run direc ly by the Government Department, he workers are not enti led to bonus. என்றிருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அரசு நேரடியாக நடத்துவதால் போனஸ் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இங்கிருக்கக்கூடிய குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தில் அங்குள்ள வொர்க்கேர்ஸ்க்கு...............

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதெல்லாம் பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ரெயில்வே வொர்க்கர்ஸ், போஸ்டல் வொர்கேர்ஸ்க்குக் கிடையாது. இவையெல்லாம் டிப்பார்ட்மெட்டால் 'ரன்' செய்யப்படுபவை. இது மத்திய அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட 1965 போனஸ் ஆக்டில் இருக்கிறது. அதைத் திருத்துங்கள். நாங்கள் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. கொடுக்க அங்கே வழி இல்லை. அதே மாதிரி தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு, கவர்ன்மென்ட் நடத்தும் தொழிற்சாலையில் இருப்பவர்களுக்கு கிடையாது. ஆனால் வீட்டுவசதி வாரியத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கலாம். அதுதான் பாயின்ட். ஆனால் நீங்கள் கொடுக்கவில்லை. என்ன காரணம் ? விதிவிலக்கு கொடுத்து விட்டார்கள், 1976-ல். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் விதிவிலக்கு கொடுக்கமுடியாது என்று, எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும் 1977-லிருந்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி போனஸ் ஆக்டி

1982 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

விருந்து விதிவிலக்கு வேண்டுமென்று கேட்டால், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் கொடுத்ததில்லை, போனஸ் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும் என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். (குறுக்கீடுகள்.) இது டீஃப் சப்ஜக்ட் அப்புறம் புரிந்து கொள்ளலாம். (குறுக்கீடுகள்).

வீட்டுவசதி வாரியத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு 36 செக்ஷன்படி கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று விதிவிலக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கோப்பில் எழுதியிருந்தார்கள். அதை ரத்து செய்து போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமெனக் கூறியுள்ளோம்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்கிரீனிங் கமிட்டி பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தக் கமிட்டி ஏற்பட்டதே 1972-ல்தான் இதை மாண்புமிகு ரகுமான்கான் கவனிக்கவேண்டும். இந்தக் கமிட்டி ஏற்பட்டது 1972-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில். இந்தத் தகவலை மட்டும் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது எதிர்பார்த்த பயன் இல்லை என்று சொன்னார்கள். காரணம், ஆர்கனைஸ்ட் லேபர் என்று சொல்லக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்குள் வரக்கூடிய, தொழிற் சாலைகள், மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள், போன்றவற்றில் வரக்கூடியது. 7,90,275 பேர்கள். இதில் 13-ம் தேதி வரை, நேற்றுமுன் தினம் வரை வேலை நிறுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள். 2,521 பேர்கள்தான். ஏனென்றால் வேலை நிறுத்தம் மூலமாக சாதிப்பதை விட பேச்சு வார்த்தை மூலமாக பேசி பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் வந்திருக்கிறது என்பதைக் காண நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான்காண்டு காலத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி எந்த முயற்சியில் அதிகமாக ஈடுபட்டதோ அந்த முயற்சியில் வெற்றிபெற்றிருக்கிறது என்பதில் நான் மெத்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், திரு. ரமணி போன்றவர்கள் ஒரு பொலிடிகல் பிலாசபியிலே வளர்ந்திருக்கிறார்கள். வளர்ந்து கொண்டு இருப்பவர்கள். அவர்கள் பிலாசபியிலே ஸ்டாடர்ஜி வேறு. ஏற்கனவே இருக்கின்ற அந்த டாக்டிக்சை மாற்றி, மாடர்ன் டாக்டிக்ஸ்-க்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னால், கொஞ்சம் சிரமமாக இருக்கும். அதிலே கொஞ்சம் மாற்றம் தேவை என்று இந்த ஆட்சி சொல்வதிலே நியாயம் இருக்கிறது. ''You should equip yourself well'. நிரம்பப் படியுங்கள்; நிரம்ப தெரிந்துகொள்ளுங்கள். ஆனால் பேச்சு வார்த்தைக்குப் போகும்போது, 'You should corner the manage-

ment by intelligent argument" புத்திசாலியான, திறமையான பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம், மானேஜ்மென்டை மடக்கி, பிரச்னையைத் தீர்த்துக் கொள்ளுவதில் முயற்சி செய்யுங்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது சொன்னார்கள் தொழிலாளர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால், தன் உயிரை விடுவேன் என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் உயிரை விட்டால், நிச்சயமாக நான் அதைத் தெரிந்தவுடன், என் உயிரை விட்டு விடுவேன். தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான கொள்கையிலே இந்த அரசு நடந்து, அதற்காக உங்கள் உயிர் போகும் என்றால், அதைத் தெரிந்தவுடன் நானே உயிரை விட்டுவிடத் தயாராக யிருக்கிறேன். காரணம், நாம் இருவரும் ஒன்றாக இருந்து போராட்டம் செய்தவர்கள். இந்த ஆட்சியில் (குறுக்கீடு) உயிரை விட மாட்டோம் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும்; அதனால் தான் நான் சொல்கிறேன். அந்த அவசியம் வராது.

இந்த அரசு நடந்து கொண்டிருக்கின்ற முறையைப் பார்த்தால், எல்லோரும் படிக்க வேண்டும். எங்கள் தலைவர் அதைத் தான் சொல்வார், எல்லோரும் நிறையப் படிக்க வேண்டும்; நான் தான் படிக்கவில்லை மற்றவர்களைப் படிக்க வைப்பேன் என்கிறார். அதையொட்டித் தான் "உழைப்பவர் உலகம்" நடத்துகிறோம். Tamil Nadu Institute of Labour S udies. இதிலே 16, 17 பாடங்களைச் சொல்லித் தருகிறார்கள். அதாவது தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர் தலைவர்கள், மானேஜ்மென்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் உறவிலே எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு. அதற்காக ஆண்டுக்கு 3.9 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். இந்த மாதிரி நடத்துவதன் மூலமாக, தொழிற் சங்கத் தலைவர்களிடத்திலே விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும்.

இப்போது யார் ஆட்சியிலே இருக்கிறார்கள்? சார் மன்னன் ஆண்ட காலத்திலே இருக்கின்ற போராட்டத்தை இப்போது ரஷ்யா நடத்திக் கொண்டிருக்கிறதா? அதேமாதிரி, டில்லியிலே ஏதாவது வேண்டுமென்றால், இப்போது போராட்டம் நடத்தத் தேவையில்லை. பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களிடம் போராட்டம் நடத்தத் தேவையில்லை. அதிலே மாற்றம் வேண்டும். இன்றைக்கு டெல்லி அமைச்சர்களோடு உடனே பேசமுடியும். பிரச்னையைப் பற்றி பேசி தீர்ப்பதற்கு வழி யிருக்கிறது. எனவே, 40, 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த ஒரு முறையைக் கையாள்வது சரியல்ல. இப்போது அதிலே ஒரு மாற்றம் தேவைப்படுகிறது. அதுதான், It is only a foed for thought and for rethinking.

மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதைத் தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். இன்றைக்கு எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது மாற்றம் வேண்டியிருக்கிறது. பழைய பாதையிலே போகக்

கூடாது. ஒருவரைப் பார்த்தால், அவர் பெண் பிள்ளையா, ஆண் பிள்ளையா என்பது தெரியவில்லை: தெரிய மாட்டேன் என்கிறது. நடையிலே மாத்திரமல்ல; உடையிலேயும் தெரிய வில்லை. இருவரும் நடப்பதும் நாட்டிய நடைபோல் இருக்கிறது. ' ஹேர் ' ஸ்டைலைப் பார்க்கும் போதும், அது ஆணா, பெண்ணா என்று தெரியவில்லை.

எனவே, அந்தமாற்றங்கள் எல்லாம் தேவை என்று ஏற்படுகின்றபோது, தொழிலாளர் போராட்ட முறையிலும் ஏன் மாற்றம் ஏற்படக் கூடாது? 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த முறையை இப்போதும் பின்பற்ற வேண்டுமா என்பதை நாங்கள் சிந்திக்கச் சொல் கிறோம். வேலை நிறுத்தத்தை விட்டு விடுங்கள் என்று சொல்ல வில்லை. மறு பரிசீலனை செய்யுங்கள் என்றுதான் சொல் கிறேன். அதைத்தான், ஆங்கிலத்திலே It is only a food for thought and for rethinking. என்று சொன்னேன். மறு பரிசீலனை செய்யுங்கள் என்றுதான் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பவில்லை என்று சொன்னார்கள். திரா விட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த குலசேகரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தைச் சட்டமாக்க வேண்டு மென்று டெல்லிக்கு அனுப்பினோம். டெல்லியிலே என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், நேரடியாக வழக்கு மன்றத் திற்குப் போவதை அனுமதிக்க முடியாது. கன்சீலியேஷனுக்கு வராதவர்களை சம்மன் செய்ய உள்ள சட்டத்தை அனுமதி தருகிறோம். இரண்டையும் பிரித்து, தனியாகக் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், வேலைநீக்கம் - செய்யப்படும் தொழிலாளர் வழக்கு மன்றத் திற்கு நேரடியாக போகவேண்டும் என்று இதே சட்ட மன்றத்தில், அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி டெல்லிக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். டெல்லி அனுமதி தரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். மீண்டும் வலியுறுத்தி கடிதம் எழுதி இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல கிராச்சுட்டி ஆக்ட்டிலே ஓராண்டில் 240 நாட்கள் வேலை செய்தால் தான் அவர்களுக்கு கிராச்சுட்டி தர வேண்டுமென்று உச்ச நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு ஏற்கனவே 30—7—1981 -ல் கடிதம் எழுதினோம். மீண்டும் 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னா லேயும் எழுதியிருக்கிறோம். அதிலே எக்ஸ்ப்பிளனேஷன் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால்—

(பிற்பகல் 1–50)

In the case of an employee who is not in uninterrupted service fhr one year, he shall be deemed to be in continuous service, if he has been actually employed by an employer'' 'ஆக்ச்வலி

சம்ப்ளாயிட்' என்று சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லிவிட்டது. ஓராண்டில் 240 நாட்கள் வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டது. அதற்கு பதிலாக என்ன வரவேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறோம் என்றால் If he has been in the employment of the employer during the twelve months immedialy preceeding the year for not less than.. என்று நாங்கள் மாற்றவேண்டுமென்று மத்திய அரசிற்கு எழுதியிருக்கிறோம்.

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோர்ட்டிற்கு கேஸ்களை ரெபர் செய்யாமல் இருக்கிற விஷயத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது, ஒவ்வொரு கேசும் இறுதியாக கோர்ட்டிலேயாவது போய் தீர்ப்பு சொல்லலாமா என்று ஒரு தொழிலாளியோ, தொழிற் சங்கமோ விரும்புமானால் அனுப்பவேண்டுமென்று ஒத்துக்கொண்டு தான் நாமும் இந்த சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்றினோம். மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வரட்டும் நமக்கு அதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் அந்த கொள்கையை நீங்கள் ஒத்துக்கொண்டிருந்தீர்கள் என்று சொன்னால் கடைசியாக வரக்கூடிய பல கேஸ்களை ரெபர் பண்ணாமல் மறுக்கிற காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கொள்கையாக சட்டத்தை நிறைவேற்றி டெல்லிக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அது வருகிற வரையில் இருக்கக்கூடிய முறையையே கையாண்டு வருகிறோம். எனவே எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எதை எதை வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பவேண்டிய தேவையில்லை என்று கருதுகிறோமோ அதைத்தான் அனுப்பவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எப்படி அனுப்பியிருக்கிறார்கள்? நாங்கள் எப்படி அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

1971-ல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 461—மறுத்தது 178

1972-ல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 415—மறுத்தது 226

1973-ல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 378—மறுத்தது 304

(குறுக்கீடுகள்)

1974-ல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 417—மறுத்தது 379

1975-ல் வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியது 451—மறுத்தது 4[illegible]

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அனுப்பியது.	690	மறுத்தது	411
	722	ஷை	454
	719	ஷை	557
	1936	ஷை	855
	1935	ஷை	710

மற்ற ஆட்சிகளை ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது நிரம்ப வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அவர்கள் வெற்றி பெற வேண்டுமென்று ஆசைபடுகிறோம். எனவே அவர்கள் நேரடியாக போகவேண்டும் என்பதற்காக வேண்டிய சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இங்கே குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை பற்றி பேசினார்கள். இரண்டு ஆண்டு காலமிருந்தால் அல்லது 50 புள்ளி உயர்ந்து விட்டால் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை மாற்றி அமைக்கலாமென்று அண்மையிலே டெல்லியிலே கூடிய கூட்டத்திலே முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கேற்ப இந்த அரசு நடந்து கொள்ளும் என்பதை சொல்லியாக வேண்டும். ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாலே விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிப்பதற்கு குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் தொழிலாளர்கள் பற்றி சொன்னார்கள். அதுவும் 12-ம் தேதி அமலுக்கு வந்து விட்டது. அந்த ரூல்ஸ் விஷயத்தில் ஒருசில திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று லா டிபார்ட்மென்ட் சொல்கிறார்கள். பின்னாலே கொண்டு வந்தாலும் அந்த பார்ட்டிகுலர் செக்ஷன் ரூல் அப்ளை ஆகாமல் அமல் படுத்தக்கூடிய பகுதிகளும் இருக்கிறது. இவைகளை இப்போது அமல்படுத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டும். விரைவிலே 1, 2 வாரங்களிலே ரூல்களை பப்ளிஷ் செய்துவிடுவோம். திரு. கருப்பையா அவர்கள் சொன்னதைப் போல் அப்ரஹன்ஷன் பியர் தேவையில்லை.

மினிமம் வேஜஸ்க்காக இரண்டு குழுக்களை அமைத்து விட்டோம். உங்களைவிட நாங்கள் வேகமாகப் போகிறோம். அதைப் புரிந்து கொள்ள மாட்டேன் என்கிறீர்கள். நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள், 15-ஆம் தேதி கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி ஏன் அமைக்கப்படவில்லை என்று. அது பழைய கதை, குழு அமைத்தாகிவிட்டது. ஒரு குழு பரிந்துரை வழங்கிவிட்டது. இன்னொன்று பரிந்துரையை வழங்கப் போகிறது. உங்களுக்கு எங்கள் மேலே இருக்கிற கோபமே என்ன தெரியுமா? நாம் நினைப்பதற்கு முன்னாலேயே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காரியத்தைச் சாதித்துவிடுகிறாரே நம்மால் ஒன்றும் சண்டைபோட முடியவில்லையே, நாம் சிந்திப்பதற்கு முன்னாலே புரட்சித் தலைவர் செயல்படுகிறாரே அவரை எப்படிக் குற்றம்சொல்வது? குற்றம் சொல்லமுடியவில்லையே. இன்றைக்கும் ஒன்றும் பையர் ஒர்க்ஸ் இல்லையே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பையர் ஒர்க்ஸ், பையர் ஒர்க்ஸ் என்று சொல்கிறீர்கள். இங்கே பையர் ஒர்க்ஸ் வந்துவிடப் போகிறது (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தற்போது மட்டும் 15 குழுக்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த விளக்கங்களையெல்லாம் புத்தகங்களிலே பார்க்கலாம், கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 15 குழுக்கள் செயல்படுகின்றன என்றால் நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவீர்கள். திரைப்படத் தொழில், பீடி, சுருட்டுத் தொழில், கைத்தறி துணி தொழில் (ஒன்று வந்து விட்டது) பனியன் தயாரிக்கும் தொழில், சிற்றுண்டிசாலை மற்றும் உணவகங்கள் வேலை, கட்டடம் கட்டுதல், சாலை போடுதல் கல் உடைத்தல் முதலிய தொழில், வீட்டிற்கு வேண்டிய தட்டுமுட்டு பாத்திரங்கள் செய்யும் தொழில் வேலை செய்கிறவர்கள், அரசு மருத்துவ மனைகள், தொழில் காப்புறுதி மருத்துவ மனைகள், மருந்தகங்கள் அல்லாத ஏனைய மருத்துவ மனைகள், தனியார் மருத்துவ மனைகள் வேலை, தீப்பெட்டி மற்றும் மத்தாப்பு தயாரிக்கும் வேலையில் உள்ளவர்கள், விசைத் தறியில் வேலை செய்கிறவர்கள், முந்திரிக்கொட்டை பதப்படுத்துவதில் வேலை செய்கிறவர்கள், வாசனை புகையிலை தயாரிப்பதிலே வேலை செய்கிறவர்கள் சோப்பு செய்யும் தொழிற்சாலை, சினிமாத் தொழிற்சாலை, பருத்தி பிரித்து கட்டும் வேலை, இவைகளுக்கு எல்லாம் குறைந்த பட்ச ஊதியக் குழு நியமித்து அது வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லியாக வேண்டும்.

கான்ட்ராக்ட் லேபர் பற்றிச் சொன்னார்கள். சிமின்ட் பேக்டரியில் நாங்கள் ஏற்கெனவே அகற்றிவிட்டோம். வேறு சில டிக்ளிஷ் புராப்ளம்ஸ் வரும். கான்ட்ராக்ட் வேலையில் ஒரு தொழிற்சாலையில் 1,000 பேர்கள் வேலைசெய்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தத் தொழிற்சாலையில் கான்ட்ராக்ட் வேலையை ஒழித்துவிடுகிறோம். அதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி ஒழித்துவிட்ட பிறகு அந்த ஆயிரம் பேர்கள் வேலை செய்த இடத்திற்கு யாரை நியமிப்பது, யாரை வேலைக்கு எடுப்பது? அந்த முதலாளியை நிர்ப்பந்தம் செய்ய என்ன சட்டம் இருக்கிறது? 1,000 பேர்கள் வேலையில்லாமல் போய்விடுகிறார்கள். அந்த முதலாளி தனக்கு வேண்டிய ஆட்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வார். நாங்கள் என்ன சொல்கிறோம் என்றால் கான்ட்ராக்ட் லேபர்லை டிஸ்பென்ஸ் செய்தால் பான்டெட் லேபர் மாதிரி— கான்ட்ராக்ட் லேபரையே அதே தொழிற்சாலையில் பர்மனன்ட் லேபராக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அளவுக்கு நிர்வாகத்தை நிர்பந்தம் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு சட்டத்தை மாற்றியமைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இல்லை என்றால் ''தென் வாட் வில் ஹேப்பன்? ஆல் தி கான்ட்ராக்ட் லேபர்ஸ் வுட் பி த்ரோன் அவுட் ஆப் ஜாப்''. அவர்கள் எல்லாம் தெருவிலே நிற்கவேண்டியதுதான். எனவே அப்படி ஏற்படாத முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் ாள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

நாங்கள் புதிதாகச் சட்டம் கொண்டுவருவதைப் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும். மேன்வல் ஒர்க்கர்ஸ். எந்தச் சட்டத்திலேயும் வராமல் புரட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்களே ஆதரவற்ற அன்ஆர்கனைஸ்டு லேபர் அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

லேபர் வெல்பேர் பண்டில் இப்போது ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. முதலாளிகள் சார்பாக ஒரு தொழிலாளருக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு 2 ரூபாய் என்றும் தொழிலாளர் சார்பாக ஆண்டுக்கு ஒரு ரூபாய் என்றும் கொடுக்கிற சட்டம் 1972-இல் கொண்டுவரப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது. ஆனால் ரொம்ப புத்திசாலித்தனமாக ரொம்பத் திறமையாக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால் ஒரு தொழிலாளர் ஆண்டுக்கு ஒரு ரூபாய் தரவேண்டும், முதலாளி ஆண்டுக்கு 2 ரூபாய் தரவேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் என்ன தரவேண்டும். ஒன்றும் இல்லை. அந்த பண்ட் இருக்கிறது. அரசாங்கம் கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்தது அவ்வளவு தான். வாட் இஸ் யுவர் கான்ட்ரிப்யூஷன்? நத்திங். இதை புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே சொன்னவுடனே அது சரியல்ல என்று சொல்லி இப்போது இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த இருக்கிறோம், இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலே வரப் போகிறது.

தொழிலாளி ஒவ்வொரு ஆண்டும் இரண்டு ரூபாய் தருகிறார். மேச்சிங் கிராண்ட் இந்த அரசாங்கமும் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் இரண்டு ரூபாய் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தரும். முதலாளி 4 ரூபாய் தர வேண்டும். ஒரு ரூபாய் உயர்கிறது. ஒரு ரூபாய் என்பது இரண்டு ரூபாயாக உயர்கிறது. முதலாளி தருகின்ற இரண்டு ரூபாய் என்பது 4 ரூபாயாக ஆகிறது. அதை மறந்து விடக் கூடாது. ஆனால் அரசாங்கம் ஒன்றுமே இதுவரையில் கொடுக்கவில்லை. லேபர் வெல்பேர் அந்த ஃபண்டிலேயே அந்தக் கமிட்டி ஒத்துக் கொண்டது. எனவே ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாயாகிறது. முதலாளிகள் கொடுக்கும்படியான இரண்டு ரூபாய் நான்கு ரூபாய் ஆகிறது.

(பிற்பகல் 2—00)

அதோடு இதுவரையிலும் அரசாங்கம் கொடுக்காமல் இருந்த நிலைமையை மாற்றி புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேதான் முதன் முதலாக ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் இரண்டு ரூபாய் கொடுப்பது என்று சொன்னார். இப்பொழுது சட்டம் வரப் போகிறது. 1972 ஆம் ஆண்டிலே சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது அரசாங்கத்தினுடைய கான்ட்ரிபியூஷன் என்ன, நாம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோமே, யாராவது ஒருவர்

எழுந்து அரசாங்கம் என்ன கொடுக்கப் போகிறது என்று கேட்டால் நாம் என்ன பதில் சொல்லப் போகிறோம் என்று அதையெல்லாம் பற்றிக் கவனிக்கவில்லை. நீ ஒரு ரூபாய் கொடு, நீ இரண்டு ரூபாய் கொடு என்று சொல்லி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து போய் விட்டார்கள். ஆனால் நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம். (குறுக்கீடு) அரசாங்கத்தைக் கிரிட்டிசைஸ் செய்யும் பொழுது அது பூமராங் பண்ணும் என்பதும் உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்க வேண்டும். நான் சொல்லும்பொழுது மட்டும் கோபம் வந்து பிரயோஜனம் இல்லை.

திரு. துரைமுருகன் : நீங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பெரிய தொழிற்சங்க வாதியாக இருந்தீர்களே, அப்பொழுது அந்த ஐடியாவைக் கொடுத்தால் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : நான் சொல்லி விடுவேன். பிறகு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு இங்கே நடந்த வாக்கு வாதத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதாக ஆகிவிடும். எனவே வேண்டாம். ஆனாலும் ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். அங்கே விஷயம் தெரிந்தவர்கள் யாரையுமே வைத்துக் கொள்ளவில்லை, எல்லாவற்றையும் இங்கே அனுப்பி விட்டார்கள். அதற்கு நான் என்ன பண்ணுவது ?

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 14 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. 14 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து இந்த அரசு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

உண்மையாகவே மாண்புமிகு திரு. கருப்பையா அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். ஸ்ட்ரைக் நீடித்துக் கொண்டே போகிறதே என்று. அந்தக் கேள்வி நியாயமானதுதான். அதை நிறுத்த வேண்டாமா ? அது யார் கையில் இருக்கிறது ? இரு தரப்பாரும் மோதிக் கொள்கிறார்கள் ; சண்டை நடக்கிறது. கன்சிலியேஷனுக்கு வருகிறோம். இங்கே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டிபார்ட்மென்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன் ஒரு சிறந்த டீம். லேபர் டிபார்ட்மென்டிலே இன்றைக்கு இருப்பது பெஸ்ட் டீம். அது கன்சிலியேஷனாக இருந்தாலும் சரி, பேக்டரி விங்காக இருந்தாலும் சரி, பெஸ்ட் டீம் இருக்கிறது. நாம் ஆளுகிறோம், நாமே அமைச்சராக இருக்கிறோம் என்ற அளவிற்கு அவர்கள் உள்ளுணர்வோடு இப்பொழுது வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நன்றி உணர்வோடு இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லியாக வேண்டும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்கிறார்கள். ஆலோசனைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டு பேரும் ஆலோசனைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்களும் கேட்கவில்லை ; முதலாளிகளும் கேட்கவில்லை. போராட்டம் நீண்டு கொண்டே போகிறது.

1982 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

அதற்காகத்தான் கேரளா அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தது. ஒரு ஸ்ட்ரைக் நீடித்துக் கொண்டே இருக்குமேயானால் அரசாங்கம் இன்றையதினம் பத்து ரூபாய் ஒரு தொழிலாளிக்கு நான் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்வதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு எனக்கு அதிகாரம் இல்லை ; சீப் மினிஸ்டருக்கு அதிகாரம் இல்லை ; பிரைம் மினிஸ்டருக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஒருவருக்கும் கிடையாது. ஆனால் அந்த அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேரளாவிலே கொண்டு வந்து சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது நிறுத்துங்கள் என்று சொல்லி, இடைக்கால நிவாரணமும் கொடுத்து, 100 ரூபாய் கேட்டார்கள் என்றால் முதலாளி 60 ரூபாய் போடுகிறார், இந்தா நான் 75 ரூபாய் தருகிறேன்.

The issue will be referred for adjudication. The issue will be whether the workers are entitled to more than what the Government has given or what the Management has offered.

அப்படியென்று சொல்லி வழக்கு மன்றம் அனுப்புவதற்கு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு நாங்கள் இங்கே கொண்டு வந்தோம். 10 (பி). எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நல்லவேளையாக இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி போர்டிலே இதைத் திருப்பி வைக்க வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் சொல்லி வைத்த பொழுது சி.பி.எம்., சி.பி.ஐ., டி.எம்.கே., எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் ஒத்துக் கொண்டதன் காரணமாக அந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டத்தில் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறோம். அது ஒரே நிமிஷத்திலேகூட பாஸ் ஆகிவிடும், எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த தலைவர்களும் ஆதரவு தந்திருப்பதால். அது வந்து விட்டால், வேலை நிறுத்தங்கள் அதிகமாக நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு இந்த அரசால் முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் நிரம்பக் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதினாலும் கூட, இன்னும் ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பேசுவதற்கு பாயிண்ட்ஸ் இருக்கின்றன என்றாலும் நேரம் அதிகமாகி விட்டதால் இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது திரு. கருப்பையா அவர்கள் சொன்ன ஒரு விஷயத்தைப்பற்றித்தான். மூன்று பேர்களைக் கொன்று விட்டீர்களே என்று திரு. கருப்பையா அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். ஜனவரி மாதம் 19 ஆம் தேதி நடந்த வேலை நிறுத்தத்தில் மூன்று பேர்களைக் கொன்று விட்டீர்களே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். நம்முடைய திரு. ரமணி அவர்களும் மிக்க ஆர்வமாகக் கவனிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ‘‘ ஹிந்து ’’ 20—1—1982-லே

One person died at Sealdah in Burden District when the Police fired this morning to disperse, two rival groups.

என்று வந்திருக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்திலே அதே ஜனவரி 19 ஆம் தேதியில் துப்பாக்கியாலே சுட்டு ஒருவர் செத்திருக்கிறார். செத்தது ஒன்றாக இருந்தால் என்ன, மூன்றாக இருந்தால் என்ன? (குறுக்கீடு) உங்களுக்கு மூன்று உயிர் பெரிதாக இருக்கலாம். (குறுக்கீடு) நான் முடித்து விடுகிறேன். நான் இன்னொரு வாக்கியத்தைச் சொல்லிவிட்டு உட்காருகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : அவர் மற்றொரு மாநில அரசாங்கத்தை இழுக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : நான் இழுக்கவில்லை. நான் சொல்வது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே தொழிலாளியை போராட்டத்திலே சுட்டு விட்டீர்களே, 3 பேர் செத்தார்களே, என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சி.பி.எம்.மைச் சேர்ந்தவர். அவர்கள் ஆளுகிற ஆட்சியிலே ஒருவர் துப்பாக்கிச் சூட்டிலே இறக்கிறார் என்றால் (குறுக்கீடு) நீங்கள் இருந்தாலும் சுடுவீர்கள் என்பதற்காகத்தான். அது மட்டுமல்ல, இன்னும் என்ன நடந்திருக்கிறது அங்கே (குறுக்கீடு) ஆகவே, தவிர்க்க முடியாது, துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொல்கிறேன்.

The Chief Minister Mr. Jyothi Basu—it has appeared in The Hindu dated 21st January 1982 confirmed the death at Mangalkote and said that the death toll had gone upto 5. The State Government sources said the score sheet of yesterday's Bandh is, death 5, arrested 300, wounded including Policemen 209. Police fired in 6 areas 26 rounds. Twenty six rounds having been used, tear gas was used in 5 places.

இது அங்கே நடந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில், 3 பேர்களைக் கொன்று விட்டீர்களே, என்றார்கள். இங்கே, பஸ்ஸை எரித்தார்கள். புரட்சித் தலைவர் மைக்கிலே கூப்பிட்டு, உடனே அவர்களைச் சுடுங்கள், 3 பேரைச் சுடுங்கள் என்று சொல்வதில்லை. நான் போலீஸ்காரன் வீட்டுப் பிள்ளை. அங்கேயே வளர்ந்தவன் ; அங்கே என்ன நடக்கும் ? அந்தக் கூட்டங்களைக் கலைந்து போங்கள், கலைந்து போங்கள், கலைந்து போங்கள், என்று சொல்வார்கள். இல்லாவிட்டால் துப்பாக்கியால் சுடுவேன் என்று சொல்வார்கள். 5, 6 தடவை சொல்வார்கள். அவன் கல்லால் அடிப்பான். நான் ஒரு போலீஸ்காரன் வீட்டுப் பிள்ளை. என் அண்ணன் அப்படி கல்லால் அடிபட்டுச் செத்துப் போயிருந்தால், அடியேன் இராகவானந்தம்

1982 மார்ச் 15] [திரு எஸ் இராகவானந்தம்]

நடுத் தெருவிலே பிச்சை எடுத்துக் கொண்டுதான் இருந்திருப்பேன். (குறுக்கீடு) போலீஸ்காரர்களுக்கும் உயிர் உண்டு. (குறுக்கீடு) நீங்கள் என்ன, என்னவோ சொன்னீர்கள். அதையெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டிருந்தோம் அல்லவா? போலீஸ்காரர்கள் மண்டை உடையும்போது, அவர்கள் சாகக்கூடிய நிலை வரும் போது, துப்பாக்கியால் சுடுகிறார்கள். இங்கேயிருந்து புரட்சித் தலைவர் டைரக்டாக ஆர்டர் போடுவதில்லை. அதே மாதிரி தான் மேற்கு வங்கத்திலே நடந்திருக்கிறது.

ஜனவரி 19 ஆம் தேதி ஸ்டிரைக்கைப் பற்றி, இந்த அரசினுடைய கொள்கை என்ன, ஆதரிக்கவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 25 ஆம் தேதி ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் இந்த நாட்டில் ஒரு குழப்பம் வர வேண்டுமென்று எப்படி ஒரு பெரிய Call for All-India strike கொடுத்தார்களோ, அதற்கும் இதற்கும் — ஜனவரி 19 ஆம் தேதி நடந்த ஸ்டிரைக்குக்கும் — மாறுபாடில்லை, வித்தியாசம் இல்லையென்பதுதான் இந்த அரசினுடைய கொள்கை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: நாங்கள் இங்கே பேசக்கூடிய விஷயத்திற்கு அவர்கள் நேரடியாக எங்களை விமர்சனம் பண்ணி பதில் சொன்னால், மிகுந்த மரியாதையோடு அந்த விஷயத்தை நாங்கள் வரவேற்போம். விமர்சனத்திலே இருந்து பாடம் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு முறையை நாங்கள் படித்தவர்கள். அவர் வங்காளத்திலே ஓரிடத்திலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது என்று சொல்வதா? இதற்குப் பதில், இங்கே நடந்ததற்குப் பதில் சொல்வதற்குப் பதில், வங்காளத்திலே நடந்தது என்று சொல்வது இரண்டும் ஒன்றாக இருந்தால் சரி. அந்த ஃபன்டமென்ட்டல் பொலிட்டிக்கல் சையன்ஸ்லை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே இரண்டு குரூப்புகளுக்கிடையே சண்டை—அமைச்சரே படித்தார். இங்கே தஞ்சாவூரிலே நடந்தது 2 குரூப்புகளுக்கு இடையிலே அல்ல, ஆயிரக்கணக்கான, 3 இலட்சத்து 80 ஆயிரம் விவசாயிகளும், விவசாயத் தொழிலாளிகளும் ஸ்டிரைக். அதைத் தப்பு என்று நீங்கள் சொல்லுங்கள், உங்கள் தத்துவப் பிரகாரம் சொல்லுங்கள், நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை................ (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு திரு இராகவானந்தம்: நீங்கள் இன்னொரு நாளைக்குப் பேசலாம்—கூட்டத்திலே, நான் சொல்வதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது.

திரு. கு. ரமணி: எங்கள் பேரிலே குற்றச்சாட்டு அவர் சொல்வது சரியா, இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் பதில் சொன்னதில் ஏதாவது கிளாரிபிகேஷன் இருந்தால் கேளுங்கள். மற்ற எல்லாவற்றுக்கும் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் விவகாரம் வளர்ந்துகொண்டே போகும்.

திரு. கு. ரமணி: அவர் குற்றச்சாட்டுச் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. உதாரணத்திற்காக சொன்னார்.

([பிற்பகல் 2-10]

திரு. கு. ரமணி: அவர் சொன்ன இன்பர்மேஷன் இதற்கு ஒத்ததாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. இல்லை என்றால் நான் வரமாட்டேன். அங்கே இரண்டு குரூப்புகள் சண்டை போட்டு கொண்டனர். யார் அந்த குரூப்புகள் என்ற பிரச்னைக்கு இப்போது நான் போகவிரும்பவில்லை. அதில் வேறு சில கட்சிகளுடைய பிரச்னைகள் எல்லாம் வரும். நான் அதை விளக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் 3 இலட்சத்து 80 ஆயிரம் மக்கள் இங்கே போராட்டம் நடத்தினார்கள். கல்லை எடுத்துப் போட்டார்களா, பின் ஏன் அவர்கள் மீது போலீசார் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினார்கள். அங்கே துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினால் இங்கேயும் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த வேண்டும் என்பதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, 3 பேர்கள் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே சுடப் பட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறபோது, அவர் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சி ஆட்சி நடத்துகின்ற மாநிலத்தில் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால், இங்கேயும் அவர்கள் ஆட்சி இருந்தால் எவ்வளவு ஃபையரிங் எவ்வளவு டியர் கேஸ், எவ்வளவு போலீஸ் எக்சஸ் நடக்கும். அதைச் சொல்லித் தான் ஆகவேண்டும். (குறுக்கீடு) எங்களைப்பற்றிய * * நீங்கள் சொல்லாமல் இருந்தால், உங்களை பற்றிய உண்மைகளை நாங்கள் சொல்லாமல் இருப்போம்.

திரு. கு. ரமணி: அவர்களைப் பற்றிய * * நாங்கள் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: * * என்ற வார்த்தையை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க ஆணையிடுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : ஜனவரி மாதம் 19-ம் தேதி நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றி ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் மீது விரோதம் உள்ள அரசு என்று இதே சபையிலே பேசி இருக்கிறீர்கள். அதற்கு நான் சொல்லி ஆகவேண்டும். (கூச்சல், குழப்பம்) நீங்கள் சொல்வதைத் தாங்குவதற்கு எனக்கு சக்தி இருப்பதைப் போல, நாங்கள் சொல்லும் உண்மைகளைத் தாங்கிக் கொள்ள உங்களுக்கு சக்தி இருக்க வேண்டும் என்றுதான் வேண்டுகிறேன். (குறுக்கீடு) உறுப்பினர்கள் ஏன் எழுந்திருக்க வேண்டும். எங்களைத் தாக்கும் போது நான் எழுந்திருந்தேனா?

திரு. இரா. கருப்பையா : ஒரு கிளாரிபிகேஷன்.

மாண்புமிகு திரு. இராகவானந்தம் : ஐ ஆம் நாட் ஈல்டிங். நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும்?

திரு. இரா. கருப்பையா : நான் கேட்டால் முடியாது என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். விதிக்குட்பட்டு இந்த அவையை நடத்துவோம். விவரம் தெரிந்தவர்கள், அதிக நாள் இந்த அவையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் கொஞ்சம் கேட்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் பேசி முடித்ததற்குப் பின்னர் விளக்கம் கேட்கலாம். இதே போன்று திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கேட்டபோதும் இதைத் தான் சொன்னேன். அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். உங்களுக்கும் அதேதான். யாருக்கும் தனிச் சலுகை இல்லை. அமைச்சர் தொடர்ந்து பேசட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அது பொறுப்புக் குழுவின் ஆய்வில் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி எல்லாம் நாம் ஆலோசனை செய்து பார்க்கும்போது உலகத்திலே நடக்கக்கூடிய நடவடிக்கைப் பற்றியும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். இன்றையதினம் போலந் நாட்டில் என்ன நடந்திருக்கிறது ? ஒரு தொழிற் சங்கம் ஆரம்பித்தார்கள். சாலிடாரிட்டி என்று பெயர். அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்ற உரிமையைக் கேட்டார்கள். ஆனால் அரசு என்ன செய்தது ? அந்தத் தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழிற்சங்க நடைமுறைக்கு அப்பால் சென்று, அரசைக் கைப்பற்றுகிற காரியத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்று சொல்லி, தொழிற்சங்கத்தைக் கலைத்து, அந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை எல்லாம் சிறையில் அடைத்து, இராணுவ ஆட்சியைக் கொண்டுவந்தார்கள். அந்த உங்களுடைய வாதத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எல்லையைத் தாண்டினார்கள். They transgressed their limit

அதைப் போல இந்தியா ஒரு வளர்ந்து வருகிற நாடு. ஆப்டிமம் லெவல் ப்ரொடக்ஷன் வரவேண்டும். (குறுக்கீடுகள்.).

திரு. இரா. கருப்பையா : போலந்தில் என்ன நடந்தது என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே எந்த முதலாளி இருந்தார்? அங்கே

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி திடீரென்று இடையிலே எழுந்து கேட்கக் கூடாது. ஏதாவது சந்தேகம் கேட்க வேண்டுமென்றால் அல்லது விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இறுதியில் அனுமதிக்கிறேன். உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : எனவே, அவர்கள் தொழிற்சங்கத்தின் எல்லையை மீறி நடப்பார்களானால், அதை அரசியலாக மாற்றுவார்களானால், நாட்டுக்கு சேதத்தை ஏற்படுத்துவார்களானால், பஸ்ஸை கொளுத்துவார்களானால், மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய தண்ணீர் சப்ளையை போகாமல் செய்வார்களானால், மருத்துவமனைகளில் ஆப்பரேஷன் செய்வதற்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படும் மின்சாரத்தை செல்லவிடாமல் தடை செய்வார்களானால் அதை எல்லாம் தடை செய்வதற்கு ஒரு ஆட்சிக்கு அதிகாரம் இல்லையா? பின் எதற்காக ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும்? We have come here to govern. நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குத்தான் வந்திருகிறோம். அப்படிப் பட்ட சட்ட விரோதமான நடவடிக்கைகளைத் தடை செய்வதற்காக சட்டம் கொண்டுவந்து அதை ஒரு பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறோம். என்னுடைய செக்யூரிட்டி ஆபீசர் ரிவால்வர் வைத்திருக்கிறார். அவர் யாரையும் சுட்டுவிட மாட்டார். என்னைக்கூட முறைத்துப் பார்க்கிறார்கள். உடனே செக்யூரிட்டி ஆபீசர் டப் என்று சுட்டுவிடுவாரா? சுடமாட்டார். அதைப் போல சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மத்திய அரசும் சரி, மாநில அரசும் சரி, இந்த நாடு வளர வேண்டும், பொருளாதாரத்திலே அதிக வளர்ச்சிப் பெற வேண்டும் என்பதிலே அக்கரை கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு குந்தகம் ஏற்படக்கூடாது; வன்முறையால் அதற்கு தடை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் கேட்டதற்கு பதில் சொல்கிறேன். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பென்ஷன் தரவேண்டுமென்று பென்ஷன் தந்துகொண்டிருக்கிற ஆட்சி புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிதான் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை சிறப்பாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 15]

திரு. என். வி. என். சோமு : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். பி. அன்ட் சி. ஆலை நிர்வாகத்தினர் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் வழங்கும் பிரச்சனையில் தொழில் துறை செயலாளர் 36-வது செக்ஷனின்கீழ் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க மறுத்தும், அந்த ஆலை நிர்வாகம் இன்னும் போனஸ் வழங்கவில்லை. அதனால் அங்கே தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஒரு கொந்தளிப்பான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுகுறித்து அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவரவர்களே, வீட்டுவசதி வாரியத்தின் கோப்பில் 36-வது பிரிவின் கீழ் விதிவிலக்கு தருகிறோம் ; போனஸ் தரவேண்டியதில்லை வீட்டுவசதி வாரியத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று எழுதியதைப் போல எழுதாமல் பி. அன்ட் சி. தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுத்துதான் ஆகவேண்டும் ; விதிவிலக்கு தரக்கூடாது என்று எழுதியிருக்கிறோம். அந்த நிர்வாகம் வந்தபோது, we will not give exemption. You must pay bouus என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. இரா. கருப்பையா : துணைத் தலைவரவர்களே, ஜனவரி 19-ந் தேதி நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1975 ஆம் ஆண்டு ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் நடத்தியதைப்போல என்று குறிப்பிட்டார்கள். 19-ந் தேதி தொழிற்சங்கங்கள் முறையான வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்து, அவர்களுடைய பொருளாதார கோரிக்கைகளுக்காக, அவர்களுடைய உரிமையை பாதுகாப்பதற்காக நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம். அதை அமைச்சரவர்கள் அரசியல் காரணத்திற்காக நடைபெற்றது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஆதாரங்கள் ஏதாவது இருந்தால் கொடுப்பது பயனுடையதாக இருக்கும். தொழிற் சங்கங்கள் தங்களுடைய பொருளாதார கோரிக்கைகளுக்காக வேலை நிறுத்தம் என்று முன்னறிவிப்புக் கொடுத்து செய்தன. இந்திராகாந்தி எள் என்றால் நீங்கள் எண்ணெயாக இருப்பீர்கள் என்பது தெரியும்.

[பிற்பகல் 2-20]

இப்போதும் கூட அவர் அந்த விசுவாசத்தைக் காட்டக்கூடிய முறையிலே பேசி இருக்கிறார். இதை அரசியல் என்று சொன்னால் அதற்கான ஆதாரங்களை இருந்தால் அவர் வைக்கட்டும்.

அடுத்து......(குறுக்கீடு)......அவர் சொன்னது உண்மை என்றால் நீதிவிசாரணையிலே அது நிருபிக்கப்பட்டுவிடும். நேற்றையதினம் கூட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டு நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர்

அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார். அதைத்தான் நாங்கள் தொடர்ச்சியாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே என்ன கஷ்டம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்குப் பதிலாக மேற்கு வங்காளத்தையும் மற்ற இடங்களையும் குறிப்பிடுவதில் என்ன நியாயம் இருக்கின்றது? என்பதைதான் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலம் முந்திக்கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறினார். பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக மத்திய அரசு ஆயிரம் பீடிக்கு 8 ரூபாய் தேசியக் கூலியாக நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கின்றது. ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்திலே எவ்வளவு நிர்ணயித்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்? ஆகவே முந்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்த வரையிலே முந்திக்கொண்டிருக்கிறதா பிந்திக்கொண்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு நாட்டிலே கூலியை நிர்ணயிக்கும்போது We should not drive the enterpreneurs out of the business also. இங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஓடிப் போகும்படியாகவும் நாம் கூலியை நிர்ணயித்து விடக் கூடாது. அது மினிமம் வேஜஸ்தான். அதற்கு மேல் வாங்கிக்கொள்வதற்கு எல்லொருக்கும் உரிமை இருக்கின்றது. நான்கு மாநில அமைச்சர்கள் கூடி 7 ரூபாயிலிருந்து 8 ரூபாயாக நிர்ணயிக்கலாம் என்று சொல்லி அதை நிர்ணயித்து 12 ஆம் தேதியிலிருந்து அமல்படுத்துவதற்குச் சொல்லி இருக்கிறோம். அதுதான் குறைந்தபட்சக் கூலியைப் பொறுத்தவரையில்.

பஞ்சப்படி கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். 19 ஆம் தேதி பற்றிச் சொன்னார்கள். என்னுடைய 40 வருட அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்கிறேன். We should see beyond our nose. If we do not see beyond our nose we cannot save this country. அமெரிக்கா பாகிஸ்தானுக்கு நிறைய ஆயுதத்தைக் கொடுத்து எந்த நேரத்திலும் இந்தியா மீது படை எடுக்கக்கூடிய அச்சம் இருக்கின்ற நிலைமையிலே இந்தியா பூராவிலும் ஒரே நாளிலே எல்லோரும் வேலை நிறுத்தம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி செய்வது என்றால் அதற்கு இது ஆப்பர்சூன் டைம் இல்லை. பாராளுமன்றம் இருக்கின்றது. சட்டமன்றத்திலே பேசுவது போன்று பார்லிமெண்டிலேயும் பேசலாம். வேறு டெமாகிரேட்டிக் மெத்தட்ஸ் எல்லாம் இருக்கின்றது. லாஸ்ட் வெப்பனை உடனே எடுத்து அடித்தால் தேசம் என்ன ஆகும் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அந்த கான்டெக்ஸ்லேதான் நான் சொன்னேன்.

1982 மார்ச் 15] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

This is not the opportune time for All India strike. This will paralyse our Indian economy and may invite the foreigners also for an attack.

அந்த நிலையிலே கொண்டுவந்துவிட்டோம். ஆகவே இந்த நேரத்திலே போய் ஸ்ட்ரைக் அடித்தால் என்ன ஆகும்? அப்படிப் பட்ட நிலைமை பற்றி நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி எண்ணிப்பார்க்காமல் தொழிற்சங்கத்தலைவர்கள் இருந்தால் எப்படி அவர்களைத் தொழிற்சங்கத்தலைவராகச் சொல்ல முடியும்? ஆகவே அந்த கான்டெக்ஸ்லே தான் நான் சொன்னேன். இந்த நேரத்திலே அகில இந்திய ரீதியிலே ஒரு பெரிய ஸ்ட்ரைக் வேண்டுமா, இந்திய அரசை முடக்கக்கூடிய அந்தச் செயலைச் செய்யலாமா என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய கருத்து.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்களுடைய பதிலில் நான் 3 விஷயங்களைச் சொன்னேன். ஒன்று நீங்கள் கூட்டுறவு முறையில் கொடுக்கின்ற வீடுகளுக்கு 4 ஆயிரம் ரூபாய், அரிசனங்கள் அல்லாத மக்களால் அந்தத் தொகையைக்கட்ட முடியாது என்பதால் அவர்கள் மனுச்செய்யவில்லை. இரண்டாவதாக அரிசனங்கள் ஓலைக் குடிசையிலே இருப்பவர்கள் இதையாவது செய்தால் ஒரு நல்ல வீடாக வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்றால் அதன்படி கொடுக்கின்ற பணம் ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்பட வில்லை என்றுதான் சொன்னேன். 11 ஆயிரம் வீட்டிலே 10 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப்பட்டது என்று சொல்கின்ற போது அதிலே எத்தனை ஆயிரம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன? அதிலே எத்தனை ஆயிரம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படாமல் உள்ளன என் பதைச் சொல்லவில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக இரண்டாண்டுகள் ஆகியும் அமைச்சரவர்கள் இந்த வகையிலே இரண்டு தடவை வாக்குறுதி கொடுத்தும் விவசாயத் தொழிலாளருக்கான குறைந்தபட்சக்கூலிச் சட்டம் அமல் நடத்த அதிகாரிகளை எந்த ஜில்லாவிலேயும் நியமிக்கவில்லை. (குறுக்கீடு) விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த பென்ஷன் ஒருவருக்கும் இந்த மாநிலத்திலே கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிந்துகொண்டு இந்த மன்றத்திலே நான் க்ளாரிஃபிகேஷன் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லாமல் பிரச்சினையை வேறு திசையில் திருப்புகின்ற வகையிலே இருப்பதால் தயவுசெய்து மீண்டும் விளக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிடம் இருக்கும் இம்பிளிமென்டேஷன் அதிகாரம், லேபர் டிபார்ட் மெண்டுக்கு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற ஒரு கருத்தினை

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருப்பையா போன்றவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமயத்தில் இதுபோன்ற நல்ல யோசனையை சொல்லக்கூடியவர் அவர். இவைகளையெல்லாம் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களைப் பேச அழைப்பது பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எங்குமே பென்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் கொடுக்காமலேயே கொடுப்பதாகச் சொல்வது. (குறுக்கீடு)

I am requ s ing you o allow me to speak– T e Minister gave *
o he House.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் சொன்னதில் * * * என்பதை நீக்கிவிடும்படி ஆணையிடுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதையே திரும்ப திரும்ப பேசவேண்டாம். திரு அ. ரகுமான்கான் (குறுக்கீடு),

திரு. அ ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகை நிருபர்கள் சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு விளக்கத்தைப் பெறவிரும்புகிறேன். பீட்டர்ஸ் காலனியில் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு வீடுகள் வழங்கப்பட்டியிருப்பதாக கூறினார்கள். அந்த வீடுகள் அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கப்படுமா? அல்லது பீட்டர்ஸ் காலனியில் இல்லாவிட்டாலும் வேறு எங்காவது இடத்தில் தனியாக பத்திரிகை நிருபர்களுக்கென்று வீடுகட்டி அவைகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்? அத்தோடு.........(மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகை நிருபர்கள் வாடகை வீட்டிலேயே இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. சொந்த வீடுகளை அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஹையர் பர்சேஸ் திட்டத்தில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீடுகளில் 3 சதவீதத்தை அவர்களுக்காக ஒதுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதில் அவர்கள் தான் அதிகமான முன் வரக்காணோம். 7, 8 பேர்கள் தான் மனு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த நல்ல திட்டத்தை அவர்கள்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1982 மார்ச் 15] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வீடுகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் ஆர். எம். வீ. போன்றவர்கள் இதற்காக தனியாக யோசித்து, முதல்வர் அவர்களைக் கலந்துக் கொண்டு, இதற்காக சிரமப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் அந்த ஹையர் பர்சேஸ் திட்டத்தில் 3 சதவீத ஒதுக்கீடு செய்யப் பெற்றது. அதை உபயோகப்படுத்தி அவர்களெல்லாம் சொந்தவீட்டிலே இருப்பதை பார்க்கவேண்டும் என்றுதான் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆசைப் படுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. வாக்கெடுப்பு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப் பெறுகின்றனவா என்று அறியவிரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. கு. ரமணி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே கேட்டபோது, கடைசியில் கேளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். இப்போது எனக்கு அனுமதிக்காமல் இருப்பது நியாயம் அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஏற்கெனவே 2½ மணி வரை அவை நடவடிக்கை நீட்டிக்கப்பட்டு விட்டது.

திரு. கு. ரமணி: எனக்கு இரண்டு நிமிடங்கள் தந்தால் போதும், ஏற்கெனவே இவ்வளவு நேரம் ஆகி விட்டது. மிக முக்கியமானப் பிரச்சினை. இரண்டு நிமிடம் நீட்டிப்பதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. நீங்கள் கேட்டதற்கு அவர் பதில் சொல்லவில்லை என்று சொன்னதெல்லாம் சரி, ஆனால் எனக்கு கேட்க அனுமதி அளிக்க வேண்டும். தாங்களே பின்னால் கேட்கலாம் என்று சொன்னதின் பேரில் தான் நான் அப்போது அமர்ந்தேன்..........(குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்படி ஒவ்வொருவராகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் எப்படி? அங்கேயும் சிலர் கேட்கக் கூடும். இருந்தாலும் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடுங்கள்.

[1982 மார்ச் 15

(பிற்பகல் 2-30.)

திரு. கு. ரமணி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது ஏற்கெனவே இருந்திருந்த சட்டத்தையும் பழக்கத்தையும்தான் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், டிப்பார்ட்மென்ட் தலைமையின்கீழ் நேரடியாக நடத்தப்படக்கூடிய ஸ்தாபனங்களில் போனஸ்கொடுக் கப்படுவதில்லை என்று அவர்கள் சொல்லும்போது போஸ்டல், ரெயில்வே பற்றியும் சொன்னார்கள். இன்று அவை அப்படி யல்ல. இன்று போஸ்டலிலும், ரெயில்வேயிலும் குறிப்பிட்ட தொகை போனஸாக தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது மத்திய அரசாங்கத்தால்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு வேண்டுகோள். கோவையில் மூன்று மில்கள்—2,159 தொழிலாளர்கள் சில மாதங் களாக வேலையில்லாமல்—மானேஜ்மென்ட் சண்டையால் பூட்டிக் கிடக்கின்றன. 75,000 ஸ்பின்டில்ஸ் வேலை செய்யாமல் இருக் கிறது. இதில் அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுத்து ஒரு சமரசத்துக்கு ஏற்பாடு செய்து வைப்பார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர் களிடம் அதைத் தனியாகச் சொல்லலாம்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: **

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் வாக்கெடுப்புக்கு முன்மொழியும் தீர் மானத்தை இங்கே அனுமதித்திருக்கிறீர்கள். அந்த நேரத்தில் விவாதங்களை அனுமதிப்பது நம்முடைய விதிகளுக்கு முரணானது அப்படியிருக்க திரு ரமணி அவர்களைப் பேசச் சொன்னீர்கள்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

அதன் தொடர்பாக விவாதிக்க, வாக்கெடுப்பு நேரத்தில் எப்போதும் நாம் அனுமதிப்பதில்லை. அது விதிகளுக்கு முரணானது. இப்படித் தொடர்ந்து போய்க் கொண்டிருக்குமானால் தாங்கள்தான் இதற்கு ஒரு முடிவு அளிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேசியதை நான் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குவதற்கு ஆணையிடுகிறேன்.

அ. கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்.

திருவாளர்கள் கு. பா. பழனியப்பன், கே. எம். தங்கமணி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், திரு. இரா. கருப்பையா ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,27,74,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

ஆ. கோரிக்கை எண் 33—வீட்டு வசதி.

திருவாளர்கள், த. வேணுகோபால், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

[1982 மார்ச் 15

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''மானியக் கோரிக்கை எண் 33—வீட்டுவசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 15,64,59,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

இ. கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி.

திருவாளர்கள் த. வேணுகோபால், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''மானியக் கோரிக்கை எண் 34—நகரப்பகுதி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 24,16,32,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 16–3–92 காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-34 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

எதுவுமில்லை.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

101. கோரிக்கை எண் 29—தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1982–83 (தமிழ், ஆங்கிலம்)

1982 மார்ச் 15]

102. கோரிக்கை எண். 33—மற்றும் 34—தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பும், நகர்ப்புற வளர்ச்சி குறித்த கொள்கை விளக்கக்குறிப்பும் 1982—83 (தமிழ், ஆங்கிலம்)

103. தமிழ்நாட்டில் உள்ள நகராட்சிகள் மற்றும் நகரியங்களின் செயல் திறன் பற்றிய குறிப்பு, 1977—78, 1981—82 (தமிழ்.)

104. 'தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்' என்கிற சிறு புத்தகம். (தமிழ்.)

105. 'தமிழ்நாட்டில் தன்னிறைவுத்திட்டம்'—ஊரக வளர்ச்சியில் ஒரு மறுமலர்ச்சி' என்கிற சிறு புத்தகம் (தமிழ்).

இணைப்புகள்

664-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.

தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நலன்.

அத்தியாயம் 1.

பொது.

1.1. தமிழ் நாட்டில், தொழிற்சாலைகள் மற்றும் தொழில் நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பெற்றுத்தருவதும், தொழில் அமைதியைப் பாதுகாப்பதும் தொழிலாளர் நலத்துறையின் பொறுப்பாகும். சமுதாயத்திற்கு பயனளிக்கும் வகையில் மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்குத் திட்டமிட்டுச் செயலாற்ற தொழில் நிருவாகத்தினருக்கு உரிமை உண்டு. அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களின் நலனையும் அவர்கள் கருத்திற்கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும். இந்நோக்கத்திற்காக தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் நிருவாகங்களின் இசைந்த ஒத்துழைப்பினை அரசு பெரிதும் நம்பியிருக்கிறது. இந்த வகையில் சென்ற ஆண்டு இருதரப்பாரிடமிருந்தும் பெருமளவில் இந்த ஒத்துழைப்பை அரசு பெற்றிருந்தது என்பதில் அரசு பேருவகை கொள்கிறது. இதன் விளைவாக சுமூகமான தொழில் உறவை நிலைநாட்டுவதில் வெற்றி கண்டமைக்காக அனைவரும் தமிழகத்தைப் பாராட்டியுள்ளனர். சுமூகமான முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட தொழில் தகராறுகள் பற்றியும் வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் காரணமாக உழைப்பு நாட்கள் வீணாவதைக் குறைந்திருப்பது பற்றியும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ள விவரங்கள் இதற்குச் சான்றாக அமையும். தொழில், அமைதியைப் பேணிக் காத்திட, தொழிற்சங்கத்தினரும், நிருவாகத்தினரும் இந்த ஆண்டிலும் தொடர்ந்து தங்கள் ஒத்துழைப்பை நல்கியமைக்கு அரசு தனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

[1982 மார்ச் 15

1.2. தொழிலாளர்களின் உரிமைகளும் நலன்களும் இயன்ற வரை அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டுமென்பதை இந்த அரசு தனது கொள்கையாகக் கொண் டுள்ளதை தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறது. அப்பொழுதுதான் அவர் கள், தங்களின் உரிமைகளைப் பெற போராட்டங்களில் ஈடுபடா மல், இயற்றப்பட்டுள்ள முற்போக்கான சட்ட திட்டங்கள் மூல மாகவே அவைகளைப் பெற முடியும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு தொழில் நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர் களைப் பணிகளில் நிலைப்படுத்தவும், துரதிருஷ்டவசமாக தற் காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்படும் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க் கைச் செலவுப்படி வழங்கிடவும் உறுதி செய்ய இந்த அரசு சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது. இந்த இரண்டு சட்டங்களும் 1982-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்துள்ளன. பணியிலிருந்து தவறாக வெளியேற்றப்படும் போதும் பணி நீக்கம் செய்யப்படும்போதும் நீதி கோரி தொழிலாளர்கள் நேரிடையாக தொழிலாளர் நீதி மன்றங்களில் முறையிட உரிமை யளித்தும் அரசு சட்டம் இயற்றியுள்ளது. இச் சட்டத்திற்கு குடி யரசுத் தலைவரின் இசைவு எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

1.3. வரைமுறைப்படுத்தப்படாத தொழில்களில் ஈடுபட் டுள்ள தொழிலாளர்களின் நலன் குறித்து அரசு எப்போதும் அக் கறைக் காட்டி வந்துள்ளது. கைத்தறித் துறையில் பணியாற்றும் இப்படிப்பட்ட இலட்சக்கணக்கானத் தொழிலாளர்கள் நலன் பெறும் வகையில், 1981-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கைத்தறி நெச வாளர்கள் (வேலை நிலமைகள் மற்றும் பல்வகை விதித்துறை கள்) சட்டத்தை அரசு இயற்றியிருக்கிறது.

1.4. 1981 ஆம் ஆண்டில் அரசு பல தொழில்களில் தொழி லாளர்களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதியங்களை நிர்ணயித்துள் ளது. மேலும், முன்னர் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஊதிய வீதங்களை திருத்தி அமைத்துள்ளது. தொழிலாளருக்கு நன்மை பயக்கும் இச்சட்டங்களை செவ்விய முறையில் செயல்படுத்திட தொழி லாளர் நலத்துறை மற்றும் வருவாய்த்துறைகளிலுள்ள நிருவாக அமைப்பு முடுக்கி விடப்பட்டுள்ளது.

1.5. தொழிலாளர் நலத்துறையின் பணிகள் பற்றிய விவரங் கள் இவ்வறிக்கையின் இப்பகுதியில் கீழ்க்காணும் தலைப்புக்களின் கீழ் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. தொழில் உறவுகள் குறித்தச் சட்டம்.
2. வேலை நிலைமைகள் மற்றும் பணி நிபந்தனைகள் குறித்தச் சட்டங்கள்.
3. ஊதியங்கள் குறித்தச் சட்டங்கள்.
4. சமூகப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள்.
5. தொழிலாளர் நலப்பணிகள்.
6. எடைகள்-அளவைகள் குறித்தச் சட்டம்.

1982 மார்ச் 15]

அத்தியாயம் 2.

தொழிலுறவுகள் குறித்தச் சட்டம்.

2.1. தமிழ்நாட்டில் தொழில் அமைதியைப் பேணிக் காப்பதற்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் தொழில் உறவு நிர்வாக அமைப்புக்கு அரசு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. எனவே, அரசு இந்த அமைப்பினை மேலும் திறமை வாய்ந்ததாக ஆக்கும் நோக்கத்துடன் ஐந்து தொழிலாளர் நலன் அலுவலர் பதவிகளை தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையராக நிலை உயர்த்தி ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. மேலும் கூடுதலாக இரண்டு தொழிலாளர் நல அலுவலர்களை நியமிக்கவும் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. ஒசூரில் வளர்ந்து வரும் தொழிற்பேட்டைப் பகுதியைக் கவனிக்க தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஒருவரும் பெருகிவரும் தொழில் தகராறுகளுக்குத் தீர்வுகாண மதுரையில் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

2.2. 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.

1980, 1981-ஆம் ஆண்டுகளில் எழுந்த தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கையும் அவை தீர்த்து வைக்கப்பட்ட விவரங்களும் கீழ்க்காணும் விவர அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

விவர அட்டவணை.

விவரம்.	1980 (1980-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து 1980-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை).	1981 (1981-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து 1981-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை).
(1)	(2)	(3)
அ. ஆண்டு தொடக்கத்தில் முடிவுறாமல் இருந்த புகார்கள் மற்றும் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை ..	1,844	1,770
ஆ. வரப்பெற்ற புகார்கள், எழுந்த தகராறுகளின் எண்ணிக்கை	8,383	8,425

(1)	(2)	(3)
இ. முந்தைய ஆண்டுகளில் புலனாய்வு செய்யப் பட்ட புகார்கள், தகராறுகள் உட்பட தற்போது புலனாய்வு செய்யப்பட்ட புகார் கள், தகராறுகள் ஆகியவை குறித்த எண்ணிக்கை ..	8,457	8,653
ஈ. இணக்க முறையில் தீர்வு கண்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை ..	1,667	1,791
உ. வேறுவகையில் சமரச அலுவலர்களின் உத வியுடன் தீர்வு கண்ட தகராறு களின் எண்ணிக்கை	5,748	5,789
ஊ. தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள் மற்றும் தொழில் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்பிற்கு விடப்பட்ட தகராறு களின் எண்ணிக்கை.	1,036	1,035
எ. 10(2)-ஆம் பிரிவின்கீழ் நீதிமன்றத்தீர்ப்புக்கு விடப்பட்ட தகராறு களின் எண்ணிக்கை	..	33
ஏ. நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப் பட்ட தகராறுகளின் எண்ணிக்கை ..	6	5
ஐ. ஆண்டு இறுதியில் முடிவுறாமல் இருந்த தகராறுகளின் எண் ணிக்கை ..	1,770	1,548

LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 15]

2.3. வேலையை நிறுத்திவிடுதல்

அறிக்கை ஆண்டிலும் முந்தைய ஆண்டிலும் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவற்றின் ஒப்பு நோக்கு விவரங்கள் வருமாறு.—

விவரம்	1980 (1980 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை)	1981 (1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் முதல்நாளிலிருந்து 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை.)
(1)	(2)	(3)
அ. கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை.	293	288
ஆ. வீணான உழைப்பு நாட்கள்	35,01,022	41,24,021

2.4.

1980 மற்றும் 1981 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் ஆகியவை குறித்த தொழில் வாரியான பகுப்பாய்வு, இணைப்பு 1-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

2.5.

1981 ஆம் ஆண்டில் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள், குறித்து தீர்வு காணப்பட்ட வழிமுறைகள் வருமாறு:—

(அ) சமரச அலுவலர்களால் பேச்சு வார்த்தை நடத்திய பிறகு நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாகத் தீர்க்கப்பட்டவை.	55
(ஆ) தாங்களாகவே முன்வந்து வேலை தொடங்கப்பட்டவை	17
(இ) தொழிலாளர் நலத்துறை அரசு அலுவலர்களால் தீர்த்துவைக்கப்பட்டவை	193
(ஈ) மூடப்பட்டவை	4
(உ) ஆண்டின் இறுதியில் பேச்சுவார்த்தையில் இருந்தவை	19
மொத்தம் ..	288

[1982 மார்ச் 15

2.6.

தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள் மற்றும் தொழில் நடுவர் மன்றத்தின் முடிவுக்கு அனுப்பப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை அந்த நீதி மன்றங்களால் பிரிவு 15-ன் கீழும் பிரிவு 33 சி (2)-ன் கீழும் முடிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை இவை களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை இணைப்பு I ல் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

2.7. தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவதைத் தவிர்க்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள்.

இவ்வகையில், சென்னை பக்கிங்காம் கர்னாடிக் ஆலை லிமிடெட் நிறுவனம், சென்னை இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் (மதுரை) 'பிரைவேட் லிமிடெட்' நிறுவனம் ஆகியவற்றில் எழுந்த தகராறு களுக்குத் தீர்வு கண்டது தொழிலாளர் நலத் துறையின் பாராட் டத்தக்க சாதனைகளாகும்.

இத்தகராறுகள் பற்றிய விவரங்கள் வருமாறு.—

(1) சென்னை, பி. அண்டு சி. ஆலை நிறுவனம்.—

(அ) கிட்டத்தட்ட 13,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றும் பி. அண்டு சி. ஆலையை அதன் நிருவாகம், 1-1-81 லிருந்து மூடிவிட்டது, ஆலை மூடப்பட்டது குறித்து, அதன் தொழிற் சங்கங்கள் தொழில் தகராறை எழுப்பின. இத்தகராறு குறித்து, தமிழ்நாடு அரசு மைய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டது. மைய அரசின் ஆலோசனையின் படி தொழிலாளர் நலத்துறையின் ஓய்வு பெற்ற ஆணையர் திரு. கமலரத்தினம் அவர்களை தனி அலுவல ராக மாநில அரசு நியமித்தது. ஆலையின் ஊதிய அமைப்பு, பணிச் சுமை, ஆகியவை குறித்து ஆராயவும், தொழிற் சங்கங்கள் ஆலை நிருவாகம், வணிக அமைச்சின் அலுவலர்கள் ஆகியோர் களிடையே ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் பரிந்துரைப் பதற்கும் அவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

(ஆ) இதற்கிடையில், ஆலை மூடப்பட்டதால், பாதிக்கப் பட்ட தொழிலாளர்களின் துயர் துடைக்க, தமிழ்நாடு அரசு முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ரூ. 200 வீதம் ரூ. 26 இலட்சம் கருணை மானியமாக வழங்க அனுமதியளித்தது. தொழிலாளர்களுக்கென முதலமைச் சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து இவ்வளவு பெரிய தொகையை வழங்கியது இதுதான் முதல் தடவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

(இ) பின்னி ஆலையில் பணிச்சுமை/உற்பத்தித் திறன்! செயல் முறை சம்பள அடிப்படை இவை குறித்து பி. அண்டு சி. ஆலை தனி அலுவலர் தனது முடிவுகளைத் தெரிவித்தார். அதன்

1982 மார்ச் 15]

பிறகு, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) ஆம் பிரிவின்படி தொழிலாளர் நல ஆணையர் முன்னிலையில் 6–6–1981–ல் உடன்பாடு ஒன்று கையெழுத்தாயிற்று, அந்த ஆலையை மீண்டும் திறப்பதுதான் இந்த உடன்பாட்டின் முக்கிய நோக்கமாகும். அந்த ஆலை 19–6–1981–ல் மீண்டும் திறக்கப் பட்டது.

(2) இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் (மதுரை) பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை.

20–6–81 முதற் கொண்டு, சென்னையிலுள்ள தங்கள் நிறுவனத்தை மூடப்போவதாக 20–4–81 அன்று இந்நிறுவனத்தினர், 1947 ஆம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 25 FFA பிரிவின் கீழ் அறிவிப்புக் கொடுத்தனர். இந்நிறுவனம் மூடப்படுவதைத் தவிர்க்க தொழிற் சங்கங்கள் உடனடியாகத் தொழிலாளர் நல ஆணையரை அணுகினர். இருதரப்பினரோடும் அவர் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதன் விளைவாக, 1947 ஆம் அண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) ஆம் பிரிவின்கீழ் விவர்கள், அவர் முன்னிலையில் 8–5–81–ல் உடன்பாடு ஒன்றில் கையெழுத்திட்டனர். இந்த உடன்பாட்டின் பயனாக, சுமார் 800 தொழிலாளர்கள் வேலை பார்க்கும் அந்த நிறுவனம் மூடுவது தவிர்க்கப்பட்டது.

2.8. தொழில்வாரியான உடன்பாடுகள்.

(1) சங்கரன் கோவிலில் உள்ள கைத்தறி, விசைத்தறி ஆலைகள்: சங்கரன் கோவிலில் உள்ள கைத்தறி, விசைத்தறி ஆலைகளைச் சேர்ந்த சுமார் 8,000 தொழிலாளர்கள் சம்பள உயர்வு முதலியவை தொடர்பான மதுரை, தொழிலாளர்நல துணை ஆணையாளரின் சமரச முடிவைச் செயற்படுத்த வேண்டுமென வலியுறுத்தி 26–3–1981–ல் வேலை நிறுத்தம் தொடங்கினர். திருநெல்வேலி, தொழிலாளர் நல துணை ஆணையர் முன்னிலையில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. அப்பேச்சு வார்த்தைகள் வெற்றிகரமாக நடைபெற திருநெல் வேலி மாவட்ட ஆட்சியரும், தொழிலாளர்நல அமைச்சரும் தங்கள் ஆலோசனைகளை நல்கினர். அவர்களுடைய அறிவுரைப்படி 15–5–1981–ல் உடன்பாடுகள் செய்து கொள்ளப்பட்டன. வேலை நிறுத்தம் கைவிடப்பட்டு 16–5–1981–ல் மீண்டும் வேலை தொடங்கியது.

(2) திருப்பூரிலுள்ள பனியன் ஆலைகள் : சம்பள உயர்வு கோரியும், 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தக் கோரியும், திருப்பூர் பகுதியிலுள்ள பனியன் ஆலைகளைச் சேர்ந்த சுமார் 20,000 தொழிலாளர்கள் 4–3–81 லிருந்து வேலை நிறுத்தம் மேற்கொண்டனர். சென்னை தொழி

லாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் முன்னிலையில் சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. அப்போது தொழிலாளர் நல அமைச்சரும் ஆலோசனை வழங்கினர். அதன் பிறகு 1947ஆம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் 23-4-1981-ல் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

(3) தமிழ்நாட்டிலுள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் : மாநிலம் முழுவதிலும் தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள சுமார் 7,500 பேர், சம்பள உயர்வு, பணி நிலைமைகளில் முன்னேற்றம் முதலியன கோரி தொழில் தாவாவினை எழுப்பினர். சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு மன நிறைவு அளிக்கும் வகையில் சென்னை தொழிலாளர் நலத் தனித் துணை ஆணையாளர் அப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்தார். 6-4-1981-ல் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

2.9. பெருந் தொழிற்சாலைகளில் உடன்பாடுகள்.

(1) நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட், நெய்வேலி--இந்நிறுவன நிர்வாகத்தினர் அளிக்க முன்வந்ததைக்காட்டிலும் அதிகஅளவு ஊதியக்கொடை வழங்கக்கோரி, இந்நிறுவனத் தொழிலாளர்கள் சுமார் 18,000 பேர் கோரிக்கை ஒன்றை முன் வைத்தனர். அதன் காரணமாகத் தொழில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டது. உற்பத்திக் கேற்ற ஊதியக் கொடை வழங்க வேண்டுமென தொழிளாலர்கள் கோரினர். தொழிலாளர் நல ஆணையர் இது குறித்துப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார், இப்பேச்சுவார்த்தையின் பொழுது தொழிலாளர் நல அமைச்சரும் தனது ஆலோசனைகளை நல்கினார். நேரடி நடவடிக்கை எதிலும் ஈடுபட வேண்டாமென அமைச்சர் கேட்டுக் கொண்டார். சம்பந்தப்பட்ட தொழிற் சங்கங்களும், அதை ஏற்றுக் கொண்டன. அமைச்சரின் தலையீட்டின் பேரில், மத்திய அரசைச் சேர்ந்த சம்பந்தப்பட்ட துறையானது, முதலில் இந்நிறுவனம் வழங்க முன் வந்த ஊதியக் கொடையைக் காட்டிலும் அதிகத்தொகையை வழங்க ஒப்புக் கொண்டது. இது தொழிலாளர்களுக்கு மன நிறைவை அளித்தது. இது குறித்து 17-11-1981-ல் உடன்பாடு ஒன்று கையெழுத்தாகி தொழில் உறவு இயல்பான நிலைக்குத் திரும்பியது.

(2) மதுரை கோட்ஸ் லிமிடெட் ; 1980 மற்றும் 1981 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு ஊதியக் கொடை வழங்குவது தொடர்பாக, மதுரை, அம்பாசமுத்திரம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களிலுள்ள இந்நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த 16,000 தொழிலாளர்கள் 15-10-81 லிருந்து தொடங்கி, பல்வேறு நாட்களில் பகுதியாகவோ முழுமையாகவோ வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் முன்னிலையில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. இப் பேச்சுவார்த்தைகளை அடுத்து 30-6-81 ஆம் நாளுடன் முடிவடையும் ஆண்டுக்கு ஊதியக் கொடையும்

1982 மார்ச் 15]

ஊக்கத் தொகையும் வழங்குமாறு, சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு தொழிலாளர் இணை ஆணையர் 21-10-81-ல் ஆலோசனை கூறினார். அவருடைய ஆலோசனையை ஏற்று, தொழிலாளர்கள் 22-10-1981-ல் மீண்டும் வேலைக்கு திரும்பினர்.

(3) சேரன் போக்குவரத்துக் கழகம், கோயம்புத்தூர்; 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கு ஊதியக்கொடை வழங்குவது தொடர்பாக சேரன் போக்குவரத்து கழகம், சேரன் பொறியியற் கழகம் ஆகிய நிறுவனங்களுக்கும் அவற்றின் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே ஒரு தொழில் தகராறு எழுந்தது. கோயம்புத்தூர், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையர் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவாக, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3) ஆம் பிரிவின்படி 12-10-1981-ல் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

(4) நெய்வேலி செராமிக்ஸ் அண்ட் ரிப்ராக்டரிஸ் லிமிடெட், வடலூர்: மேற்படி நிறுவனம் பணியாளர் சங்கமானது 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கு 50 சதவீத ஊதியக்கொடை வழங்க வேண்டும், 1980 செப்டம்பருக்கு ஊக்கத்தொகை வழங்க வேண்டும், அன்றாடப் பணியாளர்களின் பணியை முறைப்படுத்த வேண்டும் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும் ஆகிய கோரிக்கைகளை முன் வைத்தனர். இக்கோரிக்கைகள் குறித்து நேரடிப் பேச்சு வார்த்தை ஏதும் நடத்த நிருவாகத்தினர் முன் வராததால், இந்நிறுவனத் தொழிலாளர்கள் 16-10-80 முதற்கொண்டு வேலை நிறுத்தம் மேற்கொண்டனர். அதனை அடுத்து, நிருவாகத்தினர் 17-10-80 முதற்கொண்டு கதவடைப்புச் செய்தனர். கடலூர் தொழிலாளர் நல அலுவலர், சென்னை தொழிலாளர் நலத் துணை ஆணையர் ஆகியோர் முன்னிலையில் நடைபெற்ற சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் பலனளிக்கவில்லை. எனவே, இப்பிரச்சினையை தொழிலாளர் நல ஆணையர் அலுவலகம் தீர்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டது. தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் முயற்சியால் சென்னை தொழிலாளர் நல இணை ஆணையர் முன்னிலையில் 18-4-1981-ல் உடன்பாடு ஒன்று கையெழுத்தாயிற்று.

2.10. ஏனைய உடன்பாடுகள் :

(1) இலக்குமி ஆட்டோமாட்டிக் லூம்ஸ், ஒசூர்: இந்த நிறுவனத் தொழிலாளர்கள் 7-8-81 முதல் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தாலும், வன்முறை செயல்களில் ஈடுபட்டதையடுத்தும், 13-8-81-லிருந்து தொழிற்சாலையை கதவடைப்புச் செய்வதாக நிருவாகம் அறிவித்தது. சென்னை தொழிலாளர் நல துணை ஆணையர் (ஆய்வு)அவர்களின் முன்னிலையில் நடந்த சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவாக, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) ஆம் பிரிவின்படி 12-11-1981-ல் ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டின்படி, நிருவாகம் 16-11-1981-லிருந்து கதவடைப்பை நீக்கியது.

[1982 மார்ச் 15

(2) தென் இந்தியா விஸ்கோஸ் லிமிடெட், சிறுமுகை :

உற்பத்தியைப் பெருக்க தொழிலாளர்கள் பணியாற்றியுள்ளதைக் கருத்தில் கொண்டு ஊக்கத் தொகை வழங்கக் கோரி, சிறுமுகை தென்னிந்திய விஸ்கோஸ் லிமிடெட் நிறுவனத் தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை எழுப்பினர். ஊக்கத்தொகை அளவு குறித்து இரு தரப்பினரும் உடன்பாடு காண இயலாததால் சென்னை தமிழ்நாடு தொழிலாளர் கல்வி நிலைய இயக்குநரின் ஆலோசனை கோரப்பட்டது. இப்பிரச்சினை குறித்து இரு தரப்பினரோடும் அவர் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதன் விளைவாக, 23–10–1981 இல் 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) ஆம் பிரிவின்படி ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

(3) திரு. மீனாட்சி மில்ஸ் குரூப் :

மதுரை, பரவை மற்றும் மணப்பாறையிலுள்ள மேற்படி ஆலைகளில் பணியாற்றும் சுமார் 4,000 தொழிலாளர்கள் 1980–81 ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை வழங்கக் கோரி 16-1–1981-லிருந்து வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். தொழிலாளர் நல இணை ஆணையர் இரு தரப்பினருடனும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியக் கொடைத் தொகை எவ்வளவு என்பதை முடிவு செய்யும்வரை ஊதியக் கொடை முன்பணம் வழங்கலாம் என அறிவுரை நல்கினார். இதன் பயனாக வேலை நிறுத்தம் கைவிடப்பட்டு, 30–11–1981–லிருந்து தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு மீண்டும் பணியாற்றத் தொடங்கினர்.

(4) சீதாலட்சுமி மில்ஸ் குரூப் :

1980–81-ம் ஆண்டிற்கான ஊதியக்கொடை பிரச்சினை மீது மதுரை சீதாலட்சுமி மில்ஸ் குரூப், தேனியைச் சேர்ந்த போஜராஜ் டெக்ஸ்டைல்ஸ் இராமநாதபுரத்தில் உள்ள அய்யப்பன் டெக்ஸ்டைல்ஸ், இராசகம்பீரம், வரதலட்சுமி டெக்ஸ்டைல்ஸ் ஆகிய நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். சில ஆலைகளில் 19–10–1981-லிருந்தும் ஏனையவற்றில் 23–10–1981 லிருந்தும் வேலை நிறுத்தம் தொடங்கியது. சென்னை தொழிலாளர் நல துணை ஆணையர் இரு தரப்பினருடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, ஊக்கத் தொகையும், ஊதியக்கொடையும், வழங்க வேண்டுமென்று 5–12–1981 அன்று அறிவுரை நல்கினார். இதன் பயனால் தொழிலாளர்கள் 6–12–1981 லிருந்து வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டனர்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 15]

(5) நாதியம்மாள் டெக்ஸ்டைல் மில்ஸ், லிமிடெட்., அழியா நிலை :

மேற்படி ஆலையில் பணியாற்றும் சுமார் 500 தொழிலாளர்கள், 1980–81 ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக்கொடை கோரி 11–10–1981 லிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நல இணை ஆணையர் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி 17–11–1981 இல் அவர்களுக்கு 1980–81 ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக்கொடையினை வழங்கும்படி அறிவுறுத்தினர். இதன் பயனாக, 20–12–1981 அன்று தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பினர்.

2.11. முதல் அமைச்சரின் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து நிதி உதவி அளிக்கப்பட்ட விவரங்கள் :

(1) சென்னை, பாலு கார்மெண்ட்ஸ் நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய 275 தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 200/- வழங்க 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் தமிழ்நாடு அரசு ஆணையிட்டது.

(2) சென்னை, கேஞ்சஸ் பிரிண்டிங் இங்க் பேக்டரியில் பணியாற்றிய 78 தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ.200 வழங்க 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் தமிழ்நாடு அரசு அனுமதியளித்தது.

(3) 'பி' அண்டு 'சி' மில்ஸ் நிறுவனத்தில் பணியாற்றும் சுமார் 13,000 தொழிலாளர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும், ரூ. 200 விதம் ரூ. 26 லட்சம் வழங்க அரசு அனுமதி வழங்கியது.

2.12. தொழிற் சங்கங்கள் :

தமிழ் நாட்டில் 1–1–1981 அன்று உள்ளவாறு பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 3,498 ஆக இருந்தது. இவ்வாண்டில் 262 தொழிற்சங்கங்கள் புதிதாக பதிவு செய்யப்பட்டன. 218 தொழிற்சங்கங்களின் பதிவு. விலக்கம் செய்யப்பட்டது. 4 தொழிற்சங்கங்கள் பதிவு விலக்கம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது 5 தொழிற்சங்கங்கள் கலைக்கப்பட்டன. ஒரு தொழிற்சங்கம், மற்றொரு சங்கத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. ஆக 1981–ம் ஆண்டு இறுதியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள தொழிற்சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 3,840.

2.13. முத்தரப்பு ஆலோசனைக் குழுக்கள் :

தொழிலாளர்கள் மற்றும் தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு குழுக்களை அமைத்து அவைகளின் ஆலோசனைகளைப் பெறுவதன் மூலம் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை

வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்த முடியுமென்று அரசு நம்புகிறது. சென்ற ஆண்டு செயலாற்றிய சட்டப்படி அமைந்த குழுக்களும், ஏனைய குழுக்களும் வருமாறு :

சட்டப்படி அமைத்த குழுக்கள்.

(1) குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் (மாநில) ஆலோசனை வாரியம்.

(2) அட்டவணையிட்ட வெவ்வேறு தொழில்களுக்குக் குறைந்த அளவு ஊதியங்களை நிர்ணயிக்க சென்ற ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட குழுக்கள்.

(3) மலைத் தோட்ட தொழிலாளர் (வீட்டு வசதி) ஆலோசனை வாரியம்.

(4) 1976 ஆம் ஆண்டு பீடித் தொழிலாளர்கள் நல நிலச் சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழு.

(5) மாநில ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் ஆலோசனை வாரியம்.

(6) 1976 ஆம் ஆண்டு சம ஊதியச் சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழு.

ஏனைய குழுக்கள் :

(1) மாநிலத் தொழிலாளர் நல ஆலோசனை வாரியம்.

(2) மாநில மதிப்பீடு-செயற்படுத்தும் குழு.

(3) மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் நல ஆலோசனைக் குழு.

(4) தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் குறித்த குழு.

(5) சிறுவர்களைப் பணியில் அமர்த்தல் பற்றிய மாநில ஆலோசனை வாரியம் மற்றும் குழு.

(அ) வாரியம் : சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்துதல் குறித்து மத்திய அரசு தொழிலாளர் நல அமைச்சகம் அமைத்த உயர் அதிகாரக் குழுவின் பரிந்துரையின்படி தமிழ்நாடு அரசு மாநில தொழிலாளர் நல அமைச்சரின் தலைமையின் கீழ் மாநில ஆலோசனை வாரியம் 1981 ஏப்ரலில் அமைத்தது. இவ் வாரியத்தின் பணிகள் வருமாறு :

(i) சிறுவர்களை பணியிலமர்த்துவது தொடர்பாகத் தற்போதுள்ள சட்டங்களின் செயல்முறை பற்றி ஆய்வு செய்தல்.

(ii) பணி புரியும் சிறுவர்களின் நலனுக்கான சட்ட நடவடிக்கைகளையும் நலப்பணிகளையும் எடுத்துரைத்தல்.

(iii) பணிபுரியும் சிறுவர்களுக்கு நலம் பயக்கும் பணிகளின் முன்னேற்றத்தை ஆராய்தல்.

1982 மார்ச் 15]

(iv) எந்தத் தொழில்கள் மற்றும் பகுதிகளில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சிறுவர்கள் பணியிலமர்த்தப்படுவதை தவிர்க்கலாம் என்பது பற்றியும் அது குறித்து எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும் பரிந்துரைத்தல்.

இவ்வாரியம் 24—6—1981 அன்று கூடி, தமிழ் நாட்டில் சிறுவர்களைப் பணிக்கமர்த்தல் சம்பந்தப்பட்ட பல சட்டங்களின் செயல் முறையினை ஆராய்ந்து பணி புரியும் சிறுவர்களுக்கு முறை சாராக் கல்வி, தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி திட்டப் பயன்கள் முதலியவை தொடர்பாகச் சில பரிந்துரைகளைச் செய்துள்ளது.

(ஆ) குழு :

தீப்பெட்டித் தொழில், பட்டாசுத் தொழில் போன்றவற்றில் பணி புரியும் சிறுவர்களுக்கு நலம் பயக்கும் பணிகளைச் செயல்படுத்தவும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சிறுவர்களைப் பணிக்கமர்த்துவது பற்றிய பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணுவதில் தொடர்புடைய பல்வேறு அமைப்புகளின் பணிகளை ஒருங்கிணைக்கவும், அரசு, இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தலைமையின் கீழ் ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை1980 அக்டோபர் திங்களில் அமைத்தது. இக்குழுவில், தமிழ் நாடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளும் தொழிலதிபர் அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகளும் உள்ளனர். இந்த ஆலோசனைக் குழு 22—7—1981 அன்று சிவகாசியில் கூடியது. மீண்டும் இக்குழு 19—1—1982 அன்று கூடியது.

(6) சுமுகமான தொழிலுறவுக்குப் பரிசு வழங்கும் திட்டம் :

தொழில் நிறுவனங்களில், நிர்வாகத்தினருக்கும், தொழிலாளர்களுக்குமிடையே சுமூகமான தொழிலுறவு தொடர்ந்து நிலவ ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு, சுமூகமான தொழிலுறவினை நிலவச் செய்வதில் பாராட்டத்தக்க பணியாற்றிய நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிற் சங்கங்களுக்கும் சிறப்புப் பரிசுகள் அளிக்கும் திட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்துள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ், பரிசுக்குரியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க தொழிலதிபர், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுடன், உயர் நீதிமன்ற ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி ஒருவரின் தலைமையின் கீழ் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அக்குழு 1981ல் பல முறை கூடி 1980 ஆம் ஆண்டுக்கு பரிசு பெறுவதற்குரியவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தது. இவர்களுக்கு முதற் பரிசாக சுழற் கோப்பை ஒன்றும் நிலையாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய கேடயம் ஒன்றும் இரண்டாம் பரிசாக தகுதிச் சான்றிதழ் ஒன்றும் அளிக்கப்படும்.

[1982 மார்ச் 15

அத்தியாயம் 3

வேலை நிலைமைகள் மற்றும் பணி நிபந்தனைகள் குறித்த சட்டங்கள்.

3–1–1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம் :

(1) 1981 ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் 9,681 தொழிற்சாலைகளும், ஆண்டு இறுதியில் (31–12–81 ஆம் நாள் நிலவரப்படி) 10,444 தொழிற்சாலைகளும் இருந்தன. இவற்றில் 6,40,850 தொழிலாளர்கள் பணிபுரி கின்றனர். இவ்வாண்டில் 1,149 தொழிற்சாலைகள் புதிதாக இச் சட்டத்தின் கீழ் வந்தன. 396 தொழிற்சாலைகள் நீக்கப்பட்டன. புதிய தொழிற்சாலைகளைப் பதிவு செய்வது குறித்து இவ் வாண்டில் இத்துறை முனைப்பாக நடவடிக்கை மேற்கொண்டதன் காரணமாக மேலும் பல தொழிற்சாலைகள் இச்சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. இதனால், தொழிற்சாலைகள் சட்டத் தின்படியும், ஏனைய தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களின்படியும் கிடைக்கும் பயன்களை அதிகத் தொழிலாளர்கள் பெற இயலும்.

(2) இச்சட்டத்தின் கீழ் மேற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள், தொடரப்பட்ட வழக்குகளின் விவரங்கள் முறையே III, IV ஆம் இணைப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(3) தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தினையும் தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு இயற்றப்பட்டுள்ள ஏனைய சட்டங் களையும் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தும் நோக்கத்துடன், அரசு, தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து அவர்களின் பணியைச் சீரமைத்துள்ளது. கோயம்புத்தூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட தொழிற்சாலை தலைமை இணை ஆய்வாளர் அலுவலகம், சென்னை, ஈரோடு, ஆகிய இடங்களைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட இரு தொழிற்சாலைத் தலைமைத் துணை ஆய்வாளர் அலுவலகங்களும், சென்னை, கோயம்புத்தூர் திருச்செங்கோடு ஆகிய இடங்களைத் தலைமை இடமாகக் கொண்ட மூன்று தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகங்களும் திறம்படச் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. இவற்றைத் தவிர, சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்துதல் தொடர்பாகத் தனிக்கவனம் செலுத்தவும், பெருவாரியானதீப்பெட்டி, பட்டாசுத் தொழிற் சாலைகளை தொற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய் வதற்காகவும், சிவகாசியில், மேலும் ஒரு தொழிற்சாலை ஆய் வாளர் பதவி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1982 மார்ச் 15]

3.2. தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு :

(1) 1981 ஆம் ஆண்டில் தொழிற்சாலைகள் தொழில் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட விபத்துக்களின் விவரம் வருமாறு—

ஆண்டு.	உயிர் இழப்பு ஏற்பட்ட விபத்துக்கள்.	உயிர் இழப்பு ஏற்படாத விபத்துக்கள்
(1)	(2)	(3)
1980	47	27,398
1981	47	24,815

(2) தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் செயல்வரம்பிற்குள் பெருவாரியான தொழிற்சாலைகள் கொண்டு வரப்பட்டிருந்த போதிலும் தொழிற்சாலைகளில் ஏற்படும் விபத்துக்கள் பெருமளவிற்குக் குறைந்துள்ளன. அதிலும், குறிப்பாக, தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் இடைவிடாது தொழிற்சாலைகளுக்குச் சென்று பார்வையிட்டு தொழிலாளர் நலனைக் கவனித்து வந்ததன் பயனாக உயிரிழப்பு அல்லாத விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை பெருமளவில் குறைந்துள்ளது. தொழிற்சாலைகளில் ஏற்படும் விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்காக, பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளவும், அடிக்கடி விபத்துக்கள் ஏற்படும் தொழிற்சாலைகளில், தனிக்கவனம் செலுத்தி விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்காகவும் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்கள் நடவடிக்கை மேற்கொள்கின்றனர்.

3.3. அரசு வழங்கும் பாதுகாப்பு பரிசுகள், உழைப்பு வீரர் பரிசுகள்.

(state safety Awards and shramvir Awards).

(1) தொழிலாளர்கள், நிர்வாகத்தினரிடையே தொழில் பாதுகாப்பை மேம்படுத்தவும், புதிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவும், அரசு பாதுகாப்புப் பரிசுகள், உழைப்பு வீரர் பரிசுகள் (Sramvir Awards) ஆகிய இரு தனிப் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தை அரசு செயல் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

(2) தொழிற்சாலைப் பாதுகாப்பு, அதிக உற்பத்தி, உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்தல், பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதற்குப் பதிலாக உள்நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தல் போன்ற தொழிற்சாலைகளின் முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் தொழிலாளருக்கு அவருடைய பணியையும், ஆலோசனையையும் போற்றிப் பாராட்டும் வகையில் மாநில அளவிலான 'உழைப்பு வீரர்' என்னும் பரிசு அளிக்கப்படுகிறது. இப்பரிசுத் திட்டத்தின் கீழ், 1980 ஆம் ஆண்டில், 80 மனுக்கள் வரப்பெற்றன.

(3) அரசு வழங்கும் பாதுகாப்புப் பரிசுகள், விபத்துக்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற போட்டி மனப்பான்மையை பல்வேறு தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினரிடையே உருவாக்கும் நோக்கங் கொண்டவை. விபத்துக்களைப் பெருமளவு குறைத்துள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு, அவற்றின் பணியைப் பாராட்டும் வகையில் இந்தப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. 1980 ஆம் ஆண்டில், இத்திட்டத்தின் கீழ் பரிசுகள் பெறுவதற்காக 776 விண்ணப்பங்கள் வரப்பெற்றன.

(4) இத்திட்டத்தின் கீழ் பரிசு பெறத் தகுதியுடையவர்களின் பெயர்கள் முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டன ; அவர்களுக்கு விரைவில் பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

3.4. பாதுகாப்புப் பிரிவு :

(1) இந்த ஆண்டு மதுரையில் ஒரு பாதுகாப்புப் பிரிவு அமைக்கப்பட்டது. பெருவாரியான விபத்துக்கள் ஏற்படுவதாகத் தெரிவிக்கப்படும் தொழிற்சாலைகளில் அவ்வாறு விபத்துக்கள் பெருமளவில் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை ஆராயவும், பாதுகாப்பு ஆய்வினை மேற்கொள்வதும் இப்பிரிவின் முக்கியப் பணிகளாகும். இப்பாதுகாப்புப் பிரிவு, தொழிற்சாலையில் பாதுகாப்புக்குரிய கருவிகள், சாதனங்களின் வடிவமைப்பினைத் தெரிந்தெடுத்துக் கூறுவதோடு, தொழிற்சாலையின் பாதுகாப்பு முறைகளை மேம்படுத்துவது குறித்து தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினருக்கு ஆலோசனையும் வழங்குகிறது. இப்பிரிவு, தொழிற்சாலைப் பாதுகாப்பின் பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்து, தொழிலாளர்களுக்கும், மேற்பார்வையாளர்களுக்கும் தொழில் நுட்ப பணியாளர்களுக்கும், நிர்வாகப் பணியாளர்களுக்கும் பயிற்சி வகுப்புகளையும் நடத்தி வருகிறது.

(2) இவ்வாண்டில், தொழிலாளர்கள், மேற்பார்வையாளர்களுக்காக பல பாதுகாப்பு வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. இக்காலத்தில் மதுரை, மகாலட்சுமி நூற்பாலை, அம்பாசமுத்திரம், மதுரை கோட்ஸ், ஆறுமுகநேரி, தாரங்கதாரா கெமிக்கல்ஸ், சிவகாசி, இராமமூர்த்தி மெட்டல் டெகரேட்டிங் இண்டஸ்ட்ரி ஆகிய தொழிற்சாலைகளில் பாதுகாப்பு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

(3) இப்பாதுகாப்புப் பிரிவு தொழிற்சாலைகளில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக புதிய முறைகளைக் கண்டறியும் ஆராய்ச்சி வளர்ச்சிப் பிரிவாகச் செயலாற்றுவதோடு, தொழிற்சாலையில் பணி புரியும் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் தொழிற்சாலை நன் முறையில் நடை பெறுவதற்கும் வகை செய்கிறது.

1982 மார்ச் 15]

(4) 1981 ஆம் ஆண்டில் எட்டு திரைப்படங்கள் வாங்கப் பட்டன. தற்போது தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில், தொழிற்சாலை பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் குறித்து 40 திரைப் படங்கள் உள்ளன. தொழிலாளர்களின் நலன் கருதி இவற்றைத் திரையிட்டுக் காட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு இவை இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

3.5. உற்பத்தித் திறன் :

தமிழ் நாட்டில் சென்னை, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சேலம், திருநெல்வேலி, ஆகிய இடங்களில் ஆறு உற்பத்தித் திறன் குழுக்கள் உள்ளன. இக்குழுக்கள் ஒவ்வொன்றும் அவை செலவிட்ட தொகையில் 50 சதவீதத் தொகை அல்லது ரூ. 1,500 இவற்றுள் எது குறைவானதோ, அத்தொகை ஒவ் வொரு ஆண்டிலும், பொது மானியமாக, இக்குழுக்களுக்கு மாநில அரசால் வழங்கப்படுகிறது.

3.6. தொழிற்சாலையில் உடல் நலம் பேணும் பிரிவு :

(1) மாநில தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில் ஆய்வுக் கூடத்துடன் இணைந்த தொழிற்சாலைச் சுகாதாரம் உடல் நலம் பேணும் பிரிவு ஒன்று ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட் டுள்ளது. ஆபத்தான பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர் களுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனைக்கு ஏற்பாடு செய்தல், உயிரின மாதிரிகளை ஆய்வுக்கூடத்தில் பரிசோதனை செய்தல், அவர்கள் தொழில் சார்ந்த நோய் எவற்றாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்களா என்று ஆய்தல் இவை இப்பிரிவின் பணிகளாகும்.

(2) இந்த ஆண்டில் 72 தொழிற்சாலைகளில் ஆய்வு மேற் கொள்ளப்பட்டது. 32 தொழிற்சாலைகளிலிருந்து மாதிரிகள் சேகரிக்கப்பட்டது. இரத்தம் சிறுநீர் மாதிரிகள் பல பரிசோதனை செய்யப்பட்டன. இச் சோதனைகளின் முடிவுகள் தொழிற் சாலைகளின் நிர்வாகங்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டன. தொழி லாளர்களுக்கு உடல்நலக் கேடு விளையாமல் இருக்க தக்க நட வடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுமாறு அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு, தூசி புகை அல்லது ஆவியை அவை தோன்றுமிடத்திலிருந்து உடனடியாக வெளியேற்றுவதற்கான வெளியேற்று வசதிகளை அமைத்திடுமாறு அவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஈயம் சம்பந்தப்பட்ட தொழி லில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நச்சு நோய் குறித்தும், அதிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான வழிவகை பற்றியும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது:

(3) நிறுவன அமைப்பின் கீழ் வராத தொழில் பிரிவுகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கும் இது போன்ற பரிசோதனைகள் நடத்த மருத்துவப் பாதுகாப்புப் பிரிவு ஒன்று மதுரையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு 24—10—1981 முதல் செயல்பட்டு வருகிறது.

(4) தொழிலாளர் காப்புறுதித் திட்டத்தின் கீழ் வராத தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ நிவாரண நோய் தடுப்புப் பணிகளை மதுரையிலுள்ள இந்த மருத்துவப் பாதுகாப்புப் பிரிவு மேற்கொள்கிறது.

(5) இந்த ஆண்டு முதற்கொண்டு சான்றளிக்கும் மருத்துவர்களைக் கொண்ட ஆறு பிரிவுகள், சென்னை, வேலூர் சேலம், சிவகாசி, திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. தமிழ்நாடு தொழிற்சாலைகள் விதிகளின் 95 ஆம் விதியின் கீழ் அறிக்கையிடப்பட்டுள்ள தொழில்களான முந்திரிக் கொட்டை பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலைகள், இராசயனத் தொழிற்சாலைகள், மண்பாண்டம், பீங்கான் தொழிற்சாலை போன்ற ஆபத்தான தொழில்களில் உள்ள தொழிலாளர்களைப் பரிசோதிப்பதே இந்த மருத்துவர்களின் முக்கியப் பணியாகும். உடல் நலத்திற்கு ஊறுவிளைவிக்கும் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் உடல் நலனை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கொரு முறை இவர்கள் சோதனை செய்கின்றனர்.

3.7. தொழிலாளர் நல சட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் அமைப்பினை வலுப்படுத்தல்.

தொழிலாளர் நல சட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் பணியாளர் அமைப்பை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு மேலும் 3 தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர் பதவிகளை இந்த ஆண்டு அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவர்கள் ,சென்னை, காஞ்சிபுரம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் செயலாற்றுகின்றனர். ஆய்வாளர் அலுவலகத்தின் பணியாளர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகரித்த பிறகு, தொழில் நிறுவனங்களின் ஆய்வுகள் பல்வேறு தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களின் கீழ் தொடரப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை இவை பெருமளவு உயர்ந்துள்ளது என்பதை III, IV ஆம் இணைப்பிலுள்ள அட்டவணைகளிலிருந்து அறியலாம்.

3—8—1947 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கடைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் சட்டம் :

(1) இச்சட்டத்தின் கீழ் உள்ள கடைகள், நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் குறித்த விவரங்கள் தொடரப்பட்ட வழக்குகள், பிரிவு 41ன் கீழ் முடிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் ஆகிய விவரங்களை III, IV ஆம் இணைப்புகளிலுள்ள அட்டவணைகளில் காணலாம்.

1982 மார்ச் 15]

(2) இந்த ஆண்டில், இச்சட்டத்தின் விதிதுறைகள், மாமல்லபுரம் நகரியத்திற்கும், கைலாசபுரம் பேரூராட்சிக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) விதிகளில் திருத்தம்.

(அ) தமிழ் நாடு கடைகள் நிறுவனங்கள் விதிகளின் 9, 11 ஆம் விதிகள் திருத்தப்பட்டன. இந்தத் திருத்தத்தின்படி, இச்சட்டத்தின் 41 ஆம் பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர் நலத்துணை ஆணையாளர்கள் அலுவலகத்திலுள்ள தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையர்கள் மேல்முறையீட்டு அலுவலர்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(இ) 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில் தமிழ்நாடு கடைகள் நிறுவனங்கள் விதிகளில் செய்யப்பட்ட மற்றொரு திருத்தத்தின்படி 'K' படிவத்தில் உள்ள விடுப்பு பதிவேடு திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(4) 51 ஆம் பிரிவின்கீழ் விண்ணப்பங்கள் :

சட்டத்தின் 51 ஆம் பிரிவின் கீழ் செய்துகொள்ளப்பட்ட 7 விண்ணப்பங்கள் இந்த ஆண்டு தொடக்கத்தில் பரிசீலனையில் இருந்தன. 1981 ஆம் ஆண்டில் 4 விண்ணப்பங்கள் வரப்பெற்றன. மொத்தமுள்ள 11 விண்ணப்பங்களில் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் 7 விண்ணப்பங்கள் குறித்து ஆணை பிறப்பித்துள்ளார். ஆண்டு இறுதியில் 4 விண்ணப்பங்கள் முடிவு செய்யப்படாமலிருந்தன.

3—9—1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உணவகங்கள் சட்டம்.

(1) இச்சட்டத்தின் கீழ் உள்ள உணவகங்களின் எண்ணிக்கை வசூலிக்கப்பட்ட பதிவுக் கட்டணம், மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் தொடரப்பட்ட வழக்குகள், இச்சட்டத்தின் 19 ஆம் பிரிவின்படி முடிவு செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடுகள் ஆகிய விவரங்களை II முதல் V வரையுள்ள இணைப்புகளிலுள்ள அட்டவணைகளில் காணலாம்.

(2) இந்த ஆண்டில், இச்சட்டம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், மாமல்லபுரம், நகரியத்திற்கும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், கைலாசபுரம் பேரூராட்சிக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) இந்த ஆண்டில் , தொழிலாளர் நல ஆணையாளர், இச்சட்டத்தின் 27(2) பிரிவின் கீழ் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒரு விண்ணப்பத்தை விசாரித்து ஆணை பிறப்பித்தார்.

[1982 மார்ச் 15

3.10. 1966 ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டம், 1968 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) விதிகள் :

(1) இச்சட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப்பட்ட உரிமத் தொகை, ஆய்வாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள், தொடரப் பட்ட வழக்குகள் ஆகிய விவரங்களை II முதல் IV வரையுள்ள இணைப்புகளிலுள்ள அட்டவணைகளில் காணலாம்.

(2) திருத்தங்கள் :

தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் தயாரிக்கும் பீடிகளில் பெரும் அளவை தள்ளி விடுவதால் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய இழப்பு ஏற்படுத்துவதைத் தவிர்ப்பதற்காக, அரசு, 1968 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) விதிகளில், 33-ஏ என்னும் புதிய துணை விதியைச் சேர்த்தது, இவ்விதியின்படி, தொழிலதிபர், ஒரு தொழிலாளரால் தயாரிக்கப்படும் பீடி அல்லது சுருட்டு அல்லது இவை இரண்டி லும் 5 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட பீடி அல்லது சுருட்டு அல்லது இவ்விரண்டையும் தள்ளுபடி செய்யக்கூடாது.

(3) பீடித் தொழிலாளருக்கு ஊதிய உறுதி :

நாளொன்றுக்குக் குறைந்தது 500 பீடிகளாவது சுற்றப் போதுமான மூலப்பொருள்களை பீடித் தொழிலாளர்களுக்குத் தொழிலதிபர்கள் வழங்காதபோது, நாளொன்றிற்கு 1,000 பீடி கள் சுற்றுவதற்கு நிர்ணயித்துள்ள குறைந்த அளவு தொகையில் 50 சதவீதம் தொகையை ஊதியமாக வழங்க உத்திரவாதம் அளிக்கும் வகையில் அரசு ஆணையிட்டது. இந்த ஆணை 22—6—1981 நாள் முதல் செயலுக்கு வந்தது.

(4) பீடித் தொழிலாளர் நலன் :

(அ) பீடித் தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு நலம் பயக்கும் பணிகளை மேற் கொள்ள மத்திய அரசு ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த அமைப்பு, துறை அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்போடும் உதவி யுடனும், பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக பல்வேறு நலப்பணி களை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த வகையில் கீழ்க்கண்டவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

(i) பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சையளிப் பதற்காக, மேலப்பாளையத்தில் நிலையான-நடமாடும் மருத்துவ பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

LEGISLATIVE ... TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 15]

(ii) பீடித் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கும் மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்க ஆங்கில மருத்துவமுறை மருந்தகங்கள் வேலூருக்கு அருகாமையில் உள்ள சாத்துவாச்சேரியிலும், தென்காசியிலும், ஈரோட்டிலும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

(iii) நிலையான-நடமாடும் மருந்தகம் ஒன்றை அமைப்பதற்கு ஒப்புதலளிக்கப்பட்டு, அம்மருந்தகம் திருச்சியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(iv) 1976 ஆம் ஆண்டு பீடித் தொழிலாளர்கள் நல நிதிச் சட்டத்தின்கீழ், பீடித் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு படிப்புதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 2,501 மாணவர்களுக்கு 1,04,640 ரூபாய் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1981-82 ஆம் ஆண்டில், படிப்புதவித் தொகை வழங்குவதற்கு, உரிய விண்ணப்பங்கள் பெங்களூர், பீடித் தொழிலாளர் நல ஆணையாளரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(ஆ) பொருளாதார வகையில் நலிந்த நிலையில் உள்ளவர்களுக்காக தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தால் வேலூர், சாத்துவாச்சேரியில் கட்டப்பட்ட வீடுகளில், 150 வீடுகளை பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு, ஒதுக்கவும், அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஆகும் செலவில் 10 சதவீதத் தொகையை வீடு பெறும் பீடித் தொழிலாளர் முதற்கண் செலுத்துவதன் பேரிலும், பெங்களூர் மத்திய அரசு பீடித் தொழிலாளர்கள் நல ஆணையாளரால் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் 1,500 ரூபாய் செலுத்தப்படுவதன் பேரிலும் அவ்வீடுகளை ஒதுக்க தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கிணங்க, உதவி மானியமாக 2.25 இலட்சம் ரூபாய் மைய அரசு இதற்காக அனுமதித்துள்ளது.

(5) குழுக்கள் : 1976 ஆம் ஆண்டு பீடித் தொழிலாளர்கள் நல நிதிச் சட்டத்தின் 5 ஆம் பிரிவின் கீழ் தமிழ்நாட்டிற்காக ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை மைய அரசு அமைத்துள்ளது. 9 பேர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டுள்ள இக்குழுவிற்கு தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைவர் ஆவார். இக்குழு இவ்வாண்டில், மும்முறை கூடி இம்மாநிலத்தில் பீடித் தொழிலாளர்களின் நலனை மேம்படுத்துவதற்குரிய பல்வேறு நடவடிக்கைகள் பற்றி விவாதித்தது.

3.11. 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம் :

(1) 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், அதன் கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகள் இத்துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்களால் தீவிரமாகச் செயலாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[1982 மார்ச் 15

(2) வசூலிக்கப்பட்ட பதிவுக் கட்டணம், ஆய்வாளர்கள் நடத்திய ஆய்வுகள், விதித்துறைகளை மீறியதற்காகத் தொடரப் பட்ட வழக்குகள் ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் II முதல் IV வரையிலுள்ள இணைப்புகளில் காணும் விவர அறிக்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

3.12. 1955 ஆம் ஆண்டு உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள், ஏனைய செய்தித் தாள் நிறுவனப் பணியாளர்கள் (பணி நிலைமைகளும் பல்வேறு விதித்துறைகளும்) சட்டம் :

(1) இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள், தொழிலாளர் நல ஆய் வாளர்களாலும், தொழிலாளர் நலத்துணை ஆய்வாளர்களாலும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாண்டில், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள், தொழிலாளர் நலத் துணை ஆய்வாளர்கள் ஆகியவர்களோடு, சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த பொதுமக்கள் தொடர்பு அலுவலரும் இச்சட்டத்தின் கீழ் ஆய்வாளராகப் பணி புரிவர் என்று அரசு அறிவித்துள்ளது. 1981 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் இருந்தவாறு, இச்சட்டத்தின் கீழ் 54 நிறுவனங்கள் உள்ளன. இவற்றில், 3,500 பத்திரிகையாளர்கள் பணிபுரிகின்றனர்.

(2) 1936 ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின்கீழ் செய்தித்தாள் நிறுவனங்கள் தொழில் நிறுவனங்களாக அறிவிக்கப் பட்டுள்ளன. மேற்கூறிய சட்டத்தின் விதித்துறைகளை செய்தித் தாள் நிறுவனங்களுக்கு நீட்டிக்க வரைவு அறிவிக்கை ஒன்றை அரசு வெளியிட்டுள்ளது.

(3) செய்தித்தாள் நிறுவனங்கள் குறித்து அமைக்கப்பட்ட பலேக்கர் நடுவர் மன்றத்தின் பரிந்துரைகளைச் செயற்படுத்திய தன் விளைவாக, இச்சட்டத்தின் கீழ் வருகின்ற பத்திரிகையாளர் கள், ஏனைய செய்தித்தாள் நிறுவனப் பணியாளர்கள் ஆகியோர் வேலை இழக்காமல் அவர்களின் நலனைக் காக்க மைய அரசு 1981 ஆம் ஆண்டு 12 ஆம் அவசரச் சட்டத்தின் வாயிலாக இச்சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவில், திருத்தத்தைச் செய்துள்ளதோடு 16 A என்னும் புதிய பிரிவொன்றையும் சேர்த்துள்ளது.

(4) செய்தித்தாள் நிறுவனங்கள் குறித்த பலேக்கர் நடுவர் மன்றத்தின் பரிந்துரைகள், செயற்படுத்தப்படுவதை, துறை அலுவலர்கள் கண்காணித்து வருகின்றனர்.

3.13. 1976 ஆம் ஆண்டு விற்பனை மேம்பாட்டுப் பணியாளர்கள் (பணி நிலைமைகள்) சட்டம்.

மருந்து தயாரிப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங் களுக்குப் பொருந்துமாறு செய்யப்பட்டுள்ள இச்சட்டம், இதன் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆய்வாளர்களால் தொடர்ந்து செயல் படுத்தப்படுகிறது.

1982 மார்ச் 15]

3.14. 1970 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் (முறைப் படுத்துதலும் நீக்குதலும்) சட்டம்.

(1) இச்சட்டத்தின் கீழ், 1981 ஆம் ஆண்டில், 395 பேர் முதன்மைத் தொழிலதிபர்களாகவும், 972 பேர் ஒப்பந்தக் காரர்களாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டனர்.

(2) செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள், தொடரப்பட்ட வழக்குகள் ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் II முதல் IV வரையிலான இணைப்பு களில் காணும் விவர அறிக்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

(3) இம்மாநிலத்தில் பொறியியல் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள், அவர்களுடைய பணிநிலைமைகள் ஆகியவை குறித்து ஆய்வு செய்ய துணைக் குழு ஒன்று அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இக்குழுவின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(4) சிமிட்டித் தொழில் குறித்த, துணைக் குழு அளித்த பரிந்துரையின் பேரில், இத்தொழிலில் கீழ்க்காணும், செய்முறை களில், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை 1—3—81 ஆம் நாளிலிருந்து நியமிக்கக்கூடாது என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்தது :—

(அ) சிமிட்டியை சிப்பம் கட்டும் இல்லத்தில் அதனைப் பைகளில் சிப்பம் செய்யும் முறை ; மற்றும்,

(ஆ) கோணிப்பைகளில் அச்சிடுதல்.

3.15. 1946 ஆம் ஆண்டு தொழில்வேலைவாய்ப்பு (நிலை ஆணைகள்) சட்டம்.

1981 ஆம் ஆண்டில், 66 தொழில் நிறுவனங்களின் நிலை ஆணைகள், சான்றளிக்கும் அதிகாரிகளால், சான்றளிக்கப் பட்டன. மேலும் 7 தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்த மட்டில், அவற்றின் நிலை ஆணைகளில் செய்யப்பட்ட திருத்தங் களுக்கும் சான்றளிக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டில், இச்சட்டத்தின் கீழ் 9 மேல் முறையீடுகளை மேல்முறையீட்டு மன்றங்களாகச் செயல்படும் தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள் விசாரித்துத் தீர்ப்பு அளித்துள்ளன.

3.16. 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய மற்றும் பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டம்.

இவ்வாண்டில் ஆய்வாளர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்டவை, இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காகத் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் II முதல் IV வரையி லான இணைப்புகளில் காணும் விவர அறிக்கைகளில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன.

3.17. 1957 ஆம் ஆண்டு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்.

(1) 1981 ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 419 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன, இவற்றில் சுமார் 90,600 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிந்தனர். 1–1–81 ஆம் நாளிலிருந்து 31–12–81 ஆம் நாள் வரையிலுள்ள கால அளவில் 1,060 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள 21 மலைத் தோட்டங்கள் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. 270 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியிருந்த 6 மலைத்தோட்டங்கள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டன. ஆக, இந்த ஆண்டின் இறுதியில் 434 மலைத் தோட்டங்கள் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருந்தன.

31–12–1981 ஆம் நாளன்று இருந்தவாறு இவற்றில் பணிபுரிந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை தோராயமாக 91,390 ஆகும்.

(2) இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகள், விதிகள் ஆகியவற்றை மலைத்தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள மலைத்தோட்ட ஆய்வாளர்கள் எழுவர் செயற்படுத்தி வருகின்றனர். தொழிலாளர் நல இணை ஆணையர் மலைத் தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளராகத் தொடர்ந்து செயலாற்றி வருகிறார்.

(3) செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள், இச்சட்டம், விதிகளின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக வழக்குத் தொடர அனுமதிக்கப் பட்டவை, ஆகியவை குறித்த விவரங்கள் II லிருந்து IV வரையி லான இணைப்புகளில் காணும் விவர அறிக்கைகளில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன.

(4) 1955 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் விதிகளைச் சேர்ந்த 51 (2) ஆம் விதியின் கீழ் குடியிருப்புகளிலிருந்து தொழிலாளர்களை வெளியேற்றுமாறு கோரி, நிர்வாகத்தினர் தாக்கல் செய்த 4 விண்ணப்பங்களை கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் நீதிமன்றம் முடிவு செய்தது.

3.18. 1981 ஆம் ஆண்டு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் (திருத்தச்) சட்டம்.

(1) மத்திய அரசு, மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தை 1981 ஆம் ஆண்டு, மலைத்தோட்டத் தொழி லாளர்கள் (திருத்தச்) சட்டத்தினால் (சட்டம் எண். 58/1981) திருத்தியுள்ளது : இச்சட்டத்தின் முக்கிய கூறுகள் வருமாறு :—

(i) மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், முன்னர் 10.117 எக்டேர் பரப்பளவு கொண்ட மலைத் தோட்டங்களுக் கும், 30 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள மலை

1982 மார்ச் 15]

தோட்டங்களுக்கும் மட்டுமே பொருந்தியது. ஆனால், இச்சட்டம் தற்போது 5 எக்டேர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பரப்பளவுள்ள மலைத் தோட்டங்களுக்கும், 15 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள மலைத் தோட்டங்களுக்கும் பொருந்துமாறு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) மலைத் தோட்டங்களைப் பதிவு செய்யவும், ஒவ்வோராண்டும் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கும் வகை செய்ய பட்டுள்ளது.

(iii) குழந்தைகள் காப்பகம் தொடர்பான விதித்துறைகளை, 50 பெண் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைவான தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ள அல்லது அத்தகைய பெண் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை 20-க்கும் குறைவாக உள்ள மலைத் தோட்டங்களுக்கும் நீட்டிப்பதற்குரிய அதிகாரம் அரசுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(iv) மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காக மலைத் தோட்ட அதிபர்களால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வீடுகள் இடிந்து வீழ்வதால் ஏற்படும் விபத்துக்களுக்காக தொழிலாளர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(v) நிர்வாகம் விபத்துக்கள் பற்றி அறிவிக்கவும், விபத்துக்கள் பற்றிய பதிவேட்டை பராமரித்து வரவும் கோர வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

2. இச்சட்டம் 26–1–1982 ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்துள்ளது. இச்சட்டத்தின்கீழ் புதிய விதிகளை இயற்றுவது குறித்து தொழிலாளர் நல ஆணையாளரோடு கலந்தாலோசித்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

3.19. புதிய தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள்:

(1) 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வாழ்க்கைப்படி வழங்கல் சட்டம் (சட்டம் எண் 45/1981). தொழில் நிறுவனங்கள் தங்களுடைய பணியாளர்களைத் தற்காலிகமாகப் பணியிலிருந்து நீக்கி வைக்கும்போது, அக்கால அளவிற்கு அப்பணியாளர்களுக்கு வாழ்க்கைப்படி வழங்கிட வேண்டுமென்று இச்சட்டம் வரையறுக்கிறது. வழங்கப்பட வேண்டிய வாழ்க்கைப்படி வீதங்கள் வருமாறு:—

முதல் 90 நாட்களுக்கு—ஊதியத்தில் 50 சதவீதம்.

90 நாட்களுக்கு பிறகு—ஊதியத்தில் 75 சதவீதம். 180 நாட்கள் வரை.

180 நாட்களுக்கு மேற்பட்டு—முழு ஊதியம்.

இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகள் 1—1—1982 ஆம் நாளி லிருந்து செயலுக்கு வந்துள்ளன.

(2) 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிலாளர்களின் பணியை நிரந்தரப்படுத்தல்) சட்டம் (சட்டம் எண் 46/1981).

24 திங்கள் கால அளவில் தொடர்ந்து 480 நாள் பணி புரிந்த தொழிலாளர்களின் பணியை நிரந்தரப்படுத்த இச்சட்டம் வகை செய்கிறது. இச்சட்டத்தின் முக்கியக்கூறு யாதெனில், தொழிலாளர் ஒருவர் பணிபுரியும் காலத்தில் பணியில் இடையீடு ஏற்படுமானால் அதற்கு அவர் பொறுப்பல்லவென்று தெரிந்தால், அந்த இடையீட்டைத் தொடர் பணியாகச் சேர்த்துக்கணக்கிட தொழிலாளர்கள் உரிமை உடையவர் ஆவார் என்பதே ஆகும். எனவே, தொழிலாளர் எவரையும் ஒருதலை முடிவெடுத்து எந்த ஒரு நிர்வாகமும் அவரைப் பணியிலிருந்து நீக்கி, தொடர்ந்து பணியின் பயன் அத்தொழிலாளருக்கு கிடைப் பதை தடுக்க முடியாது. இச்சட்டம் 1—1—1982 ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்துள்ளது.

(3) 1981 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் (தமிழ்நாடு திருத்தச்) சட்டம் (சட்ட எண் 47/1981):— ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைத்தல், அவை செயல்படுதல் ஆகியவற்றில் காணப்படும் சில நடைமுறைச் சிக்கல்களைக் களையும் பொருட்டு, இச்சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டம் 1—10—1981 ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தது.

(4) 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கைத்தறித் தொழிலாளர் கள் (பணி நிலைமைகளும் பல்வேறு விதித்துறைகளும்) சட்டம்:—

நெசவாளர்களுக்கும் சொந்தத் தறி நெசவாளர்களுக்கும் மிடையே தொழிலதிபர் தொழிலாளர் உறவை வளர்க்கவும், நெசவாளர்களுக்கு ஊதியங்கள் வழங்கப்படுதல், நெசவாளர் களைப் பணியில் தொடர்ந்து வைத்திருத்தல், அவர்களுக்கு சுகாதார, ஏனைய நல வசதிகளுக்கு வகை செய்தல் ஆகிய வற்றிற்கு உறுதி செய்யவும் இச்சட்டம் வகை செய்கிறது. தொழிற்சங்க அமைப்பு இல்லாத பெருவாரியான தொழிலாளர் களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க இத்தகையதொரு சட்டத்தை இயற்றியதில் இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு முதலிடம் வகிக்கிறது.

1982 மார்ச் 15]

அத்தியாயம் 4.

ஊதியங்கள் குறித்த சட்டங்கள்—

4. 1. 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம்:—

(1) தொழிற்சங்க அமைப்பு இல்லாத பெருவாரியான தொழிலாளர்களுக்கு, இயன்ற வகையில் அதிகம் பேருக்கு குறைந்த அளவு ஊதியங்களை வழங்க உறுதி செய்வதில், அரசு மிகுந்த கவனம் செலுத்துகிறது. கீழ்க்காணும் வேலைகளுக்குரிய குறைந்தளவு ஊதிய வீதங்களை அரசு நிர்ணயித்துள்ளது அல்லது திருத்தியமைத்துள்ளது:—

(i) தையல் தொழில் (முதன் முறையாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது).

(ii) செயற்கை வைரம் தீட்டும் தொழில் (முதன் முறையாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது).

(iii) கடைகள்—நிறுவனங்களில் வேலை (திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளது).

(iv) காப்பிக்கொட்டை பதப்படுத்தல் தொழிலில் வேலை (முதன் முறையாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது).

(2) ஆய்வுக்கால அளவில், கீழ்க்காணும் வேலைகளுக்குரிய குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை நிர்ணயிக்க ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

(i) வாசனைப் புகையிலை தயாரிக்கும் தொழிலில் வேலை.

(ii) கட்டிடங்கள் கட்டுதல், கற்களை உடைத்தல், கற்களைத் தூள் செய்தல், சாலை போடுதல், சாலை பராமரிப்பு ஆகிய பணிகளில் வேலை.

(iii) சோப்புத் தயாரிப்புத் தொழிலில் வேலை.

(iv) அரசினர் மருத்துவமனை, தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவமனை, மருத்துவ மனைகள், தனியார் மருத்துவ விடுதிகள் ஆகியவற்றில் வேலை.

(v) விசைத்தறித் தொழிலில் வேலை.

(vi) திரைப்படத் தொழிலில் வேலை.

(vii) முந்திரித் தொழிலில் வேலை.

(viii) உள்ளாடைகள் தயாரிப்புத் தொழில்கள் வேலை,

(ix) கைத்தறிப்பட்டுத் நெசவுத் தொழிலில் வேலை.

(x) கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் வேலை.

[1982 மார்ச் 15

(xi) கம்பள விரிப்பு, போர்வை நெய்யும் தொழிலில் வேலை.

(xii) பீடி சுற்றும் தொழில் நீங்கலாக, பீடி தயாரிக்கும் தொழில் உட்பட புகையிலை தயாரிப்பு தொழிலில் வேலை.

(xiii) உணவகங்கள், சிற்றுண்டியகங்கள் ஆகியவற்றில் வேலை.

(xiv) தீப்பெட்டி, பட்டாசு தயாரிப்புத் தொழிலில் வேலை.

(xv) பாத்திரங்கள் (தட்டுமுட்டுச்சாமான்கள்) தயாரிப்புத் தொழிலில் வேலை.

(3) 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் பின்வரும் தொழில்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

(i) டாக்சிகள், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் ஓட்டுவதில் வேலை.

(ii) சிறு அளவிலான பொறியியல் இணைப்புக் கட்டுமானத் தொழிலில் வேலை.

(4) 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் 20 ஆம் பிரிவின்கீழ், ''அதிகாரிகள்'' என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் நல நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் இவ்வாண்டில் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் தரப்படாமை குறித்து வந்த 41 உரிமைக் கோரிக்கை மனுக்களை முடிவு செய்துள்ளனர்.

(5) குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின்கீழ் நடத்திய ஆய்வுகள் தொடர்ந்து வழக்குகள் முதலியவைபற்றிய விவரங்கள் III ஆம் IV ஆம், இணைப்பில் காணும் விவர அறிக்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

4. 2. வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் —

(1) பாரதப்பிரதமர் அவர்கள் புதிய 20 அம்சத் திட்டமொன்றை அறிவித்துள்ளார்கள். இத்திட்டத்தில் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்குரிய குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் குறித்து மறு ஆய்வு செய்வதும் அவைகளைப் பயன்தரும் வகையில் செயலாக்குவதும் இடம் பெற்றுள்ளது. வேளாண்மைத் தொழில் பிரிவில், குறைந்த அளவு ஊதியங்களைச் செயலாக்கும் பொறுப்பு, வருவாய்த் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

1982 மார்ச் 15]

இதன் பொருட்டு மாவட்ட ஆட்சியர்கள், மாவட்ட வருவாய் அதிகார்கள், கோட்டாட்சியர்கள், வட்டாட்சியர்கள் துணை, வட்டாட்சியர்கள், தலைமையிட துணை வட்டாட்சியர்கள் உள்பட வருவாய் ஆய்வாளர்கள், ஆகியோர் அவரவர்களுடைய அதிகார வரம்பிற்குள் ''ஆய்வாளர்களாக'' நியமிக்கப்பட்டுள் ளனர். குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டததின் கீழ் கொடுக்கப்படுகின்ற எல்லா உரிமைக் கோரிக்கை மனுக்கள் குறித்து விசாரணை நடத்தி முடிவு செய்யும் பொறுப்பு வட்டாட்சியர்களைச் சாரும்.

(2) வேளாண்மைத் தொழில் புரியும் வேலைக்குரிய ஊதியங்களின் குறைந்த அளவு வீதம், கடைசியாக 1979 செப்டம்பரில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இந்த ஊதியங்களைத் திருத்தியமைப்பதில் அரசுக்கு ஆலோசனை கூறும் பொருட்டு ஆலோசனைக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

4.3. 1936 ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்—

(1) தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தமட்டில் தொழிற் சாலை ஆய்வாளர்களாலும், ஏனைய தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தமட்டில், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களாலும் இச்சட்டம் செயலாக்கப்பட்டு வருகிறது.

(2) 1936 ஆம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் விதித் துறைகள், செய்தித்தாள் நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்தும் வகை யில் நீட்டித்து, அரசு இவ்வாண்டில், வரைவு அறிவிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளது.

(3) ஆய்வுகள், தொடரப்பட்டு வழக்குகள், முடிவு செய்த உரிமைக் கோரிக்கைகள் ஆகியவைப்பற்றிய விவரங்கள், III ஆம் IV ஆம் இணைப்புகளில் காணும் விவர அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அத்தியாயம் 5.

சமூகப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள்.

5-1/1952ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி பல்வகை விதித்துறைகள் சட்டம்.

(1) இச்சட்டத்தை நீட்டித்தல்.

ஆய்வுக்கால அளவில் பின்வரும் புதிய நிறுவனங்கள்/தொழிற் சாலைகள் அவற்றுக்கெதிரே குறிப்பிட்டுள்ள நாளிலிருந்து இச் சட்டத்தின் செயல் வரம்புக்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன:—

(i) சரக்குகளை கொண்டு வந்து ஏற்றி அனுப்புதல், கப்பலில் சரக்குகளை ஏற்றுதல், கப்பலிலிருந்து சரக்குகளை இறக்குதல் ஆகிய தொழில்களில் ஈடு பட்டுள்ள நிறுவனங்கள். 23-11-81

(ii) கோழி வளர்ப்புப் பண்ணைகள் .. 7–12–81

(iii) கால்நடைத் தீவன தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைகள். 7–12–81

இதன் விளைவாக இச்சட்டம், மேலும் 722 புதிய நிறுவனங்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. இதனால் கூடுதலாக சுமார் 46,000 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்தனர்.

(2) இச்சட்டத்தின்கீழ் வரும் நிறுவனங்கள்/சந்தாதாரர்கள்:—

1981-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 30ஆம் நாளன்று இருந்தவாறு, இச்சட்டத்தின் கீழ்வரும் நிறுவனங்கள்/தொழிலாளர்கள்/சந்தாதாரர்கள் ஆகியோர் பற்றிய விவரங்கள் வருமாறு :—

விவரம்.	விலக்களிக்கப்பட்டவை.	விலக்களிக்கப்படாதவை.	மொத்தம்
(1)	(2)	(3)	(4)
நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	463	12,504	12,967
இச்சட்டத்தின்கீழ் வரும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	3,27,250	10,98,187	14,25,437
சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கை.	3,16,348	9,93,040	13,09,388

3. தொழிலாளர் குடும்பநல ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் கீழ்வரும் உறுப்பினர்கள்.

உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை—8,89,235

(4) 1976ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்களின் வைப்பீட்டுத் தொகைஇணைந்த ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் வரும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை.

(அ) 1952ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டத்தின்கீழ், விலக்களிக்கப்படாத, விலக்களிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களிலுள்ள உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் உறுப்பினர்களாவர்.

(ஆ) தொழிலாளர்களிடமிருந்து சந்தாத் தொகை/தவணை கட்டணம் ஏதும் வசூலிக்காமல், அவர்களுக்கு தொகுதி ஈட்டுறுதித் திட்டத்தை செயலுக்குக் கொண்டு வந்துள்ள

1982 மார்ச் 15]

நிறுவனங்களுக்கு, 1976ஆம் ஆண்டு, தொழிலாளர்களின் வைப்பீட்டுத் தொகை இணைந்த ஈட்டுறுதித் திட்டம் பொருந்துவதிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை.
71	77,596

(இ) இச்சட்டத்தின் பல்வேறு விதித் துறைகளின்கீழ் செலுத்த வேண்டிய தொகையின் கேட்பு, வசூல், பாக்கி விவரங்கள் வருமாறு :—

செலுத்த வேண்டிய தொகை பற்றிய விவரம்.	30—11—1981 அன்றிருந்தவாறு பாக்கி.	1981 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் நவம்பர்த் திங்கள் 30 ஆம் நாள்வரை வசூல்
(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1 தொழிலாளர்களின் வருங்கால வைப்புநிதி.	203·33	4,428·17
2 குடும்ப நல ஓய்வூதிய நிதி.	10·58	657·64
3 வைப்பீட்டுத் தொகை இணைந்த ஈட்டுறுதி நிதி.	7·15	174·19

(ஈ) நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட துணி ஆலைகள் தொடர்பான தொகை ரூ. 59·13 இலட்சம் உட்பட, தொழிலாளர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதியின் கீழ் காட்டப்பட்ட பாக்கித் தொகையில் பெரும்பகுதி பஞ்சாலைத் தொழில் தொடர்பானதாகும். பாக்கித் தொகை ரூ. 144·20 இலட்சத்தில் ரூ. 85·45 இலட்சம் பின்வரும் தொழில் நிறுவனங்களிடையே முடங்கிக் கிடக்கிறது.

(i) மேற்கூறிய திட்டம் பொருந்துவது குறித்து எதிர்ப்புத் தெரிவித்து ரிட் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்துள்ள நிறுவனங்கள்.	ரூ. 68·10 இலட்சம்
(ii) கலைக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனங்கள்.	ரூ. 12·85 ,,
(iii) மூடப்பட்டுள்ள நிறுவனங்கள்.	ரூ. 4·50 ,,
மொத்தம் ..	ரூ. 85·45 இலட்சம்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1982 மார்ச் 15

(உ) எஞ்சியுள்ள 58·75 இலட்சம் ரூபாயை வசூலிக்க வேண்டியதில் 52·03 இலட்சம் ரூபாய் வசூலிக்க இவ்வமைப்பு 278 இனங்களில் வரிவசூல் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. இவற்றோடு நிலுவைத் தொகைகளை உரிய காலத்தில் செலுத்தத் தவறியவர்களுக்கு எதிராக 1,395 வழக்குகளும் தொடரப்பட்டுள்ளன.

(5) வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளை முடித்து, தொகை கொடுத்துத் தீர்த்தல்.

(அ) 1981ஆம் ஆண்டில் (30–11–1981ஆம் நாள்வரை) 46,743 இனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் வருங்கால வைப்புநிதிக் கணக்குகளை இறுதியாக்கி தொகை வழங்கித் தீர்ப்பது தொடர்பாக 1,340 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) வரப்பெற்ற உரிமைக் கோரிக்கைகள், தொகை கொடுத்துத் தீர்க்கப்பட்டவை அல்லது குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காகத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டவை, 30–11–1981ஆம் நாளன்றிருந்தவாறு தொகை கொடுத்துத் தீர்க்கப்படாமலுள்ள உரிமைக் கோரிக்கைகள் ஆகியவற்றைக் காட்டும் விவர அறிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(i)	31–12–80 ஆம் நாளன்று இருந்தவாறு தொகை கொடுத்துத் தீர்க்கப்படாமலிருந்த உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை	6,527
(ii)	1981 ஜனவரியிலிருந்து 1981 நவம்பர் வரை வரப்பெற்ற உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை	54,066
(iii)	1981ஆம் ஆண்டில் தொகை கொடுத்துத் தீர்க்கப்பட வேண்டியிருந்த உரிமைக் கோரிக்கைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை	60,593
(iv)	1981 ஜனவரி முதல் 1981 நவம்பர் வரையில், தொகை கொடுத்துத் தீர்க்கப்பட்ட உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை	46,743
(v)	குறைபாடுகளைச் சரி செய்வதற்காகத் திருப்பி அனுப்பப்பட்ட உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை ..	8,937
(vi)	30–11–81 ஆம் நாளன்று இருந்தவாறு தீர்க்கப்படாமலிருந்த உரிமைக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை ..	4,913

1982 மார்ச் 15]

(இ) 1981ஆம் ஆண்டில் தொகை கொடுத்துத் தீர்க்கப்பட்ட உரிமைக் கோரிக்கைகள் பற்றிய பகுப்பாய்வு (1981சனவரி முதல் 1981 நவம்பர் வரை):—

()	இறப்பு	3,757
(ii)	வயது முதிர்வு பெற்றமை	5,946
(iii)	நிரந்தரமாக இயலாமையுற்றது ..	1,018
(iv)	பதவியை விட்டு விலகியது ..	29,849
(v)	ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டது	5,657
(vi)	இடம் பெயர்தல்	31
(vii)	பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டது	344
(viii)	பல்வகை	141
	மொத்தம்	46,743

(6) 1971 ஆம் ஆண்டு, தொழிலாளர்கள் குடும்ப நல ஓய் ஆதியத் திட்டம்:—

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

(i)	31–12–1980 ஆம் நாளன்று இருந்த வாறு முடிக்கப்பெறாமலிருந்த கோரிக் கைகளின் எண்ணிக்கை.	5,967
(ii)	1981 ஜனவரி முதல் 1981 நவம்பர் வரை வரப்பெற்ற கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை.	40,944
(iii)	மொத்தம்	46,911
(iv)	1981 ஜனவரி முதல் 1981 நவம்பர் வரை தொகைக் கொடுத்துத் தீர்க் கப்பட்ட கோரிக்கைகளின் எண் ணிக்கை.	32,463
(v)	குறைபாடுகளை சரிசெய்து அனுப்ப திருப்பி அனுப்பப்பட்ட கோரிக்கை களின் எண்ணிக்கை.	9,89

[1982 மார்ச் 15

(vi) 30–11—1981 ஆம் நாளன்று இருந்த வாறு முடிவுறாமல் இருந்த கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை.	4,549
(vii) தொகை கொடுத்து தீர்க்கப்பட்ட கோரிக்கைகளுக்காக வழங்கப்பட்ட தொகை.	43.97 (இலட்சம் ரூபாய்)
(viit) 30–11–1981 ஆம் நாளன்று இருந்த வாறு மாதந்தோறும் ஒய்வூதியத்தை பெறும் குடும்பங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	790

(7) 1976 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வைப்பீட்டுத்தொகை இணைந்த ஈட்டுறுதித் திட்டம் :—

(i) 31–12–1980 ஆம் நாளன்று இருந்த வாறு முடிக்கப்படாமலிருந்த கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை.	613
(ii) 1981 ஜனவரி முதல் 1981 நவம்பர் வரை வரப்பெற்ற கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை.	3,308
(iii) மொத்தம்	3,921
(iv) 1981 ஜனவரி முதல் 1981 நவம்பர் வரையில் தொகை கொடுத்துத் தீர்க்கப்பட்ட கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை.	2,041
(v) குறைபாடுகளைச் சரி செய்து அனுப்பு மாறு கோரி திருப்பி அனுப்பப்பட்ட உரிமை கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை.	1,232
(vi) 30–11–1981 ஆம் நாளன்றிருந்தவாறு நடவடிக்கை எடுக்காமல் நிலுவையாக இருந்த மனுக்களின் எண்ணிக்கை.	648
(vii) தொகை கொடுத்துத் தீர்க்கப்பட்ட உரிமைக் கோரிக்கைகளின் தொடர்பாக வழங்கப்பட்ட தொகை.	ரூ. 60.13 (இலட்சம்)

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 15]

(8) முன்பணங்கள் :—

(அ) அறிக்கையாண்டில் பின்வரும் நோக்கங்களுக்காக இத் திட்டத்தின் சந்தாதாரர்களுக்கு அவர்களது வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்கில் உள்ள தொகையிலிருந்து திருப்பிச் செலுத்த வேண்டாத முன்பணங்கள் வழங்கப்பட்டன.

நோக்கம்.	இனங்களின் எண்ணிக்கை.	வழங்கப்பட்ட தொகை. (ரூபாய் இலட்சத்தில்)
(1)	(2)	(3)
(i) வீட்டு மனைகள்/கட்டிடங்கள் வாங்குவதற்காக அல்லது வீடுகள் கட்டுவதற்காக. (ii) உதவித் தொகையுடன் வீடு கட்டும் திட்டத்தின் கீழ்க் கட்டப்பட்ட குடியிருப்புகளை ஒதுக்குவதற்காக. (iii) குறைந்த வருமானமுள்ளவர்களுக்குரிய வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் வீடுகள் கட்டுவதற்காக.	2,681	82.99
(iv) 15 நாட்களுக்கும் மேற்பட்டு கதவடைப்பு செய்யப்பட்ட / மூடப்பட்ட நிறுவனங்களின் பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட முன்பணங்கள்.	851	3.36
(v) உறுப்பினர்கள் அல்லது உறுப்பினர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் மருத்துவச் சிகிச்சை தொடர்பாக ஏற்பட்ட செலவுகளுக்காக.	482	3.83

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(1)	(2)	(3)
(v) தன்னுடைய திருமணத்திற்காக மகளின், மகனின் சகோதரிகளின் சகோதரர்களின் திருமணங்களுக்காகவும், குழந்தைகளின் உயர்நிலைப்பள்ளிக் கல்விக்கு மேற்பட்ட படிப்புக்காக.	5,567	103.16
(vii) வெள்ளம்/நில நடுக்கம் போன்ற இயல்பு மீறிய கால நிலைகளின்போது ஏற்படக்கூடிய செலவுகளுக்காக.	12	0.11
(viii) மின்வெட்டு காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பணியாளர்களுக்காக.	இல்லை	

(9) முக்கிய திருத்தங்கள் :—

(அ) இவ்வாண்டில் 1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டத்தின் கீழ் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. அவற்றில், பின்வருவனவற்றைப்பற்றி குறிப்பிடலாம்.

இத்திட்டத்தின் கீழ், இந்நிதியின் உடல் ஊனமுற்ற தொழிலாளர் சந்தாதாரர் உறுதுணைச் சாதனங்களை வாங்குவதற்காகத் தங்களது ஆறுமாத அடிப்படைச் சம்பளம் மற்றும் அகவிலைப்படிகளுக்கு நிகரான தொகையை அல்லது அவர் செலுத்திய சந்தா தொகை அளவிற்கு நிகரான தொகையை முன் பணமாக மேற்கூறிய நிதியிலிருந்து பெற இயலும் வகையில் புதிய விதித்துறை ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) 1971 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்ப நல ஓய்வூதியத்திட்டத்தில் செய்யப்பட்டுள்ள முக்கிய திருத்தங்களாவன :—(i) இத்திருத்தம் செய்யப்படுவதற்கு முன்னர் குடும்பத்தினருக்குக் கிடைக்கப் பெற்ற குறைந்தளவு ஓய்வூதியம் 40 ரூபாய் ஆகும். ஆனால் 13–1–1981 ஆம் நாளன்று, குறைந்தளவு ஓய்வூதியத்தை 60 ரூபாயாக உயர்த்தி 1971 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்பநல ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் 28 ஆம் பாராவின் கீழ் இவ்விதித்துறை திருத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வுயர்வு 1–3–1980 ஆம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்துள்ளது.

1982 மார்ச் 15]

(ii) மேலே குறிப்பிட்டது போல மாதாந்திர குறைந்தளவு குடும்ப நல ஒய்வூதியத்தை உயர்த்தும் போது, இறந்து போன உறுப்பினரின் குடும்பத்தினர் ஆயுள் காப்புறுதித்தொகை 1,000 ரூபாயைப் பெறுவர் என்று முன்னர் வகை செய்யப்பட்டதற்கு மாறாக, ஒட்டு மொத்தமாக 2,000 ரூபாயைப் பெற இயலும் வகையில் 1971 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் குடும்பநல ஒய்வூதியத் திட்டத்தின் 31 ஆம் பாராவும் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

இவ்விரு திருத்தங்களின் மூலம் இறந்துபோனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு உயர்த்தப்பட்ட குறைந்த அளவு ஒய்வூதியமும் ஒரு மொத்தத் தொகையும் கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

5. 2. தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம் :

(1) 1955 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம், இதுவரையில் 50 மையங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டில், இத்திட்டம் பின்வரும் புதிய பகுதிகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் இத்திட்டத்தின் கீழ் மேலும் 6,200 தொழிலாளர்கள் வருகின்றனர்.

(அ) சிவகாசி சுற்றுப்புறப் பகுதிகள்.

(ஆ) சேலம் மாவட்டம் திருச்செங்கோடு வட்டத்தில் உள்ள குமாரபாளையம்.

(இ) திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள திருவெறும்பூர் மற்றும் வாக்குடி.

(2) மேற்சொன்ன நீட்டிப்பு காரணமாக தமிழ்நாட்டில் ஈட்டுறுதி செய்யப்பட்டவர்கள், பயனடைவோர் ஆகியோரின் மொத்த எண்ணிக்கை உயர்ந்துள்ளது. இது தொடர்பான விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(i) தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	4,81,200
(ii) ஈட்டுறுதி செய்யப்பட்டவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	5,18,200
(iii) இதில் அடங்கிய குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை.	5,18,200
(iv) பயனடைந்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	20,01,000

(3) மின்சக்தியைப் பயன்படுத்தக்கூடியதும் 20-க்கும் அதற்கு மேற்பட்டும் பணியாளர்களை கொண்டதுமான தொழிற் சாலைகளுக்குப் பொருந்தக்கூடிய இத்திட்டத்தின்கீழ், பின் வரும் உதவிகளுக்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது :—

(i) மருத்துவ உதவி (மருந்துப் பொருட்களாக வழங்கப் படுதல்).

(ii) நோய்க்கால உதவி	பணமாக
(iii) பேருகால உதவி	
(iv) ஏலாமையற்றோருக்கு உதவி	
(v) சார்ந்துள்ளவர்கள் நல உதவி	
(vi) இறுதிச் சடங்குகளுக்குரிய செலவுத் தொகை.	

(4) ஆய்வுக்கால அளவில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் பின்வரும் இடங்களில் செயல்படத் தொடங்கி யுள்ளன :—

(i) திருத்தங்கல்—இராமநாதபுரம் மாவட்டம், சிவகாசி சுற்றுப்புறப் பகுதிகளுக்காக.

(ii) குமாரபாளையம், சேலம் மாவட்டம்.

(iii) திருவெறும்பூர். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

(5) ஆய்வாண்டில் பின்வரும் புதிய திட்டங்கள் செயல் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(i) தற்போது அம்பத்தூரிலுள்ள தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி நிலையான மருந்தகத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒன்று அம்பத்தூரிலும் மற்றொன்று கொரட்டூரிலும் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

(ii) கோயம்புத்தூரில் தற்போதுள்ள நடமாடும் மருந்த கத்தை எடுத்து விட்டு சின்னியம்பாளையத்தில் நிலையான தொழிலாளர்நல ஈட்டுறுதி மருந்தகம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(iii) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வெள்ள லூரில் கே.என்.ஆர். பஞ்சாலைக்கு தொழிலாளர் நல ஈட் டுறுதித் திட்டத்தை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொழி லாளர்கள் வெள்ளலூரிலுள்ள தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகத்தில் சிகிச்சை பெறுவர்.

(iv) தற்போது நாகர்கோயிலிலுள்ள தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகத்தோடு தொழிலாளர்களை இணைப்பதன் மூலம் கன்னியாகுமரி சுற்றுப் பகுதிகளுக்கு இத்திட்டம் நீட்டிக்கப் பட்டுள்ளது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 15]

(v) ஆத்தூரில் நிலையான மருந்தகம் ஒன்றைத் தொடங்கு வதன்மூலம் ஆறுமுகனேரிக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டித்தல்.

(vi) சேலம் சுற்றுப்புறப்பகுதியில் நிலையான மருந்தகம் ஒன்றைத் தொடங்குவதன் மூலம் சேலம் சுற்றுப்புறப்பகுதிக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டித்தல்.

(vii) கோயம்புத்தூர் தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனையில் இதயநோய் மருத்துவப் பிரிவு (Intensive coronary care unit) ஒன்றை தொடங்குதல்.

(6) பெருந் திட்டத்தின் கீழ் பின்வரும் பகுதிகளில் தொழி லாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தை நீட்டிக்கவும் கருதப்பட் டுள்ளது.

(i) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திருநின்றவூர், திருவள் ளூர், காக்களூர் ஆகிய இடங்களிலும் அவற்றின் சுற்றுபுறப் பகுதி களிலும் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நீட்டித்தல்.

(ii) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள மானாமதுரைக் கும் அதன் சுற்றுப்புற பகுதிகளுக்கும் நீட்டித்தல்.

(iii) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், பேட்டையில் நிலை யான மருந்தகம் ஒன்றைத் தொடங்குவதன்மூலம் வீரநல்லூருக்கு நீட்டித்தல்.

(iv) நீலகிரி மாவட்டத்தில் உதகமண்டலத்திற்கும் அதன் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளுக்கும் நீட்டித்தல்.

(v) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அரியூருக்கு நீட்டித்தல்.

(vi) தருமபுரி மாவட்டத்தில் ஒசூருக்கு நீட்டித்தல்.

(7) மாநிலத்தில் உள்ள 5 தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனைகள் மற்றும் 110 தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி நிலையான மருந்தகங்களில், 5 தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனைகளும் 45 தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களும் அரசுக்கு அல்லது தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களில் செயல்படுகின்றன ; எஞ்சியுள்ளவை தனியார் வாடகைக் கட்டிடங்களில் செயல்படுகின்றன.

(8) இரண்டு டாக்டர்கள் மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட டாக்டர்களைக் கொண்டுள்ளவையும் தற்போது வாடகைக் கட்டிடங்களில் செயற்படுபவையுமான மருந்தகங்களுக்கு 45

[1982 மார்ச் 1]

இடங்களில் சொந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்ட தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. இந்த 45 இடங்களில் மருந்தகக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்குரிய நிலத்தை கையகப்படுத்தும் பணி பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளது.

(9) பின்வரும் இடங்களில் மேலும் நான்கு (50 படுக்கைகளைக் கொண்ட) தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவமனைகள் கட்டவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

(i) சேலம், (ii) மேட்டூர் அணை, (iii) திருச்சிராப்பள்ளி, (iv) சிவகாசி இதற்குத் தேவையான நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் பணி வெவ்வேறு நிலைகளில் நடைபெற்று வருகிறது.

(10) சந்தாவசூல்: 1981—82 ஆம் ஆண்டில் (31—1—1982 வரை) தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ் சந்தாத் தொகைகள் தொடர்பாக ரூ. 1,335·43 இலட்சம் பெறப்பட்டது.

(11) பண உதவி : ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கு (31—1—1982 வரை) ரூ. 938 இலட்சம் பண உதவியாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

5.3. தொழிற்சாலை விபத்துக்கள் துயர் துடைப்பு நிதி :

(1) கல் உடைத்தல், வெடி வைத்துத் தகர்த்தல், கிணறு தோண்டுதல் அல்லது அவை போன்ற ஆபத்தான தொழில்களில் பணிபுரியும்போது காயமேற்பட்டு அதனால் நிலையாகப் பணியாற்ற இயலாமற்போன தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது மரணமடைந்த தொழிலாளர்களைச் சார்ந்து இருப்பவர்களுக்கு உதவியளிக்கும் பொருட்டு, ஆண்டொன்றுக்கு 15,000 ரூபாய் தொடர் மானியத்துடன் அரசால் இந்நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1923-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு வழங்குவதற்குத் தொழிலதிபர்களிடம் நிதிவசதி இல்லாதிருந்தால் அல்லது வேறு காரணங்களை முன்னிட்டு தொழிலாளர் அல்லது அவர்களைச் சார்ந்துள்ளோர் அச்சட்டத்தின்கீழ் இழப்பீட்டுத் தொகை பெற இயலாது போனால் இந்நிதியிலிருந்து உதவித் தொகை அளிக்கப்படும் இழப்பீடு வழங்கப் போதுமான நிதி வசதி இல்லாத சிறிய ஒப்பந்தக்காரர்களிடம் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் விபத்தில் மரணமடைந்தால் அல்லது காயமடைந்தால் அவர்களும் இந்நிதியிலிருந்து உதவித் தொகை பெறுவர்.

(2) 1981-ஆம் ஆண்டில் தொழிலாளர் ஐவருக்கு இந்நிதியிலிருந்து துயர் தணிப்புத் தொகையாக ரூ. 10,000 வழங்கப்பட்டது.

1982 மார்ச் 15]

அத்தியாயம் 6.

தொழிலாளர் நலப்பணிகள்.

6.1. அரசு உதவி பெறும் தொழிலாளர் வீட்டுவசதித் திட்டம் (தனியார் தொழிலதிபர்கள் திட்டங்கள்).

(1) 1948-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் வருகின்ற தொழிற்சாலைகளின் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்ட இத்திட்டத்தின் கீழ் நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது.

(2) ஆய்வுக்கால அளவில் புதிய திட்டம் எதற்கும் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே அனுமதி வழங்கப்பட்ட திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டுவருவது குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை லிமிடெட், படாளம்.	40 வீடுகள் கட்டும் பணி II-ஆம் கட்டம் நிதியாண்டின் இறுதிக்கு முன்னர் முடிந்துவிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
சேலம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை, மோகனூர்.	72 வீடுகள் கட்டுவதற்குரிய திட்டம் இவ்வாண்டின் இறுதிக்கு முன்னர் நிறைவு பெற்றுவிடும்.
ஸ்ரீஇராமலிங்கா ஆலை லிமிடெட், அருப்புக்கோட்டை.	அரசு அனுமதித்துள்ள 140 வீடுகள் கட்டும் பணி தரை மட்டம் வரையில் (Plinth level) முடிந்துள்ளது.

(3) இத்திட்டம் தொடக்கத்திலிருந்து 31—12—1981 ஆம் நாள் வரையில் இத்திட்டத்தின் கீழ் தனியார் தொழிலதிபர்கள் கட்டியுள்ள வீடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 1078 ஆகும். இது தொடர்பாக இதுவரையில் கடன் வகையில் ரூ. 30.10 இலட்சமும் உதவித் தொகை வகையில் ரூ. 13·93 இலட்சமும் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

6.2. மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதித்திட்டம்

(1) இத்திட்டம், மலைத் தோட்டத் தொழிலதிபர்கள் தங்களது தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தருவதற்கு உதவி புரிவதை நோக்கமாக கொண்டதாகும். ஓர் அறை கொண்ட குடியிருப்புகள் ஒவ்வொன்றும் 4,000 ரூபாய் உச்சவரம்புச்

செலவில் (1979-ஆம் ஆண்டில் நிர்ணயிக்கப்பட்டவாறு) கட்டப்படுகின்றன. அத்தொகையில் 50 சதவீதம் கடனாகவும் 37·5 சதவீதம் உதவித் தொகையாகவும் வழங்கப்படுகிறது. அறிக்கை ஆண்டில் பின்வரும் புதிய திட்டங்களுக்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது :—

	வீடுகளின் எண்ணிக்கை.	கடன்.	உதவித் தொகை).
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய்)	(ரூபாய்)
(அ) ப்ரூக் லாண்ட்ஸ் எஸ்டேட், குன்னூர். ..	4	8,000	6,000
(ஆ) வாட்டர் பால்ஸ் எஸ்டேட் (மேற்கு) வால்பாறை. ..	24	48,000	36,000

(2) இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து இதுவரை 715 வீடுகள் கட்டிமுடிக்கப்பட்டுள்ளன. 31—12—1981 ஆம் நாள் வரையில் ஏற்பட்டுள்ள செலவு முறையே கடன் வகையில் ரூ. 9·71 இலட்சமும் உதவித் தொகைவகையில் ரூ. 6·30 இலட்சமும் ஆகும்.

6.3 தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியம்:

(1) தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியம் 1973-ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இவ்வாரியத்தின் தலைவராவார். இவ்வாரியம் தொழிலாளர்களின் நலனை முன்னிட்டு நிறைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இவ்வாரியம், தொழிலாளர்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்பத்தினர் நலனை முன்னிட்டு விரைவில் மேலும் பல நல்ல திட்டங்களைச் செயற்படுத்தவும் எண்ணியுள்ளது. அவற்றின் விவரங்கள் வருமாறு.

(2) தொழிலாளர் நல நிலையங்கள்:

ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்டுள்ள 14 நிலையங்களோடு இவ்வாண்டில் பின்வரும் இடங்களில் நிலையங்கள் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. (1) மேட்டூர் அணை, (2) டால்மியாபுரம், (3) திருச்சிராப்பள்ளி, (4) தாராபுரம், (5) விக்கிரமசிங்கபுரம், (6) தூத்துக்குடி, (7) பெரியநாயக்கன்பாளையம், (8) தஞ்சாவூர்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 15]

(3) தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோருக்கென்று சென்னை தேனாம்பேட்டையில் உள்ள தங்கும் இல்லம் (ஜீவா இல்லம்).

சென்னைக்கு அலுவல் பற்றி வரும் தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளுக்கு தங்குமிடவசதி அளிக்கும் பொருட்டு, தமிழ் நாடு தொழிலாளர் நல வாரியம், ரூ. 10 இலட்சம் செலவில் சென்னை, தேனாம்பேட்டையில் ''ஜீவா இல்லம்'' என்ற கட்டிடத்தைக் கட்டியுள்ளது. இதன்பொருட்டு 2 இலட்சம் ரூபாய் மானியமும் இலவசமாக 5 கிரவுண்டு 1630 ச.அடி. நிலமும் தமிழக அரசு வழங்கியுள்ளது. கிரவுண்டு ஒன்று 76,300 ரூபாய் வீதம் இந்நிலத்தின் மொத்த மதிப்பு 3,81,500 ரூபாயாகும். இக்கட்டிடம் 18·11. 1981 அன்று மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சரால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

(4) இவ்வாரியம் செயற்படுத்தும் பிற தொழிலாளர் நலத் திட்டங்கள், இவற்றின் மூலம் பயனடைந்தோரின் எண்ணிக்கை ஆகியவை பற்றிய விவரம் வருமாறு—

(அ) தையல் பயிற்சி நிலையங்கள்.

1. இத்தையல் பயிற்சி நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	23
2. பயிற்சி பெறுவோரின் மொத்த எண்ணிக்கை	680

(ஆ) நர்சரிப்பள்ளிகள்—

1. நர்சரிப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை ..	22
2. பயனடைந்த குழந்தைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	598

(இ) குழந்தை நலக்காப்பகங்கள்.—

1. குழந்தை நலக்காப்பகங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	6
2. பயனடைந்த குழந்தைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	248

(ஈ) படிப்பகங்கள்.—

1. படிப்பகங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை ..	
2. பயனடைந்த தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	36,600

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1982 மார்ச் 15

(5) பிற திட்டங்கள்.

	பயனடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை ரூபாய்
(அ) தொழிலாளர்கள் மூக்குக் கண்ணாடி வாங்கியதற்குரிய செலவைத் திருப்பி கொடுத்தல்.	878	37,009
(ஆ) தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளுக்கு தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து ஆகியவற்றைக் கற்றுக்கொள்வதற்குரிய கட்டணத்தையும், தேர்வுக் கட்டணத்தையும் அளித்தல்.	301	2,186
(இ) ''பிளஸ் 2'' படிப்பிற்குரிய படிப்புதவித் தொகை.	12	6,000
(ஈ) பொறியியல் படிப்பிற்குரிய படிப்புதவித் தொகை.	6	6,000
(உ) எம்.பி.பி.எஸ். படிப்பிற்குரிய படிப்புதவித் தொகை.	2	2,000
(ஊ) பொறியியலில் பட்டப் படிப்பிற்குரிய படிப்புதவித் தொகை.	12	7,200
(எ) தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் படிக்கும் மாணவர்களுக்குரிய படிப்புதவித் தொகை.	6	1,800
(ஏ) புத்தக வங்கி	1,648	15,251
(ஐ) இறுதிச் சடங்கிற்குரிய செலவு.	151	30,200

(6) தொழிலாளர் நல நிதிக்கென்று மாநில அரசு வழங்கும் தொகை :

தொடக்கத்தில் அரசு வழங்கிய ரூ. 5 இலட்சத்துடன், இத் தொழிலாளர் நல நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. தொழிற் சங்கத் தலைவர்களுக்கென்று கட்டப்பட்ட தங்குமில்லத்தை

1982 மார்ச் 15]

(ஜீவா இல்லம்) 18—11—1981 அன்று திறந்து வைத்து உரையாற்றியபோது, வருங்காலத்தில் அரசு, தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டு ரூபா வீதம் வழங்குமென்று, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அறிவித்தார். இதன் அடிப்படையில் அரசு வழங்க இருக்கும் தொகை ஆண்டு ஒன்றிற்குச் சுமார் ரூ. 14 இலட்சமாகும்.

6.4. சட்டஉதவி :

(1) உயர்நீதிமன்றத்தில் நடைபெறும் சட்ட நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தமட்டில் தொழிற்சங்கங்களின் சட்டநடை முறை செலவுகளுக்காக நிதி உதவி அளிக்கும் பொருட்டு அரசு திட்டமொன்றுக்கு ஏற்பளித்துள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின்படி சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு 'ரிட் மனு' ஒன்றுக்கு 150 ரூபாய் வழங்கப்படும் சட்ட நடவடிக்கைகளுக்காக நிதி உதவி தேவைபடும் போதெல்லாம் அதனை வழங்க தொழிலாளர் நல ஆணையாளருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(2)வசதியில்லாத, நிதி உதவி பெறத்தகுதியுடையதொழிலாளர்களுக்கும், அல்லது அவர்களைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கும் இழப்பீட்டுறுதிச் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீட்டுத்தொகை வழங்குமாறு கோருகின்றவர்களுக்கு அரசு செலவில் சட்ட உதவி அளிக்கும் பொருட்டு இந்த அரசு ஆண்டொன்றுக்கு 1,000 ரூபாய்க்கு வகை செய்துள்ளது. தொழிலாளர்கள் இழப்பீட்டுறுதிக் கூடுதல் ஆணையாளரின் ஆணைகளை எதிர்த்து, நிருவாகம் மேல் முறையீடு செய்கையில் விபத்தினால் காயமுற்ற தொழிலாளர்கள், உயர் நீதிமன்றத்தில், தங்கள் தரப்பை எடுத்துரைத்து வழக்காடுவதற்காகச் சட்ட உதவி பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவராவர்; அத்தகைய சட்ட உதவி தேடும் தொழிலாளர்கள் இழப்பீட்டுறுதி கூடுதல் ஆணையாளரால் அவர்கள் தொடர்ந்த வழக்குகளில் இழப்பீடு வழங்கப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அறிக்கை ஆண்டில், 3 கோரிக்கைகள் வரப்பெற்று 150 ரூபாய் வழங்கப்பட்டது.

6.5. தொழிலாளர்களுக்குரிய சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் :

(1) சென்னையில் ஒன்றும் கோயம்புத்தூரில் ஒன்றும், மதுரையில் ஒன்றுமாக மொத்தம் மூன்று சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவை, ஒய்வுபெற்ற நீதித்துறை அதிகாரிகளாலும் ஒய்வுபெற்ற தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளாலும் நிருவகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. போதிய வசதியற்ற தொழிலாளர்களுக்கு சட்ட உதவி அளிப்பதற்கென்று திட்டமொன்றைத் தயாரிப்பது பற்றிய பொதுப் பிரச்சினை

குறித்து ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு, அமைக்கப்பட்ட தனி நபர்க்குழு அளித்த பரிந்துரைகளின்பேரில், அரசு, இக்குழுக்களை அமைத்துள்ளது. இக்குழுக்கள், பணியாளர்களின் முறையீடுகளைப் பரிவு உணர்வுடன் அணுகி, அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்குப் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகள் குறித்தும் பல்வேறு தொழிலாளர் நல சட்டங்களின் கீழ் உதவி பெறுவதற்கு அணுகவேண்டிய அமைப்புகள் குறித்தும் அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றன.

(2) இக்குழுக்கள், 1981 ஆம் ஆண்டில் 384 முறையீடுகளை முடிவு செய்தன.

6.6. தமிழ்நாடு தொழில் சத்துணவுத் திட்டம்:

(1) கேர் (CARE) நிறுவன உதவியுடன் தொழில் சத்துணவுத் திட்டம் இம்மாநிலத்தில் தொழிலாளர்களின் நலனுக்காகச் செயல் படுத்தப் பட்டு வருகிறது. தொழிலாளர்க் குடும்பங்களிலுள்ள சிறார்கள், கருவுற்ற தாய்மார்கள், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோர் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயனடைகின்றனர். இத்திட்டத்தின் கீழ் தற்போது தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் நல நிலையங்கள் உட்பட 117 பிரிவுகள் வாயிலாக 34,387 பேர் பயனடைந்து வருகின்றனர்.

(2) தொழில் சத்துணவுத் திட்டத்தோடு ஒருங்கிணைந்த சுகாதார விரிவுப் பணி திட்டமும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதனால் சத்துணவு பெறுவதோடு மருத்துவ சிகிச்சையும் அவர்கள் பெற இயலும்.

6.7. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் கல்வி நிலையம், சென்னை:—

(1) சிறந்த தொழிற்சங்க அமைப்பை மேம்படுத்தவும், நிருவாக வாயில்களை வளர்க்கவும். திறம்பெற்ற தொழிலாளர் நல நிருவாகப் பணிக்கு வகை செய்யவும் தமிழ்நாடு தொழிலாளர் கல்வி நிலையம் செயல்படுகிறது.

(2) இந்நிலையத்தால் இதுவரையில் 130 வகுப்புகள்—கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டன. இவற்றில் 3,906 பேர் கலந்து கொண்டனர். 1981 ஆம் ஆண்டில் நடத்திய பல்

1982 மார்ச் 15]

வேறு வகுப்புகள்—கருத்தரங்குகள் குறித்த விவரங்கள் வருமாறு—

தொடர் எண்ணும் பயிற்சி வகுப்பின் பெயரும்.	பயிற்சிக் கால அளவு முதல்	வரை.	பயிற்சி பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
(i) ஆம் தொழிற்சங்கத் தலைமைப் பயிற்சித் திட்டம் ..	30-3-81	8-5-81	27
(ii) 12ஆம் தொழிற் சங்கத் தலைமைப் பயிற்சித் திட்டம்	7-12-81	18-1-81	29
துறை அலுவலர்களுக்கு நினைவுகூர் பயிற்சி வகுப்பு :—			
(iii) தொழிலாளர் நலன் வேலை வாய்ப்புத் துறை அலுவலர் களுக்கும் பிரிவு அலுவலர்களுக்கும் 11ஆம் நினைவுகூர் பயிற்சி வகுப்பு	2-2-81	28-2-81	9
(iv) தொழிலாளர் நலன் வேலை வாய்ப்புத் துறை அலுவலர் களுக்கும் பிரிவு அலுவலர்களுக்கும் 12ஆம் நினைவுகூர் பயிற்சி வகுப்பு ..	6-7-81	1-8-81	9
வனத்துறை அலுவலர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்பு.—			
(v) நாகர் கோயிலில் வனத்துறை அலுவலர்களுக்கு முதல் பயிற்சி வகுப்பு	27-4-81	30-4-81	10

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY சட்டமன்றப் பேரவை TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

vi) மதுரையில் வனத் துறை அலுவலர் களுக்கு இரண்டாம் பயிற்சி வகுப்பு ..	27-5-81	30-5-81	10
(vii) மதுரையில் வனத் துறை அலுவலர் களுக்கு மூன்றாம் பயிற்சி வகுப்பு	24-6-81	27-6-81	9

தொழில் சார்ந்த சுகாதாரம், பாதுகாப்பு, நலன் பற்றிய திட்டம்;

(viii) சென்னையில் தனியார், பொது நிறுவனங்களின் நிர்வாக அதிகாரி களுக்கும் மேற் பார்வையாளர் களுக்கும் தொழில் சார்ந்த சுகாதா ரம் பாதுகாப்பு நலன் குறித்த முதல் சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம்	7-1-81	8-1-81	22
(ix) சென்னையில் தொழி லாளர்களுக்கு தொழில் சார்ந்த சுகாதாரம், பாதுகாப்பு நலன் குறித்த தமிழில் இரண்டாம் பயிற்சித் திட்டம்	30-7-81	31-7-81	33
(x) சென்னையில் நிரு வாக அதிகாரிகளுக் கும் மேற்பார்வையா ளர்களுக்கும் தொழில் சார்ந்த சுகா தாரம், பாதுகாப்பு நலன் குறித்து மூன் றாம் சிறப்புப் பயிற் சித் திட்டம் ..	15-10-81	16-10-81	12

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 15]

(xi) மதுரையில் தொழில் சார்ந்த சுகாதாரம் பாதுகாப்பு நலன் குறித்த நான்காம் சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம் ..	16-12-81	17-12-81	46

தமிழ்நாடு மின்வாரியப் பணியாளர்களுக்கு ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கைகளிலும் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்திலும் தீவிரப் பயிற்சி :

(xii) காடாம்பாறையில் ..	29-1-81	30-1-81	60
(xiii) ஈரோட்டில் ..	23-7-81	24-7-81	60
(xiv) திருநெல்வேலியில் ..	24-9-81	25-9-81	60

தொழில் கூட்டுறவுச் சங்க அலுவலர்களுக்கு பயிற்சி வகுப்புகள் :

(xv) சேலத்தில் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்க அலுவலர்களுக்கு முதல் மறு பயிற்சி வகுப்பு ..	6-7-81	8-7-81	17
(xvi) தஞ்சாவூரில் கூட்டுறவுச் சங்க அலுவலர்களுக்கு இரண்டாம் மறு பயிற்சி வகுப்பு	15-9-81	17-9-81	17

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளாட்சி மன்ற அலுவலர்களுக்கு மறு பயிற்சி வகுப்பு :—

(xvii) 18ஆம் பயிற்சி ..	20-1-81	30-1-81	10
(xviii) 19ஆம் பயிற்சி ..	2-3-81	12-3-81	15
(xix) 20 ஆம் பயிற்சி ..	20-5-81	30-5-81	18
(xx) 21ஆம் பயிற்சி ..	17-8-81	27-8-81	16
(xxi) 22ஆம் பயிற்சி ..	2-11-81	12-11-81	19

பொது, தனியார் நிறுவனங்களின் தொழிலாளர் நல அலுவலர்களுக்கும் பணியாளரமைப்பு அலுவலர்களுக்கும் சிறப்பு பயிற்சித் திட்டம் :

(xxii) மதுரையில் முதல் பயிற்சி ..	11-2-81	13-2-81	36
(xxiii) திருச்சியில் இரண்டாம் பயிற்சி ..	19-3-81	21-3-81	42
(xxiv) கோயம்புத்தூரில் மூன்றாம் பயிற்சி	29-9-81	1-10-81	49
(xxv) திருச்சியில் தமிழ் நாடு போக்கு வரத்து கழக அலு வலர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம் ..	21-1-81	23-1-81	32
(xxvi) தகுதிகாண பருவ நிலை இந்திய ஆட்சிப் பணி அலுவ லர்களுக்குப் பயிற்சி	21-4-81	(ஒருநாள் மட்டும்)	9
(xxvii) சென்னையில் தொழிற்சாலை தொழிலாளர் களுக்கு வாழ்க்கைத் தரத் திட்டம் ..	1-6-81	6-6-81	18
(xxviii) சென்னையில் தமிழ்நாடு கூட் டுறவு சர்க்கரை இணையத்திற்காக சர்க்கரைத் தொழில் பணியாளர்களின் பணிகளும் தொழில் உறவுகளும் பற்றிய வகுப்பு ..	5-5-81	7-8-81	40
(xxix) பொதுத்துறை நிறுவன அலுவலர் களுக்கு ''ஒழுங்கு முறை நடவடிக்கை நிருவாகம்'' பற்றி மதுரை பாண்டி யன் ஓட்டலில் தனிப் பயிற்சித் திட்டம் ..	25-11-81	27-11-81	27

1982 மார்ச் 15]

(XXX) சென்னையில் இந்திய அலுவலர்கள் சங்கத்தின் ஒத்துழைப்புடன் ''தமிழ்நாட்டில் மாறிவரும் தொழில் உறவுகள்'' பற்றிய கருத்தரங்கு ..	13-12-81	14-12-81	103

(3) தொளிலாளர் நிருவாகம் பற்றிய பகுதி நேரப் பட்டயப் படிப்பு : இந்நிறுவனம் தொழிலாளர் நிருவாகம் பற்றிய பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பு ஒன்றை நடத்துகிறது. இதைத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் 15–9–79 அன்று தொடங்கி வைத்தார். 1–7–81 அன்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர், மூன்றாம் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பைத் தொடங்கி வைத்தார். தற்போது இதில் 40 மாணவர்கள் பயின்று வருகின்றனர்.

(4) தமிழில் தொழிலாளர் நலம் பற்றிய திங்கள் இதழ்— இந்நிறுவனம் ''உழைப்பவர் உலகம்'' என்னும் இதழைத் திங்கள் தோறும் தமிழில், வெளியிட்டு வருகிறது. இவ்விதழ் எளிய தமிழல் வெளியிடப்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றங்கள், உயர் நீதிமன்றங்கள், தலைமை நீதி மன்றம் அளித்த தொழிலாளர் பிரச்சினை பற்றிய முக்கியமான தீர்ப்புகள் இதில் வெளியிடப்படுகின்றன. தொழில், தொழிலாளர் நலன் பற்றி முக்கிய அரசு அறிவிக்கைகளும் இவ்விதழில் வெளியிடப்படுகின்றன. வாசகர்கள் கேட்கும் வினாக்களுக்கும் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களின்கீழ் எழும் ஐயங்கள் அவர்கள் உரிமை மறறும் சலுகைகள் பற்றி தெளிவு படுத்திடவும் ' வினா-விடை '' என்ற பகுதியும் இதில் இடம் பெறுகின்றது. இப்பகுதியில் ''வாசகர் பக்கம்'' என்னும் பகுதியும் பொதுமக்களிடையே நல்ல வரவேற்பு பெற்றுள்ளது என்பது ''உழைப்பவர் உலகம்'' இதழைப் படிப்பவர்கள் குறித்து இந்நிறுவனத்தில் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு நடத்திய ஆய்விலிருந்து தெரியவந்தது. சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கை 1981 ஏப்ரலில் 6,800ஆக இருந்தது. 1981 டிசம்பரில் 10,000ஆக உயர்ந்துள்ளது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

(5) ஆராய்ச்சிப் பிரிவு : பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் ஏற்படும் தொழில் தகராறுகள், வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள், தொழிலாளர் கடன்பட்டுள்ளமை, தொழில் விபத்துக்கள், பணிக்கு வராமை பற்றிய பிரச்சினை, சங்க அமைப்பு, இல்லாத தொழிலாளர்களின் அடிப்படைத் தேவைகள், தொழிலாளர்களையும், தொழிலையும் பாதிக்கும் இது போன்ற பிற கூறுகள் ஆகியவற்றை கண்டறிவதற்காக இந்நிறுவனத்தில் ஓர் ஆராய்ச்சிப் பிரிவை அமைக்க அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

தொழிலாளர் நலனையும் தொழில் வளர்ச்சியையும் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் இந்த ஆய்வு பெரிதும் உதவியாக இருக்கும். 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் படி தொழிலாளர் நீதி மன்றம் மற்றும் நடுவர் மன்றங்களின் செயல் திறன் பற்றியும் ''உழைப்பவர் உலகம்'' இதழினைப் படிப்பதால் தொழிலாளருக்குக் கிடைக்கும் நன்மை பற்றியும் ஆய்வு ஒன்றை இப்பிரிவு நடத்தியுள்ளது.

அத்தியாயம்-7

எடைகள்—அளவைகள் குறித்த சட்டம்.

7.1. 1958ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எடைகள்-அளவைகள் (செயற்படுத்தல்) சட்டத்தின் விதித்துறைகள், எடை-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் நிர்வாகப் பொறுப்பின்கீழ் தொழிலாளர் நல ஆய்வகத்தால் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. தொழிலாளர் நலத்துணை ஆணையாளர் (ஆய்வுகள்), எடைகள், அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாகப் பணியாற்றுகிறார்.

1981 ஆம் ஆண்டில், எடைகள் அளவைகள் சட்டத்தின் விதிமுறைகளையும், விதிகளையும் மீறியதற்காக 18,643 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. முன்னர் முடிவு செய்யப்படாமலிருந்த வழக்குகள் உட்பட 16,605 வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு தண்டனையளிக்கப்பட்டது. ரூ. 8,33,910 அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. 1981-ல் முத்திரைக் கட்டணமாக ரூ. 51,75,638·79 வசூலிக்கப்பட்டது.

7.2. 1981 ஆம் ஆண்டில் சென்னை, எடைகள்-அளவைகள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி 552 விற்பனையாளர்கள், 240 பழுது பார்ப்பவர்கள், 108 தயாரிப்பாளர்கள் ஆகியோருக்கு உரிமங்கள் வழங்கினர். 1980, 1981ஆம் ஆண்டுகளில் உரிமங்கள் வழங்கப் பட்டவர்களின் விவரங்கள் வருமாறு ;—

ஆண்டு.	பழுது பார்ப்பவர்கள்.	விற்பனையாளர்கள்.	தயாரிப்பாளர்கள்.
1980	304	521	106
1981	240	552	108

7.3. அறிக்கையாண்டில், விற்பனையாளர்கள், தயாரிப்பாளர்கள், பழுது பார்ப்பவர்கள், ஆகியோரிடமிருந்து உரிமக் கட்டணமாக ரூ. 1,50,850·50 வசூலிக்கப்பட்டது.

7.4. 1981இல் மாநிலம் முழுவதிலும் 2,392 கூட்டுச் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. 73,618 நிறுவனங்கள் சோதனை செய்யப்பட்டன. 7.431 வணிகர்களின்மீது வழக்குத் தொடரச்

1982 மார்ச் 15]

பட்டது. கிராமங்களில் எடைகள் அளவைகள், சட்டத்தையும் விதிகளையும் தீவிரமாகச் செயற்படுத்துவதற்கு, சார்நிலை அதிகாரிகள் கிராமங்களில் முறையான வழக்கமான ஆய்வுகளையும் செய்தனர். 1981ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் 9337 கிராமங்களில் ஏறத்தாழ 62,353 கடைகளை சோதனையிட்டனர்.

7.5. உணவுப்பொருள் பங்கீட்டுக் கடைகளிலும் ஏனைய பங்கீட்டுமுகவர் அமைப்புகளிலும் பொருள்கள், எடைக்குறைவாக தரப்படுவதைக் கண்டுபிடிக்கும் சிறப்பு நடவடிக்கையாக மாநிலம் முழுவதிலும் பல்வேறு நாட்களில் அதாவது 26–7–81, 27–7–81, 5–12–81 ஆகிய நாட்களில் உணவுப் பொருள் பங்கீட்டு கடைகளில் திடீர் சோதனை நடத்தப்பட்டது. ஆய்வாளர்கள் 458 நிறுவனங்களில் சோதனை செய்தனர். 161 உணவுப் பொருள்பங்கீட்டுக் கடைகளிலும், ஏனைய பங்கீட்டு முகவரமைப்புகளிலும் பொருள்களின் எடை குறைவாக இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தனர். சட்டத்தை மீறியதற்காக சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது உரிய தண்டனை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

7.6. பெட்ரோல் பங்க்குகளில் அளவு குறைவாக பெட்ரோல் விற்பனை செய்யப்படுவதைக் கண்டு பிடிக்கும் சிறப்பு நடவடிக்கையில் 24–6–1981 அன்று இத்துறை ஆய்வாளர்கள், இம்மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள பெட்ரோல் பங்க்குகளைத் திடீர்ச் சோதனை நடத்தினர். அன்று ஆய்வாளர்கள் 352 பெட்ரோல் பங்க்குகளில் சோதனை நடத்தி, 60 பெட்ரோல் பங்க்குகளில் அளவு குறைவாக பெட்ரோல் விற்பனையாவதைக் கண்டுபிடித்தனர். சம்பந்தப்பட்ட பெட்ரோல், டீசல் விற்பனையாளர்கள் மீது உரிய தண்டனை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

7.7 14–10–81 அன்று இத்துறை ஆய்வாளர்கள் இம்மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள சிமிட்டி உற்பத்தியாளர்களிடமும் சிமிட்டி விற்பனையாளர் கடைகளிலும் திடீர்சோதனை செய்தனர். இம்மாநிலத்திலுள்ள 8 சிமிட்டி ஆலைகளில் சிமிட்டி மூட்டை நிரப்பப்படும் இடத்தில் 935 சிமிட்டி மூட்டைகளைச் சோதனை செய்ததில் 128 மூட்டைகளில் 1 கி.கி. முதல் 2.4 கி.கி.வரை சிமிட்டி குறைவாக இருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மீண்டும் அம்மூட்டைகளில் சிமிட்டியை நிரப்பி தரப்படுத்தி விற்பனை செய்ய அவை தனியே பிரிக்கப்பட்டன. சோதனை செய்யப்பட்ட 192 விற்பனையாளர்களில், 103 விற்பனையாளர்களிடம் சிமிட்டி இருப்பு இல்லை. எஞ்சிய விற்பனையாளர்களிடம் இருந்த சிமிட்டி மூட்டைகளை ஆய்வாளர்கள் தனித்தனியே சோதனை செய்தனர். 62 விற்பனையாளர்களின் சிமிட்டி மூட்டைகள் எடை குறைந்திருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. 89 விற்பனையாளர்களின் கடைகளில் சோதனை செய்யப்பட்ட 2 132மூட்டைகளில், 1,164 மூட்டைகளில் 2 கி.கி. முதல் 20.6 கி.கி.வரை சிமிட்டி குறைவாக இருந்தது கண்டறியப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் 17 (5) (பி) பிரிவின்படி அம்மூட்டைகள் ஆய்வாளர்களால்

பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. இதன் வாயிலாக அம்மூட்டைகள் விற்பனையாகாமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன. வணிகர்கள் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில், அம்மூட்டைகளில் உள்ள அளவு சிம்மிட்டிக்கான விலைக்கே விற்பனை செய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு அம்மூட்டைகள் அவர்களிடம் திருப்பி ஒப்படைக்கப்பட்டன.

7.8. சமையல் வாயு சிலிண்டர்களில் வாயு அளவு குறைவாக உள்ளது என்று செய்தித்தாள் புகார்கள் வந்ததன் பேரில் தொழிலாளர் நலத்துறை ஆய்வாளர்கள் 7–8–1981 அன்றும் 10–8–1981 அன்றும் பல்வேறு இடங்களில் திடீர்சோதனை நடத்தினர். 7–8–81 அன்று சென்னை எண்ணெத் தூய்மை (ஆயில் ரிபைனரீஸ்) ஆலையில் வாயு நிரப்பப்படுமிடத்தில் இத் துறை அதிகாரிகள் சோதனையிட்டனர். 10 சிலிண்டர்களைச் சோதனை செய்ததில் 2 சிலிண்டர்களில் அளவு சரியாக இருந் தது. எஞ்சிய 8 சிலிண்டர்களில் 50 கிராம் முதல் 500 கிராம் வரை வாயு அளவு குறைந்தது. எனவே, அளவு குறைந்த சிலிண்டர்கள் மீண்டும் சரியாக நிரப்பப்படுவதற்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. மூன்று பெரு வணிகர்களின் கடைகளும் 10–8–81 அன்று சோதனையிடப்பட்டன. 30 சிலிண்டர்களைச் சோதனை செய்ததில் 15 சிலிண்டர்களில் வாயு அதிகமாகவும், 14 சிலிண்டர்களில் குறைவாகவும், ஒரு சிலிண்டரில் மட்டும் சரியாகவும் இருந்தது கண்டறியப்பட்டது. வாயு அதிகமாக அடைக்கப்பட்டிருந்த சிலிண்டர்களில் 100 கிராம் முதல் 3,700 கிராம் வரை அளவு அதிகமாகவும், வாயு அளவு குறைந்த சிலிண்டர்களில் 200 கிராம் முதல் 5,400 கிராம் வரை அளவு குறைவாகவும் இருந்தது. வாயு அளவு குறைவாக இருந்த சிலிண்டர்களை இந்தியன் ஆயில் நிறுவனத்திற்கு மீண்டும் திருப்பி எடுத்து அனுப்பும்படி ஆணையிடப்பட்டன. இவ்வாறு இவை விற்கப்படாமல் தடுக்கப்பட்டன.

7.9. இந்தக் கூட்டுச் சோதனைகள் மற்றும் தீவிர ஆய்வுகள் ஆகியவற்றின் விளைவாக பல்வேறு உலோகங்களினால் செய்யப் பட்ட 26,260 எடைக்கற்களும், வெவ்வேறு அளவுகளுள்ள 18,669 முகத்தல் அளவைகளும், வெவ்வேறு வகையான 867 நிறுக்கும் கருவிகளும் 802 அளவைக் கருவிகளும் 3,431 தராசு களும் தவறாக உள்ளன. குறைபாடு உடையன அல்லது சரி பார்க்கப்படாதவை என்பதனால் கைப்பற்றப்பட்டன.

1982 மார்ச் 15]

பாகம் 2.

அத்தியாயம் 8.

தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணி.

8.1. வேலை வாய்ப்புகள் :

(1) தமிழ்நாட்டில் 39 வேலை வாய்ப்பகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றில் 13 துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள், இரண்டு சிறப்பு வேலை வாய்ப்பகங்கள் மற்றும், சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலை நகர் ஆகிய இடங்களில் செயற்படும் மூன்று பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் மற்றும் வழிகாட்டும் நிலையங்கள் ஆகியவையும் அடங்கும்.

(2) வேலை வாய்ப்பகங்கள், வேலைத் தேடுவோர்களைப் பதிவு செய்து அவர்களை அறிவிக்கப்பட்ட வேலைக்காலி இடங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கின்றன. வேலைக்காக பதிவு செய்துள்ள மனுதாரர்கள், வேலை அளிக்கப்பட்டவர்கள், வேலைக்காக வேலை வாய்ப்பகங்களில் செல்லுபடி பதிவேட்டில் (Live Register) காத்திருப்பவர்கள், அறிவிக்கப்பட்ட வேலை காலியிடங்களின் எண்ணிக்கை, வேலை வாய்ப்பகங்களை பயன்படுத்திக்கொண்ட அரசுத்துறை, தனியார் துறையைச் சேர்ந்த தொழிலதிபர்களின் எண்ணிக்கை விவரங்களும் மற்றும் இதே காலத்தில் சென்ற ஆண்டிற்கான நிகரான விவரங்களும் இணைப்பு VI-ல் உள்ள விவர அட்டவணை பிரிவு 1-ல் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

8.2- ஊனமுற்றோருக்கான சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் :

உடல் ஊனமுற்ற விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து அவர்களை வேலையில் அமர்த்தும் நோக்குடன் சென்னையில் சிறப்பு வேலை வாய்ப்பகம் ஒன்றும், மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் ஊனமுற்றோர்களுக்காக நான்கு தனிப் பிரிவுகளும் இயங்கி வருகின்றன. இவ்வலுவலகங்கள் அரசுத் துறை, தனியார் துறையைச் சேர்ந்த தொழில் அதிபர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு எல்லாவித உடல் ஊனமுற்றோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளித்து வருகின்றனர். 1–4–1981 லிருந்து 31–12–1981 வரையிலான காலத்தில் உடல் ஊனமுற்ற மனுதாரர்களை பதிவு செய்து, வேலையில் அமர்த்தப்பட்ட விவரங்கள் இணைப்பு VI-ல் உள்ள விவர அட்டவணையின் பிரிவு 2-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

[1982 மார்ச் 15

8.3. தொழில் மற்றும் நிர்வாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் :

(1) இந்த அலுவலகம் உயர்ந்த தொழில் அனுபவம், அறிவியல், பொறியியல், நிர்வாக மேற்பார்வைப் பணிக்கல்வி தகுதியுடையவர்களைப் (Professional and Executive Standard) பதிவு செய்து அரசுத்துறை, தனியார்துறையைச் சேர்ந்த தொழிலதிபர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, பதிவு செய்துள்ள விண்ணப்பதாரர்களைத் தகுந்த வேலையில் அமர்த்த முயற்சி செய்து வருகிறது. 1–4–1981 முதல் 31–12–1981 வரையிலான காலத்தில் இந்த அலுவலகம் ஆற்றிய பணிகளின் புள்ளி விவரங்கள் இணைப்பு VI-ல் உள்ள விவர அட்டவணையின் பிரிவு 3 ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வேலை வாய்ப்பு தகவல் மற்றும் வழிகாட்டும் நிலையங்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் படித்த பட்டதாரிகளுக்கும் மற்றும் படித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு விவரங்களை அளிப்பதும் வழிகாட்டுதல் பணியையும், தொழில் உயர் பட்டதாரிகளையும் வேலை வாய்ப்பிற்காக பதிவு செய்யும் பணியையும் செய்து வருகிறது. 1–4–1981 முதல் 31–12–1981 வரையிலான காலத்தில் இந்நிலையங்கள் ஆற்றிய பணிகளின் புள்ளி விவரங்கள் இணைப்பு VI-இல் உள்ள விவர அட்டவணையின் பிரிவு 4 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

8.4. வேலை நிலவரத் தகவல் திட்டம் (Employment Market Information Programme) :

இத்திட்டத்தின் கீழ், 10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்கள் உள்ள (வேளாண்மை நீங்கலாக) எல்லா தனியார்த்துறை நிறுவனங்களிலிருந்தும் அனைத்து பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலிருந்தும் காலாண்டுக்கொருமுறை வேலை நிலவரத் தகவல் திரட்டப்படுகிறது. இவ்வாறு தகவல் திரட்டும் பணி தொழிற்சங்க அமைப்பு ரீதியான துறைகளில் மட்டும் (Organised Sector) மேற்கொள்ளப்பட்டது. 31–3–1981, 30–6–1981, 30–9–1981 ஆகிய தேதிகளுடன் முடியும் மூன்று காலாண்டுகளில் தகவல் கேட்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை, பொதுத்துறை, தனியார் துறையைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களில் வேலையிலிருப்போர்களின் எண்ணிக்கை ஆகிய புள்ளி விவரங்கள் இணைப்பு VI-ல் உள்ள விவர அட்டவணையின் 5 ஆம் பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

8.5. பணியாளர்களின் தொழில்—கல்வித் தகுதி குறித்து இரண்டாண்டுகளுக்கொருமுறை நடத்தப்படும் ஆய்வு :

(1) 1959 ஆம் ஆண்டு வேலைவாய்ப்பகங்கள் (காலியிடங்களைக் கட்டாயமாக அறிவித்தல்) சட்டத்தின் விதிகளுக்கிணங்க அனைத்து தனியார்த்துறை தொழிலதிபர்களும்,

1982 மார்ச் 15]

அவர்கள் வேலைக்கமர்த்தியுள்ள தொழிலாளர்களின் வேலை வகைபாடு, அவர்களின் கல்வித்தகுதி ஆகியவைகள் குறித்த 30–9–1981 அன்றைய நிலவரப்படியின் புள்ளி விவரங்களை ஈ.ஆர். II படிவங்களில் அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். 30–9–1981 அன்றைய நிலவரப்படி தனியார்த்துறை நிறுவனங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களின் வேலை வகைப்பாடு கல்வித் தகுதி ஆகிய விவரங்கள் திரட்டும் பணி நடைபெற்று வருகிறது.

(2) இவ்வியக்கத்தால் கீழ்க்கண்ட பொருள் பற்றிய சிறப்பு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு முடிக்கப்பட்டுள்ளன :

(அ) தமிழ்நாட்டில், வேலை வாய்ப்பகங்களில் நிலுவையிலுள்ள காலியிடங்கள் பற்றிய ஆய்வு.

(ஆ) தமிழ்நாட்டில் மகளிர் வேலை வாய்ப்புவேலை வாய்ப்பின்மை பற்றிய ஆய்வு.

(3) இவ்வியக்கத்தால் மேற்சொல்லப்பட்ட கீழ்க்கண்ட ஆய்வுகள் நடந்தேறி வருகின்றன :

(i) மதுரை மாவட்ட வேலை வாய்ப்பகத்திலும், திண்டுக்கல் துணை வேலை வாய்ப்பகத்திலும் உள்ள செல்லுபடி பதிவேடுகளில் பதிவு செய்து காத்திருப்பவர்களில் எத்தனை பேர்கள், ஏற்கனவே வேலையில் உள்ளனர் என்பதைப் பற்றிய ஆய்வு.

(ii) தமிழ் நாட்டின் சில குறிப்பிட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் செல்லுபடி பதிவேட்டிலுள்ள தேசிய தொழிற் பழகுநிலை சான்றிதழ் (National Apprenticeship Certificate) தேசிய தொழிற் சான்றிதழ் (National Trade Certificate) பெற்றவர்கள் பற்றிய ஆய்வு.

8.6. வேலை வாய்ப்பகங்களின் பணியை கம்ப்யூட்டர்களைக் கொண்டு செய்தல்.

சென்னை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலுள்ள 9 வேலை வாய்ப்பகங்களின் பணிகளைக் கம்ப்யூட்டர்கள் மூலம் செய்யும் திட்டத்தை அரசு அனுமதித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் மனுதாரர்களின் விவரங்கள் கம்ப்யூட்டர் நாடாவில் பதிவு செய்யப்பட்டு, அரசு புள்ளி விவரத் தொகுப்பு நிலையத்தில் சேகரித்து வைக்கப்பட்ட புள்ளி விவரத் தொகுப்பு கொண்ட கம்ப்யூட்டர் நாடாக்களின் உதவியால் வேலை வாய்ப்பகங்களின் பணிகளைச் செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளின் முன்னேற்றம் பற்றிய விவரங்கள் கீழே அளிக்கப்பட்டுள்ளன :—

(அ) 31–10–1981 முடிய உள்ள கால அளவில் தொழில் மற்றும் நிருவாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்துள்ள அனைத்து மனுதாரர்களின் விவரங்கள் கொண்ட (29,900)

படிவங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. அப்படிவங்கள் அரசு புள்ளி விவரத் தொகுப்பு நிலையத்திற்கு, பாகுபாட்டிற்காக (Proc:ssi g) அனுப்பப்பட்டன.

(ஆ) இப்படிவங்களை பாகுபாடு செய்தபின், அரசு புள்ளி விவரத் தொகுப்பு நிலையம், தகவல் படிவத்தில் பிழைத்திருத்தங்கள் செய்யும் பொருட்டு பதிப்பித்தல் பட்டியல் (Edit lis) வழங்கியது. தேவையான பிழைத்திருத்தங்கள் அரசு புள்ளி விவரத் தொகுப்புப் பிரிவுக்கு அனுப்பப்பட்டன.

(இ) பதிப்பித்தல் பட்டியல்படி, பிழைத்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்ட பட்டியல் ஒன்றினை அரசு புள்ளி விவரத் தொகுப்பு நிலையம் வழங்கியுள்ளது. பிழைத்திருத்தங்கள் சரியாக செய்யப்பட்டுள்ளதா என்று அவை சரிபார்க்கப்பட்டன.

(ஈ) அரசு புள்ளி விவரத் தொகுப்பு நிலையம் முடிவான பட்டியல் (M ster s emen) தயாரிக்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. இப்பணி முடிந்ததும் மனுதாரர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பணிகளும் இதர வேலைவாய்ப்பக பணிகளுக்கும் கம்ப்யூட்டர் வாயிலாக மேற்கொள்ளப்படும்.

8.7. வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டுதலும், வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை அளித்தலும் ;

Voca ional Guidance and Emplo, men Counse ling.

தமிழ் நாட்டில் தருமபுரி, புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்கள் நீங்கலாகப் பிற மாவட்டங்களில் வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவுகள் செயற்பட்டு வருகின்றன. இப்பிரிவுகள் வேலை வாய்ப்பு அலுவலங்களில் பதிவு செய்துள்ள வேலை தேடுவோர்களுக்கு தொடர்ந்து தொழில் வேலைவாய்ப்பு, பயிற்சி பெறுவதற்கான வசதிகள், வேலைவாய்ப்புக் குறித்து தகவல் தொழில் பழகு வசதிகள் குறித்த விவரங்களை அளிக்கிறது. மாணவர்கள்/பதிவு செய்தவர்கள் பயனடையும் வகையில் வழி காட்டுதல் தொடர்பான கலந்துரையாடல்கள் நடத்தப்படுகின்றன. மாணவர்கள்/வேலை தேடுவோரின் பயனுக்காக வேலை வாய்ப்பகங்களிலுள்ள வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டிப் பிரிகள் காலாண்டு தோறும் வழிகாட்டிச் செய்தி அறிக்கைகள் தயாரித்து, பள்ளிகளுக்கும், நூலகங்களுக்கும் அவற்றை அனுப்புகின்றன. வாழ்க்கைத் தொழில் வழிகாட்டும் பிரிவுகளில் நடைபெறும் பணிகளின் விவரங்கள் இணைப்பு VI இல் உள்ள விவர அட்டவணையின் 6 ஆம் பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) சென்னையிலுள்ள வேலைவாய்ப்பு பயிற்சித் துறை இயக்கத்தின் மாநில வாழ்க்கை தொழில் வழிகாட்டல் பிரிவு 33 தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் சுமார் 34,448 விண்ணப்

1982 மார்ச் 15]

பத்தாரர்களுக்கு திறனாய்வுத் தேர்வு (Apti de Tes) நடத்தியது. தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் பல்வேறு தொழில்களில் சேர்த்து கொள்ளப்படுவதற்காக இத்தேர்வு நடத்தப்பட்டது.

1981 டிசம்பர் திங்களில் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் படித்த பட்டதாரிகள் படித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்கள் பொதுமக்கள் பயனடைவதற்காக ஒரு "தொழில் தகவல் கண்காட்சி 1981 ல் நடத்தப்பட்டது".

(3) இவ்வாண்டில் வேலை வாய்ப்பு பயிற்சித்துறை இயக்க அலுவலர்கள் 31 வேலை வாய்ப்பகங்களை ஆய்வு செய்தனர்.

8.8. வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அலுவலகப் பிரிவு :

இப்பிரிவு பர்மா, ஸ்ரீலங்கா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தாயகம் திரும்பியோருக்கு தகுந்த வேலை வாய்ப்பு பயிற்சி வசதிகள் ஆகியவற்றைப் பெற உதவுகிறது. இப்பிரிவால் நடைபெறும் பணிகளின் விவரங்கள், இணைப்பு VIஇல் உள்ள விவர அட்டவணையின் 7 ஆம் பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

8–9–1959ஆம் ஆண்டு வேலை வாய்ப்பகங்கள் (வேலைக் காலியிடங்களைக் கட்டாயமாகத் தெரிவித்தல்) சட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல் :

30–9–81 அன்றைய நிலவரப்படி 12,853 நிறுவனங்கள் இச் சட்டத்தின்கீழ் வந்தன. 30–9–1980 நாள்படி 12,710 நிறுவனங்கள் இச்சட்டத்தின்கீழ் இருந்தன. குறிப்பிட்ட காலங்களில் அறிவிக்கப்பட்ட காலியிடங்களின் எண்ணிக்கையும் அந்நிறுவனங்களால் நிரப்பப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கையும் இணைப்பு VI இல் உள்ள விவர அட்டவணையில் 8 ஆம் பிரிவில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

8.10. வேலையற்றோருக்கு உதவித் திட்டம் :

படித்த வேலையற்றோர்களிடையே உள்ள அவல நிலையைப் போக்கும் பொருட்டு "வேலையற்றோர் உதவித் திட்டம்" ஒன்றை அரசு உருவாக்கி இத்திட்டம் 1–7–80 முதல் செயற் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. வேலை வாய்ப்பகங்களில் பதிவு செய்துள்ள ஏற்பளிக்கப்பட்ட பின்வரும் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த வேலை நாடுவோர்கள் அத்திட்டத்தின்கீழ் உதவி பெற தகுதியுடையவர்கள் ஆவார் :

1. அனைத்து படிப்புத் துறைகளிலும், பட்டதாரிகள் பட்ட மேற்படிப்பு பட்டதாரிகள்.

[1982 மார்ச் 15

2. தகுதி வாய்ந்த இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள்.

3. தகுதி வாய்ந்த உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள்.

4. தகுதி வாய்ந்த உடற் பயிற்சிக் கல்வி தொடக்கப்பள்ளி/உயர் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள்.

5. தகுதி வாய்ந்த தமிழ், பிற மொழி ஆசிரியர்கள்.

6. தகுதி வாய்ந்த கைவினை ஆசிரியர்கள்.

7. பொறியியல் பட்டயச் சான்றிதழ் பெற்றவர்கள்.

பள்ளி இறுதி வகுப்புத் தேறிய அல்லது புதிய 10-வது வகுப்பு தேறிய அல்லது அதற்கு சமமான கல்வித் தகுதியுடைய பார்வை இழந்தோருக்கும் தொழில் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி பெற்றோருக்கும் 1—10—1981 முதல் வேலையற்றோருக்கான உதவித் திட்டத்தினை அரசு விரிவுபடுத்தியுள்ளது. இத்திட்டத்தில் 1980-81, 1981-82 (31-12-81 வரை) ஆம் நிதி ஆண்டுகளால் பயனடைந்தோரின் மொத்த எண்ணிக்கை அவர்களுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ள உதவித்தொகை ஆகியவை பற்றிய விவரங்கள இணைப்பு VI-இல் உள்ள விவர அட்டவணையில் 9 ஆம் பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

8.11. ஆதி திராவிடர்/பழங்குடியினருக்கான வேலை வாய்ப்பு உதவி :

(1) ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினரை வேலையில் அமர்த்துவதில் வேலை வாய்ப்பகங்களின் பணிகளை ஒருங்கிணைக்க இவ்வியக்கத்தில் ஒரு தனி பிரிவு ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. மைய, மாநில அரசு நிறுவனங்களில் நிரப்பப் படாமல் உள்ள காலியிடங்களை நிரப்புவதற்கான சிறப்பு நடவடிக்கைகளை இப்பிரிவு மேற்கொள்கிறது. வேலை வாய்ப்பகங்களில் பதிவு செய்துள்ள, வேலையில் அமர்த்தப்பட்ட ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினர் எண்ணிக்கை விவரங்கள் இணைப்பு VI-இல் உள்ள விவர அட்டவணையின் 10ஆம் பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(2) வேலை வாய்ப்பில் பல்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர் களுக்கு உரிய ஒதுக்கீட்டின் அடிப்படையில் காலியிடங்கள் நிரப்பப்படுவதற்காக இத்துறை, ஒருங்கிணைந்த பதிவேட்டுத் திட்டம் ஒன்றை செயற்படுத்தியது. இத்திட்டம் முன்னோடித் திட்ட அடிப்படையில், சேலம் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலு வலகத்தில் செயற்படுத்தப்பட்டது. சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள மாநில அரசு, அரசு சார் நிறுவனங்கள் உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் இவைகளில் ஏற்படும் அனைத்து வேலைக்காலியிடங்கள் தொடர் பாக இன அடிப்படையிலான ஒதுக்கீட்டை சேலம் வேலைவாய்ப்பு

1982 மார்ச் 15]

அலுவலகத்திலுள்ள ஒருங்கிணைந்த பதிவேட்டுப் பிரிவு செயற்படுத்துகிறது. அறிக்கை காலத்தில் இன அடிப்படையிலான ஒதுக்கீடு பொருந்துகின்ற அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களில் 18 சதவீதத்தை இப்பிரிவு ஆதி திராவிடர் பழங்குடியினருக்கு ஒதுக்கியது. பழங்குடியினருக்கு வாழ்க்கைத் தொழில் வழி காட்டுவதற்காகவும், பழங்குடியினரை அனுப்புவதற்குத் தகுந்த வேலைகளிலுள்ள காலியிடங்களாக கண்டறியவும், பழங்குடியினருக்கான தனி வாழ்க்கைத் தொழில் முறை வழி காட்டும் நிலையம் ஒன்று உதகமண்டலத்தில் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இப்பிரிவால் நடைபெறும் பணிகளின் விவரங்கள் இணைப்பு VI-ல் உள்ள விவர அட்டவணையில் 11-வது பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

8.12. ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவருக்கேனும் வேலை வாய்ப்பு அளித்தல்.

(1) ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒருவருக்கேனும் வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்பது தமிழ்நாடு அரசின் கொள்கையாகும் ஏழைக் குடும்பங்களை சேர்ந்தவர்களும் வேலை வாய்ப்பகங்களில் தங்கள் பெயரை பதிவு செய்துள்ளவர்களுமான வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பது இக்கொள்கையின் ஒரு அம்சமாகும்.

(2) ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டம், சுய வேலை வாய்ப்புக்காக கிராமப்புற இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் இவைகளின் கீழ் நபர்களை தெரிவு செய்கையில் சுய வேலைவாய்ப்புக்காக உதவி வேண்டுவோருக்கு முன்னுரிமை யளிக்க அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

(3) வேலை வாய்ப்பகங்களில் பதிவு செய்துள்ளவர்கள் பற்றிய புள்ளி விவரங்களை வைத்து வருவதற்காக வருமானம், படிப்புத் தகுதி, விரும்பும் வேலையின் தன்மை முதலிய இன்றியமையாத விவரங்களைத் திரட்டுவதற்காக 13 இலட்சம் படிவங்கள் அச்சிடப்பட்டு, வேலை வாய்ப்பகங்களுக்கு கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. சனவரித் திங்கள் இறுதிவரை 9·75 இலட்சம் படிவங்கள் அனுப்பப்பட்டன. 5·39 இலட்சம் படிவங்கள் நிரப்பப் பட்டு திரும்பப் பெறப்பட்டுள்ளன. புள்ளி விவரங்கள் திரட்டும் பணி விரைவில் முடிவுறும்.

8.13. மாவட்ட உழைப்பாற்றல் திட்ட வேலை வாய்ப்புக் குழுக்கள்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், உழைப்பாற்றல் திட்ட வேலை வாய்ப்புக் குழுவை அமைப்பதற்கு தொழிலாளர் நல வேலை வாய்ப்புத் துறையின் 26-10-81ஆம் நாளிட்ட 2406ஆம் எண்ணில்

அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. உள்ளூரில் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தனித்து இயங்கக் கூடிய பல்வேறு சுய வேலைவாய்ப்பு முயற்சிகளில் மாவட்டங்களில் வேலையற்று இருப்போரையும் போதிய வேலைவாய்ப்பு அற்று இருப்போரையும் வழிப்படுத்தும் ஓர் அமைப்பாக இந்த குழுக்கள் செயல்படும் என்று கருதப்படுகிறது. மாவட்டங்களிலுள்ள வேளாண்மை, தொழில் கூட்டுறவு, கட்டுமானம், புள்ளி விவரம், கிராமப்புற மேம்பாடு, கல்வி, கால்நடை வளர்ப்பு, கிராமத் தொழில்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம், மகளிர், வங்கிகள், மக்கள் பிரதிநிதிகள், தனியார் துறை ஆகிய பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு இக்குழுக்களை அமைக்க கருதப்பட்டுள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சியின் இக்குழுவின் தலைவராகாவும், மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலர், உறுப்பினர்-செயலாளராகவும் பணியாற்றுவர்.

8.14. 1981-82ஆம் ஆண்டில் அரசால் அனுமதிக்கப் பெற்று செயல்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள்.

பின்வரும் திட்டங்கள் 1981-82 ஆம் நிதி ஆண்டில் செயற்படுத்தப்பட்டன :—

1. தொழில் நுட்ப தகுதி பெற்றவர்களுக்கு, மதுரையில் தனியாக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் அமைத்தல்.

2. வேலை வாய்ப்பகங்களில் கூடுதல் பணியாளர்களை அமர்த்துதல்.

3. சென்னை-35லுள்ள தொழில் நிருவாக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் கூடுதல் பணியாளர்களை அமர்த்துதல்.

4. வேலை வாய்ப்பு பயிற்சித் துறை இயக்ககத்திற்கும் வேலை வாய்ப்பகங்களில் உள்ள வேலை நிலவரத் தகவல் பிரிவிற்கும் கூடுதல் தட்டச்சர்கள் நியமித்தல்.

5. வேலை வாய்ப்பகங்களுக்கு 12 அறைகள் கொண்ட இரும்பு அலமாரிகள் வழங்குதல்.

6. சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள மேட்டூரிலும், இராமநாதபுரத்திலுள்ள விருதுநகரிலும் துணை வேலை வாய்ப்பகங்கள அமைத்தல்.

7. மதுரையில் வட்டாரத் துணை இயக்குநர் அலுவலகத்தை ஏற்படுத்தல்.

8. சென்னை, மதுரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் மற்றும் வழிகாட்டு நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் உதவியாளர் ஒருவரை நியமித்தல்.

[1982 மார்ச் 15]

8.15. எதிர் காலத் திட்டங்கள்:

(1) திருச்சியில் வட்டாரத் துணை இயக்ககத்தை ஏற்படுத்துதல்.

வேலை வாய்ப்பகங்களின் பணியைச் சீரிய முறையில் மேற்பார்வையிடவும் கட்டுப்பாடுடன் இயக்கவும், மேலும், வேலை தேடுவோரின் குறைகளை விரைவாக நிவர்த்தி செய்யவும் 1982-ஆம் நிதி ஆண்டில் திருச்சியில் வட்டார துணை இயக்குநர் அலுவலகம் ஒன்று நிறுவப்படவிருக்கிறது. தற்போது இயக்குநர் செயல்படுத்தி வரும் அதிகாரங்களில் சிலவற்றை அங்கு நியமிக்கப்படவிருக்கும் துணை இயக்குநருக்கு வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(2) திருநெல்வேலி, மதுரை, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களிலுள்ள துணை வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களை, மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களாக நிலை உயர்த்துவதின் மூலமாக, வேலை வாய்ப்பகங்களை வலுப்படுத்துதல்.

கிராமப்புறங்களில் வாழும் வேலை தேடுவோருக்கு சீரிய முறையில் பணியாற்றவும், வேலை வாய்ப்பகங்களில் ஏற்படும் தாமதங்களை தவிர்க்கவும் 1982—83-ஆம் ஆண்டில் தூத்துக்குடி, திண்டுக்கல் நாகப்பட்டினத்திலுள்ள துணை வேலைவாய்ப்பகங்களோடு திருநெல்வேலி, மதுரை, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களிலுள்ள ஒருசில வட்டாரங்களைச் சேர்த்து, அத்துணை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களை மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களாக தரமுயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(3) சென்னையிலுள்ள தொழில்-நிருவாக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தை வலுப்படுத்துதல்.

இம்மாநிலத்திலுள்ள கல்லூரிகள் மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் ஏற்படும் காலியிடங்களை பூர்த்தி செய்யத் தகுந்த நபர்களை விரைவில் பரிந்துரைக்கும்பணியை தொழில் நிருவாக வேலை வாய்ப்பகம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பதால் இதனை வலுப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் எற்பட்டுள்ளது. இவ்வலுவலகத்திற்குத் தெரிவிக்கப்படும் காலி இடங்களுக்கு மனுதாரர்களை அனுப்ப உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவும், தகுதியான மனுதாரர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் உதவி இயக்குநருக்கு உடன் பணி புரியும் இவ்வலுவலகத்தில் தற்போதுள்ள இளநிலை வேலை வாய்ப்பு அலுவலர் பதவியை, மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலர் பதவியை மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலர்பதவியாக 1982—83-ம் ஆண்டில் நிலை உயர்த்தி தொழில் நிருவாக வேலை வாய்ப்பகத்தை வலுப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(4) வேலைவாய்ப்பகங்களுக்கு இரும்பு அலமாரிகள் வழங்குதல்.

வேலைத் தேடுவோரின் முக்கிய விவரங்களைக் கொண்ட பதிவட்டைகளை பத்திரமாக வைப்பதற்காக 1982–83-ம் ஆண்டில் வேலை வாய்ப்பகங்களுக்கு 12 இழுவறைகள் கொண்ட 25 இரும்பு அலமாரிகள் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(5) மதுரையில் உள்ள வட்டார அலுவலகத்திற்கு வாகனமும் தொலைபேசியும்.

மதுரையிலுள்ள வட்டார துணை இயக்குநர் தன் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள நான்கு மாவட்டங்களில் இயங்கும் வேலைவாய்ப்பகங்களை திடீர் சோதனையிடவும் முழுமையான ஆய்வு செய்யவும், பெறப்படும் குற்றச்சாட்டு மனுக்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்ககாகவும் அவருடைய பணியை திறம்படச் செய்வதற்காகவும் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு, 1982–83-ம் ஆண்டில் மதுரை வட்டார துணை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு தொலைபேசியும், வாகனமும் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அத்தியாயம் 9.

கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டம்.

9.1. தொழில் பயிற்சி நிலையங்களின் பங்கு :

(1) தொழில் வளம் பெருக, தொழில் நுட்பப் பயிற்சி பெற்ற கைவினைஞர்கள் அதிக அளவில் தேவைப்படுகின்றனர். இத்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் கீழ் இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பயிற்சியைப் பயனுள்ளதாகச் செய்யும் பொருட்டு இந்தத் தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் பணிமனைச் சூழ்நிலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டத்திற்கு இந்தத் தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆதாரமாக உள்ளன. தமிழ்நாட்டில், ஒவ்வொரு தொழில் பயிற்சி நிலையமும் சம்பந்தப்பட்ட முதல்வரின் பொறுப்பில் இயங்கி வருகிறது. மாநில அளவில் எல்லாத் தொழில் பயிற்சி நிலையங்களும், வேலை வாய்ப்பு பயிற்சித் துறை இயக்குநரின் மேற்பார்வையில் இயங்குகின்றன. கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ், பின்வரும் வகைப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன :—

(i) தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் நிறுவனப் பயிற்சி.

(ii) 1961 ஆம் ஆண்டு தொழில் பழகுவோர் சட்டத்தின் கீழ் தொழில் பழகுவோர் பயிற்சி.

1982 மார்ச் 15]

(iii) தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கான மாலை நேர வகுப்புகள்:

(iv) தொழில் பள்ளிகளுக்கான விதிக் கோவையின் கீழ் மானிய உதவி பெறும் தனியார் தொழில் பள்ளிகளில் கைவினைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.

(v) வேலை இழந்த பொற்கொல்லர்கள், மாதிரி அமைப்பு தயாரிப்பாளர், கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஆகியோருக்கு தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தொழில்களில் (பகுதி நேரம்) தனிப் பயிற்சித் திட்டம்.

(vi) வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சி முற்போக்குத் திட்டம்.

(vii) அம்பத்தூர் தொழில் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்றுவிப்போர் பயிற்சித் திட்டம்.

(viii) கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கு குறுகிய கால பயிற்சித் திட்டம்.

(ix) குடிசைப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் பயிற்சிக்காக சென்னை/பெருநகர் வளர்ச்சிக் குழுமம் நடத்தும் திட்டம்.

(2) 1981 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் அரக்கோணத்திலும், கடலூரிலும் (மகளிர்) தொடங்கப்பட்ட தொழில் பயிற்சி நிலையங்களையும் சேர்த்து, தமிழ்நாட்டில் 34 தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. இத் தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்த மாணவர்கள் 8,234 ஆகும். 30 பொறியியல் பிரிவுகளிலும், 9 பொறியியல் அல்லாத பிரிவுகளிலும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. 19 தொழில் பிரிவுகளில் பயிற்சிக் காலம் ஓராண்டாகும். 20 தொழில் பிரிவுகளில் பயிற்சிக் காலம் இரண்டாண்டாகும். மகளிருக்குக்கென தனியாக தொழில் பயிற்சி நிறுவனம் ஒன்று சென்னையிலும் மற்றொன்று கடலூரிலும் இயங்கி வருகின்றன. எந்திரக் கம்மியர் (பொது மின் அனுவியல்) துறையில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக தனித் தொழில் பயிற்சி பிரிவு ஒன்று அடையாறு மின்னனுவியல் கூடத்தில் இயங்கி வருகிறது. சாதி இட ஒதுக்கீட்டு விதிகளைப் பின்பற்றி, ஆண்டிற்கு ஒரு முறை தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தகுதி அடிப்படையில் பயிற்சியாளர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றனர். 1980-ஆம் ஆண்டில் மாநிலத்திலுள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டப் பயிற்சியாளர்களின் எண்ணிக்கை 7,891 ; ஆனால் 1981 ஆம் ஆண்டில் 8,033 பயிற்சியாளர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

(3) தேர்ச்சி பெற்ற கைவினைஞர்களை உருவாக்கும் நோக்குடன் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் சேருவதற்கான குறைந்த கல்வித் தகுதி ஒன்பதாம் வகுப்பு படித்திருக்க வேண்டும் என முன்பு வரையறுக்கப்பட்டிருந்ததை, பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை படித்திருக்க வேண்டும் என்று மாற்றியமைக்கப் பட்டுள்ளது.

(4) தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சித் திறனைச் செம்மையாக்கவும் தொழில் பழகுவோர் பயிற்சித் திட்டத்தை திறம்படச் செயல்படுத்தவும், கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சி திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் வட்டாரத் துணை இயக்குநர் அலுவலகங்கள் நிறுவப்பட்டு உள்ளன.

(5) பயிற்சி பெறுபவர்கள், பயிற்சி முடிந்த பின்னர் நல்ல வேலைவாய்ப்பு வசதிகளைப் பெறும் பொருட்டு, வேலை வாய்ப்பு குறைவாக உள்ள தொழில் பிரிவுகளை நீக்கி விட்டு, வேலை வாய்ப்பு அதிகம் உள்ள தொழில் பிரிவுகளைப் புதிதாக அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் தொழில்களைப் பலதிறப்படுத்துதல் திட்டத்தை அரசு செயற்படுத்தி வருகிறது.

(6) 1981–82 ஆம் ஆண்டில் செங்கற்பட்டு, கிண்டி, புதுக்கோட்டை ஆகிய தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் 'பற்றவைப்பவர்' தொழில் பிரிவினை நீக்கி விட்டு, மாணவர்கள் விரும்புவதும் வேலைவாய்ப்பு அதிகம் உள்ளதுமான பண்ணை எந்திர வேலையாள் கம்மியர் (மோட்டார் வண்டி) ஆகிய தொழில் பிரிவுகளை ரூபாய் 5 இலட்சம் செலவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(7) 1982–83-ஆம் ஆண்டு ஒசூர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் கருவிகள் அச்சுத் தயாரிப்புத் தொழில் பிரிவும், கைக் கடிகாரம், சுவர் கடிகாரம் செய்பவர் தொழில் பிரிவும், விருதுநகர், மேட்டூர் அணை, திண்டுக்கல் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் கம்மியர் (மோட்டார் வண்டி) தொழில் பிரிவு தொடங்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

(8) தமிழ்நாட்டில் உள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் அளிக்கப்படும் பயிற்சியின் தரத்தினை பின் வருவனவற்றிலிருந்து மதிப்பிடலாம் :—

(அ) இதுவரை நடைபெற்ற 17 அனைத்திந்திய திறனாய்வுப் போட்டிகளில் தமிழ்நாடு முதன்மை இடத்தை எட்டு முறைகள் பெற்றுள்ளது. இதற்கென குடியரசுத் தலைவரின் சுழற் கேடயத்தையும் எட்டு முறை பெற்றுள்ளது. 1982-ம் ஆண்டு சனவரித் திங்களில் நடைபெற்ற 18-வது அனைத்திந்திய திறனாய்வு போட்டியின் முடிவுகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

1982 மார்ச் 15]

அனைத்திந்திய தொழில் தேர்வில் மதிப்பீட்டுத் தரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டு 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் மைய இடங்களில் விடைத்தாள்களைத் திருத்தும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் இத்திட்டம் ஓராண்டு ஈராண்டு பயிற்சியுடைய எல்லாத் தொழில் பிரிவுகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்களில் நடைபெற்ற அனைத்திந்திய தொழில் தேர்வில் கலந்து கொண்ட 8,210 பயிற்சி பெறுவோர்களில் 6,843 பெறுவோர் தேர்ச்சி பெற்றனர். தேர்ச்சி முடிவு 83 விழுக்காடாகும்.

(9) 1981–82 ஆம் ஆண்டு, ஈரோட்டில் இருக்கும் தொழில் பயிற்சி நிலையத்திற்கு நிரந்தர மாணவர் விடுதி ஒன்றினைக் கட்டுவதற்கான வேலை தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

9–2–1961 ஆம் ஆண்டு தொழில் பழகுவோர் சட்டம்:

(1) 1961 ஆம் ஆண்டு, தொழில் பழகுவோர் சட்டம் 1963 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளுக்கிணங்க தொழில் பழகுநர் ஆலோசகரால் அறிவிக்கப்பெறும் தொழில் பிரிவுகளில் நிறுவனத்தில் உள்ள தொழில் பழகுவோருக்குப் பயிற்சி அளிப்பது தொழில் அதிபரின் கடமையாகும். இப்பயிற்சித் திட்டம், தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் அளிக்கப்படும் பயிற்சியின் தொடர்ச்சியாகும். வளர்ந்து வரும் தொழிற்சாலைகளின் தேவைகளை நிறைவு செய்யப் போதிய அளவுக்குப் பயிற்சி பெற்ற கைவினைஞர்களைத் தேசிய அளவில் உருவாக்கி அவர்களின் திறமையை வளர்ப்பதும், பயிற்சி பெற்றவர்களின் ஒட்டு மொத்த தரத்தை உயர்த்த இயலும் வகையில் இந்தியா முழுவதும் ஒரே சீரான பயிற்சி வசதியை முறைப்படுத்தி செயற்படுத்துவதும், இத் திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். தொழில் பயிற்சி நிலையங்கள் தொழில் பழகுவோருக்குப் பல்வேறு தொழில்களில் அடிப்படைப் பயிற்சியை அளிக்கின்றன. தொழில் பழகு பயிற்சியின் போது தொடர்புடைய பொருத்தமான அறிவுரையுடன், அவசியமான பட்டறைப் பயிற்சி அல்லது பணியில் இருக்கும்போது பயிற்சி (on the job training) அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சியின் கால அளவு, அந்தந்த தொழிலைப் பொறுத்து ஆறு திங்கள் முதல் நாலாண்டு வரை வேறுபடுகிறது. தொழில் பழகுவோர் பயிற்சியின் இறுதியில், அனைத்திந்திய தொழில் திறமைப் போட்டிகளில் பங்கேற்கின்றனர். தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குத் தேசிய தொழில் பழகுநிலை சான்றிதழ் அளிக்கப்படுகிறது.

(2) தொழில் பழகுவோர் பயிற்சியின் தரத்தை உயர்த்த 1981–82 ஆம் ஆண்டு அம்பத்தூர், திருச்சி, மதுரை ஆகிய இடங்களில் தொழில் பயிற்சி தொடர்பாக அறிவுரை வழங்கும் தனிப்

[1982மார்ச் 15

பட்ட நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பயிற்சி திட்டத்தை வெற்றியுடன் நிறைவேற்றுவதற்காக தாராபுரத்தில் தொழில் பயிற்சி தொடர்பாக அறிவுரை வழங்கும் நிலையம் ஒன்றும் புதிதாக அமைக்கப்பட்டது. தொழில் பயிற்சி தொடர்பாக அறிவுரை வழங்கும் வகுப்புக்களைத் தகுந்த முறையில் மேற் பார்வையிடவும், பயிற்சியின் தரத்தை உயர்த்தவும், கடலூரில் உள்ள தொழில் பயிற்சி தொடர்பாக அறிவுரை வழங்கும் நிலை யத்தில் தொழில் பழகுவோர் உதவி ஆலோசகர் பதவி ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(3) இத்திட்டத்தின் கீழ் 30–9–1980 அன்றும் 30–9–1981 அன்றும் தொழில் பழகுவோரின் விவரப் பட்டியல் கீழ்வருமாறு:—

	ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொழில் பழகுவோர் எண்ணிக்கை.		
	பொதுத் துறை.	தனியார் துறை	மொத்தம்
30–9–1980 அன்றுள்ளவாறு	3,890	7,041	10,931
30–9–1981 அன்றுள்ளவாறு	3,622	7,381	11,003

	தேர்வு செய்யப்பட்ட தொழில் பழகுவோரின் எண்ணிக்கை.		
	பொதுத் துறை	தனியார் துறை.	மொத்தம்.
30–9–1980 அன்றுள்ளவாறு	3,000	7,080	10,080
30–9–1981 அன்றுள்ளவாறு	2,685	7,485	10,170

(4) இன்றுள்ளவாறு, தொழில் பழகுவோர் சட்டத்தின் கீழ் 136 தொழில்கள் பயிற்சிக்கென குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எல்லா தொழில் பழகுவோருக்கும் பயிற்சிக்கால அளவில் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 130 முதல் ரூ. 200 வரை பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த பயிற்சி உதவித் தொகை வீதம் 25–1–1982–லிருந்து இந்திய அரசால் திருத்தப்பட்டுள்ளது. இப்போது பயிற்சிக் கால ஆண்டினைப் பொறுத்து இந்த உதவித் தொகை ரூ. 230–லிருந்து ரூ. 350 வரை வேறுபடுகிறது. 1981 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 30 ஆம் நாளிலிருந்து தனியார் தமிழக அரசுத் துறை நிறுவனங்களில் 1961 ஆம் ஆண்டு தொழில் பழகுவோர் சட்டம் செயல்படுத்தப்படும் நிறுவனங்கள் 1,56

1982 மார்ச் 15]

ஆகும். 1981 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் நடைபெற்ற அனைத்திந்திய தொழிற் பயிற்சித் தேர்வில் எழுதிய 2,596 பேரில் 2,284 பேர் வெற்றி பெற்றனர்.

(5) வட சென்னை தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்தில் தொழில் பழகுவோரின் பயிற்சித் தொடர்பாக அறிவுரை மையத்திற்காக வகுப்பறைகள் கட்டுவதற்கான பணி 1981–82 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

9.3. தொழிற்சாலைகளில் பணி புரியும் பணியாளர்களுக்கு மாலை நேர வகுப்புகள்.

(1) தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் பணியாளர்களுக்குத் தொழில் துறை அறிவினை மேம்படுத்தி அதன் மூலம் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தொழிற்சாலை அதிகமாக உள்ள பகுதிகளான கிண்டி, வட சென்னை, அம்பத்தூர், மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத் தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் உள்ள மொத்த பயிற்சி இடங்கள் 1,050 ஆகும். 1981–82 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டம் மேட்டூர் அணை மற்றும் திருச்சியில் தொடங்கப்பட்டது. இவற்றில் 150 பேர் பயிற்சி பெறுகின்றனர். 1981 ஆம் ஆண்டு தேர்வில் 567 பேர் தேர்வு எழுதியதில் 465 பேர் வெற்றி பெற்றனர்.

(2) திருச்சியிலுள்ள பாரத் கனரக மின்கலத் தொழிற்சாலை (பெல் நிறுவனம்), அத் தொழிற்சாலையில் பணி புரியும் தொழிலாளர்களின் அறிவினை மேம்படுத்த தொழிற்சாலை வளாகத்திற்குள் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிறது. பற்றவைத்தல், பொருத்துதல் ஆகிய இரு தொழில் பயிற்சி பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இப்பயிற்சி வகுப்பில் 50 பேர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

9.4. நிதி உதவி பெறும் தொழில் பள்ளிகள் :—

(1) வேலை வாய்ப்பு-பயிற்சித் துறை இயக்குநரால் பிறப்பிக்கப்பட்ட தொழில் பயிற்சி பள்ளிகள் ஒழுங்குமுறை விதிக்கோவையின் கீழ் அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்ட 78 தொழிற் பள்ளிகள் தற்சமயம் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. இப்பள்ளிகள் தச்சுத் தொழில், கருமார் தொழில், பொருத்துநர் தொழில், பற்ற வைக்கும் தொழில், பூ வேலை, பின்னல் வேலை, துணி வெட்டுதல், தைத்தல் முதலியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கின்றன. இத் தொழில்களின் பயிற்சிக் காலம் ஓராண்டு முதல் மூன்று ஆண்டுகளாகும். அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 5,124. தற்போது 4,374 மாணவர்கள் இப்பள்ளிகளில் பயிற்சி பெறு

கிறார்கள். அங்கீகரிக்கப்பட்ட எல்லா தனியார் நிறுவனங்களிலும் பயிற்சியின் தரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு எல்லாத் தொழில்களுக்கும் பொதுவான பாடத் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் பொதுத் தேர்வும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. தொழில் பள்ளிகளுக்கான ஒழுங்குமுறை விதிக் கோவையின் விதித் துறைகளின்படி இப்பள்ளிகள் மானியம் பெறத் தகுயுடையனவாகும். 1981 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்வில் எழுதிய 2,170 பயிற்சியாளர்களில் 2,043 பேர் தேறினர். வெற்றி 94 விழுக்காடாகும்.

(2) அரசு தொழில் பயிற்சி நிலையப் பணியாளர்களுக்கு, மூன்றாவது சம்பள ஆணைக் குழு பரிந்துரைத்த சம்பள வீதங்கள் நிதி உதவி பெறும் தொழில் பள்ளிகளில் அது போன்ற பதவிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்தும் என அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. உதவி பெறும் பள்ளிகள் எங்கு அமைந்திருந்தாலும் அப்பள்ளி பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தக்கூடிய வீட்டு வாடகைப்படியும், நகர ஈட்டுப் படியும் வழங்க அரசு அனுமதித்துள்ளது. அரசுப் பணியாளர்களுக்குச் சமமாக இப்பணியாளர்களுக்கு அகவிலைப்படி வழங்கவும் அரசு அனுமதித்துள்ளது.

9.5. சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம்.—

வேலை இழந்த பொற்கொல்லர்கள், மாதிரி வடிவமைப்புத் தயாரிப்பாளர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள் முதலியோர் தங்களுக்குப் பொருத்தமான வேலையைப் பெறுவதற்கான சில தொழில் நுட்பப் பயிற்சிகளை அளிப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். சேலம், திருச்சி, மதுரை, பேட்டை ஆகிய இடங்களிலுள்ள தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இங்கு கருமார் தொழில், பொருத்துனர் தொழில், செப்பு வேலைப்பாடு, தகர வேலைப்பாடு ஆகிய இரட்டை தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பயிற்சியாளருக்கும் திங்கள் ஒன்றுக்கு, ரூ. 10 பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்ட பயிற்சியாளர்களின் எண்ணிக்கை 160 ஆகும். 1981 ஆம் ஆண்டு 160 பயிற்சியாளர்கள் இவ்வகுப்பில் அனுமதிக்கப்பட்டனர். 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் 155 பேர் தேர்வு எழுதியதில் 155 பேர்களும் தேர்ச்சி பெற்றனர்.

9.6. வாழ்க்கைத் தொழில் மேல் பயிற்சித் திட்டம்.

(1) தொழில் நுட்பவியலில் நாள்தோறும் பெருகி வரும் நவீன கருவிகளையும் மாற்றங்களையும் கருத்திற்கொண்டு ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டம் அனைத்து நாட்டுத் தொழிலாளர் நல

1982 மார்ச் 15]

நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தொழிற்சாலைகளில் பணி புரியும் தொழிலாளர்களின் தொழில்துறை அறிவினை மேம்படுத்த, அம்பத்தூர், தொழிற்பயிற்சி நிலையத்தில் வாழ்க்கைத் தொழில் மேல் பயிற்சித் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் அம்பத்தூர் தொழிற் பயிற்சித் நிலையத்தில் கீழ்க்கண்ட தொழில்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்தியத் தர நிர்ணயம், பொறியியல் வரை படங்களைக் கற்றல், உலோகப் பற்ற வைப்பில் சிறப்புப் பயிற்சி, கருவி அச்சு தயாரித்தல், கம்மியர் பராமரிப்பு, மற்றும் மின்சாரம் பராமரிப்பு.

இதுவரை தொழில் நிறுவனங்களிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட 847 தொழிலாளர்கள் மேற் கூறிய தொழில்களில் அம்பத்தூர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

(3) 1981-82 ஆம் ஆண்டு இத்திட்டம் கோயம்புத்தூரிலுள்ள தொழிற்பயிற்சி நிலையத்திற்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

9.7. அம்பத்தூர் தொழில் பயிற்சி நிலையத்தில் பணியாளர்களுக்கான பயிற்சித் திட்டம்.

(1) இத்திட்டத்தின் நோக்கமும் குறிக்கோளும் பயிற்றுநர்களுக்கும் கல்வி கற்பிப்பதில் தொழில் நுட்ப உத்தி குறித்தும் ஒலி, ஒளி கருவிகளை உபயோகிப்பது குறித்தும், நிருவாகம் குறித்தும் தனிப் பயிற்சி அளிப்பதேயாகும். இப் பயிற்சித்திட்டம் 1980 ஆம் ஆண்டு சனவரியிலிருந்து அம்பத்தூர் தொழிற் ப்யிற்சி நிலையத்தில் தொடங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இள நிலைப் பயிற்சி அலுவலர்களும், உதவி பயிற்சி அலுவலர்களும் நவீன தொழில் நுட்ப பயிற்சி முறையால் பயன் அடைகின்றனர். இப்பயிற்சித் திட்டத்தில் நவீன தொழிற் சாலைகளைப் பார்வையிடுவதும் அடங்கும்.

(2) பயிற்றுவித்தலின் கீழ் கற்பிக்கும் முறை, பாடத் திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய மாற்றங்கள், கற்பிக்கும் முறை குறித்த கோட்பாடுகள், கல்விச் சாதனங்கள் தயாரித்தல் ஆகியவற்றில் பயிற்றுநர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. நவீன ஒலி, ஒளி கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதிலும் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இதுவரையில் 88 பயிற்றுநர்கள் இப்பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

9. 8. கிராம இளைஞர்களுக்கு சுய வேலை வாய்ப்பிற்கான பயிற்சித் திட்டம். (Try m).

(1) கிராம இளைஞர்கள் சுய வேலை வாய்ப்பை தேடிக் கொள்வதற்கு இயலும் வண்ணம் அவசியமான திறமையைப் பெறச் செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். சிறு விவசாயி

[1982 மார்ச் 15

கள் ஏரளவு நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகள், நிலமற்ற வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள், கிராமப்புறக் கைவினைஞர்கள், வறுமைக் கோட்டின் கீழ் உள்ள கிராம இளைஞர்கள் இவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து திறமையுடையவர்களாக ஆக்குவதையே இத் திட்டம் முக்கிய குறிக்கோளாக கொண்டுள்ளது. திறமை மிக்க கைவினைஞர்கள் நகர்புறத்திற்குச் செல்வதைத் தடுத்து அவர்களைக் கிராமப் புறங்களிலேயே இருக்கச் செய்து தொழில் புரிய ஊக்குவிப்பதையும் இத்திட்டம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. குறைந்த அளவு கல்வித் தகுதி ஏதும் வலியுறுத்தப்படவில்லை. 18 வயது முதல் 35 வயது வரை உள்ள கிராம இளைஞர்கள் பயிற்சிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

(2) 19 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் !1 சுயவேலை வாய்ப்புத் தொழில்களில் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்தது. இத்திட்டம் சமீபத்தில் மேலும் தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் நீடிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் தற்பொழுது இம் மாநிலத்தில் இத்திட்டம் 27 தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. பயிற்சி காலம் முழு நேரப் பயிற்சிக்கு 2 மாதங்கள் (10 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் பகுதி நேரப் பயிற்சிக்கு 4 மாதங்கள் (17 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள்) மாலை 6 மணி முதல் இரவு 9 மணி வரை உதவித் தொகை முழு நேரப் பயிற்சியாளர்களுக்கு மாதம் ரூ. 100 வீதமும், பகுதி நேரப் பயிற்சியாளர்களுக்கு மாதம் ரூ. 75 வீதமும் அளிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 250 மதிப்புள்ள கருவிப் பெட்டி ஒன்று அனைத்துப் பயிற்சியாளர்களுக்கும் பயிற்சியின் முடிவில் அளிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1981 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 31 முடிய இத்திட்டத்தின் கீழ் 6,931 கிராம இளைஞர்கள் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(3) 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் தேதி முதல் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுவது மாநில அளவிலிருந்து மாவட்ட அளவிற்கு பரவலாக்கப்பட்டுள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் தலைமையில் இயங்கும் மாவட்ட அளவிலான குழுக்கள் இத்திட்டத்தை செயல்படுத்துகின்றன. இத்திட்டம் ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்துடன் இணைக்கப் பட்டுள்ளது. இதன் கீழ் தமிழ்நாட்டிலுள்ள 376 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும் வருகின்றன. ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் 1981–82 ஆம் ஆண்டில் வட்டாரம் ஒன்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 6 இலட்சத்தில், இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 1.50 இலட்சம் பயன்படுத்தப்படும்.

9.9. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் குடிசை வாழ் மக்களுக்கான பயிற்சித் திட்டம்.

இந்தத் திட்டம், உலக வங்கியின் உதவியுடன் குடிசை வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், சென்னை மாநகர் குடிசைப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த

1982 மார்ச் 15]

சென்னை பெருநகர் வளர்ச்சிக் குழுமம் பொறுப்பு ஏற்கும் திட்டமாகும். இத்திட்டம் கிண்டி, அம்பத்தூர், வட சென்னை ஆகிய தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் 1979-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாலை 6 மணியிலிருந்து இரவு 9 மணி வரை பகுதி நேரத் தொழிலாக தச்சு வேலை, ஒட்ட வைப்பு உட்பட இரு சக்கர வண்டி வேலை, சாதாரண மின் கம்பி வேலை, பழுது பார்த்தல், கட்டிட வேலை, வண்ணம் பூசுதல், சைக்கிள் பழுது பார்த்தல், குறைவழுத்தப் பற்ற வைப்புத் தொழில் ஆகிய தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. தொழில்களுக்கு ஏற்ப பயிற்சிக் காலம் மூன்று திங்களிலிருந்து ஆறு திங்கள் வரை உள்ளது. இது வரை 700 பயிற்சியாளர்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

9.10 பொது :

(1) பயிற்சியாளர்கள் சுய வேலை வாய்ப்பில் ஈடுபடும் போது அவர்களுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்ட, மூன்று உற்பத்தி சார்ந்த பயிற்சி நிலையங்கள் அம்பத்தூர், மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் 1981–82-ல் தொடங்கப்பட்டன.

(2) 1982–83 ஆம் ஆண்டில், நாகர்கோவிலில் உள்ள எஸ். எம். ஆர். வி. நிலையத்தில் பல்வேறு தொழில் பிரிவுகளில் கூடுதலாக 160 மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதன் மூலம், அதனை ஒரு முழுமையான மகளிர் தொழிற் பயிற்சி நிலையமாக தரமுயர்த்திட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(3) தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சியின் தரத்தை மேம்படுத்த ரூபாய் 10 லட்சம் செலவில் பற்றாக்குறையான கருவிகளை வாங்குவதற்காகவும் ரூபாய் மூன்று லட்சம் செலவில் கருவிகளை மாற்றி அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

பாகம் III.

அத்தியாயம்-10.

கோரிக்கை 55.—பல்வகை மூலதனச் செலவு 495-ஏனைய சமூக சமுதாய நலப்பணிகள் குறித்து மூலதனச் செலவு-ஏ ஏனைய சமூக சமுதாய நலப்பணிகள்-ஏபி. வேலை வாய்ப்பு.

இத் தலைப்பின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கும் சில துணைத் திட்டங்கள் வருமாறு :—

10.1. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களின் பணியாளர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.

இம் மாநிலத்திலுள்ள 25 தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் பணியாற்றும் பணியாளர்களில், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பணியாளர்களுக்கு, நிலையான குடியிருப்புகள் உள்ளன. எஞ்சிய

[1982 மார்ச் 15

தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு இத்திட்டத்திற்காக 1982–83 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,000 அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

10.2. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் மாணவர் விடுதிக் கட்டிடத்தைக் கட்டுதல்.

இம் மாநிலத்திலுள்ள 24 தொழில் பயிற்சி நீலையங்களில் நிலையான மாணவர் விடுதிக் கட்டிடங்கள் உள்ளன. ஈரோடு தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் மாணவர் விடுதி கட்டும் பணி 1981–82-ல் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இப்பணிக்காக 1982-83 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,000 அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

10.3. அரக்கோணத்திலும், கடலூரிலும் புதிதாகத் தொடங்கப் பட்டுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு இயந்திரங்கள், கருவிகளுக்கு வகை செய்தல்.

அரக்கோணத்திலும் கடலூரிலும் புதிதாகத் தொடங்கப் பட்டுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு இயந்திரங்கள், கருவிகள் வாங்குவதற்காக 1982–83 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 3 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளது.

10.4. தொழில் பழகுவோர் பயிற்சித் திட்டம்.

சென்னை (வடக்கு), தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் உள்ள தொழில் தொடர்பான அடிப்படைப் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்துவதற்கு, வகுப்பறைகள் கட்டுவதற்காக 1982–83ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2.30 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கிண்டி, தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் அடிப்படைப் பயிற்சி நிலையத்திற்குக் கருவிகள், தளவாடங்கள் வாங்குவதற்கும் அம்பத்தூர், திருச்சி, மதுரையில் புதிதாகத் தொடங்கப்படும் அடிப்படைப் பயிற்சி வகுப்புகளுக்கான மேசை, நாற்காலிகள் வாங்குவதற்கும் ரூ. 8,000 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

10.5. தொழில்களைப் பல்திறப்படுத்தல்.—

செங்கற்பட்டு, கிண்டி, புதுக்கோட்டை தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் தொழில்களைப் பல்திறப்படுத்தும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு இயந்திரங்கள், கருவிகள் வாங்குவதற்காக

1982 மார்ச் 15]

1981–82-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5.55 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப் பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு மேலும் தேவையான இயந்திரங்கள், கருவி கள் வாங்குவதற்கு 1982–83-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 2.01 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

10.6. சாதனங்கள் வாங்குதல்.

பல்வேறு தொழில்களுக்காக, மைய அரசு வரையறுத்த கருவிகள், சாதனங்கள் குறித்த தரப்பட்டியலைத் திருத்தி யமைத்ததனால் கம்மியர் (மோட்டார் வாகனங்கள்) கம்மியர் (குளிர் பதனம்-சீர்வளி வசதி), கருவிகளும் சாதனங்களும் வாங்க வேண்டியுள்ளது. இதற்காக 1982–83-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இயந்திரங்கள் மற்றும் சாதனம் வாங்க ரூ. 10.26 இலட்சம் நிதி யாதுக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளது.

10.7. கம்மியர் தொழில் (பொது மின்னனுவியல்) பயிற்சி.

அடையாறு, பயிற்சிப் பிரிவுக்கு கருவிகள், சாதனங்கள் வாங்குவதற்காகும் செலவுக்காக 1982–83-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 23,000 நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளது.

10.8. தற்போதுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் நவீன வசதிகள் செய்து கொடுத்தல்.

(1) அம்பத்தூர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் வாழ்க்கைத் தொழில் மேற் பயிற்சித் திட்டத்திற்கும், வேலூர், தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் தோல் பதனிடும் தொழில்களுக்கும் கருவிகள், சாதனங்கள் வாங்குவதற்காக 1982–83-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,05,000 நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(2) இத்திட்டம் 1981–82 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கோயம் பத்தூர் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்திலும் செயல்படுத்தப் படுகிறது. இயந்திரங்கள், கருவிகள் வாங்குவதற்காக 1982–83 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,00,000 நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1982 மார்ச் 15

பாகம் IV.

அத்தியாயம்-11.

11.1. அயல்நாட்டு வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம்.

அயல்நாட்டு வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம் (தமிழக அரசைச் சார்ந்தது) 1956 ஆம் ஆண்டின் நிறுமங்கள் சட்டத்தின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனமாக 1978-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 30-ந் தேதி அன்று நிறுவப்பட்டது. இந் நிறுவனம் ரூ. 50 இலட்சத்தை அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனமாகக் கொண்டுள்ளது. இத்தொகையில் இதுவரை ரூ. 10 இலட்சம் பங்குத் தொகையாக வழங்கப் பெற்றுள்ளது.

11.2. இந்நிறுவனத்தின் நோக்கங்கள் : (1) திறமை பெற்ற, ஓரளவு திறமை பெற்றவர்களுக்கு வெளி நாடுகளில் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுத் தருவது (2) வெளிநாடுகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களால் சேமித்து அனுப்பி வைக்கப் பெறும் தொகையினை முதலீடு செய்வது. (3) இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் கூட்டுத் தொழில் நிறுவனங்கள் நிறுவுவது (4) இந்தியப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியை மேம்படுத்துவது ஆகியவையாகும்.

11.3. தற்போது வெளிநாடுகளில் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறிவது பற்றிய பணியை இந்நிறுவனம் மேற்கொண்டு வருகிறது, வெளிநாடுகளில் வேலை செய்ய விரும்பும் தொழிலாளர்களை இந்த நிறுவனம் பதிவு செய்து கொள்கிறது. 13–12–1981 அன்றுள்ளபடி இந்நிறுவனத்தில் பதிவு செய்துள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை 5,517 ஆகும். இந்நிறுவனம், ஐக்கிய அரபு எமிரைட்ஸ், ஈராக், லிபியா ஆகிய நாடுகளுக்கு இதுவரையில் 423 தொழிலாளர்களை அனுப்பியுள்ளது. அவர்கள் மூலமாக இந்தியாவிற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 90 இலட்சம் அந்நியச் செலாவணி கிடைக்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்நிறுவனம் மேலும் 51 பணியாளர்களை ஈராக் நாட்டிற்கு அனுப்ப தேர்வு செய்வதற்கான முன்னேற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறது.

பாகம் V

இணைப்புகள்

தொழிலாளர்— தொழிலதிபர் நல்லுறவு.

(i) தொழில் வாரியாக வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.

தொடர் எண்ணும் தொழிலும்.	வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகளின் எண்ணிக்கை.		ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.		இழந்த உழைப்பு நாட்கள்.	
	1980	1981	1980	1981	1980	1981
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 துணி நெசவு ..	107	133	78,916	1,14,392	15,69,824	27,99,352
2 பொறி இயல் ..	70	86	14,099	16,178	4,23,884	5,01,817
3 தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை	8	6	728	909	13,392	13,247
4 புகையிலை, பீடி	5	1	50,877	605	5,16,184	37,520
5 மலைத்தோட்டங்கள்	13	13	90,643	17,358	3,66,216	2,70,818
6 ஏனையவை	90	49	47,021	36,732	6,11,522	5,01,267
மொத்தம் ..	293	288	2,81,784	1,86,174	35,01,022	41,24,021

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(ii) தீர்ப்பு வழங்குதல்.

(1)	தீர்ப்புக்கு அனுப்பப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை. 1980 (2)	1981 (3)	தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 1980 (4)	1981 (5)
(அ) சென்னை, தொழில் நடுவர் மன்றமும் தொழிலாளர் நீதி மன்றங்களும்.	1,036	1,035	889	1,003
(ஆ) 10(2)-ஆம் பிரிவின் கீழ் அனுப்பப்பட்டவை.	—	33	—	..
(இ) தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள் முன்பு 33-சி (2)-ஆம் பிரிவின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட விண்ணப்பங்களில் முடிவு செய்யப்பட்டவை.	1,554	1,694	...	..

(iii) வசூல்—

1947-ஆம் ஆண்டு தொழிற் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33-சி (1)—ஆம் பிரிவின் கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு சேர வேண்டிய பாக்கித் தொகைகளை வசூலிப்பதற்காக அரசு ஆணை பிறப்பித்த விவரங்கள்.

வசூல் செய்ய ஆணையிடப்பட்டவை. 1980 (1)	1981 (2)	தொகை ரூபாய். 1980 (3)	1981 (4)
124	205	6,76,322·22	26,61,048·31

(iv) வழக்குத் தொடர்தல்—

நடப்பாண்டில் வழக்கு தொடர அனுமதிக்கப்பட்டவை—3

இணைப்பு II

பல்வேறு தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களின் கீழ் உள்ள நிறுவனங்கள்/தொழிலாளர்கள்/வசூலிக்கப்பட்ட உரிமத் தொகை குறித்த விவரங்கள்.

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	பணிக்கமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட உரிம பதிவுக் கட்டணம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
I. தொழிற் சங்கம் அமையப்பெற்ற தொழில்கள்.			
1, 1948-ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்			
1980	9,681	6,75,222	52,75,124
1981	10,444	6,40,850	53,31 106
2. 1951-ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்.			
1980	419	90,291	..
1981	434	91,390	..
3. 1961—ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்.			
1980	1,564	55,077	70,931·69
1981	1,626	58,035	84,877·77

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

ஆண்டு	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	பணிக்கமர்த்தப் பட்ட தொழிலாளர் களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட உரிம பதிவுக் கட்டணம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
II. தொழிற் சங்கம் அமையப் பெறாத தொழில்கள்.			
1. 1966-ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமை) சட்டம்.			
1980	1,397	12,935	38,145·50
1981	1,332	12,361 (வீட்டுத் தொழிலாளர்கள் 2,00,000)	42,617·00
2. 1947-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டம்.			
1980	2,86,420	2,61,527	..
1981	2,78,123	2,64,492	..
3. 1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உணவகங்கள் சட்டம்.			
1980	28,285	67,378	2,20,860·05
1981	27,987	71,146	3,09,298.00

இணைப்பு III

பல்வேறு தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களின் கீழ், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள் நடத்திய ஆய்வுகள் குறித்த விவரங்கள்.

சட்டத்தின் பெயர்.	முறையான ஆய்வு.	விடுமுறைகள் ஆய்வு.	தனி ஆய்வு.	திடீர் ஆய்வு.	இரவு நேர ஆய்வு.	சரி பார்ப்பு ஆய்வு.	மொத்த ஆய்வுகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(i) 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்.	19,311	888	1,555	502	776	1,891	24,923
(ii) 1947 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கடைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் சட்டம்.	359,467	44,029	6,344	10,959	18,791	..	4,39,580
(iii) 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உணவகங்கள் சட்டம்.	51,801	338	398	675	346	..	54,058
(iv) 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்.	3,551	52	171	76	..	..	3,840
(v) 1955 ஆம் ஆண்டு உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் மற்றும் ஏனைய செய்தித்தாள் பணியாளர்கள் (பணி நிலைமையும் பல்வகை ஒதுக்கீடுகளும்) சட்டம்.	38	..	..	..	..	..	38

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
(vi) 1970 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் (முறைப்படுத்துதலும் நீக்குதலும்) சட்டம்.	874	..	..	..	..	..	87
(vii) 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழிற்சாலை நிறுவனங்கள். (தேசீய பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டம்.	1,88,595	3,161	2,348	2,868	..	—	1,96,972
(viii) 1951 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சட்டம்.	1,338	100	180	82	..	..	1,700
(ix) 1936 ஆம் ஆண்டு ஊதியங்கள் வழங்குதல் சட்டம்.	54,316	135	79	274	..	..	54,804
(x) 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம்.	1,65,261	277	169	525	20	..	1,66,352
(xi) 1966 ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (பணி நிலைமை) சட்டம்.	3,193	154	60	243	..	..	3,655
(xii) 1938 ஆம் ஆண்டு சிறுவர்கள் பணிச் சட்டம்.	296			..	..	..	296
(xiii) 1961 ஆம் ஆண்டு மகப்பேறு பயன் சட்டம்.	6,657	..	..	..	..	..	6,657

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு IV

பல்வேறு தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களின் கீழ் தொடரப்பட்ட வழக்குகள், முடிக்கப்பட்ட வழக்குகள் குறித்த விவரங்கள்

சட்டத்தின் பெயர்.	தொடக்கத்தில் முடிவு பெறாமல் இருந்தவை,	இந்த ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட்டவை.	முடிக்கப்பட்டவை.	தண்டனை அளிக்கப் பட்டவை.	விடுதலை பெற்றவை.	கண்டிக்கப்பட்டவை.	திரும்பப் பெறப் பட்டவை.	முடிவுறாமல் உள்ளவை.	பெறப்பட்ட அபராதத் தொகை
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
									ரூபாய்.
(i) 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்.	2,134	3,756	3,984	..	..	..	..	1,906	3,09,440
(ii) 1947 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டம்.	4,004	17,029	15,101	14,966	26	50	59	5,932	7,85,074
(iii) 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உணவகங்கள் சட்டம்.	1,003	2,901	2,463	2,427	2	12	22	1,441	1,57,321

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
(iv) 1961 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் போக்கு வரத்துத் தொழிலாளர் சட்டம்.	197	466	469	458	..	2	9	194	58,055
(v) 1970 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் (முறைப்படுத்துதலும் நீக்குதலும்) சட்டம்.	7	19	23	23	..	..	..	3	2,600
(vi) 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழிற்சாலை நிறுவனங்கள் (தேசீய, பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள்) சட்டம்	1,446	4,723	4,409	4,372	8	13	16	1,760	1,28,032
(vii) 1951 ஆம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்.	75	74	102	97	4	..	1	47	12,335
(viii) 1936 ஆம் ஆண்டு ஊதியங்கள் வழங்குதல் சட்டம்.	474	1,431	1,152	1,145	..	2	3	753	44,465
(ix) 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம்	412	2,054	1,675	1,662	1	5	7	791	88,505

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

4-2 A 31—30

(x) 1961 ஆம் ஆண்டு மகப்பேறு பயன் சட்டம்.	..	8	7	..	..	..	..	1	260
(xi) 1972 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டம்.	..	2	1	1	..	..	..	1	150
(xii) 1966 ஆம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர் (பணி நிலைமை) சட்டம்.	89	118	148	138	1	4	1	59	10,785
(xiii) 1976 ஆம் ஆண்டு சம ஊதியச் சட்டம்	..	3	1	1	..	..	..	2	10

இணைப்பு V

(அ) பற்பல தொழிலாளர் நலச்சட்டங்களின்கீழ் துறை அலுவலரால் முடிவுசெய்யப்பட்ட வழக்குகள்

விவரங்கள்	தமிழ்நாடு உணவகங்கள் சட்டம்		*தமிழ்நாடு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டம்		பணிக்கொடை** வழங்குதல் சட்டம்	
	1980	1981	1980	1981	1980	1981
(i) தொடக்கத்தில் முடிவுறாமல் இருந்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை	32	22	168	146	352	173
(ii) இவ்வாண்டில் வரப்பெற்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை	114	128	191	336	893	1,236
(iii) மொத்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை	146	150	259	482	1,245	1,409
(iv) நடப்பாண்டில் முடிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை	124	112	213	358	1,072	1,059
(v) ஆண்டு முடிவில் முடிவுறாமல் இருந்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை	22	38	146	124	173	350

* தொழிலாளர் நல துணை அலுவலர்கள், தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையர் (இணக்கம்) ஆகியவர்களால் முடிவு செய்யப்பட்டவை.

** தொழிலாளர் நல துணை ஆணையர்களின் அலுவலகங்களில் உள்ள தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையர்களால் முடிவு செய்யப்பட்டவை.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

(ஆ) தொழிலாளர் நல துணை ஆணையர்களால் முடிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள்.

விவரங்கள்.	தொழிலாளர் இழப்பீட்டு சட்டம்.		ஊதியம் வழங்குதல் சட்டம்.		பணிக்கொடை வழங்குதல் சட்டம்.	
	1980	1981	1980	1981	1980	1981
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(i) ஆண்டு தொடக்கத்தில் முடிவுறாமல் இருந்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	449	339	204	216	93	163
(ii) இவ்வாண்டில் வரப்பெற்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	798	874	421	758	711	327
(iii) மொத்தம்.	1,247	1,213	625	974	804	490
(iv) இவ்வாண்டில் முடிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	908	959	409	793	641	344
(v) ஆண்டு முடிவில் முடிவுறாமல் இருந்த வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	339	254	216	181	163	146

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு—vi

தேசிய வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் ஆற்றிய சாதனைகளின் விவரங்கள்.

1 வேலைவாய்ப்புகள்.

விவரங்கள். (1)	1–4–1981 லிருந்து 31–12–1981 வரை உள்ள காலத்தில். (2)	1–4–1980 லிருந்து 31–12–1980 வரையிலான காலத்தில். (3)
(i) தமிழ்நாட்டிலுள்ள வேலைவாய்ப்பகங்களால் பதிவு செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	3,92,604	3,89,678
(ii) வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை	53,339	37,481
(iii) அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடங்களின் எண்ணிக்கை	78,215	53,725
(iv) வேலைவாய்ப்பகத்தைப் பயன்படுத்தி வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.		
(அ) பொதுத்துறை	17,660	11,727
(ஆ) தனியார்துறை	5,928	5,674
(v) டிசம்பர் திங்கள் நிலவரப்படி வேலைவாய்ப்பகப் பதிவேட்டிலுள்ள விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை	12,60,991	11,07,233

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

2 உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான தனி வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம், சென்னை:

1-1-1981 முதல் 31-12-1981 வரையிலான காலத்திற்கு.

(1)	பதிவு செய்து கொண்டவர்கள். (2)	வேலையில் அமர்த்தப் பட்டவர்கள். (3)	1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் பதிவேட்டிலுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை. (4)
(அ) பார்வையற்றோர்	494	96	1,289
(ஆ) காது கேளாதோர், ஊமை	551	160	1,114
(இ) கை, கால் ஊனமுற்றோர்	5,597	2,405	13,682
மொத்தம்.	6,642	2,661	16,085

3 தொழில்—நிர்வாக வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம், சென்னை:

1-4-1981 முதல் 31-12-1981 வரை.

(1)	பதிவு செய்து கொண்டவர்கள். (2)	வேலையில் அமர்த்தப் பட்டவர்கள். (3)	1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் முடிய பதிவேட்டில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை. (4)
	8,828	1,564	21,339

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

4 பல்கலைக் கழக வேலை நிலவரத் தகவல்—வழிகாட்டி பிரிவு, அண்ணாமலை நகர், சென்னை, மதுரை

1–4–1981 முதல் 31–12–1981 வரையிலான காலத்திற்கு.

(1)	பதிவு செய்து கொண்டவர்கள். (2)	வேலையில் அமர்த்தப் பட்டவர்கள். (2)	1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்வரை பதிவேட்டிலுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை. (3)
அ) சென்னை	118	7	282
ஆ) மதுரை	1,510	152	3,544
இ) அண்ணாமலை நகர்	157	20	457

5 வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டம்:

காலாண்டு. (1)	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை. (2)	நிறுவனங்களிலுள்ள மொத்த வேலை வாய்ப்பு. (3)
(அ) பொதுத்துறை—		
31–3–1981	9,398	12,18,885
30–6–1981	8,921	12,31,087
30–9–1981	9,081	12,44,487
(ஆ) தனியார்துறை—		
31–3–1981	11,785	6,84,581
30–6–1981	11,863	6,92,736
30–9–1981	12,367	7,02,340

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

6. வாழ்க்கைத் தொழில் ஆலோசனை :

	1-4-1981 முதல் 31-12-1981 வரை
(1) கூட்டுக் கலந்துரையாடல்களின் எண்ணிக்கை ..	3,153
(2) கூட்டுக் கலந்துரையாடல்களில் கலந்து கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	56,681
(3) பதிவு வழி முறைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	13,710
(4) பணியில் அமர்த்தப்பட்ட/தொழில் பழகும் பயிற்சியில் சேர்க்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	612
(5) பள்ளிகள்/கல்லூரிகளில் நடத்தப்பட்ட தொழிற்பயிற்சி உரையின் எண்ணிக்கை.	280
(6) தொழில் பழகும் பயிற்சி/படிப்பு உதவித் தொகை/மேல்படிப்புக்காக அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	10,706

7 தொழிலாளர் வேலை வாய்ப்பக பிரிவு:

1-4-1981 முதல் 31-12-1981 வரையிலான கால அளவிற்கு,

	ஸ்ரீலங்கா.	பர்மா.
(1) பதிவு செய்து கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை	3,343	1,215
(2) பணியில் அமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை ..	608	428
(3) தாயகம் திரும்பியவர்களின் எண்ணிக்கை (டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் நிலவரப்படி). ..	12,786	2,317

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

8. 1959 ஆம் ஆண்டு வேலைவாய்ப்பகங்கள் (வேலைக் காலி இடங்களைக் கட்டாயமாக அறிவித்தல்) சட்டம் :

காலம்.	அறிவிக்கப் பட்ட காலி இடம்.	நிரப்பப்பட்ட காலி இடம்.
(1)	(2)	(3)
(i) 1-4-1980 முதல் 31-12-1980 வரை	47,973	31,326*
(ii) 1-4-1981 முதல் 31-12-1981 வரை	74,523	48,860*
(iii) 1-1-1981 முதல் 31-12-1981 வரை.	95,235	61,405*

*அறிவிக்கப்பட்ட காலி இடத்திற்கும் நிரப்பப்பட்ட இடத்திற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டிற்கு காரணம். (1) தேர்வு முடிவுகள் கிடைக்கப் பெறாததால், காலியிடங்கள் தொழில் அதிபர்களால் நிரப்பப்படாமல் உள்ளவை. (2) பொருத்தமான விண்ணப்பங்கள் கிடைக்கப்பெறாத காரணத்தால் காலி இடங்கள் இரத்து செய்யப்பட்டவை. (3) எதிர்பார்க்கப்பட்ட அளவிற்கு காலி இடங்கள் ஏற்படாமை.

9. வேலையற்றோர் உதவித் திட்டம் :

31-12-1981 அன்று நிலவரப்படி பயனடைந்தவர்களின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(1)	1-7-1980 முதல் 31-12-1981 வரை பயனடையத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	19,640
(2)	தகுதிவாய்ந்த விண்ணப்பதாரர்களுக்கு, சரிபார்த்து உதவித்தொகை அளிப்பதற்காக வட்டாட்சியருக்குப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை.	19,640
(3)	வட்டாட்சியரால் அனுமதி அளிக்கப்பட்ட விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை.	11,264
(4)	1—10—1981 வரை பயனடையத் தகுதி வாய்ந்தவர்களை அடையாளப் படுத்தப் பட்ட பார்வையிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை.	136

(5) இனம் 4-ல் உள்ள தகுதி வாய்ந்த விண்ணப்பதாரர்களுக்கு, சரி பார்த்து நிவாரணத் தொகை அளிப்பதற்காக மாநிலத்திலுள்ள வட்டாட்சியர்களுக்கு, பூர்த்தி செய்யப்பட்டு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை. 50

1980-81, 1981-82 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான, ஒதுக்கீடும் செலவும் குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு	ஒதுக்கீடு.	செலவு.
	ரூ.	ரூ.
(1) 1980–81	50,00,000	22,04,000
(2) 1981–82	80,00,000	45,27,000 (31-12-1981 வரை)

10 ஆதிதிராவிடர் பழங்குடியினர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உதவி—

	1-4-1981 முதல் 31-12-1981 வரை	
	ஆதி திராவிடர்.	பழங் குடியினர்.
(1) பதிவு செய்து கொண்டவர்கள்	54,686	2,556
(2) பணியில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள்	8,904	276
(3) பதிவேட்டில் உள்ளவர்கள்	1,96,710	5,067

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்திலுள்ள பழங்குடியினருக்கான தனி வாழ்க்கைத் தொழில் ஆலோசனை நிலையம், உதகமண்டலம்.

		1–4–1981 முதல் 31–12–1981 வரை:
(1)	பழங்குடியினர் வாழுகின்ற பெரும்பகுதி இடங்களுக்கு, இப்பிரிவு சென்று வந்த பொழுது பதிவு செய்து கொண்ட பழங்குடியினரின் எண்ணிக்கை.	1,049
(2)	பதிவு செய்து கொண்ட காலத்தில் வழிகாட்டப்பட்ட பழங்குடியினரின் எண்ணிக்கை.	201
(3)	தொழில் பயிற்சி வசதி குறித்து தனிப்பட்டவகையில் தகவல் வரப்பெற்ற பழங்குடியினரின் எண்ணிக்கை.	2,006
(4)	ஆதி திராவிடர் நல பள்ளிகள்/விடுதிகளில் பழங்குடியினருக்காக நடத்தப் பட்ட தொழிற்பயிற்சி உரைகளின் எண்ணிக்கை.	67
(5)	தனி வாழ்க்கைத்தொழில் ஆலோசனை நிலையத்தின் மூலம் பணியில் அமர்த்தப்பட்ட பழங்குடியினரின் எண்ணிக்கை.—	
	(அ) பணியில்	63
	(ஆ) தொழில் பழகுவோர் பயிற்சியில்	14
	(இ) பயிற்சித் திட்டத்தில்	5

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 15]

கோரிக்கை எண்கள் 33 மற்றும் 34 வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப் பகுதி வளர்ச்சி.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

முன்னுரை :

உறைவிடம் அளிக்கும் வீட்டு வசதி, மனிதனின் முக்கிய தேவைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. ஒருவரின் பொது நலம் மற்றும் சுகாதாரம் ஆகியவைகளுக்கு வீட்டு வசதி வழி வகுப்பதோடு, ஒரு தொழில் என்ற வகையில் அது பெருமளவில் வேலைவாய்ப்புகளை உண்டாக்குகிறது. மக்கட் தொகை பெருக்கத்தினால், நல்ல வசதியுடைய வீட்டு வசதி இருப்பினுக்கான தேவைகள் அதிகரித்துள்ளன. 1970 ஆம் ஆண்டு மக்கட்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி தமிழ்நாட்டில் உள்ள வீடுகளின் எண்ணிக்கை 86·4 இலட்சமாக இருந்தது. 1981 ஆம் ஆண்டு மக்கட் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி மாநிலத்தின் மக்கட் தொகை 480 இலட்சத்தைத்தாண்டியுள்ளது. இவற்றில் 320 இலட்சம் பேர் கிராமங்களிலும், ஏறக்குறைய 160 இலட்சம் பேர் நகர்ப்புறங்களிலும் வசிக்கின்றனர். சென்ற சில ஆண்டுகளில் தனியார் மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் வீட்டு வசதி இருப்பினை அதிகப்படுத்தியுள்ளன. இதனைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் வீடுகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தவரை அதிக அளவுக்கு தேவையிருக்காது. ஆனால் தற்போதுள்ள வீடுகளில் நல்ல வசதிகள் செய்வதற்கும், கால இழப்பினால் பழைமையான வீடுகளை மாற்றி அமைப்பதற்கும் உடனடித் தேவையுள்ளது.

2. அரசு நிறுவனங்களின் மூலமாக நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப் பகுதிகளில் வீட்டு வசதி இருப்பினை திட்டமிட்டு பெருக்குவது அரசின் கொள்கையாகும். தனியார்த்துறையில் ஏற்படும் இயல்பான வளர்ச்சிக்கு இக்கொள்கை உறுதுணையாக அமைகிறது. அதே சமயத்தில் பொருளாதாரத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள பொருளாதாரத்தில் நலிந்த மற்றும் குறைந்த வருவாய் பிரிவினரின் வீட்டு வசதிக்கு நல்ல முறையில் உதவியினை நல்குகிறது.

3. அண்மையில் பிரதம மந்திரி அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட 20 அம்ச திட்டம், பொருளாதார மற்றும் சமுதாய வளர்ச்சி ஏற்றமடையச் செய்ய முக்கியமான நடவடிக்கைகளை வலியுறுத்துகிறது. அவற்றில் கீழே தரப்பட்டுள்ள இரண்டு அம்சங்கள் குறிப்பிடத் தகுந்தவை.

(1) வீட்டு மனையில்லாத கிராமக் குடும்பங்களுக்கு மனை வழங்குதல் மற்றும் அவர்கள் வீடுகள் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் தீட்டுதல், மற்றும்.

[1982 மார்ச் 15

(2) குடிசைப் பகுதிகளின் சுற்றுப்புறத்தை மேம்பாடு செய்தல், பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கான வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுதல் மற்றும் காரணம் ஏதுமின்றி உயர்கின்ற நிலத்தின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுத்தல்.

மாநில அரசு இந்தத் திட்டங்களை முழுமனதோடு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இத்துறையின் நடவடிக்கைகள் இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் அமைந்திருக்கிறது.

4. இந்த அரசு 1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கிராமப் பகுதிகளில் வீடில்லாதவர்களுக்கு பெரும் வீட்டுவசதித் திட்டத்தினை நிறைவேற்றி வருகிறது. சென்ற ஆண்டிலிருந்து ஆண்டொன்றுக்கு 40,000 வீடுகள் என்ற இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் கிராமப்புற வீட்டு வசதி திட்டத்தின் வீடுகளுக்கான மதிப்பீட்டுத் தொகையை ரூ. 3,750-ல் இருந்து ரூ. 4,000-க்கு அரசு உயர்த்தியுள்ளது. ஆக 40,000 வீடுகள் கட்ட ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 16 கோடி செலவிட வேண்டியிருக்கும். இத்திட்டத்திற்கான நிதியாதாரங்களை, நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற பெரிய அளவில் முயற்சி தேவையாகவுள்ளது. இத்திட்டம் வருவாய் மற்றும் சமூக நலத்துறைகளால் நிறைவேற்றப்படும். வீடு வசதியில்லாதோருக்கு மனைகள் வழங்கும் திட்டத்தினோடு இணைத்து வீடுகள் கட்ட முயற்சி எடுக்கப்படவிருக்கிறது.

5. ஹட்கோ அளிக்கும் நிதியுதவியோடு தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் சமூக வீட்டு வசதித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறது. பொருளாதாரத்தில் நலிந்த, குறைந்த மற்றும் நடுத்தர வருவாய்த் தொகுதியினர்களுக்கான வீடுகளுக்கு '' ஹட்கோ '' நிர்ணயித்துள்ள மதிப்பீட்டுச் செலவு இத்திட்டங்களைப் பெருமளவில் நிறைவேற்றுவதற்கு பிரச்சினையாகவுள்ளது. அண்மையில் மத்திய அரசு, வீடுகள் கட்ட ஆகும் செலவு உயர்வினைக் கருத்திற்கொண்டு இப்பிரிவினர்களுக்கான வீடுகளின் மதிப்பீட்டுத் தொகையை உயர்த்துவது பற்றி பரிசீலிக்கிறது என்பது வரவேற்கத்தக்க செய்தியாகும். வீட்டு வசதி வாரியம் வீடுகட்டும் பணியை உயர்த்துவதற்கு இதுவகை செய்யும். ஹட்கோ உதவியுடன் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்காகவும், சென்னை நகரில் உள்ள குடிசைவாசிகளுக்காகவும் முறையே வீட்டு வசதி வாரியம், குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம் அதிக அளவில் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள இம்முடிவு உதவியாக அமையும்.

6. 1977–78 ஆம் ஆண்டு முதல் உலக வங்கி உதவியுடன் சென்னை நகரில் வாழும் ஏழை மக்களுக்காக ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டுத் திட்டத்தையும், சென்னை நகரில் உள்ள அடிப்படை வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும் தமிழக அரசு திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது. 1980–81 ஆம் ஆண்டு முதல் சென்னை

1982 மார்ச் 15]

நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டம் துவக்கப் பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் சென்னை நகரில் உள்ள குடிசைப்பகுதிகளில், குடி தண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி, சாலைகள், தெருவிளக்குகள், கல்வி வசதிகள் மற்றும் மருத்துவ வசதிகள் செய்து தரப்படுகின்றன. இத்துடன் குடிசைப்பகுதி களில் வாழும் 50,000 குடும்பத்தினருக்கு ரூ. 600 முதல் ரூ. 3,500 வரை வீட்டு மேம்பாட்டுக் கடன் வழங்கப்படும் குத் தகை விற்பனைப் பத்திரத்தின் மூலமாக குடிசைப் பகுதிவாழ் மக்களுக்கு உடைமை உரிமை அளிக்கப்படுகிறது. மேம்பாடு செய்ய இயலாத குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றியமைப்பதற்காகவும், ஆட்சேபணையாகவுள்ள குடிசைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு கட்டப்படும் குடியிருப்புகளுக்கு இத்திட்டங்கள் துணையாக அமைந்துள்ளன.

7. சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சிக் கழகம் மணலி புறநகர் பகுதிகளில் 1,086 வீடுகளையும், புதிய நகரான மறைமலை நகரில் 874 வீடுகளையும் கட்டி மேம்படுத்தியுள்ளது. திட்டப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. அரும்பாக்கம், வில்லி வாக்கம், கொடுங்கையூர் என்ற மூன்று திட்டப்பகுதிகளில் முழு வசதிகளடங்கிய மனைகள் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. சென்னை நகர்புற வளர்ச்சி, இரண்டாவது கட்ட திட்டத்தின் கீழ் நெற்குன்றம் மற்றும் மொகப்பேர் பகுதிகளும் மேம்படுத்தப் படும். இக்கழகம் சென்னை ஜார்ஜ்டவுன் பகுதியில் காணப்படும் இட நெருக்கடியை நீக்கும்பொருட்டு, கோயம்பேட்டில் மொத்த விற்பனை அங்காடியை புதிதாக ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. சென்னை நகரில் உள்ள போக்குவரத்து நெரிசலைப் போக்க உள்வரைவுச் சாலைகளையும், லாரி மற்றும் பேருந்து நிலையங்கள் ஆகியவற்றை அமைக்கவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னைக் கடற்கரையிலிருந்து லஸ் முனைக்குச் சுமார் ரூ. 60 கோடி முதல் ரூ. 70 கோடி வரை செலவில் பெரும் பகுதியினரைக் கொண்டு செல்லும் விரைவு போக்குவரத்துத் திட்டம், மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. அரசுக்குச் சொந்தமான 6·64 எக்டேர் நிலத்தையும், சுமார் ரூ. 204 இலட்சம் மதிப்புடைய தனியாருக்குச் சொந்தமான 2·111 எக்டேர் நிலத்தையும் இரயில்வேக்கு இலவசமாக அளிக்க தமிழக அரசு இசைவு அளித் துள்ளது.

8. சென்னை நகரில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தினை பின்பற்றி, நகர நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்ட இயக்குநர் அலுவலகம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பிற பெரிய நகரங்களின் நகர்ப்புற தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு ஒருங் கிணைந்த திட்டத்தைச் செயற்படுத்தி வருகிறது. ஒருங்கிணைந்த நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு இலட்சத்திற்கு குறை வாக மக்கள் தொகையுள்ள 23 நகரப்பகுதிகளுக்கான திட்டங் களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள்

ரூ. 564.75 இலட்சம் நிதியுதவி வழங்கியுள்ளன. இவற்றின் மூலம் முழு வசதிகள் அடங்கிய மனைகள் திட்டம், வருவாய் ஆதாயம் தரும் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்.

9. மேலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளின் அடிப்படையில் பல்வேறுபட்ட நிறுவனங்களின் சாதனைகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கிராமப்புற வீட்டு வசதி.

10. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கம் தலைமைச் சங்கமாக இருந்து, கிராம கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கங்கள் வாயிலாக கிராம வீட்டுவசதித் திட்டத்தினை நிறைவேற்றி வருகிறது. இத்திட்டத்தை நிறையப் பகுதிகளில் விரிவுபடுத்த கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 100லிருந்து 110 ஆக அரசு சமீபத்தில் உயர்த்தியுள்ளது.

11. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டத்தின்கீழ் 1980–81 ஆம் ஆண்டு முடிய ரூ. 2,602·82 இலட்சம் கடன்தொகை வழங்கி, ஆதி திராவிடர்களால் 58,994 வீடுகளும், மற்றவர்களால் 18,308 வீடுகளும் (மொத்தம் 77,302 வீடுகள்) கட்டப்பட்டுள்ளன. 1981–82 ஆம் ஆண்டில் 40,000 வீடுகள் கட்டப்படவேண்டுமென இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. 31—1—1982 வரை 11,632 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 10,115 வீடுகள் ஆதி திராவிடர்களால் கட்டப்பட்டவை. 34,609 வீடுகள் கட்டும் பணி பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளது. முதன்மைச் சங்கங்கள் ரூ. 721.10 இலட்சம் கடனாக வழங்கியுள்ளன.

12. 1982–83 ஆம் ஆண்டில் 40,000 வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டுமென இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. கிராம வீட்டு வசதி திட்டத்திற்காக 1981–82 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் ஒதுக்கீடு செய்த ரூ. 450 இலட்சத்திற்கு மாறாக 1982–83 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் ரூ. 800 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நகர்ப்புற கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கங்கள் ;

13. ஆயுள் காப்புறுதிக் கழகத்திடமிருந்து பெறும் கடனை நகர்ப்புற வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கம் நிதியுதவியாக அளித்து வருகிறது. இதுவரையில் 36,095 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சங்கம் 30—6—1981 வரை கடனாக ரூ. 73.29 கோடியை வழங்கியுள்ளது. 1981–82 ஆம் ஆண்டில் 8,000 வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டுமென இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சங்கம்

1982 மார்ச் 15]

1—7—1981 முதல் 31—1—1982 வரை ரூ. 4.16 கோடியினை கடனாக வழங்கியுள்ளது. 886 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப் பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் மூலமாக சமூக வீட்டு வசதித் திட்டங்கள்.

14. பல்வேறுபட்ட வீட்டு வசதித் திட்டங்களை தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் உயர் வருவாய்த் தொகுதியினர் முதல் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினர் வரை உள்ள பலதரப் பட்ட மக்களுக்காக நிறைவேற்றி வருகிறது. வீட்டு வசதி வாரியம் தனது திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஆகும் செலவு மதிப் பீடு 1981–82 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீடான ரூ. 29.50 கோடி யிலிருந்து 1982–83 ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 32 கோடிக்கு உயர்த்தி யுள்ளது.

15. பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினர்க்கான திட்டத் தின் கீழ் பயன்பெறும் பிரிவினருக்கு நிறைய வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தில் வீட்டு வசதி குடியிருப்புப் பகுதிகளில் பல்வேறுபட்டவர்களுக்கான வீட்டு வசதி கீழ்க்கண்ட சத விகிதத்தில் இருக்க வேண்டுமென அரசு கொள்கை அளவில் முடிவெடுத்துள்ளது.

		சதவிகிதம்.
பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினர்	..	45
குறைந்த வருவாய்த் தொகுதியினர்	..	35
நடுத்தர வருவாய்த் தொகுதியினர்	..	15
உயர் வருவாய்த் தொகுதியினர்		5

16. "ஹட்கோ" நிதி உதவியுடன் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினர் குறைந்த நடுத்தர மற்றும் உயர்வருவாய்த் தொகுதியினர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியம் நிறைவேற்றும் வீட்டு வசதி திட்டங்களின் முன்னேற்றம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

திட்டம்.		இதுவரை கட்டப் பட்ட குடியிருப்பு களின் எண்ணிக்கை	1981–82 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட விருக்கும் குடியிருப் புகள்.	1982–83 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட விருக்கும் குடியிருப் புகள்.
(1)		(2)	(3)	(4)
பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினர்.	..	11,256	387	633
குறைந்த வருவாய்த் தொகுதியினர்.	..	15,181	2,214	1,700
நடுத்தர வருவாய்த் தொகுதியினர்.	..	9,033	1,129	1,725

நிலம் கையகப்படுத்தல்—வீட்டு மனை மேம்பாட்டுத்திட்டம்.

17. நிலத்தின் விலைகளில் ஊக வாணிகத்தை தடுக்கும் பொருட்டும், நிலத்தின் விலையைக் குறைக்கும் பொருட்டும், வீடு கட்டுவதற்கு நியாயமான விலையில் நிலம் கிடைக்கச் செய்யும் பொருட்டும், பெருமளவில் வளர்ந்து வரும் நகரங்களில் நெரிசலை தவிர்க்கும் பொருட்டும் நிலங்களை பெருமளவில் முன்னதாகக் கையகப்படுத்துவது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

18. நமது மாநிலத்தில் இதுவரையில் 16,798.73 ஏக்கர் நிலங்களை கையகப்படுத்த வீட்டு வசதி வாரியம் திட்டமிட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1981—82 ஆம் ஆண்டு வாரியம் ரூ. 237.47 இலட்சம் செலவிடத் திட்டமிட்டுள்ளது. 1982—83 ஆம் ஆண்டில் வீட்டு வசதி வாரியம் ரூ. 319.43 இலட்சம் செலவிட்டு இத்திட்டத்தின் செயல்பாட்டினை உயர்த்தும் இத்திட்டச்செலவுகளில் ஒரு பகுதியையே அரசு வாரியத்திற்கு கடனாக வழங்குகிறது. 1981—82 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 25 இலட்சத்திற்கு மாறாக 1982—83 ஆம் ஆண்டில் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 30 இலட்சமாக உயர்த்தி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தொழிற்சாலை தொழிலாளர்களுக்கு என வீட்டுவசதித் திட்டம் :

19. இத்திட்டத்தின் கீழ் வீட்டு வசதி வாரியம் மாத வருமானம் ரூ. 350-க்கும் குறைவாக உள்ள தொழிற்சாலை தொழிலாளர்களுக்கு என குடியிருப்புகளை கட்டி வாடகை அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை வீட்டு வசதி வாரியம் 2,734 குடியிருப்புகளை கட்டியுள்ளது. 1981—82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 20 இலட்சம் செலவில் 120 குடியிருப்புகளை கட்ட வாரியம் உத்தேசித்துள்ளது. 1982—83 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடு ரூ. 30 இலட்சத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

காவலர் வீட்டு வசதித் திட்டம் :

20. காவலர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் நோக்கமே காவலர் துறை சார்நிலை பணியாளர்களின் 80 சதவீதத்தினருக்கு குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும் என்பதாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ், 1981—82 ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம் வரை வீட்டு வசதி வாரியம் 1,343 குடியிருப்புகளை கட்டியுள்ளது. எஞ்சியுள்ள 90 குடியிருப்புகளை 1982—83 ஆம் ஆண்டில் கட்ட வாரியம் உத்தேசித்துள்ளது. அரசு சென்னை, புதுப்பேட்டையில் காவலர்களுக்கான குடியிருப்புகள் கட்டும் பணியை வீட்டு வசதி வாரியத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளது. 1981—82 ஆம் ஆண்டில்

1982, மார்ச் 15]

இத்திட்டத்தினை நிறைவேற்ற ரூ. 60 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1982–83 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் காவல் துறை ஊழியர்களுக்கென வீடுகள் கட்ட வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு ரூ. 75 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர்களுக்கான வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம்.

21. இத்திட்டம் மாவட்டம் மற்றும் வட்டத் தலைமையகங்களில் பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்களுக்கு சலுகை வாடகை அடிப்படையில் வீட்டு வசதி வழங்குவதற்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை அரசு சார்பில் வீட்டு வசதி வாரியம் செயல்படுத்துகிறது. மேலும் கட்டிய வீடுகளைப் பேணி பாதுகாக்கவும் செய்கிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்படும் வீடுகள் அரசுக்கு சொந்தமாகும். 1981 ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதம், ஒரு கோடி ரூபாய் செலவுக்கு மேற்படாமல் சேலம், ஈரோடு, கோயம்பத்தூர் மற்றும் மதுரை நகரங்களில் அடிப்படை ஊழியர்களுக்கு 357 வீடுகள் கட்டும் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தினை நிறைவேற்ற அரசு வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு ரூ. 50 இலட்சம் வழங்கியுள்ளது.

22. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தொடக்கத்திலிருந்து இதுவரை வீட்டு வசதி வாரியத்தால் 11,976 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1981–82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 350 இலட்சம் செலவில் 1,110 வீடுகள் கட்ட வாரியம் உத்தேசித்துள்ளது. 1982–83 ஆம் ஆண்டில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 350 இலட்சம் அரசு ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. 680 வீடுகளை கட்ட வாரியம் உத்தேசித்துள்ளது.

தொழிலாளர் துறை ஆனணயர் மூலமாக நிறைவேற்றப்படும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டங்கள்—தொழிலாளர் மலிவு வீட்டு வசதி த்திட்டம் (தனியார் துறை).

23. இத்திட்டத்தின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து தற்போது (1980-81 வரை) 18 தொழில் நிறுவனங்கள் அரசிடம் நிதியுதவி பெற்று 1,078 வீடுகள் கட்டியுள்ளன. இதற்கென கடனாக ரூ. 29.34 இலட்சமும் ஆதரவுத் தொகையாக ரூ. 13.78 இலட்சமும் தனியார் துறைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

■ தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காக மலிவு வீட்டு வசதித் திட்டம்.

24. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1980-81 முடிய 27 தோட்ட அதிபர்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு ரூ. 7.95 இலட்சம் கடனாகவும், ரூ. 5.05 இலட்சம் ஆதரவுத் தொகையாகவும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரை 715 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

25. 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 31—12—1981 முடிய கடனும் ஆதரவுத் தொகையும் கீழ்க்கண்டவாறு அளிக்கப்பட்டுள்ளன :—

கடன்	ரூ. 1.76 இலட்சம்.
ஆதரவுத் தொகை	ரூ. 1.25 இலட்சம்.

இந்த நிதியாண்டில் தோட்ட உரிமையாளர்கள் ரூ. 6.31 இலட்சம் நிதியுதவியாகப் பெறுவார்கள்.

26. இவ்வாண்டில் 28 வீடுகள் கட்டுவதற்கான இரண்டு புதிய திட்டங்களுக்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. அவைகளுக்கு நிதி உதவி ரூ. 0.98 இலட்சம் ஆகும்.

27. 1982-83 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் கடனாக ரூ. 7.22 இலட்சமும், ஆதரவுத் தொகையாக ரூ. 4.04 இலட்சமும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந் நிதியினைக் கொண்டு 361 வீடுகள் கட்டப்படும்.

அரசு அலுவலர்களுக்கு வீடுகட்டுவதற்காக முன் பணம் வழங்கல் :—

28. அரசு அலுவலர்களுக்கு வீடு கட்டவும், வீட்டு மனைகள் வாங்கி அதில் வீடு கட்டவும், முன்னரே கட்டப்பட்ட வீடுகள் வாங்கவும், தங்களுக்குச் சொந்தமான வீடுகளில் உள்ள இட வசதியை விரிவாக்கவும் முன் பணம் வழங்கப்படுகிறது.

29. வீட்டுமனைகள் வாங்கி, அதில் வீடு கட்ட வழங்கப்பட்ட அதிகபட்சத் தொகை ரூ. 80,000-த்திலிருந்து ரூ. 1,00,000-க்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கணவன், மனைவி இருவரது கடனைத் திருப்பித் தரும் தகுதியின் அடிப்படையிலும், கடன் வழங்குவதிலுள்ள அதிகபட்சத் தொகையின் அடிப்படையிலும் ஒரே வீட்டினைக் கட்ட கூட்டுக் கடனாக வழங்கலாம் என அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

30. அரசு அலுவலர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக முன் பணம் வழங்கும் திட்டம் 1—7—1979 முதல் பரவலாக்கப்பட்டது. அரசு அலுவலர் வீடு கட்ட கடன் வழங்கும் அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு

1982 மார்ச் 15]

பட்டது. வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறையே செயலக ஊழியர்கள், துறைத் தலைவர்கள் மற்றும் அனைத்திந்திய பணி அதிகாரி களுக்கான கடன்களை தொடர்ந்து வழங்குகிறது.

31. 1981-82 ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடு ரூ. 500 இலட்சம். அரசு 1982-83 ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டச் செலவினை மாநில அரசு அலுவலர்க்கென ரூ. 700 இலட்சத்துக்கு உயர்த்தி நிர்ணயித்துள்ளது.

குடிசைப் பகுதி மேம்பாடு மற்றும் அகற்றுதல்.

வெளியூர்களில் குடியிருப்புகள் கட்டும் திட்டம்.

32. 1961 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் குடிசைப் பகுதி மாற்றும் மற்றும் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை செயல்படுத்துகிறது. மாவட்டத் தலைநகர்களான கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், தஞ்சாவூர் மற்றும் திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களிலுள்ள குடிசைப் பகுதிகளில் 8,068 குடியிருப்புக்கள் கட்டியுள்ளது. மதுரையில், வைகை நதி ஓரப் பகுதிகளில் உள்ள குடிசைப் பகுதிகளை மேம்படுத்தும் திட்டம் மற்றும் சேலம் அய்யக்குடித் திட்டம் (கட்டம் 1) பற்றிய செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

33. 1981-82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 60 இலட்சம் செலவில் 472 குடியிருப்புகள் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தினை துரிதப்படுத்த 1982-83 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 300 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

34. இத்திட்டத்திற்கான நிதி, நிதியுதவி தரும் நிறுவனங்களிடம் இருந்து கிடைக்காததால் குடிசைப் பகுதிகளில் நிறைய குடியிருப்புகள் கட்ட இயல வில்லை. "ஹட்கோ" நிதியுதவி அளிக்கும் பொருளாதாரத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கான வீடுகளுக்கான மதிப்பீட்டுச் செலவை ஒரு வீட்டுக்கு ரூ. 8,000-த்திலிருந்து ரூ. 12,000-க்கு உயர்த்தும் யோசனை மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இதில் முடிவு எடுத்த பின் வீட்டு வசதி வாரியம் வெளியூர்களில் உள்ள குடிசைப் பகுதிகளில் குடியிருப்புகள் கட்டும் திட்டத்தின் கீழ் "ஹட்கோ"-விடமிருந்து கடன் வாங்கி நிறைய குடியிருப்புகள் கட்ட இயலும். மதிப்பீட்டு செலவினை உயர்த்துவது சென்னை நகரில் நிறைவேற்றியுள்ள திட்டங்களுக்காக குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியமும் இதே போன்று வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி கழகத்தை அணுக உதவும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1982, மார்ச் 15

சென்னை நகரில் குடியிருப்புகள் கட்டும் திட்டம்.

35. குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியம், ஆட்சேபணையாக வுள்ள குடிசைப்பகுதிகளில் குடிசைப் பகுதி நீக்கும் திட்டங்களை மேற்கொண்டு, குடிசை வாழ் மக்களுக்காக குடியிருப்புக்களை கட்டுகிறது. 1981–82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 325 இலட்சம் செலவில் 2,948 குடியிருப்புக்களை வாரியம் கட்டும். 1982–83 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 300 இலட்சம் செலவில் 3,500 குடியிருப்புகள் கட்ட வாரியம் திட்டம் வகுத்துள்ளது.

36. மாநில அரசின் நிதி உதவியோடு கூட, குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியம் ''ஹட்கோ'' விடமிருந்து நிதி உதவி யைப் பெறுகிறது. இதுவரை வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சிக் கழகம் குடிசைப்பகுதி மாற்று வாரியத்திற்கு ரூ. 674.14 இலட்சம் கடனாக வழங்கியுள்ளது.

சென்னை மாநகரில் விரைவு படுத்தப்பட்ட குடிசைப்பகுதி மேம்பாடு திட்டம்.

37. இத்திட்டத்தின் கீழ், குடி நீர் வழங்கல், தெரு விளக்குகள், இணைப்புச் சாலைகள், பொதுக்கழிப்பிடங்கள் முதலியன குடிசைப் பகுதிகளில் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. உடனடியாக குடியிருப்புகள் கட்ட இயலாத குடிசைப்பகுதி கள் பயனடைகின்றன.

38. 1981–82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 75 இலட்சம் செலவில் 6,000 குடும்பங்கள் பயனடையும் வண்ணம் வசதிகள் செய்து தரப்படும். 1982–83 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 50 இலட்சம் செலவிட உத்தேசித்துள்ளது.

மானியக் கோரிக்கை எண். 34

நகர்புற வளர்ச்சி.

நகர்புற வளர்ச்சித்திட்டம் I மற்றும் II.

39. நகர்ப்புறங்களில் வாழும் ஏழைகளில் பெரும்பாலோரின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்காக குறைந்த செலவில் நிறை வேற்றப்படும் பணிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதே இத்திட்டத்தின் தலையாய நோக்கமாகும். சென்னை நகர்ப் புற வளர்ச்சித் திட்டம் (M. U. D. P. I.). 1977–78 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம் முடியும் தருவாயில் உள்ளது. சென்னை மாநகரில் உள்ள குடிசைகளை மேம்படுத்துதல், குடிசை வாழ் மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளித்தல், பாலர் பள்ளி அமைத்தல் உன்னிறைவு வீட்டு மனைத் திட்டம், கழிவுப்பொருள்

1982 மார்ச் 15]

அகற்றல், நகர்ப்புற போக்குவரத்துக்காக சாலையை மேம்படுத்து தல், நகர்ப்புறத்திலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஒரு வாக்கித் தருதல் ஆகியவையே சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் இரண்டின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத்திட்டம் 1981-82 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

குடிசைப் பகுதி மேம்பாடு சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் 1 மற்றும் 11.

40. குடிசைப் பகுதிகளில் வாழும் பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்ற மக்களுக்கு தெரு விளக்குகள், சாலைகள், கழிவு நீர் அகற்றல், குடி நீர் வழங்கல், பொதுக் கழிப்பிடம் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் 1977-78 ஆம் ஆண்டு 19 குடிசைப் பகுதிகளுக்கும் 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 7 குடிசைப் பகுதிகளுக்கும் தமிழ்நாடு குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்தால் செய்து தரப்பட்டுள்ளது. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 15 குடிசைப் பகுதிகளில் அடிப்படை வசதிகள் செய்து தரும் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இத்திட்டத்தின் கீழ் இது வரை 25,817 குடும்பங்கள் பயனடைந்துள்ளன. 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர், 31-ஆம் தேதி வரை ரூ. 404!56 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

41. குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை சென்னை மாநகராட்சிக்குச் சொந்தமான இடங்களில் உள்ள 12 குடிசைப் பகுதிகளில் 4,137 குடும்பங்கள் பயனடையும் வகையில், சென்னை மாநகராட்சி 1979-80-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நிறைவேற்றி வருகிறது. 1981-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் நாள் வரை அரசு மானியமாக வழங்கியுள்ள ரூ. 48!54 இலட்சத்தில் ரூ. 43!24 இலட்சத்தைச் செலவு செய்துள்ளது.

42. சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் இரண்டின் கீழ் குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டப் பகுதியிலுள்ள 50,000 குடும்பங்கள் சுகாதாரம், சத்துணவு மற்றும் குழந்தைகள் நலம் திட்டங்களின் மூலம் பயனடைவார்கள். 250 பாலர்பள்ளிகள் மற்றும் 30,000 குடும்பங்கள் பயனடைய 15 மருத்துவ நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும். குடியிருப்புகளுக்கு அடிப்படை 'வசதிகளைச் செய்ய மாத வருமானம் ரூ. 201 முதல் ரூ. 600 வரை உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 1,500 முதல் ரூ. 3,500 வரை வீட்டு மேம்பாட்டுக் கடன் வழங்கப்படும். மாத வருமானம் ரூ. 200!க்கு குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு, ரூ,. 600 மானியமாகக் கொடுக்கப்படும் 2981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை ரூ 17 11 இலட்சம் செல்வு செய்யப்பட்டுள்ளது 1982-83 ஆண்டு வரவு செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 200 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

[1982 மார்ச் 15

43. பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்ற மக்கள் வாழும் பகுதிகளை வெள்ளப் பாதிப்பு மற்றும் கழிவு நீர் நெருக்கடிகளிலும்மிருந்து பாதுகாக்க கழிவு நீர் வடிகால் வசதிகளும் மற்றும் கழிவு நீர் உபவடிகால்களும் ரூ. 483 இலட்சத்தில் அமைக்க அல்லது சீர்திருத்தப்பட உள்ளன. மாம்பலம், நந்தனம், விருகம்பாக்கம், சாலிகிராமம் மற்றும் அரும்பாக்கம் பகுதிகளில் உள்ள வடிகால் கள் பொதுப்பணித் துறையால் சீர்திருத்தப்படும் சென்னை மாநகராட்சி பகுதியிலுள்ள சுமார் 19,042 குடும்பங்கள் பயனடையும் வகையில் கழிவு நீர் வடிகால்களை பழுதுபார்த்தல், உலர வைத்தல் மற்றும் உபவடிகால்கள் அமைத்தல்ஆகிய பணிகளை சென்னை மாநகராட்சி மேற்கொள்ளும்.

தாய்சேய் நலம் : சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் I மற்றும் II.

44. 126 சிறுவர் பள்ளிகளும், 88 குழந்தைகள் காப்பகங்களும் சுமார் 6,725 சிறார்களையும், 2,677 குழந்தைகளையும் பராமரித்து வருகின்றன. 88 பள்ளிகளில் துணைச் சத்துணவுத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. இதுவரை 25,336 குழந்தைகளுக்கு முத்தடுப்பு ஊசி போடப்பட்டுள்ளது. 16,394 குழந்தைகளுக்கு இளம்பிள்ளை வாதத் தடுப்பு மருந்து வாய் வழியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. செயல்முறை கல்வி வகுப்புகளில் 3,918 பெண்கள் பயின்று வருகின்றனர். 1981 ஆம் ஆண்டில் டிசம்பர் வரை ரூ. 55·55 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1982—83 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ரூ. 44·79 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

குடிசைத் தொழில் :

45. குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டப் பகுதிகளில் வாழும் 5,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை அளிப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ் பல்வேறு தொழில்களில் இதுவரை 3,641 பேர் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளனர். 48 இடங்களில் தொழில் கூடங்கள் கட்டும் பணி முடிவடைந்துள்ளது. அவைகளில் 28 தொழிற்கூடங்கள் உற்பத்தி பணி தொடங்கப்பட்டுள்ளது. சுய வேலைவாய்ப்பு திட்டத்தின் கீழ் பெட்டிக் கடை (Pe ti shop) வைப்பதற்காக வங்கியிலிருந்து கடன்கள் பெறுவதற்கு இதுவரை 1,151 பேர்களுக்கு உதவி செய்யப்பட்டுள்ளது. 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை ரூ. 45·17 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

முழு வசதிகள் அடங்கிய மனைகள் திட்டம் : சென்னை பெருநகர் வளர்ச்சி திட்டம் 1 மற்றும் 11

46. பணி வசதி பெற்ற குடியிருப்பு மனைகள், முக்கிய வீட்டு வசதிப் பகுதிகள் ஆகியவற்றிற்கு வகை செய்தல், கட்டிடப் பொருட்கள் வழங்குதல், சமுதாய வசதிகள் செய்து கொடுத்தல் முதலியன அரும்பாக்கம், வில்லிவாக்கம், கொடுங்கையூர் ஆகிய

1982 மார்ச் 15]

மூன்று இடங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் முழு வசதிகளடங்கிய வீட்டுமனைகள் திட்டத்தின் கீழ் செய்து தரப்படுகின்றன. பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றவர்களுக்கு 8,491 வீட்டு மனைகள் குறைந்த மற்றும் நடுத்தர வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 3,969 மனைகளும் இம்மூன்று வீட்டு வசதி திட்டங்களின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 693 நபர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக வங்கிகளிடமிருந்து கடன் உதவி கிடைத்துள்ளது. 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 1,019·42 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1982–83 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 262 இலட்சம் இத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

47. சென்னை நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்றின்கீழ் குறிப்பாக குடியிருப்புத் திட்டத்தின் கீழ் தொடங்கப்பட்ட குறைந்த அளவு செலவிலான மேம்பாட்டுப் பணிகளை மேற்கொண்டு விரிவுபடுத்தி மொகப்பேர், நெற்குன்றம் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் 15,000 நபர்களுக்கு வீட்டு வசதி அளிப்பது, சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சி திட்டம் இரண்டின் நோக்கமாகும் 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 ஆம் தேதி வரை ரூ. 241·76 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1982–83 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 400 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறு தொழில்களுக்கான வசதி சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சி திட்டங்கள் I மற்றும் II

48. தன்னிறைவு வீட்டுமனைப் பகுதிகளில் வாழும் பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்ற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் பொருட்டு அத்திட்டப் பகுதிகளில் சிறு தொழில்கள் ஏற்படுத்த மனைகள், பணிக்கருவிகள், இயந்திரங்கள் வழங்கல் ஆகியவற்றிற்கு இத்திட்டத்தில் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதுவரை 150 பணிக்கூடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. ரூ. 32·09 இலட்சத்திற்கு இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 170·50 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு 1982–83 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவு மதிப்பீட்டில் ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

49. சென்னை பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் இரண்டின் கீழ் மொகப்பேரிலும், நெற்குன்றத்திலும் அமுல் படுத்தப்படும். பணிமனைத் திட்டம் பகுதிகளிலும் அதே போன்ற வசதிகள் சிறு தொழிலுக்கு ரூ. 478·80 இலட்சம் செலவில் செய்து தா வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1982 மார்ச் 15

குடிநீர் வழங்கல்—கழிவு நீர் அகற்றல்—சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று

50. தற்போதுள்ள குடிநீர் வழங்கும் முறையை மேம்படுத்துவதும் ஏழை மக்களுக்கு—குறிப்பாக பொதுக் குழாய்களை பயன்படுத்துபவர் மற்றும் குடிசைப் பகுதிகளில் வசிப்பவர்களுக்கு விரைவில் நிவாரணம் அளித்தல் இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் ஆகும். இப்பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன 1981-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை ரூ. 959·41 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1982—83-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ரூ. 37!92 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சாலை போக்குவரத்து மேம்பாடு—சென்னை பெருநகர் வளர்ச்சி திட்டம் I மற்றும் II

51. உட்புறச்சாலையின் ஒரு பகுதியை கட்டுதல், நடைபாதைகள், சைக்கிள் பாதைகள், வண்டிப்பாதைகள் ஆகியவற்றைக் கட்டுதல்—மேம்படுத்துதல், பாதசாரி சுரங்கப்பாதைகள், ஆற்றுக்கடவுகள், இரயில் மேம்பாலம் கட்டுதல், தெருவிளக்குகள் போடுதல், போக்குவரத்தை முறைப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் ஆகிய பணிகள் இத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை ரூபாய் 850.88 இலட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. 1982—83 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 51.96 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

52. சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் இரண்டின் கீழ் உட்புறச்சாலையை 6 கிலோ மீட்டர் நீளத்திற்கு பாடியிலிருந்து மாதவரம் வரை அமைப்பதற்கும், சென்னை திருவள்ளூர் நெடுஞ்சாலையை பாடியிலிருந்து ஆவடி வரை மேம்படுத்தவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை ரூபாய் 50.06 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1982—83 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவு மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 100 இலட்சம் இத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம்—சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று மற்றும் இரண்டு.

53. 285 பேருந்துக்கான அடிச்சட்டங்கள் வாங்கப்பட்டு மேற்கூடு அமைக்கப்பட்டு இயக்கப்பட்டுள்ளது. பணிமனை மூன்றும் பேருந்து வழித்தட முடிவிடங்கள் எட்டும், 400 நிழற்குடைகளும் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இருபது மேம்படுத்தப்பட்ட அடிச்சட்டங்கள் வாங்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்திற்கு 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை ரூபாய் 559.45 இலட்சம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது.

1982 மார்ச் 15]

54. சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் இரண்டின் கீழ் 555 பேருந்துகளை வாங்கவும், தண்டையார்ப்பேட்டையில் கூடுதல் பணிமனை ஒன்று கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை ரூபாய் 93.78 இலட்சம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. 1982–83 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 660 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கழிவுப் பொருள்களைச் செவ்வையாகக் கையாளுதல் சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டம் இரண்டு.

55. கழிவுப் பொருள்களைச் செவ்வையாக கையாளுதல் திட்டத்தின் கீழ் கழிவுப் பொருட்களை சேகரிக்கவும், அழிக்கவும் தேவையான கருவிகளையும், வாகனங்களையும் வாங்குதல், ஒரு மாற்று நிலையம் அமைத்தல், 8 வாகனங்களின் பணிமனைகளை அபிவிருத்தி செய்தல் ஆகிய பணிகளை ரூபாய் 161 இலட்சம் செலவில் சென்னை மாநகராட்சி மேற்கொள்ளும். நகராட்சி பணிகள் பராமரிப்பு திட்டத்தின் கீழ் இரண்டாம் நிலை சாலைகள், நடைபாதைகள், கழிவு நீர் வடிகால்கள், தெரு விளக்குகள் மற்றும் பொதுக் கழிப்பிடங்கள் ஆகியவைகளை ரூபாய் 147 இலட்சம் செலவில் பராமரிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1982–83 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 50 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நகர நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டம்:

56. தமிழ்நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகை 4.83 கோடியில் 33 சதவீதத்திற்கு சற்றே கூடுதலானவர்கள் 434 நகரங்களில் வசிக்கிறார்கள் என்பது 1981 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் மூலம் தெரிய வருகிறது. தமிழ்நாட்டின் நகர்ப்புற மக்கள் தொகை 1971-இல் இருந்ததைக் காட்டிலும் 34.63 இலட்சம் கூடுதலாகியுள்ளது. இது 27.72 சதவீத வளர்ச்சியாகும்.

57. சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சி, சேலம் ஆகிய நகர்த் தொடர்ச்சிகளில் மக்கள் தொகை மட்டுமே மாநில நகர்ப்புற மக்கள் தொகையில் 45 சதவீதமாகும். மாநில நகர்ப்புற வள்ர்ச்சியின் செயலாக்கம் சிறிய மற்றும் நடுத்தர நகரங்களை முன்னேற்றம் செய்வதிலேயே தொடர்ந்து இருக்கும். அவற்றை முன்னேற்றம் செய்வதன் மூலம் கிராம மக்கள் நகர்ப்புறங்களுக்கு குடிபெயர்வதைத் தடுக்கவும் அதன் மூலம் பெரு நகரங்களில் மக்கள் நெருக்கத்தைக் குறைப்பதற்கும் கிராம மக்களுக்கு அண்மையிலேயே நகர்ப்புற வசதிகளை அளிக்கவும் இயலும். இக்கொள்கையில் வட்டார வளர்ச்சி மையங்களையும், வளர்ச்சி மையங்களையும் அபிவிருத்தி செய்வது அடங்கும். இத்திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை ஒரு இலட்சத்திற்கு குறைவான மக்கள் தொகை கொண்ட 28 நகரங்களில் மத்திய அரசின் ஒருங்கிணைந்த நகர வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் ஒருங்கிணைந்த நகர வளர்ச்சித் திட்டங்களை செயல்படுத்த அரசு தேர்ந்து எடுத்துள்ளது.

[1982 மார்ச் 15

58. 1980–81 ஆம் ஆண்டில் 12 சிறிய மற்றும் நடுத்தர நகரங்களில் ஒருங்கிணைந்த நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டங்களை செயல்படுத்த 295.75 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1981–82 ஆம் ஆண்டின் 7 நகரங்களில் இத்திட்டத்தை செயல் படுத்த ரூபாய் 182 இலட்சங்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வழங்கப் பட்டுள்ளது.

		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1.	நாமக்கல் ..	22.00
2.	கோவில்பட்டி ..	38.00
3.	ஓசூர் ..	28.00
4.	பொள்ளாச்சி ..	40.00
5.	தேணி அல்லிநகரம்	20.00
6.	நாகப்பட்டினம் ..	14.00
7.	இராணிப்பேட்டை ..	20.00
	மொத்தம் ..	182.00

59. மேலும் 1981-82ஆம் ஆண்டில் கூடுதலாக வழங்கப் [illegible]

(1) மாநில அரசால் உதகமண்டல நகரத்திற்கு ரூபாய் 20.00 இலட்சம்.

(2) மத்திய அரசால் நாகப்பட்டிணத்திற்கு வழங்கிய கூடுதல் தொகை ரூபாய் 10.25 இலட்சம்.

60. இவற்றோடு கள்ளக்குறிச்சி, பண்ருட்டி, சிவகங்கா, ஆரணி ஆகிய 4 நகரங்களுக்கு இத்திட்டத்தின் கீழ் நிதி உதவி அளிக்க மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

61. மாநில அரசு, நகர-மற்றும் ஊர்ப்புற வளர்ச்சி நிதியிலிருந்து உள்ளாட்சிகளுக்கு அதன் வருவாய் தரத்தக்க திட்டங்களுக்கு நிதி உதவி அளித்து வரும். 198 –81 ஆம் ஆண்டில் 213.58 இலட்ச ரூபாய் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1981–82 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 200 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1982–83 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 200 இலட்சம் கடனுதவி வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை மத்திய அரசால் சிறிய மற்றும் நடுத்தர நகரங்களில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படும் கடனுதவியில் சேராது.

62. ஐக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் நிதியில் சிறிய மற்றும் நடுத்தர நகரங்கள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் நகர்ப்புற ஏழை மக்களுக்கு, குடிநீர், குறைந்த செலவில் சுகாதார வசதிகள்,

கல்வி மற்றும் நல்வாழ்வு ஆகிய அடிப்படை வசதிகளை அளிக்க ரூபாய் 30 இலட்சம் நிதி உதவி பெற அரசு ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்துள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மன்னார்க்குடி நகரம் இத்திட்டத்தின் கீழே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1983-84 ஆம் ஆண்டிற்குள் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் கிடைப்பதற்கான குறிப்புகள் அரசிற்கு கிடைத்துள்ளது,

63. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக உள்ளாட்சியில் அனுமதிக்கப்பட்ட விரிவான வளர்ச்சித் திட்டங்களை விரிவாக ஆய்வுரை செய்யவும் அதனை மேற்கொள்ளவும் அரசு உத்தேசித்துள்ளது. மதுரையிலும், கோயம்புத்தூரிலும் இத் திட்டத்தை முதன் முதலில் மேற்கொள்ளும். மற்ற நகரங்களில் படிப்படியாக செயலாக்கப்படும். ஆய்வு முடிந்த பின் இத் திட்டத்தை செயல்படுத்த வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும். 1982-83 ஆம் ஆண்டில்இத்திட்டத்தை செயற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS